

IJA # 2941

אור גדול ספר דברים

Or Gadol Sefer Devarim

Livorno, 5690 (1929 or 1930)

מספר
ל
מספר
ל
מספר
ל
מספר
ל

אור גדול

חמשה חומשי תורה

ראה זה חדש את הגדולות ואת הנוראות למען
ירוך כל קורא בסמנער ועד זקן אותיות מהכימות
שכלם מתאימות • גביש ורמ'ות • אשר כמוהו
לא נהיה בכל מוני שלמורת • עם חמיש
מגילות והפטרות כל השנה שובע שמחות
ונעימות :

ספר דברים

פה ליוורנו יע"א

שנת תרץ לפ"ק

מיד שלמה בילפורטי וחבירו הי"ו

מדפיס ומוכרי ספרים

ספר דברים

כס"ה יניח ר' ששון פנויות ותחיל משנה המושית

א אלה הדברים אשר דבר משה אל
 ב בני ישראל בעבר הירדן
 במדבר בערבה מול סוף בין פארן
 ובין תפרל ולבן וחצרות ודי זקב:
 ג אחר עשר יום מהרבה הרישעיר
 עד קדש ברנע: ד ויהי בארבעים שנה
 בעשתי עשר חדש באחד לחדש דבר
 משה אל בני ישראל ככל אשר צוה
 יהוה אתו אלהם: ה אחרי הכתו את
 סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון
 ואת עוג מלך הבשן אשר יושב
 בעשתרת בארבעי: ו בעבר הירדן
 בארץ מואב הואיל משה באר את
 התורה הזאת לאמר: ו יהוה אלהינו
 דבר אלינו בחרב לאמר רכלכם
 שבת

שבת כהר הזה : ז פנו וסעו לכם
ובאו הר האמרי ואל כל שכניו
בערבת כהר ובשפלה ובנגב ובחוף
הים ארץ הכנעני והלבנון עד הנהר
הגדל נהר פרת : ח ראה נתתי לפניכם
את הארץ באו ורישו את הארץ
אשר נשבע יהוה לאבותיכם
לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם
ולזרעם אחריהם : ט ואמר אלכם
בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי
שאת אתכם : י יהוה אלהיכם הרבה
אתכם והנכם היום ככוכבי השמים
לרב : יא יהוה אלהי אבותכם יסף
עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם
כאשר דבר לכם : יב איכה אשא
לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם :
יג הבו לכם אנשים חכמים ונבנים
וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם :
יד ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר

דברת

מלא וחסר

דברת לעשות : טו ואקח את ראשי
שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן
אותם ראשים עליכם שרי אלפים ושרי
מאות ושרי חמשים ושרי עשרת
ושטרים לשבטיכם : טו ואצוה את
שבטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין
אחיכם וישפטתם צדק בין איי וביין
אחיו ובין גרו : יז לא תכיר פנים
במשפט בקטן בגדול תשמעון לא
תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים
הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון
אלי ושמעתיו : יח ואצוה אתכם בעת
ההוא את כל הדברים אשר תעשון :
יט ונסע מחרב ונלך את כל המדבר
הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם דרך
הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו
אתנו ונבא עד קדש ברנע : כ ואמר
אלכם באתם עד הר האמרי אשר
יהוה אלהינו נתן לנו : כא ראה נתן

יהוה

קדש

יהוה אלהיך לפניך את הארץ עליה
 דש כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך
 לך אל תירא ולא תחת: שלישי כג ותקרבו
 אלי כלכם ותאמרו נשדחה אנשים
 לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו
 אתנו דבר את הדרך אשר נעלה בה
 ואת הערים אשר נבא אליהן: כג ויטב
 בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר
 אנשים איש אחר לשבט: כד ויפנו
 ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשכול
 וירגלו אתה: כה ויקחו בידם מפרי
 הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו דבר
 ויאמרו טובה הארץ אשר יהוה אלהינו
 נתן לנו: ט ולא אביתם לעלת ותמרו
 אתפי יהוה אלהיכם: ט ותרגנו
 באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו
 הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו
 ביד האמרי: ה מידנו: כח אנה אנחנו
 עלים אחינו המשו את לבבנו לאמר

מלרע

עם

עם גדול ורם ממנו ערים גדלות
 ובצורת בשמים וגם בני ענקים ראינו
 שם: כט ואמר אלכם לא תערצון ולא
 תיראון מהם: ל יהוה אלהיכם ההלך
 לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר
 עשה אתכם במצרים לעיניכם:
 לא ובמדבר אשר ראית אשר נשאר
 יהוה אלהיך כאשר ישא איש את בנו
 בכל הדרך אשר הלכתם עד באכם
 עד המקום הזה: לב ובדבר הזה אינכם
 מאמינם ביהוה אלהיכם: לב ההלך
 לפניכם בדרך לתור לכם מקום
 לחנותכם באשי לילה לראתכם בדרך
 אשר תלכו בה ובענן יומם: לד וישמע
 יהוה את קול דבריכם ויקצף וישבע
 לאמר: לה אם יראה איש באנשים
 האלה הדור הרע הזה את הארץ
 חטובה אשר נשבעתי לתת לאבותיכם:
 לו וזולתי כלב בן יפנה הוא יראנה ולו

אתן

אתן את הארץ אשר דרך בה ולבנו
 יען אשר מלא אחרי יהוה : לו גם בי
 התאנף יהוה בגללכם לאמר גם אתה
 לא תבא שם : לו יהושע בן נון העמד
 לפניך הוא יבא שמה אתו חזק כי
 הוא ינחלנה את ישראל רביע טל וטפכם
 אשר אמרתם לבו יהיה וכניכם אשר
 לא ידעו היום טוב ורע המה יבאו שמה
 ולהם אתננה והם ירשוה : מ ואתם
 פנו לכם וסעו המדברה דרך ים סוף :
 מ ט ותענו ותאמרו אלי חטאנו ליהוה
 אנחנו נעלה ונלחמנו ככל אשר צונו
 יהוה אלהינו ותחגרו איש את כלי
 מלחמתו ותהינו לעלת ההרה : מ ט ויאמר
 יהוה אלי אמר להם לא תעלו ולא
 תלחמו כי אינני בקרבכם ולא תנגפו
 לפני איביכם : מ ט ואדבר אליכם ולא
 שמעתם ותמרו את פי יהוה ותזדו
 ותעלו ההרה : מ ט ויצא האמרי הישב

מלשל

בהר

בהר ההוא לקראתכם וירדפו אתכם
 כאשר תעשינה הדברים ויבתו אתכם
 בשעיר עד הרמה : מ ט ותשבו ותבכו
 לפני יהוה ולא שמע יהוה בקלכם
 ולא האזין אליכם : מ ט ותשבו בקדש
 ימים רבים כימים אשר ישבתם :
 ב ט ונפץ ונסע המדברה דרך ים סוף
 כאשר דבר יהוה אלי ונסב את הר
 שעיר ימים רבים : ס חמישי כ ויאמר
 יהוה אלי לאמר : נ רב לכם סב את
 דהר הזה פנו לכם צפנה : ר ואת
 דעים צו לאמר אתם עבדים בגבור
 אחיכם בני עשו הישבים בשעיר ויראו
 מכם ונשמרתם מאד : ס אלתתגרו
 בם כי לא אתן לכם מארצם עד
 מדרך כף רגל כי ירשה לעשו נתתי
 את הר שעיר : ו אכל תשברו מאתם
 בכסף ואכלתם וגם מים תכרו מאתם
 בכסף ושתייתם : ז כי יהוה אלהיך

דברים ב 2

ברכך

בְּרַכְךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדְךָ יְדַע רַבְּתֶךָ
 אֶת־הַמְדַבֵּר הַגָּדֹל הַזֶּה זֶה אַרְבַּעִים
 שָׁנָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ לֹא חִסְרָת
 דָּבָר : ט וַנֵּעֲבֹר מֵאֵת אַחִינוּ בְּנֵי־עִשׂוֹ
 הַיִּשְׁבִּים בְּשַׁעִיר מִדְּרֹךְ הָעֲרָבָה מֵאֵילַת
 וּמֵעֵצִין גְּבֹר • ס וּנְפֹן וַנֵּעֲבֹר דֶּרֶךְ
 מִדְּבַר מוֹאָב : ט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
 אַל־תִּצַּר אֶת־מוֹאָב וְאֶל־תִּתְּנֶנּוּ בָּם
 מִלְּחָמָה כִּי לֹא־אַתֶּן לָךְ מֵאֶרֶצוֹ יְרֻשָׁה
 כִּי לְבְנֵי־לוֹט נָתַתִּי אֶת־עַר יְרֻשָׁה :
 י הָאֲמִים לְפָנַי יֵשְׁבוּ בְּהָ עִם גְּדוֹל
 וְרַב וְרַם כְּעֲנַקִּים : יא רְפָאִים יִחְשְׁבוּ
 אֶף־הֵם כְּעֲנַקִּים וְהַמֵּאֲבִים יִקְרְאוּ לָהֶם
 אֲמִים : יב וּבְשַׁעִיר יֵשְׁבוּ הַחֲרִים לְפָנַי
 וּבְנֵי עִשׂוֹ יִירָשׁוּם וַיִּשְׁמִידוּם מִפְּנֵיהֶם
 וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל
 לְאֶרֶץ יְרֻשָׁתוֹ אֲשֶׁר־נָתַן יְהוָה לָהֶם :
 יג עַתָּה קְמוּ וְעֲבְרוּ לָכֶם אֶת־נַחַל
 זָרָד וַנֵּעֲבֹר אֶת־נַחַל זָרָד : יד וְהַיָּמִים

אֲשֶׁר־הִלְכְנוּ מִקְדָּשׁ בְּרַנֵּעַ עַד
 אֲשֶׁר־עֲבַרְנוּ אֶת־נַחַל זָרָד שְׁלֹשִׁים
 וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה עַד־תָּם כָּל־הַדּוֹר אַנְשֵׁי
 הַמִּלְחָמָה מִקְרֹב הַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 יְהוָה לָהֶם : טו וְגַם יָדִי־יְהוָה הִיָּתָה בָּם
 לְהַמֵּם מִקְרֹב הַמַּחֲנֶה עַד תָּמָס : טז וַיְהִי
 כַּאֲשֶׁר־תָּמוּ כָּל־אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה לְמוֹת
 מִקְרֹב הָעַם : ס יי וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלַי
 לֵאמֹר : יג אַתָּה עֹבֵר הַיּוֹם אֶת־גְּבוּל
 מוֹאָב אֶת־עַר : יט וְקִרְבַּת מוֹל בְּנֵי
 עַמּוֹן אֶל־תִּצַּרְם וְאֶל־תִּתְּנֶנּוּ בָּם
 כִּי לֹא־אַתֶּן מֵאֶרֶץ בְּנֵי־עַמּוֹן לָךְ יְרֻשָׁה
 כִּי לְבְנֵי־לוֹט נָתַתִּי יְרֻשָׁה : כ אֶרֶץ
 רְפָאִים תִּחְשַׁב אֶף־הוּא רְפָאִים יֵשְׁבוּ
 בָּהּ לְפָנַי וְהַעֲמָנִים יִקְרְאוּ לָהֶם
 זְמֻזִּים : כז עִם גְּדוֹל וְרַב וְרַם כְּעֲנַקִּים
 וַיִּשְׁמִידֵם יְהוָה מִפְּנֵיהֶם וַיִּירָשׁוּם וַיֵּשְׁבוּ
 תַּחְתָּם : כח כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְבְנֵי עִשׂוֹ
 הַיִּשְׁבִּים בְּשַׁעִיר אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֶת־

החלי מפניהם וירשם וישבו תחתם
עד היום הזה : כג והעוים הישבים
בחצרים עד עזה כפתרים היצאים
מכפתר השמידם וישבו תחתם :
כד קומו סעו ועברו את נחל ארנן ראה
נתתי בידך את סיחון מלך חשבון
האמרי ואת ארצו החל רש והתגר
בו מדחמה : כה היום הזה אחל תת
פחדך ויראתך על פני העמים תחת
כל השמים אשר ישמעון שמעך ורגזו
וחלו מפניך : כו ואשרח מלאכים
ממדבר קדמות אל סיחון מלך חשבון
דברי שלום לאמר : כז אעברה בארצך
בדרך בדרך אלך לא אסור ימין
ושמאל : כח אכל בכסף תשברני
ואכלתי ומים בכסף תתן לי ושתיתי
רק אעברה ברגלי : כט כאשר עשוי לי
בני עשו הישבים בשעיר והמואבים
הישבים בער עד אשר אעבר את

הירדן

ס רגושה

ז

הירדן אל הארץ אשר יהודה אלהינו
נתן לנו : ל ולא אבה סיחון מלך חשבון
העברנו בו כיהקשה יהודה אלהיך
את רוחו ואמין את לבבו למען תתו
בידך כיום הזה : ס ששי לה ויאמר
יהוה אלי ראה החלתי תת לפניך
את סיחון ואת ארצו החל רש לרשת
את ארצו : לב ויצא סיחון לקראתנו
הוא וכל עמו למלחמה יהצרה :
לג ויתגהו יהוה אלהינו לפנינו ונגד אתו
ואת בנו ואת כרעמו : לד ונלכד את
כל עריו בעת ההוא ונחרס את כל
עיר מתם והנשים והטף לא השארנו
שריד : לה רק הבהמה בזנו לנו ושלל
הערים אשר לכדנו : לו מערער אשר
עד שפת נחל ארנן והעיר אשר בנחל
ועד הגלעד לא היתה קריה אשר
שגברה ממנו את הכל נתן יהודה
אלהינו לפנינו : לו רק אל ארץ בני

עמון

כניו ק

עמון לא קרבת כל יד נחל יבק וערי
ההר וכל אשר צוה יהוה אלהינו : ג ונפן
ונער דרך הבשן ויצא עוג מלך
הבשן לקראתנו הוא וכל עמו
למלחמה אדרעי : כ ויאמר יהוה אלי
אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו
ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו
כאשר עשית לסיחן מלך האמרי אשר
יושב בחשבון : נ ויתן יהוה אלהינו
בידנו גם את עוג מלך הבשן ואת
כל עמו ונכהו עד בלתי השאיר לו
שריד : י ונלכד את כל עריו בעת
ההוא לא היתה קריה אשר לא לקחנו
מאתם ששים עיר כל חבל ארנב
ממלכת עוג בבשן : ס כל אלה ערים
בצרת חומה גבהה דלתים ובריח
לבד מערי הפרזי הרבה מאד :
ונחרם אתם כאשר עשינו לסיחן
מלך חשבון חחרם כל עיר מתם

הנשים

הנשים והטף : ז וכל הבהמה ושלל
הערים בזונו לנו : ח ונקח בעת ההוא
את הארץ מיד שני מלכי האמרי
אמר בעבר הירדן מנחל ארנן עד הר
חרמון : ט צידנים יקראו לחרמון שרין
והאמרי יקראו לו שניר : י כל י ערי
המישר וכל הגלעד וכל הבשן עד
סלכה ואדרעי ערי ממלכת עוג בבשן :
יא כי רק עוג מלך הבשן נשאר מיתר
הרפאים הנה ערשו ערש ברזל הלה
הוא ברבת בני עמון תשע אמות
ארכה וארבע אמות רחבה באמת
איש : יב ואת הארץ הזאת ירשנו בעת
ההוא מערער אשר על נחל ארנן
וחצי הר הגלעד ועריו נתתי לראובני
ולגדי : יג ויתר הגלעד וכל הבשן
ממלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשה
כל חבר הארנב לכל הבשן ההוא
יקרא ארץ רפאים : יד יאיר בן מנשה

א נחה

קחל

לקח את כל חבר ארנב עד גביר
 הגשורי והמעבתי ויקרא אתם עד שמו
 את הבשן חות יאר עד היום הזה :
 טו ולמכיר נתתי את הגלעד : שביע
 טו ולראובני ולגדי נתתי מן הגלעד
 ועד נחל ארנן תוך הנחל וגבול ועד
 יבק הנחל גבול בני עמון : י והערבה
 והירדן וגבול מבגרת ועד ים הערבה
 ים המלח תחת אשרת הפסגה
 מזרחה : יא ואצו אתכם בעת ההוא
 לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את
 הארץ הזאת לרשתה חלוצים תעברו
 לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל :
 יט רק נשיכם ומטפכם ומקנכם ידעתי
 כי מקנה רב לכם ישבו בעריכם אשר
 נתתי לכם : מפטיר כ עד אשר יניח יהוה
 לאחיכם ככם וירשו גם הם את הארץ
 אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר
 הירדן ושבתם איש לרשתו אשר

נתתי

א נחה

נתתי לכם : כא ואת יהושוע צויתי בעת
 ההוא לאמר עיניך הראות את כל
 אשר עשה יהוה אלהיכם לשני
 המלכים האלה כן יעשה יהוה לכל
 הממלכות אשר אתה עבר שמרה :
 כב לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא
 הנלחם לכם : ס ס ס

כג ואתחנן אל יהוה בעת ההוא
 לאמר : כד אדני יהוה

אתה החלית להראות את עבדך את
 גדלך ואת ירך החזקה אשר מי אל
 בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשה
 וכגבורתך : כה אעברה נא ואראה את
 הארץ הטובה אשר בעבר הירדן החר
 הטוב הזה והלבנן : ט ויתעבר יהוה
 בי ר מענכם ולא שמע אלי ויאמר
 יהוה אלי רב לך אל תוסף דבר ארי
 עוד בדבר הזה : טו עלה ראש
 הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה

דברים ג 3 מלא ו קדש ותימנה

וְתִמְנָה וּמִזְרָחָה וּרְאָה בְּעֵינֶיךָ כִּי לֹא
תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה : כ וְצֹו אֶת־
יְהוֹשֻׁעַ וְחִזְקָהוּ וְאַמְצָהוּ כִּי הוּא יַעֲבֹר
לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה וְהוּא יַנְחִיל אוֹתָם
אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּרְאֶה : כט וּנְשַׁב
בְּנֵי מִוֶּלֶת בֵּית פְּעֹר : פ ד וְעַתָּה
יִשְׂרָאֵל שִׁמְעוּ אֶל־הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר אֲנִי מְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת
לְמַעַן תַּחֲיוּ וּבֵאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נָתַן
לָכֶם : כ לא תִסְפוּ עַל־הַדְּבָר אֲשֶׁר
אֲנִי מְצִוֶּה אֶתְכֶם וְלֹא תִגְרְעוּ מִכֵּנוּ
לִשְׁמֹר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
אֲנִי מְצִוֶּה אֶתְכֶם : ג עֵינֵיכֶם הִרְאֹת
אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה בְּבַעַל פְּעֹר כִּי
כָרַח־הָאֵשׁ אֲשֶׁר הִלַךְ אַחֲרַי בְּעַרְי
פְּעֹר הַשְּׂמִידוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִקְרִבְךָ :
ו וְאַתֶּם הִדְבַקְתֶּם בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם
חַיִּים בְּלָכֶם הַיּוֹם : ס רְאֵה וְלִמְדַתִּי

אתכם

אֶתְכֶם חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי
יְהוָה אֱלֹהֵי לַעֲשׂוֹת כֵּן בְּקִרְבֵי הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ :
י וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם כִּי הוּא חֻקְמַתְכֶם
וּבִינְתְּכֶם לְעֵינֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּ
אֶת כָּל־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ רַק עַבְד־
חֻקְּם וּנְבוֹן הַגּוֹי הַגָּדוֹל הַזֶּה : ז כִּי מִי
גּוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר לֹו אֱלֹהִים קְרִבִּים אֵלָיו
כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־קְרָאֵנוּ אֵלָיו : ח וּמִי
גּוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר לֹו חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים
צְדִיקִים כָּל־הַתּוֹרָה הַזֹּאת אֲשֶׁר
אֲנִי נָתַן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם : ט רַק הַשְּׁמֹר
לְךָ וּשְׁמֹר נַפְשְׁךָ מֵאֵד פְּנֵי־תִשְׁבַּח אֶת־
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־רָאוּ עֵינֶיךָ וּפְנֵי־יָסוּרוֹ
מִלִּבְבְּךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְהוֹדַעְתֶּם לְבַנְיֶיךָ
וּלְבְנֵי בְנֵיךָ : י יוֹם אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לִפְנֵי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּחֹרֵב בְּאָמַר יְהוָה אֵלָי
הִקְהַל־לִי אֶת־הָעָם וְאִשְׁמַעֵם אֶת־דְּבָרֵי
אֲשֶׁר יִלְמְדוּן לִירְאָה אֶת־יְהוָה כָּל־הַיָּמִים

אשר

קדש

אִישׁר הֵם חַיִּים עַל־הָאָדָמָה וְאֵת־
 בְּנֵיהֶם יִלְמְדוּן : יא וְתִקְרְבוּן וְתַעֲמְדוּן
 תַּחַת הַהָר וְהָהָר בְּעַר בְּאֵשׁ עַד־לֵב
 הַשָּׁמַיִם חִשָּׁךְ עָנִי וְעֲרַפֵּל : יב וַיְדַבֵּר
 יְהוָה אֲלֵיכֶם מִתּוֹךְ הָאֵשׁ קוֹל דְּבָרִים
 אֲתֵם שֹׁמְעִים וְתִמְוֹנָה אֵינְכֶם רֹאִים
 זוֹלָתִי קוֹל : יג וַיְגַד לְכֶם אֶת־בְּרִיתוֹ
 אִישׁר צִוָּה אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת עִשְׂרֵת
 הַדְּבָרִים וַיִּכְתַּבְכֶם עַל־שְׁנֵי לְחוֹת
 אֲבָנִים : יד וְאֵתִי צִוָּה יְהוָה בְּעַת הַהוּא
 לְלַמֵּד אֶתְכֶם חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים
 לַעֲשׂוֹתְכֶם אֲרָצוֹת אֲשֶׁר אֲתֵם
 עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ : טו וְנִשְׁמַרְתֶּם
 מְאֹד לִנְפְשֵׁיכֶם כִּי לֹא רֹאִיתֶם כָּל־
 תִּמְוֹנָה בְּיוֹם דְּבַר יְהוָה אֲלֵיכֶם בַּחֲרֹב
 מִתּוֹךְ הָאֵשׁ : טז פֶּן־תִּשְׁחַרְטוּן וַעֲשִׂיתֶם
 לְכֶם פֶּסֶל תִּמְוֹנָת כַּל־סֶמֶל תִּבְנִית
 זָכָר אוֹ נִקְבָּה : יז תִּבְנִית כַּל־בְּהֵמָה
 אֲשֶׁר בָּאָרֶץ תִּבְנִית כַּל־צִפּוֹר כַּנֶּפֶךְ

אשר

אִישׁר תַּעֲרֹף בַּשָּׁמַיִם : יח תִּבְנִית כָּל־
 רֶמֶשׁ בָּאָדָמָה תִּבְנִית כָּל־דָּגָה אֲשֶׁר־
 בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ : יט וּפֶן־תִּשָּׂא
 עֵינֶיךָ הַשָּׁמַיִם וּרְאִיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם
 וְאֶת־הַיָּרֵחַ וְאֶת־הַכּוֹכָבִים כָּל־צִבְיָה
 הַשָּׁמַיִם וּנְדַחַת וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם
 וְעַבַדְתֶּם אֲשֶׁר חָלַק יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲתֵם
 לְכָל־הָעַמִּים תַּחַת כָּל־הַשָּׁמַיִם :
 כ וְאֶתְכֶם לָקַח יְהוָה וַיּוֹצֵא אֶתְכֶם
 מִכּוּר הַבְּרֹזֶל מִמִּצְרַיִם לְהוֹיֹת לּוֹ לַעֲם
 נַחֲלָה בְּיוֹם הַזֶּה : כא וַיְהוֶה הַתְּאֲנָף־בִּי
 עַד־דְּבָרֵיכֶם וַיִּשְׁבַּע לְכַלְתִּי עִבְרֵי אֶת־
 הַיָּרְדֵן וּלְכַלְתִּי־בָא אֶל־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה
 אִישׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה :
 כב כִּי אֲנֹכִי מֵת בָּאָרֶץ הַזֹּאת אֵינְנוּ
 עֹבְרֵי אֶת־הַיָּרְדֵן וְאֲתֵם עֹבְרִים וּרִשְׁתֶּם
 אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת : כג הַשְּׁמֵרוּ
 לְכֶם פֶּן־תִּשְׁכַּחוּ אֶת־בְּרִית יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּכֶם וַעֲשִׂיתֶם

לכם

לכם פסל תמונת כל אשר צוה יהוה
 אלהיך : ^ד כי יהוה אלהיך אש אכלה
 הוא אל קנא : ^פ כס כיתוליד בנים
 ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם
 ועשיתם פסל תמונת כד ועשיתם
 דורע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו :
^ט הועידתי בכם היום את השמים
 ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר
 מעל הארץ אשר אתם עברים את
 הירדן שמה לרשתה לא תאריבן
 ימים עליה כי השמר תשמדון :
^ט והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשאתם
 מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה
 אתכם שמה : ^כ ועבדתם שם אלהים
 מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא
 יראון ולא ישמעון ורא יאכלון ורא
 יריחן : ^{כט} ובקשתם משם את יהוה
 אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכר
 לבבך ובכר נפשך : ^ל בצר רך

ומצאוך

פ' לשהרית תשעה באב

ומצאוך כל הדברים האלה באחרית
 הימים ושבת עדי יהוה אלהיך ושמעת
 בקלו : ^א כי אל רחום יהוה אלהיך
 לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכה
 את ברית אבתיך אשר נשבע להם :
^ב כי שאלנא לימים ראשנים אשר
 היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים
 אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד
 קצה השמים הנהיה בדבר הגדול
 הזה או הנשמע כמהו : ^ג השמע עם
 קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר
 שמעת אתה ויחי : ^ד או הנסה אלהים
 לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת
 באתת ובמופתים ובמלחמה וביר
 חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים
 ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם
 במצרים לעיניך : ^ה אתה הראת
 לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד
 מלבדו : ^ו מן השמים השמיעך את

קרו

בב' טעמים ומלעיל קדש קדש

קלו ליסרך ועד הארץ הראך אתי
 אש הגדולה ודבריו שמעת מתוך
 האש: לו ותחת כי אהב את אבתך
 ויבחר בזרעו אחריו ויצוהך בפניו
 בכחו הגדל ממצרים: לו להוריש גוים
 גדלים ועצמים ממך מפנה להביאך
 לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה:
 על וידעת היום והשבת אל לבבך כי
 יהוה הוא האלהים בשמים ממער
 ועל הארץ מתחת אין עוד: מ ושמרת
 את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי
 מצוה היום אשר יטב רך ולבנהך
 אחרך ולמען תאריך ימים עד האדמה
 אשר יהוה יהיה נתן לך כל הימים: פ
 שלישי נח אז יבדיר משה שלש ערים
 בעבר הירדן מזרחה שמש: נכ לנס
 שמה רוצח אשר ירצה את רעהו
 בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמל
 שלשים ונס אל אחת מן הערים האל
 וחי

וחי: נכ את בצר במדבר בארץ
 המישר לראובני ואת דאמת בגלעד
 לגדי ואת גולן בבשן למנשי: מ וזאת
 התורה אשר שם משה לפני בני
 ישראל: נכ אלה העדות והחקים
 והמשפטים אשר דבר משה אל בני
 ישראל בצאתם ממצרים: ט בעבר
 הירדן בגיא מור בית פעור בארץ
 סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון
 אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם
 ממצרים: טו וירשו את ארצו ואת
 ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי
 האמרי אשר בעבר הירדן מזרח
 שמיש: נכ מערער אשר על שפת נחל
 ארנן ועד החר שיאן הוה חרמון:
 מט וכר הערבה עבר הירדן מזרחה
 ועד ים הערבה תחת אשדוד
 הפסגה: פ ה רביעי ח ויקרא משה
 אל כל ישראל ויאמר אלהים שמע

ישראל את החקים ואת המשפטים
 אשר אנכי דבר באזניכם היום
 ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם :
 ה יהוה אלהינו כרת עמנו ברית
 בחרב : ג לא את אבותינו כרת יהוה
 את הברית הזאת כי אתנו אנחנו
 אלה פה היום כלנו חיים : ד פנים
 בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך
 האש : ה אנכי עמד בין יהוה ובניכם
 בעת ההוא להגיד לכם את דבר יהוה
 כי יראתם מפני האש ולא עליתם
 בהר לאמר : ו אנכי יהוה אלהיך
 אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית
 עבדים : ז לא יהיה לך אלהים אחרים
 ערפני : ח לא תעשה לך פסל כלי
 תמונה אשר בשמים ממער ואשר
 בארץ מתחת ואשר במים מתחת
 לארץ : ט לא תשתחוה להם ולא
 תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אר

לקורא בצבור תמצאם בסוף הספר

קנא

קנא פקד עון אבות ערבנים וער
 שלישים ועל רבועים לשנאי : י ועשה
 חסד ראלפים לאהבי ולישמרי
 מצורתו : יא לא תשא את שם
 יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה
 את אשר ישא את שמו לשוא : יב
 יב שמור את יום השבת לקדשו כאשר
 צוך יהוה אלהיך : יג ששת ימים
 תעבד ועשית כל מלאכתך : יד ויום
 השביעי שבת ליהוה אלהיך לא
 תעשה כל מלאכה אתה ובעדך
 ועבדך ואמתך ושורך וחמרך וכל
 בהמתך וגרך אשר בשעריך למען
 ינוח עבדך ואמתך כמוך : טו וזכרת
 כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך
 יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרע
 נטויה ערפן צוך יהוה אלהיך לעשות
 את יום השבת : טז כבד את אביך
 ואת אמך כאשר צוך יהוה אלהיך

מצותי ק

למען

רָמַעַן יֵאָרִיכוֹן יְמֵיךָ וּלְמַעַן יֵיטֵב לְךָ
 עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן
 לְךָ: ס י לֹא תִרְצַח ס וְלֹא
 תִנְאַף ס וְלֹא תִגְנֹב ס וְלֹא
 תַעֲנֶה בְרַעַךְ עַד שְׂוֵא: ס י וְלֹא
 תַחְמֹד אִשֶׁת רֵעֶךָ ס וְלֹא תִתְאָוֶה
 בֵּית רֵעֶךָ שְׂדֵהוּ וְעַבְדּוֹ וְאִמְתּוֹ שׂוֹרוֹ
 וְחִמְרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ: ס חמישי
י אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִבֶּר יְהוָה אֶל־
 כָּל־קְהֵלְכֶם בְּהַר מִתְּוֶךְ הָרֹאשׁ הָעֵצִים
 וְהַעֲרַפֵּל קוֹל גְּדוֹל וְלֹא יִסָּף וַיִּכְתַּבְכֶם
 עַל־שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים וַיִּתֵּן אֱלֹהֵי:
כ וַיְהִי כִשְׁמַעְכֶם אֶת־הַקּוֹל מִתּוֹךְ
 הַחִשָּׁן וְהָרָר בְּעַר בָּאֵשׁ וַתִּקְרַבּוּן
 אֱלֹהֵי כָל־רֹאשֵׁי שְׁבֹטֵיכֶם וּקְנִיכֶם:
כא וַתֹּאמְרוּ הֵן הִרְאָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 אֶת־כְּבוֹדוֹ וְאֶת־גְּדֻלּוֹ וְאֶת־קִלּוֹ שָׁמַעְנוּ
 מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הַיּוֹם הַזֶּה רָאִינוּ כִּי־יְדַבֵּר
 אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וַחִי: כב וַעֲתָה לְמַח

נמות

נְמוֹת כִּי תֹאכְלֵנוּ הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת
 אִם־יִסָּפִים אֲנַחְנוּ לִשְׁמַע אֶת־קוֹל יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ עוֹד וּמִתְּנוּ: כג כִּי מִי כָרִי
 בְּיַד אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים
 מִדְּבַר מִתּוֹךְ־הָאֵשׁ כְּמִנוּ וַיְחִי: כד קִרַּב
 אֶתָּה וּשְׁמַע אֶת כָּל־אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֶת־תְּדַבֵּר אֵלֵינוּ אֶת־כָּל־
 אֲשֶׁר יְדַבֵּר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֶיךָ וּשְׁמַעְנוּ
 וְעֲשִׂינוּ: כה וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹל
 דְּבָרֵיכֶם בְּדַבְּרְכֶם אֵלַי וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֱלֹהֵי שְׁמַעְתִּי אֶת־קוֹל דְּבָרֵי הָעָם הַזֶּה
 אֲשֶׁר דִּבְּרוּ אֵלַיךָ הֵיטִיבוּ כָּל־אֲשֶׁר
 דִּבְּרוּ: כו מִיִּיתֶן וְהָיָה לְכֶם זֶה לֶהֱמוֹ
 לִירְאָה אֶת־י וְלִשְׁמֹר אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי
 כָּל־הַיָּמִים לְמַעַן יֵיטֵב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם
 לְעֹלָם: כז לְךָ אָמַר לָהֶם שׁוּבוּ לָכֶם
 לְאֶהֱלֵיכֶם: כח וְאַתָּה פֹּה עֹמֵד עִמְדִי
 וְאִדְּבַרְהָ אֵלַיךָ אֶת כָּל־הַמִּצְוָה וְהַחֲקִים
 וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּלְמַדְם וְעֲשׂוּ בְּאָרְץ

אשר

בב' טעמים ומלעיל קדש

אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲנֹכִי נָתַן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ :
 כט וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם אֲתֶכֶם לֹא תִסְרוּ יְמִין וּשְׂמָאל :
 ל בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 אֲתֶכֶם תֵּלְכוּ לְמַעַן תַּחֲיוּן וְטוֹב לָכֶם
 וְהֵאֲרַכְתֶּם יָמִים בָּאָרֶץ אֲשֶׁר תִּירְשׁוּן :
 ו ט וְזֹאת הַמִּצְוָה הַחֲקִים וְהַמְשַׁפְּטִים
 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְלַמֵּד אֲתֶכֶם
 לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה
 לְרִשְׁתָּהּ : כ לְמַעַן תִּירָא אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לְשַׁמֵּר אֶת־כָּל־חֻקֹּתָיו וּמִצְוֹתָיו
 אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אֹתָהּ וּבְנֶה וּבְנֶה־בְנֶךָ
 כג כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ וּלְמַעַן יֵאָרְכּוּ יָמֶיךָ :
 ד וּשְׁמַעַת יִשְׂרָאֵל וּשְׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר
 יִשָּׁב לָךְ וְאֲשֶׁר תִּרְבוֹן מֵאֵד כַּאֲשֶׁר
 דָּבַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ אֶרֶץ זֶבֶת
 חֶלֶב וּדְבַשׁ : פ שְׁשִׁי ד שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה י אֶחָד : ז וְאַהֲבַת
 אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־

ערכתי ד רבתי נפשך

נַפְשְׁךָ וּבְכָל מַאֲדְךָ : י וְהָיוּ הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה אֱלֹהֵי אֲנֹכִי מִצְוָה הַיּוֹם עַל־
 לְבָבְךָ : י ושננתם לבניך ודברת בם
 בשבתך בביתך ובדרכתך בדרך
 ובשכבך ובקומך : ט וקשרתם לאות
 עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטַטְפֶּרֶת בֵּין עֵינֶיךָ :
 ט וכתבתם על־מזוזות ביתך ובשעריך : ס
 י וְהָיָה כִּי־בִיאָךְ י יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶרֶץ־
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשַׁבַע לְאַבְרָהָם לְאֶבְרָהָם
 לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לְתַת לָךְ עָרִים גְּדֹלוֹת
 וְנִבְרַת אֲשֶׁר לֹא־בְנִיתָ : יא וּבָתִּים
 מְדָאִים כָּל טוֹב אֲשֶׁר לֹא־מְדַאֵת וּבְרַת
 חֲצוּבִים אֲשֶׁר לֹא־חֲצַבְתָּ כְּרָמִים
 וְזֵיתִים אֲשֶׁר לֹא־נִטְעַת וְאֶבְרַת
 וּשְׁבַעַת : יב הַשְּׁמַר לָךְ פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַיּוֹצִיאָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 מִבֵּית עֲבָדִים : יג אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 תִּירָא וְאֹתוֹ תַעֲבֹד וּבִשְׁמוֹ תִשְׁבַּע :
 יד לֹא תִלְכּוּן אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים

מאלהי

מאלהי העמים אשר סביבותיכם :
 טו כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך
 פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמידך
 מעל פני האדמה : ס טו לא תנסו
 את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם
 במסה : יי שמור תשמרון את מצות
 יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך :
 יא ועשית הישר והטוב בעיני יהוה
 למען ייטב לך ובאת וירשת את
 הארץ הטובה אשר נשבע יהוה
 לאבותיך : יב רחף את כל איביך
 מפניך כאשר דבר יהוה : ס כ
 ישאלך בנך מחר לאמר מה העדרת
 והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה
 אלהינו אתכם : כג ואמרת לבנך
 עבדים היינו לפרעה במצרים וציאנו
 יהוה ממצרים ביד חזקה : כד ויתן
 יהוה אותת ומפתים גדלים ורעים
 במצרים בפרעה ובכל ביתו לעינינו :
 ואותנו

כז ואותנו הוציא משם למען הביא
 אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע
 לאבותינו : כח ויצונו יהוה לעשות את
 כל החקים האלה ליראה את יהוה
 אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו
 כהיום הזה : כט וצדקה תהיה לנו כי
 נשמר לעשות את כל המצוה הזאת
 לפני יהוה אלהינו כאשר צונו : ס
 שבעי זא כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ
 אשר אתה בא שמה לרשתה ונשר
 גוים רבים מפניך החתי והגרנשי
 והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוס
 שבעה גוים רבים ועצומים ממך :
 כ ונתנם יהוה אלהיך לפניך והכיתם
 החרם תחרים אתם לא תכלת להם
 ברית ולא תחנם : ג ולא תחתן בם
 בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח
 לבנך : ד כייסר את בנך מאחורי
 ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יהוה

בְּכֶם וְהִשְׁמִידְךָ מִהָרָּ: ס כִּי אִם־כִּה
 תַּעֲשׂוּ לָהֶם מִזְבְּחֹתֵיהֶם תִּתְּצוּ
 וּמִצִּבְתָּם תִּשְׁבְּרוּ וְאִשִּׁירֵיהֶם תִּגְדְּעוּ
 וּפְסִילֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בְּאֵשׁ: י כִּי עַם
 קָדוֹשׁ אַתָּה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּךָ בָּחַר י
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְהִיּוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּה
 מִכָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה:
 וְלֹא מִרְבֶּכֶם מִכָּל־הָעַמִּים חִשַּׁק יְהוָה
 בְּכֶם וַיִּבְחַר בְּכֶם כִּי־אַתֶּם הַמֵּעֵט
 מִכָּל־הָעַמִּים: ס כִּי מֵאַהֲבַת יְהוָה
 אֲתֶכֶם וּמִשְׂמֹרוֹ אֶת־הַשְּׁבֻעָה אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם הוֹצִיא יְהוָה אֲתֶכֶם
 בְּיַד חֲזָקָה וַיַּפְדְּךָ מִבֵּית עַבְדִּים מִיַּד
 פְּרַעֲיָה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם: ט מִפְּטִיר ט וַיִּדְעַת כִּי
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים הָאֵל הַנְּאֻמָּן
 שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֹד לְאַהֲבָיו וּלְשֹׁמְרֵי
 מִצְוֹתָיו לְאַלְפֵי דוֹר: י וּמִשְׁלָם לְשֹׁנְאָיו
 אֶרְפָּנוּ לְהֶאֱבִידוֹ לֹא יֵאָחַר לְשֹׁנְאוֹ
 אֶרְפָּנוּ יִשְׁלָם־לוֹ: יא וְשָׁמַרְתָּ אֶת־

מצותיו ק

המצוה

הַמִּצְוָה וְאֶת־הַחֲקִים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים
 אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם:

פ פ פ

יב וְהָיָה י עֲקֵב תִּשְׁמְעוּן אֶת הַמִּשְׁפָּטִים
 הָאֵלֶּה וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
 וְשָׁמַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת־הַבְּרִית
 וְאֶת־הַחֲסֹד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם:
 יג וְאַהֲבָךָ וּבְרַכְךָ וְהִרְבֶּךָ וּבִרְכָךָ פְּרִי
 בְּטָנְךָ וּפְרִי־אֲדָמְתְךָ דְגָנְךָ וְתִירְשֶׁךָ
 וַיִּצְהַרְךָ שָׁנָה־אֶלְפִיד וַעֲשִׂיתָ לְצִאֲנֶךָ
 עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם
 לְתֵת לְךָ: יד בְּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל־הָעַמִּים
 לֹא־יְהִי בְּךָ עֶקֶר וְעַקְרָה וּבְבִהְמֹתֶיךָ:
 טו וְהִסִּיר יְהוָה מִמֶּךָ כָּל־חֲלִי וְכָל־מְדוּי
 מִצְרַיִם הַרְעִים אֲשֶׁר יִדְעַת לֹא יִשִּׁימֶם
 בְּךָ וְנָתַנְם בְּכָל־שָׁנָאֶיךָ: טו וְאַכְלַת
 אֶת־כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן
 לְךָ לֹא־תַחֲוֶם עֵינֶיךָ עֲלֵיהֶם וְלֹא־תַעֲבֹד
 אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי־מוֹקֵשׁ הוּא לְךָ: ס

כי

י כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה
ממני איכה אוכל להורישם : יא לא
תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה
יהוה אליהך לפרעה ולכל מצרים :
יב המסת הגדלת אשר ראו עיניך
והארת והמפתים והיד החזקה והזרע
הנטויה אשר הוצאת יהוה אליהך
כזיעשה יהוה אליהך לכל העמים
אשר אתה ירא מפניהם : יג וגם את
הצרעה ישלח יהוה אליהך במ ער
ידבר הנשארים והנסתרים מפניך :
יד לא תערץ מפניהם כי יהוה
אלהיך בקרבך אל גדור וגורא :
יז וגשל יהוה אליהך את הגוים האר
מפניך מעט מעט לא תוכל בלתי
מהר פן תרבה עליך חית השדה :
יח ונתנם יהוה אליהך לפניך והמס
מהומה גדלה עד השמדם : יט ונתן
מלכיהם בידך והאבדת את שמם
מתחת

מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך
עד השמדך אתם : כ פסילי אליהם
תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב
עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי
תועבת יהוה אליהך הוא : כא ולא
תביא תועבה אל ביתך והיית חרם
כמהו שקץ תשקצנו ותעב ותתעבנו
כי חרם הוא : כב ח כל המצוה
אשר אנכי מצוה היום תשמרון לעשות
למען תחיון ורבייתם ובאתם וירשתם
את הארץ אשר נשבע יהוה
לאבותיכם : כג וזכרת את כל הדרך
אשר הוליכה יהוה אליהך זה ארבעים
שנה במדבר למען ענתך לנסתך
לדעת את אשר בלבבך הוה שמר
מצותו אם לא : כד ויענך וירעבך
ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא
ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא
על הלחם לבדו יחיה האדם כי ער

כר מוציא פי יהוה יחיה האדם :
 ושמלתך לא בלתה מעליך ורגלך
 לא בצקה זה ארבעים שנה : וידעת
 עם לבבך כי כאשר יסר איש את
 בנו יהוה אלהיך מיסרך : ושמרת
 את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרךיו
 וליראה אתו : כי יהוה אלהיך מביאך
 אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת
 ותהמת יצאים בבקעה ובהר : ארץ
 חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ
 זית שמן ודבש : ארץ אשר לא
 במסכנת תאכל לבה לחם לא תחסר
 כל בה ארץ אשר אבניה ברזל
 ומהרריה תחצב נחשת : ואכלת
 ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על
 הארץ הטובה אשר נתן לך : שני יא השמר
 לך פן תשכח את יהוה אלהיך לבלתי
 שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר
 אנכי מצוך היום : יכ פן תאכל ושבעת
 ובתים

ובתים טובים תבנה וישבת : יג ובקרך
 וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך
 וכל אשר לך ירבה : יד ורם לבבך
 ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך
 מארץ מצרים מבית עבדים :
 טו המוליכך במדבר הגדל והנורא
 נחש ושרף ועקרב וצמאון אשר אין
 מים המוציא לך מים מצור החלמיש :
 טז המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון
 לאכילתך למען ענתך ולמען נסתה
 להיטבך באחרייתך : יז ואמרת בלבבך
 כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה :
 יח וזכרת את יהוה אלהיך כי הוציא
 הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים
 את בריתו אשר נשבע לאבותיך ביום
 הזה : יט והיה אם שכח תשכח את
 יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים
 ועבדתם והשתחווית להם העדתי
 בכם היום כי אבד תאבדון : כ כגוים

אשר יהוה מאביד מפניכם בן תאבדון
עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם: פ
ט שמע ישראל אתה עבר היום
את הירדן רבא לרשת גוים גדלים
ועצמים ממך ערים גדלות ובצרות
בשמים: כ עם גדול ודם בני ענקים
אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי
יתיצב לפני בני ענק: ג וידעת היום
כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך
אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם
לפניך והורשתם והאבדתם מהר
כאשר דבר יהוה לך: ד שלישי ו אל
תאמר בלבבך בהדף יהוה אלהיך
אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני
יהוה לרשת את הארץ הזאת
וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם
מפניך: ה לא בצדקתך ובישר לבבך
אתה בא לרשת את ארצם כי
ברשעת הגוים האלה יהוה אלהיך

מורישם

מורישם מפניך ולמען הקים את
הדבר אשר נשבע יהוה לאבותיך
לאברהם ליצחק וליעקב: י וידעת כי
לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך
את הארץ הטובה הזאת לרשתה כי
עם קשה ערף אתה: יי זכר אל
תשכח את אשר הקצפת את יהוה
אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת
מארץ מצרים עד באכם עד המקום
הזה ממרים הייתם עם יהוה: יב ובחרב
הקצפתם את יהוה ויתאנף יהוה בכם
להשמיר אתכם: יג בעלתי ההררה
לקחת לוחת האבנים לוחת הברית
אשר כרת יהוה עמכם ואישב בהר
ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא
אכלתי ומים לא שתיתי: יד ויתן יהוה
אלי את שני לוחת האבנים כתבים
באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים
אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך

האש

דברים 1 6

הָאֵשׁ בַּיּוֹם הַקֹּהֵל : יא וַיְהִי מִקֵּץ
 אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה נָתַן יְהוָה
 אֵלַי אֶת־שְׁנֵי לַחֹת הָאֲבָנִים לַחֹת
 הַבְּרִית : יב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוּם רֵד
 מֵהַר מֹזֶה בִּי שַׁחַת עִמָּךְ אֲשֶׁר הוֹצֵאת
 מִמִּצְרַיִם כִּרוּ מִהָר מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר
 צִוִּיתָם עֲשׂוּ לָהֶם מִסְכָּה : יג וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר רֵאִיתִי אֶת־הָעַם הַזֶּה
 וְהִנֵּה עִם־קִשָׁה עֲרַף הוּא : יד הֲרַף
 מִמֶּנִּי וְאַשְׁמִידֵם וְאַמְחָה אֶת־שֵׁמֶם
 מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם וְאַעֲשֶׂה אוֹתְךָ לְגוֹי־
 עֲצוּם וְרַב מִמֶּנּוּ : טו וְאַפֵּן וְאַרְדּ מִן־הַהָר
 וְהָרַב בָּעַר בְּאֵשׁ וְשְׁנֵי לוחֹת הַבְּרִית
 עַד שְׁתֵּי יָדַי : טז וְאַרְא וְהִנֵּה חֲטֹאתֶם
 לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם עֲשִׂיתֶם לָכֶם עֲגוֹל
 מִסְכָּה סֻרְתָם מֵהַר מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר־
 צִוָּה יְהוָה אֶתְכֶם : יז וְאַתְּפֹשׁ בְּשְׁנֵי
 הַלְּחָת וְאַשְׁרֹכֶם מֵעַל שְׁתֵּי יָדַי
 וְאַשְׁבְּרֶם לְעֵינֵיכֶם : יח וְאַתְּנַפֵּל לְפָנַי

יהוה

יְהוָה בְּרֵאשִׁיטָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים
 לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שְׁתִּיתִי
 עַל כֹּל־חֲטֹאתֶכֶם אֲשֶׁר חֲטִאתֶם
 לַעֲשׂוֹת הִרְעָ בְּעֵינַי יְהוָה לְהַכְעִיסוּ :
 יט כִּי יָגַרְתִּי מִפְּנֵי הָאֵף וְהַחֲמָה אֲשֶׁר
 קִצַּף יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם
 וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֵלַי גַּם בַּפֶּעַם הַזֶּה :
 כ וּבֹאֲהֲרֹן הַתְּאֵנָף יְהוָה מְאֹד לְהַשְׁמִידוֹ
 וְאַתְּפִלֵּל גַּם בְּעַד אֲהֲרֹן בְּעַת הַהוּא :
 כא וְאַת־חֲטֹאתֶכֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם אֶת־
 הָעֲגוֹל לְקַחְתִּי וְאַשְׁרַף אֹתוֹ בְּאֵשׁ
 וְאַכַּת אֹתוֹ טָחוֹן הֵיטֵב עַד אֲשֶׁר־דָּק
 לְעֶפֶר וְאַשְׁלַךְ אֶת־עֶפְרוֹ אֶל־הַנַּחַל
 הַיַּרְד מִן־הָהָר : כב וּבַתְּבַעֲרָה וּבַמִּסָּה
 וּבַקְּבֻרַת הַתְּאוּה מִקְצָפִים הֵייתֶם אֶת־
 יְהוָה : כג וּבִשְׁלַח יְהוָה אֶתְכֶם מִקֵּדֶשׁ
 בְּרַנֵּעַ לֵאמֹר עֲלוּ וְרִשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם וְתַמְרוּ אֶת־פִּי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם וְלֹא הָאֲמַנְתֶּם לוֹ וְלֹא שְׁמַעְתֶּם

בקלו

בקלו : כו ממרים הייתם עם יהוה מיום
 דעתי אתכם : כז ואתנפל לפני יהוה
 את ארבעים היום ואת ארבעים
 הלילה אשר התנפלתי כי אמר יהוה
 להשמיד אתכם : כח ואתפלל אליהוה
 ואמר אדני יהוה אל תשחרו עמך
 ונחלתך אשר פדית בגדריך אשר
 הוצאת ממצרים ביד חזקה : כט זכר
 לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל
 תפן אר קשי העם הזה ואלרשעו
 ואל חטאתו : לו פן יאמרו הארץ אשר
 הוצאתנו משם מבלי יכלת יהוה
 להביאם אלהארץ אשר דבר להם
 ומשנאתו אותם הוציאם להמתם
 במדבר : לו והם עמך ונחלתך אשר
 הוצאת בכחך הגדל ובזרעך הנטויה : פ
 י רביעי ס בעת ההוא אמר יהוה אלי
 פסדלך שנילוחת אבנים בראשנים
 ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ :
 ואכתב

יואכתב על הלחת את הדברים אשר
 היו על הלחת הראשנים אשר שברת
 ושמתם בארון : ג ואעש ארון עצי
 שטים ואפסל שני לחת אבנים
 בראשנים ואל על ההרה ושני הלחת
 בידי : ד וכתב על הלחת כמכתב
 הראשון את עשרת הדברים אשר
 דבר יהוה אליכם בהר מתוך האיש
 ביום הקהל ויתנם יהוה אלי : ה ואפן
 וארד מן ההר ואשם את הלחת
 בארון אשר עשיתי והיו שם באשר
 צוני יהוה : ו ובני ישראל נסעו מבארת
 בני עקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר
 שם ויכתן אלעזר בנו תחתיו : ז משם
 נסעו הגדגדה ומן הגדגדה יטבתה
 ארץ נחלימים : ח בעת ההוא הכדיל
 יהוה את שבט הלוי לשאת את ארון
 ברית יהוה לעמד לפני יהוה לישרתו
 ולברך בשמו עד היום הזה : ט עלבן

לא־היה ללוי חלק ונחלה עם־אתיו
 יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה
 אֱלֹהֶיךָ לוֹ : י ואנכי עמדתי ברור
 בימים הראשנים ארבעים יום וארבעים
 לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם
 ההוא לא־אברה יהוה השחיתך :
 יא ויאמר יהוה אלי קום קך למסע
 לפני העם ויבאו וירשו את־הארץ
 אשר־נשבעתי לאבתם לתת להם : ס
 חמישי יב ועתה ישראל מה יהוה אֱלֹהֶיךָ
 שאל מעמך כי אם־ליראה את־יהוה
 אֱלֹהֶיךָ ללכת בכל־דרכיו ויראהכה
 אתו ולעבד את־יהוה אֱלֹהֶיךָ
 בכל־לבבך ובכר־נפשך : יג לשמר
 את־מצות יהוה ואת־חקותיו
 אשר־אנכי מצוֹך היום למזב לך :
 יד הן ליהוה אֱלֹהֶיךָ השמים ושמי
 השמים הארץ וכל־אשר־בה : טו רק
 באבתך חישק יהוה לאהבה אותם
 ויבחר

ויבחר בזרעם אחריהם בכנס מבר־
 העמים כיום הזה : טז ומלתם את
 ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו
 עוד : יז כי יהוה אֱלֹהֵיכם הוא אֱלֹהֵי
 האֱלֹהִים ואדני האדנים האל הגדר
 הגבל והנורא אשר לא ישא פנים
 ולא יקה שחר : יח עשה משפט יתום
 ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם
 ושמלה : יט ואהבתם את־הגר כעגרים
 הייתם בארץ מצרים : כ את־יהוה
 אֱלֹהֶיךָ תירא אתו תעבד וכו תדבק
 ובשמו תשבע : כא הוא תהלתך והוא
 אֱלֹהֶיךָ אשר־עשה אתך את־הגדלות
 ואת־הנוראת האלה אשר ראו עיניך :
 כב בשבעים נפש ירדו אבתך מצרימה
 ועתה שמך יהוה אֱלֹהֶיךָ ככוכבי
 השמים רוב : כג ויאסר ואתה את
 יהוה אֱלֹהֶיךָ ושמרת משמרתו וחקתיו
 ומשפטיו ומצותיו כל־הימים :
 קדש חול קדש חול וידעתם

כ וידעתם היום כי לא את בניכם אשר
 לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר יהוה
 אלהיכם את גדלו את ידו החזקה
 וזרעו הנטויה : ג ואת אתתיו ואת
 מעשיו אשר עשה בתוך מצרים
 לפרעה מלך מצרים ורכל ארצו :
 ד ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו
 ולרכבו אשר הציף את מי ים סוף
 על פניהם ברדפם אחריכם ויאבדום
 יהוה עד היום הזה : ה ואשר עשה
 לכם במדבר עד באכם עד המקום
 הזה : ו ואשר עשה לדתן ולאבירם
 בני איליאב בן ראובן אשר פצתה
 הארץ את פיה ותבלעם ואת זיתיהם
 ואת אהליהם ואת כל היקום אשר
 ברגליהם בקרב כל ישראל : ז כי
 עיניכם הראת את כל מעשה יהוה
 הגדל אשר עשה : ח ושמרתם את
 כל המצוה אשר אנכי מצוה היום
 למען

למען תחזקו ובאתם וירשתם את
 הארץ אשר אתם עברים שמה
 לרשתה : ט ולמען תאריכו ימים על
 הארמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם
 לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב
 ודבש : ס שביעי כי הארץ אשר אתה
 בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים
 הוא אשר יצאתם משם אשר תזרע
 את זרעך והשקית ברגלך בגן הירק :
 י והארץ אשר אתם עברים שמה
 לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר
 השמים תשתה מים : יא ארץ אשר
 יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עיני
 יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד
 אחרית שנה : ס יב והיה אם שמע
 תשמעו אר מצותי אשר אנכי מצוה
 אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם
 ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם :
 יד ונתתי מטר ארצכם בעתו יורד

וּמִלְקוֹשׁ וְאֶסְפַּת דְּגַנְךָ וְתִירֹשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ:
 טו וְנָתַתִּי עִשְׂבֵי בְשָׂרְךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ
 וְאֹכְלֹת וְשִׁבְעַת: טו הַשְּׁמֵרוּ לָכֵם פֶּן
 יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְכַרְתֶּם וְעִבַדְתֶּם אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: י" וְחָרָה
 אַף־יְהוָה בְּכֶם וְעִצַּר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־
 יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תֵתֵן אֶת־
 יְבוּלָהּ וְאֹכְרֹתֶם מֵהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ
 הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֵם: י" וְשִׁמַּתֶּם
 אֶת־דְּבַר־יְהוָה אֱלֹהֵי עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־
 גַּפְשְׁכֶם וּקִשְׁרֹתֶם אֹתָם לְאוֹת עַל־
 יַדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם:
 י" וּלְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר
 בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ
 וּבִישְׁבְּכָךָ וּבְקוֹמְךָ: כ' וּכְתַבְתֶּם עַל־
 מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ: כ"א לְמַעַן יִרְבוּ
 יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְתַת לָרֶגֶל
 כַּיְמֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ: כ"ב

מפטר

כי

כ"ב כִּי יִרְאֶה יְהוָה שְׁמֹרֶתְךָ אֶת־כָּל־
 הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה אֹתְכֶם
 לַעֲשׂוֹתָהּ לְאַהֲבָהּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 לְלַכֵּת בְּכָל־דְּרֹכֶיךָ וּלְדַבְּקָה־בּוֹ:
 כ"ג וְהוֹרִישׁ יְהוָה אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
 מִלְּפָנֶיכֶם וַיִּרְשָׁתֶם גּוֹיִם גְּדֹלִים וְעֲצֻמִּים
 מִכֶּם: כ"ד כָּל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כַּף־
 רַגְלְכֶם בּוֹ לָכֵם יִהְיֶה מִן־הַמְּדַבֵּר
 וְהַלְבָנוֹן מִן־הַנְּהַר נְהַר־פָּרָת וְעַד הַיָּם
 הָאֲחֵרוֹן יִהְיֶה גְבֻלְכֶם: כ"ה לֹא־יִתְיַצֵּב
 אִישׁ בְּפָנֶיכֶם פְּחָדְכֶם וּמֹרְאֵכֶם יִתֵּן
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 תִּדְרֹכּוּ בָהּ כֹּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֵם:

ס ס ס

טו רֵאָה אָנֹכִי נָתַן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם בְּרֹכָה
 וְקַלְלָה: ט"ו אֶת־הַבְּרֹכָה אֲשֶׁר
 תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
 אָנֹכִי מִצְוֶה אֹתְכֶם הַיּוֹם: כ"ו וְהַקְלָלָה
 אִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

וסרתם

וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה
אתכם היום ללכת אחרי אלהים
אחרים אשר לא ידעתם : כט והיה
כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ
אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה
את הברכה על הר גוזים ואת
הקללה על הר עיבל : ל הלא המה
בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש
בארץ הכנעני הישב בערבה מור
הגלגל אצל אלוני מרה : לה כי אתם
עברים את הירדן רבא לרשת את
הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם
ורשתם אתה וישבתם בה : לד ושמרתם
לעשות את כל החקים ואת המישפטים
אשר אנכי נתן לפניכם היום : יב אלה
החקים והמישפטים אשר תשמרון
לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי
אבותיך לך לרשתה כל הימים אשר
אתם חיים על האדמה : כ

תאבדון

תאבדון את כל המקומות אשר
עבדו שם הגוים אשר אתם ירשים
אתם את אלהיהם על ההרים הרמים
ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן :
ג ונתצתם את מזבחתם ושברתם את
מצבתם ואשריהם תשרפון באש
ופסילי אלהיהם תגרעון ואבדתם
את שמם מן המקום ההוא : ד לא
תעשון כן ליהוה אלהיכם : ה כי אם
אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם
מכל שבטיכם לשום את שמו ישם
לשכנו תדרשו ובאת שמה : ו והבאתם
שמה עלתיכם וזבחיכם ואת
מעשרתיכם ואת תרומת ידכם
ונדריכם ונדבתיכם ובכרת בקרכם
וצאנכם : ז ואכלתם שם לפני יהוה
אלהיכם ושמחתם בכל משרח ידכם
ואתם ובתיכם אשר ברכך יהוה
אלהיך : ח לא תעשון ככל אשר

אנחנו

אֲנַחְנוּ עֹשִׂים פֹּה הַיּוֹם אִישׁ כְּלֵי־יִשְׂרָאֵל
 בְּעֵינָיו: ט כִּי לֹא־בָאתֶם עַד־עַתָּה אֶל־
 הַמְנוּחָה וְאֶל־הַנְּחִלָּה אֲשֶׁר־יְהוָה
 אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ: י וְעִבְרַתֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן
 וּישְׁבַתֶם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 מִנְחִיר אֲתָכֶם וְהִנִּיחַ לָכֶם מִבְּרֹ-
 אֵיבֵיכֶם מִסָּבִיב וּישְׁבַתֶם־בְּטוֹחַ: שני
 יא וְהִירָה הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם בּוֹ רִשְׁבוֹן שְׁמוֹ שֵׁם שְׁמֵה
 תָּבִיאוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה
 אֲתָכֶם עוֹלְתֵיכֶם וּזְבִיחֵיכֶם מֵעֲשֵׂרְתֵיכֶם
 וּתְרוֹמַת יִדְכֶם וְכֹל מִבְּחַר נְדָרֵיכֶם
 אֲשֶׁר תָּדְרוּ לַיהוָה: יב וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אַתֶּם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם
 וְעַבְדֵיכֶם וְאִמְהַתֵיכֶם וְהַלְוִי אֲשֶׁר
 בְּשַׁעְרֵיכֶם כִּי אֵין לוֹ חֶלֶק וְנִחְלָה
 אֲתָכֶם: יג הַשָּׁמֶר לָךְ פֶּן־תַּעֲלֶה עֲלֵיךָ
 בְּכָל־מָקוֹם אֲשֶׁר תִּרְאֶה: יד כִּי אִם־
 בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה בְּאַחַר שְׂבִטֶיךָ
 שם

שֵׁם תַּעֲלֶה עֲלֵיךָ וּשְׁם תַּעֲשֶׂה כָּל־
 אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה: טו רַק בְּכָל־אוֹת
 נִפְיֶיךָ תִּזְבַּח וְאָכַלְתָּ בָשָׂר בְּכֹרֶכָה
 יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ בְּכָר־שַׁעְרֶיךָ
 הַטָּמֵא וְהַטְּהוֹר יֹאכְלֶנּוּ בְּצִבֵי וּכְאִיר: יז
 טז רַק הַדָּם לֹא תֹאכְלוּ עַל־הָאָרֶץ
 תִּשְׁפְּכֶנּוּ בַמַּיִם: יח לֹא־תוֹכֵר לֹאכֹר
 בְּשַׁעְרֶיךָ מֵעֵשֶׂר דְּגָנְךָ וְתִירֶשֶׁךָ וּיצְהַרְךָ
 וּבְכֹרֶת בְּקֶרֶךָ וּצְאֹנְךָ וְכֹל־נְדָרֶיךָ אֲשֶׁר
 תָּדַר וְנִרְבַּתֶיךָ וְתִרְוַמַת יָדְךָ: יט כִּי אִם־
 לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ תֹאכְלֶנּוּ בְּמָקוֹם
 אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיךָ בּוֹ אֶתְהוּבֶנְךָ
 וּבִתְךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְרָתְךָ וְהַלְוִי אֲשֶׁר
 בְּשַׁעְרֶיךָ וּשְׂמַחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ
 בְּכָל־מִשְׁלַח יָדְךָ: כ הַשָּׁמֶר לָךְ פֶּן־
 תַּעֲזֹב אֶת־הַלְוִי כָּל־יְמֵיךָ עַל־
 אֲדָמְתְךָ: כא כִּי־יִרְחִיב יְהוָה אֱלֹהֵיךָ
 אֶת־גְּבֻלְךָ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ וְאִמְרַת
 אָכַלְתָּ בָשָׂר כִּי־תֵאָוֶה נִפְיֶיךָ רֹאכֵל
 בשר

בשר בכל אות נפשך תאכל בשר :
 כה כי ירחק ממך המקום אשר יבחר
 יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת
 מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך
 כאשר צויתך ואכלת בשערך בכל
 אות נפשך : כב אך כאשר יאכל את
 הצבי ואת האיל פן תאכלנו חטמה
 ורשהור יחדו יאכלנו : כג רק חזן
 לבדתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש
 ולא תאכל הנפש עם הבשר : כד לא
 תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים :
 כה לא תאכלנו למען יטב לך ולבניך
 אחרך כי תעשה הישר בעיני יהוה :
 כו רק קדישך אשר יהיו לך ונדריך תשא
 ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה :
 כז ועשית עלתיך הבשר והדם ער
 מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך
 על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל :
 כח שמר ושמעת את כל הדברים
 האלה

האלה אשר אנכי מצוה למען יטב
 לך ולבניך אחרך עד עולם כי תעשה
 הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך : ס
 שלישי כט כי יבירת יהוה אלהיך את
 הגוים אשר אתה באשמה לרשת
 אותם מפניך וירשת אתם וישבת
 בארצם : ל השמר לך פן תנקש
 אחריהם אחרי השמד מפניך ופן
 תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו
 הגוים האלה את אלהיהם ואעשה
 כן גם אני : לח לא תעשה כן ליהוה
 אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנא
 עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת
 בנותיהם ישרפו באש ראלהיהם :
 יג את כל הדבר אשר אנכי מצוה
 אתכם אתו תשמרו לעשות לא תספ
 עליו ולא תגרע ממנו : פ כי יקום
 בקרבך נביא או חלם חרום ונתן
 אליך אות זה מופת : נ ובא האות

והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה
 אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם
 ונעבדם : י לא תשמע אר דברי
 הנביא ההוא או אר חולם החלום
 ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם
 לדעת הישכם אהבים את יהוה
 אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם :
 ס אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו
 ואת מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו
 ואתו תעבדו ובו תדבקון : ו והנביא
 ההוא או חולם החלום ההוא יומת כי
 דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא
 אתכם מארץ מצרים והפדך מבית
 עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוה
 יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע
 מקרבך : ס כי יסיתך אחיך בך
 אמך או בנך או בתך או אישת חיקך
 או רעה אשר כנפשך בפטר לאמר
 נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר

לא ידעת אתה ואבתיך : ס מאלהי
 העמים אשר סביבתיכם הקרבים
 אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ
 ועד קצה הארץ : ט לא תאבה לו ולא
 תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו
 ולא תחמל ולא תכסה עליו : י כי
 הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה
 להמיתו ויד כל העם באחרונה :
 יי וסקרתו באבנים ומת כי בקש
 להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך
 מארץ מצרים מבית עבדים : יב וכל
 ישראל ישמעו ויראון ולא יוספו לעשות
 כדבר הרע הזה בקרבך : ס יב כי
 תשמע באחת עליך אשר יהוה אלהיך
 נתי לך לשבת שם לאמר : יד יצאו
 אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את
 ישבי עירם לאמר נלכה ונעבדה
 אלהים אחרים אשר לא ידעתם :
 טו ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה

אמת נכון הדבר נעשתה התועבה
 הזאת בקרבך : טו הכה תכה את
 ישבי העיר ההוא לפי חרב החרם
 אתה ואת כל אשר ביה ואת בהמתה
 לפי חרב : יז ואת כל שללה תקבץ
 אל תוך רחבה ושרפת באש את
 העיר ואת כל שללה כליל ליהוה
 אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה
 עוד : יח ולא ידבק בידך מאומה מן
 החרם למען ישוב יהוה מחרון אפו
 ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר
 נישבע לאבותיך : יט כי תשמוי בקול
 יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו
 אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר
 בעיני יהוה אלהיך : יד ס רביע ס בנים
 יאתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו
 ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת :
 כ כי עם קרוש אתה ליהוה אלהיך
 וכך בחר יהוה להיות לו לעם סגולה
 מכל

מכל העמים אשר על פני האדמה : ס
 ג לא תאכל כל תועבה : ז ואת
 הבהמה אשר תאכלו שור שה כשבים
 ושה עזים : ח איל וצבי ויחמור ואקו
 ודישן ורתאז וזמר : י וכל בהמה
 מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי
 פרסות מעלת גרה בבהמה אתה
 תאכלו : יא אך את זה לא תאכלו
 ממערי הגרה וממפריסי הפרסה
 השסועה את הגמל ואת הארנבת
 ואת השפן כי מעלה גרה המה
 ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם :
 ס ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא
 ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם לא
 תאכלו ובנבלתם לא תגעו : ס ט את
 זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר
 לו סנפיר וקשקשת תאכלו : י וכל
 אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא
 תאכלו טמא הוא לכם : ס יא כל

צפור טהרה תאכלו : י וזה אשר
לא תאכלו מהם הנשר והפרס
והעזניה : י והראה ואת האיה והדיה
למינה : י ואת כל ערב למינו : טו ואת
בת היענה ואת התחמס ואת השחף
ואת הנץ למינהו : טו את הכוס ואת
הנישוף והתנשמת : י והקאת ואת
הרחמה ואת השלך : י והחסירה
והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף :
יט וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא
יאכלו : כ כל עוף טהור תאכלו :
כא לא תאכלו כל נבלה לגר אשר
בשעריך תתננה ואכלה לו מזבח
לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך
לא תבשל גדי בחלב אמו : פ חמישי
כב עשר תעשר את כל תבואת זרעך
היציא השדה שנה שנה : כג וא לת
לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר
לשבן שמו שם מעשר דגנך תירשך
פ' יום ח' של פסח שיעיוס ב' של שבועות כשהל כשבת ויצהרך

ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך למען
תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל
הימים : כד וכירבבה ממך הדרך כי
לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום
אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו
שם כי יברכה יהוה אלהיך : כה ונתתה
בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל
המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו :
כו ונתתה הכסף בכל אשר תאווה
נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר
ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם
לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה
וביתך : כז והלוי אשר בשעריך לא
תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה עמך : כח
כט מקצה שש שנים תוציא את כל
מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת
בשעריך : כט ובא הלוי כי אין לו חלק
ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה
אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען
יברכך

יְבָרְכֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָרְמְעֵשֶׂה יָדְךָ
 אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה : ס שׁי טו ח מִקֵּץ שְׁבַע־
 שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה : כ וְזֶה דְבַר
 הַשְּׁמִטָּה שְׁמוֹט כָּל־בַּעַל מִשֶּׁה יְרוּ
 אֲשֶׁר יִשֶׁה בְּרַעְיוֹנוֹ לֹא־יִגִּישׁ אֶת־רַעְיוֹנוֹ
 וְאֶת־אֲחִיו כִּי־קָרָא שְׁמִטָּה לַיהוָה :
 ג אֶת־הַנֶּכְרִי תִגִּישׁ וְאֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ אֶת־
 הַחֵדֶק תִּשְׁמֹט יָדְךָ : ד אִפְסָ כִּי־לֹא
 יִהְיֶה־כֶּךָ אֲבוּיֹן כִּי־בָרְךָ יְבָרְכֶךָ יְהוָה
 בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ
 נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ : ה וְקֹאֵם יִשְׁמָעַע
 תִּשְׁמָעַע בְּקוֹר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ יִמְרָ
 לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמְצוּה הַזֹּאת אֲשֶׁר
 אֲנִכִּי מְצוּךְ הַיּוֹם : ו כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 בְּרָכְךָ כַּאֲשֶׁר דְּבַר לְךָ וְהַעֲבַטְתָּ גּוֹיִם
 רַבִּים וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט וּמִשְׁרַת בְּגוֹיִם
 רַבִּים וּבְךָ לֹא יִמְשְׁלוּ : ז כִּי־יִהְיֶה
 כֶּךָ אֲבוּיֹן מֵאַחַד אַחֶיךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ
 בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ
 לא

לֹא תֵאֱמָרְךָ אֶת־לִבְכֶךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת־
 יָדְךָ מֵאַחֶיךָ הָאֲבוּיֹן : ח כִּי־פָתַח תִּפְתַּח
 אֶת־יָדְךָ לוֹ וְהַעֲבַט תַּעֲבִיטְנוּ דִּי מַחֲסְרוֹ
 אֲשֶׁר יַחֲסֹר לוֹ : ט הַשְּׁמֵר לְךָ פֶּן־יִהְיֶה
 דְּבַר עִם־לִבְכֶךָ בְּלִיעַל לֵאמֹר קָרְבָּה
 שְׁנַת־הַשְּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרַעְיוֹנוֹ עִנְךָ
 בְּאַחֶיךָ הָאֲבוּיֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ וּמְרָא
 עֲלֶיךָ אֲלִי־יְהוָה וְהִיָּה כֶּךָ חֲטָא : י נָתַן
 תִּתֵּן לוֹ וְלֹא־יִרַע לְבִכֶךָ בְּתִתֶנְךָ לוֹ
 כִּי בְגִלְלֵי הַדְּבַר הַזֶּה יְבָרְכֶךָ יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֶׂיךָ וּבְכָל־מִשְׁלַח יָדְךָ :
 יא כִּי־יִאֲחַדְלֵךְ אֲבוּיֹן מִקְרַב הָאֶרֶץ
 עֲרִיבְךָ אֲנִכִּי מְצוּךְ לֵאמֹר פָּתַח תִּפְתַּח
 אֶת־יָדְךָ לְאַחֶיךָ רַעְיוֹנוֹ וְלֹא־יִבְנֶךָ
 בְּאֶרֶץ : ס
 יב כִּי־
 יִמְכַר לְךָ אַחֶיךָ הָעֵבְרִי אֹו הָעֵבְרִיָּה
 וְעִבְדְךָ שִׁשׁ שָׁנִים וּבִשְׁנַת הַשְּׁבִיעִית
 תִּשְׁלַחְנוּ חֲפָשִׁי מֵעִמְךָ : יג וְכִי־תִשְׁלַחְנוּ
 חֲפָשִׁי מֵעִמְךָ לֹא תִשְׁלַחְנוּ רִיקָם :
 דברים ט 9 העניק

י העניק העניק לו מצאנך ומגדנך
 ומיקבך אשר ברכך יהוה אלהיך
 תתן לו: טו וזכרת כי עבד הוית בארץ
 מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן
 זנכי מצוך את הדבר הזה היום:
 טו והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך
 כי אהבך ואת ביתך כי טוב לו עמך:
 י ולקחת את המרצע ונתתה באגנו
 וכדלת והיה לך עבד עולם ואף
 לאמתך תעשה כן: יז לא יקשה בעיניך
 בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה
 שכר שכיר עבדך ישיש שנים וברכך
 יהוה אלהיך בכל אשר תעשה: פ
 שביעי יט כל הבכור אשר יולד בבקרך
 ובצאנך הזכר תקדיש ליהוה אלהיך
 לא תעבד בבכר שורך ולא תגז בכר
 צאנך: כ לפני יהוה אלהיך תאכלגו
 שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה
 אתה וביתך: כא וכי יהיה בו מום

פכה

אם הל כחול סתחילין מכאו

פסח או עזר כל מום רע לא תזבחנו
 ליהוה אלהיך: כב בשעריך תאכלגו
 הטמא והטהור יחדו בצבי וכאיל:
 כג רק את דמו לא תאכל על הארץ
 תשפכנו כמים: פ טז ח שמור את
 חדש האביב ועשית פסח ליהוה
 אלהיך כי בחדש האביב הוציאך
 יהוה אלהיך ממצרים לילה: כ זבחת
 פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום
 אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם:
 ג לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים
 תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפז
 יצאת מארץ מצרים למען תזכר את
 יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך:
 ד ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת
 ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח
 בערב ביום הראשון רבקר: ה לא
 תוכל לזבח את הפסח באתר שעריך
 אשר יהוה אלהיך נתן לך: ו כי אם

אל

אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
לישכן שמו שם תזבח את הפסח
בערב כבוא השמש מועד צאתך
ממצרים : ו בשלח ואכלת במקום
אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית
בבקר והלכת לאהליך : ש ששת ימים
תאכל מצות וביום השביעי עצרת
ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה : ס
ט שבעה שבעת תספר רך מהחל
חרמש בקמה תחר לספר שבעה
שבעות : ועשית חג שבעות ליהוה
אלהיך מסת נרבת ירך אישר תתן
כאשר יברכך יהוה אלהיך : יא ושמת
לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך
ועבדך ואמתך והלוי אשר בישעריך
והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך
במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לישכן
שמו שם : יב וזכרת כי עבד היית
במצרים ושמת ועשית את החקים

האלה

האלה : פ מפטיר יג חג הפסח תעשה
רך שבעת ימים באספך מגרנך
ומיקבך : יד ושמת בחגך אתה ובנך
ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר
והיתום והאלמנה אשר בישעריך :
טו שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך
במקום אשר יבחר יהוה כי יברכך
יהוה אלהיך בכר תבואתך ובכל
מעשה ירך והיית אך שמח : טז שרויש
פעמים י בשנה יראה כל זכורך את
פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר
בחג המצות ובחג השבעות ובחג
הסכות ולא יראה את פני יהוה ריקם :
יז איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך
אשר נתן לך : ס ס ס
יח שפטים ושטרם תתן לך בכר ישעריך
אשר יהוה אלהיך נתן רך
לישכתיך ושפטו את העם משפט
צדק : יט לא תטה משפט לא תכיר

פנים

פנים ולא תקח שחד כי השחר יעור
עני חכמים ויסלף דברי צדיקים :
כ צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת
את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן
לך : ס כס לא תטעך אשה כרעץ
אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה
לך : ככ ולא תקים לך מצבה אשר
שנא יהוה אלהיך : ס כג לא תזבח
ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה
בו מום כל דבר רע כי תועבת יהוה
אלהיך הוא : ס יז ס כיימצא בקרבך
באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן
לך איש או אשה אשר יעשה את הרע
בעני יהוה אלהיך לעבר בריתו :
כ וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו
להם ולשמש או לירח או לכרצבא
השמים אשר לא צויתי : כ והגדרך
ושמעת ודרשת היטב והנה אמרת
נכון הדבר געשתה התועבה הזאת

בישראל

בישראל : ד והוצאת את האיש ההוא
או את האשה ההוא אשר עשו את
הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש
או את האשה וסקלתם באבנים ומתו :
ס על פי י שנים עדים או שלשה עדים
יומת המת לא יומת על פי עד אחד :
י יד העדים תהיה בו בראשנה להמיתו
ויד כל העם באחרונה ובערת הרע
מקרבך : פ י כי יפלא ממך דבר
משפט ביןדם י לדם ביןדין לדין
ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך
וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך בו : ס וכאת אלהיכם
הלואים ואל השפט אשר יהיה בימים
ההם ודרשת והגידו לך את דבר
המשפט : ט ועשית על פי הדבר אשר
יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר
יהוה ושמרת לעשות ככל אשר ירוך :
י על פי התורה אשר ירוך ועל

המשפט

המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא
 תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין
 ושמאל : יא והאיש אשר יעשה כזוון
 לבלתי שמע אלה הכהן העמד לשרת
 שם את יהוה אלהיך יא אלה שפט
 ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל :
 יב וכל העם ישמעו ויראו ולא יזדין
 עוד : ס שני יג כיתבא אלה ארץ
 אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה
 וישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך
 ככל הגוים אשר סביבתי : יד שום
 תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה
 אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך
 מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי
 אשר לא אחיך הוא : טו רק לא ירבה
 לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה
 למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם
 לא תספון לשוב בדרך הזה עוד :
 טז ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו
 וכסף

וכסף וזהב לא ירבה לו מאד : יז והיה
 כשבתו ער כפא ממלכתו וכתב לו
 את משנה התורה הזאת על ספר
 מדפני הכהנים הלויים : יח והיתה עמו
 וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד
 ליראה את יהוה אלהיו לשמר את
 כל דברי התורה הזאת ואת החקים
 האלו לעשתם : יט לבלתי רוס לבבו
 מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין
 ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו
 הוא ובניו בקרב ישראל : ס שלישי
 יח א לא יהיה לכהנים הלויים כל שבט
 לוי חלק ונחלה עם ישראל אשי יהוה
 ונחלתו יאכלון : כ ונחלה לא יהיה
 לו בקרב אחיו יהודה הוא נחלתו
 כאשר דבר לו : סג וזה יהיה משפט
 הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח
 אם שור אם ששה ונתן לכהן הזרע
 והלחיים והקברה : ד ראשית דגנה

תִּירֶשֶׁךָ וַיִּצְרֶיךָ וְרַאֲשֵׁית גִּזְ צֹאנֶךָ
 תִּתְּנֶנּוּ : ס כִּי כֹּחַ בָּחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 מִכָּל־שִׁבְטֶיךָ לְעַמֹּד לְשֵׁרֶת בְּשֵׁם־יְהוָה
 הוּא וּבָנָיו כָּל־הַיָּמִים : ס רִבִּיעִי וְכִי־
 יָבֹא הַלֵּוִי מֵאֶחָד שַׁעֲרֶיךָ מִכָּל־יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר־הוּא גֵר יֵשֶׁם וּבֹא בְּכָל־אֹתֹת נַפְשׁוֹ
 אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה : י וְשֵׁרֶת
 בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהָיו כְּכָל־אֲחָיו הַלֵּוִיִּם
 הַעֹמְדִים שָׁם לִפְנֵי יְהוָה : ס חֶלֶק
 כְּחֶלֶק יֹאכְלוּ לֶבֶד מִמִּכְרֵיו עַל־
 הָאֲבוֹת : ס ט כִּי אֶתְּהָ בֹא אֶל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לֹא־תִלְמַד
 לַעֲשׂוֹת כְּתוֹעֵבֹת הַגּוֹיִם הָהֵם : י וְלֹא־
 יִמְצֵא בְּךָ מַעֲבִיר בְּגוֹזְבֹתוֹ בְּאִישׁ קֶסֶם
 קֶסְמִים מַעֲוֹנִן וּמְנַחֵשׁ וּמְכַשֵּׁף : יא וְחָבֵר
 חָבֵר וְשֹׂאֵל זָכוּב וַיִּדְעֵנִי וְדָרַשׁ אֶל־
 הַמְּתִים : יב כִּי־תוֹעֵבֹת יְהוָה כָּל־עֲשֵׂהָ
 אֱלֹהִים וּבְגִדְלֵי הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֹהִים יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ מוֹרִישׁ אוֹתָם מִפְּנֶיךָ : יג תָּמִים

תהיה

תִּהְיֶה עִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : חֲמִישִׁי יד כִּי ו
 הַגּוֹיִם הָאֵלֹהִים אֲשֶׁר אֶתְּהָ יוֹרֵשׁ אוֹתָם
 אֶל־מַעֲוֹנִיִּים וְאֶל־קֶסְמִים יִשְׁמְעוּ וְאֶתְּהָ
 לֹא כֹּחַ נָתַן לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : טו נְבִיא
 מִקִּרְבְּךָ מֵאֶחָד כְּמִנֵּי יָקִים לְךָ יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ אֵלָיו תִּשְׁמָעוּן : טז כְּכָל־אֲשֶׁר־
 שְׁאַלְתָּ מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּחֲרֹב בַּיּוֹם
 הַקָּהֵל לֵאמֹר לֹא אֶסָּף לִשְׁמַע אֶת־
 קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֶת־הָאִשׁ הַגְּדֹלָה
 הַזֹּאת לֹא־אֶרְאֶה עוֹד וְלֹא אֲמוֹת :
 יז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הִיטִיבוּ אִישׁ דְּבָרוֹ :
 יח נְבִיא אָקִים לָהֶם מִקִּרְבֵּי אַחֲרֵיהֶם
 כְּמוֹךָ וְנָתַתִּי דְבָרִי בְּפִיו וְדָבַר אֲלֵיהֶם
 אֶת כָּל־אֲשֶׁר אֶצְוֶנּוּ : יט וְהָיָה הָאִישׁ
 אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁמַע אֶל־דְּבָרֵי אֲשֶׁר יִדְבֵּר
 בְּשֵׁמִי אֲנֹכִי אֶדְרֹשׁ מֵעַמּוֹ : כ אֵךְ הַנְּבִיא
 אֲשֶׁר יִזִּיד לְדָבַר דְּבַר בְּשֵׁמִי אֶת אֲשֶׁר
 לֹא־צִוִּיתִיו לְדָבַר וְאֲשֶׁר יִדְבֵּר בְּשֵׁם
 אֱלֹהִים אַחֲרָיִם וּמֵת הַנְּבִיא הַהוּא :

וכי

כא וכי תאמר בלבבך איכה נדע את-
הדבר אשר לא דברו יהוה : כב אשר
ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה
הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר לא
דברו יהוה בזרן דברו הנביא לא
תגור ממנו : ס יט כי יכרית יהוה
אלהיך את הגוים אשר יהוה אלהיך
נתן לך את ארצם וירשתם וישבת
בעריהם וכבתיהם : כ שלוש ערים
תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה
אלהיך נתן לך לרשתה : ג תבין לך
הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר
ינחילך יהוה אלהיך והיה לנום שמה
כל רצח : ד וזה דבר הרצח אשר ינום
שמה וחי אשר יכה את רעהו בבלי-
דעת והוא לא שנא לו מתמר שלשם :
ה ואשר יבא את רעהו ביער לחטב
עצים ונדהה ידו בגרון לברת העין ונשל
הברזל מן העין ומצא את רעהו ומת
הוא

הוא ינום אל אחת הערים האלה וחי :
ו פן ירדף גאל הדם אחרי הרצח כי יחס
לבבו והשיגו כי ירבה הדרך והכהו
נפש ולו אין משפט מות כי לא שנא
הוא לו מתמר שלשום : ז על פן אנכי
מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך :
ח ואם ירחיב יהוה אלהיך את גבולך
כאשר נשבע לאבתך ונתן לך את
כל הארץ אשר דבר לתת לאבתך :
ט בית שמר את כל המצוה הזאת
לעיונתה אשר אנכי מצוך היום לאהבה
את יהוה אלהיך וללכת בדרךיו כל
הימים ויספת לך עוד שלש ערים על
השלש האלה : י ולא ישפך דם נקי
בקרב ארצך אשר יהוה אלהיך נתן
לך נחדה והיה עליך דמים : פ
יא וכי יהיה איש שנא לרעהו וארב לו
וקם עליו והכהו נפש ומת וגם אר-
אחת הערים האל : יב ושדחו זקני עירו
ולקחו

ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאר
הדם ומת : יג לא תחוס עינך עליו
ובערת דם הנקי מישראל וטוב לך : ס
ששי יד לא תסוג גבור רעד אשר גבלו
ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה : ס
טו לא יקום עד אחד באיש לכל עון
ולכל חטאת בכרחטא אשר יחטא
על פי י שני עדים או על פי שלשה
עדים יקום דבר : טז כייקום עד חמס
באיש לענות בו סרה : יז ועמדו שני
האנשים אשר להם הריב לפני יהוה
לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו
בימים ההם : יח ודרשו השפטים היטב
והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו :
יט ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו
ובערת הרע מקרבך : כ והנשארם
ישמעו ויראו ולא יספו לעשות עוד
כדבר הרע הזה בקרבך : כא ולא תחוס

ענך

עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד
ביד רגל ברגל : ס כ כ פיתצא
למלחמה על איבך וראית סוס ורכב
עם רב ממך לא תירא מהם כיהוה
אלהיך עמך המעלה מארץ מצרים :
כ והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש
הכהן ודבר אל העם : כג ואמר אלהם
שמע ישראל אתם קרבים היום
למלחמה על איביכם אל ירך לבבכם
אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו
מפניהם : כד כי יהוה אלהיכם ההלך
עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע
אתכם : כה ודברו השטרים אל
העם לאמר מי האיש אשר בנה
בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו
פנימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו :
כו ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו
ילך וישב לביתו פנימות במלחמה
ואיש אחר יחללנו : כז ומי האיש אשר

ארש

אֲרֹשׁ אִשָּׁה וְלֹא לִקְחָהּ יִלְךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ
פְּנֵי־יְמֹת בְּמִלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יִקְחָנָה׃
וַיִּסְפוּ הַשְּׂטָרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וַאֲמָרוּ
מִי־הָאִישׁ הַזֶּה וְךָ הַלֵּבֵב יִלְךְ וַיֵּשֶׁב
לְבֵיתוֹ וְלֹא יִמָּס אֶת־לֵבֵב אַחִיו כְּלִבְכוּ׃
וְהָיָה כִּכְלַת הַשְּׂטָרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם
וּפְקָדוֹ שָׂרֵי צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם׃ ס שְׁבִי
וְכִי־תִקְרַב אֶעִיר לְהִלָּחֵם עֲלֶיךָ וּקְרֹאת
אֵלַי לְשָׁלוֹם׃ י וְהָיָה אִם־שָׁלוֹם תַּעֲנֶךָ
וּפְתַחְהָ לָךְ וְהָיָה כָּל־הָעָם הַנִּמְצָא־בָהּ
יִהְיוּ לָךְ לִמָּס וְעַבְדוּךָ׃ יב וְאִרְ לֹא
תִשְׁלִים עִמָּךְ וַעֲשִׂתָהּ עִמָּךְ כְּתִיבָהּ
וְצָרָת עֲלֶיךָ׃ יג וּנְתַנָּה יְהוָה וּפְטִיר וְךָ
בִּידֶךָ וְהִכִּית אֶת־כָּל־זְכוּרָה לְפִי־הָֽ׃
יד רַק הַנָּשִׁים וְהַטָּף וְהַבְּהֵמָה וְכֹל אֲשֶׁר
יִהְיֶה בְּעִיר כָּל־שָׂרְלָה תָּבוֹן לָךְ וְאִכְלַת
אֶת־שָׂרְלָה אִיְכִיךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לָךְ׃ טו בֵּן תַּעֲשֶׂה לְכָל־הָעָרִים הַרְחֻקֹת
מִמָּךְ מֵאֵד אֲשֶׁר לֹא־מֵעָרֵי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה

הנה

הנה׃ טו רַק מֵעָרֵי הָעַמִּים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה לֹא תַחִיָּה
כָּל־נִשְׁמָה׃ יז כִּי־הִחַרְסָם תַּחֲרִימָם
הַחֲתִי וְהָאִמְרֵי הַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִי הַחִוִּי
וְהַיְבוּסִי כְּאֲשֶׁר צִוָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
יח לִמְעַן אֲשֶׁר לֹא יִדְמְדוּ אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת
עֲכָל תּוֹעֵבֹתֶם אֲשֶׁר עָשׂוּ לֵאלֹהֵיהֶם
וַחֲטִאתֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ טז כִּי
תִצּוֹר אֶל־עִיר יָמִים רַבִּים לְהִלָּחֵם עֲלֶיךָ
לְתַפְשֶׂהָ לֹא־תִשְׁחִית אֶת־עֵצָהּ לְנֹדַח
יִבְרָא כִּי מִמֶּנּוּ תֹאכַל וְאִתּוֹ לֹא
כִּי הָאָדָם עֵץ הַשֵּׂדֶה לְבֹא
מִצּוֹר׃ כ רַק עֵץ אֲשֶׁר־תִּדְעַ
לֹא־עֵץ מֵאֲכַל הוּא אִתּוֹ תִשְׁחִית
וְכָרַת וּבְנִית מִצּוֹר עַל־הָעִיר אֲשֶׁר־הוּא
עֹשֶׂה עִמָּךְ מִלְחָמָה עַד רִדְתָּה׃ פ
כא ח כִּי־יִמְצָא חֵלֶד בְּאֲדָמָה אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לְרִשְׁתָּהּ נִפְרַ
בְּשָׂרָהּ לֹא נֹדַע מִי הִכְהוּ׃ כ וַיִּצְאוּ

וקניד

דברים יא 41

זקניך ושפטיך ומרדו אלה הערים אשר
 סביבת החלל : ג והיה העיר הקרבה
 אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת
 בקר אשר לא עבד בה אשר לא
 משכה בעל : ד והורדו זקני העיר ההוא
 את העגלה אל נחל איתן אשר לא
 יעבר בו ולא יזרע וערפו שם את
 העגלה בנחל : ה ונגשו הכהנים בני
 לוי כי כס בחר יהוה אלהיך לשרתו
 ולבקר בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל
 ריב וכל נגע : ו וכל זקני העיר ההוא
 הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם
 על העגלה הערופה בנחל : ז מפטיר וענו
 ואמרו ירינו לא שפכה את הדם הזה
 ועינינו לא ראו : ח כפר לעמך ישראל
 אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי
 בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם :
 ט ואתה תבער דם הנקי מקרבך
 כיתעשה הישר בעיני יהוה :

ס ס ס

כיתצא למלחמה על איביך ונתנו
 יהוה אלהיך בידך ושבת
 שבינו : יא וראית בשביה אשת יפתי
 תאר וחשקת בה ולקחת לך לאשה :
 יב והבאתה אל תוך ביתך וגלחת את
 ראשה ועשתה את צפרניה : יג והסירה
 את שמלת שביה מעליה וישבה
 בביתך ובכתרה את אביה ואת אמה
 ירח ימים ואחר כן תבוא אליה
 ובעלתה והיתה לך לאשה : יד והיה
 אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה
 ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר
 בה תחת אשר עניתה : טו כיתתיין
 דאיש שתי נשים האחת אהובה
 והאחת שנואה וילדו לו בנים האהובה
 והשנואה והיה הבן הבכור לשנואה :
 טו והיה ביום הנחילו את בניו את אשר
 יהיה לו לא יוכל לבכר את בן

האהובה על פני בן השנואה הבכר :
" כי את הבכר בן השנואה יכיר לתת
לו פי שנים בכר אשר ימצא לו כי
הוא ראשית אנו לו משפט הבכרה : ס
י כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו
שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו
ולא ישמע אליהם : יט ותפשו בו אביו
ואמו והוציאו אתו אל זקני עירו ואל
ישער מקמו : כ ואמרו אל זקני עירו בנינו
זה סורר ומורה איננו שמע בקלנו זולל
וסבא : כא ורנמהו בדאגשי עירו
באבנים ומת ובערת הרע מקרבך
וכר ישראל ישמעו ויראו : סכ וכי יהיה
באיש חטא משפט מות והומת ותלית
אתו על עץ : כג לא תלין גבלתו על
העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא כי
קללת אלהים תלוי ולא תטמא את
אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך
נחלה : ס שני כב לא תראה את

שור

שור אחיך או את שני נדחים והתעלמת
מהם השב תשיבם לאחיק : כ ואם לא
קרוב אחיק אליך ולא ידעתו ואספתו
אל תוך ביתך והירו עמך עד דרש
אחיק אתו והישבתו לו : ג וכן תעשה
לחמור וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה
לכל אבדת אחיק אשר תאבד ממנו
ומצאתה לא תוכל להתעלם : סד לא
תראה את חמור אחיק או שורו
נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם
תקים עמו : סו לא יהיה כלי גבר
על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה
כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה
אדה : פו כי יקרא קוצפור לפניך
בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים
או ביצים והאם רבצת על האפרחים
או על הביצים לא תקח האם על
הבנים : י שדה תשלה את האם
ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך

והארכת

והארכת ימים : ס שלישי ח כי תבנה
 בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא
 תשים דמים בביתך כייפל הנפרד
 ממנו : ט לא תזרע כרמך בלאים פן
 תקדש המלאה הזרע אשר תזרע
 ותבואת הכרם : ס י לא תחרש
 בשור ובחמר יחדו : יא לא תלבש
 שעטני צמר ופשתים יחדו : ס יב גדרים
 תעשה דרך ערבה ארבע כנפות
 כסותך אשר תכסה בה : ס יג כי
 יקה איש אישה ובא אליה וישנאה :
 יד ושם לה עלילת דברים והוציא עליה
 שם רע ואמר את האשה הזאת לקחתי
 ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים :
 טו ולקח אבי הנער ואמה והוציאו את
 בתו הנער אל זקני העיר השערה :
 טז ואמר אבי הנער אל הזקנים את
 בתי נתתי לאיש הזה לאשה וישנאה :
 יז והנה הוא שם עלילת דברים לאמר

הנערה ק' הנערה ק' הנערה ק' לא

לא מצאתי רבתך בתולים ואלה
 בתולי בתי ופרשו השמלה לפני זקני
 העיר : יט ולקחו זקני העיר ההוא את
 האיש ויסרו אתו : יט וענישו אתו מאד
 כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם
 רע על בתולת ישראל ולו תהיה לאשה
 לא יוכל לשלחה כל ימיו : ס כ ואם
 אמת היר הדבר הזה לא נמצאו
 בתולים לנער : כא והוציאו את הנער
 אל פתח בית אביו וסקלוהו אנשי
 עירו באבנים ומתה כיעשתה נבלה
 בישראל לזנות בית אביו ובערת הרע
 מקרבך : ס כב כי ימצא איש שכב
 עם אשה בעלת בעל ומתו גם שניהם
 האיש השכב עם האשה והאשה
 ובערת הרע מישראל : ס כג כי יהיה
 נער בתולה מארשה לאיש ומצאה
 איש בעיר ושכב עמה : כד והוצאתם
 את שניהם אל שער העיר ההוא

לנערה ק' הנערה ק' הנערה ק' וסקלתם

וסקלתם אתם באבנים ומתו את-
 הנער על דבר אשר לא צעקה בעיר
 ואת האיש על דבר אשר ענה את-
 אשת רעהו ובערת הרע מקרבך: **ס**
 ואם בשדה ימצא האיש את הנער*
 המארישה והחזיק בה האיש ושכב
 עמה ומת האיש אשר שכב עמה
 לבדו: **כ** ולנער לא תעשה דבר אין
 לנער חטא מות כי באשר יקום איש
 על רעהו ורצחו נפש בן הדבר זה:
כ כי בשדה מצאה צעקה ונאה*
 המארישה ואין מושיע לה: **ס** כי
 ימצא איש נער בתולה אשר לא ארישה
 ותפשה ושכב עמה ונמצאו: **כט** ונתן
 האיש השכב עמה לאבי הנער חמשים
 כסף ולוותהיה לאשה תחת אשר ענה
 לא יוכל שלחה כל ימיו: **ס** כג לא
 יקח איש את אשת אביו ולא יגלה בנה

הנערה ק' הנערה ק' ולנערה ק' לנערה ק' הנערה ק' הנערה ק' הנערה ק'
 אביו

אביו: **ס** לא יבא פצוועדכה וברות
 שפכה בקהל יהוה: **ס** לא יבא
 ממזר בקהל יהוה גם דור עשירי לא
 יבא לו בקהל יהוה: **ס** לא יבא
 עמוני ומואבי בקהל יהוה גם דור
 עשירי לא יבא להם בקהל יהוה עד
 עולם: **ס** על דבר אשר לא קדמו
 אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם
 ממצרים ואשר שכר עליך את בלעם
 בן פנול מפתור ארם נהרים לקללך:
 ורה לאכה יהוה אלהיך לשמע אר-
 בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את-
 הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך:
 לא תדרוש שלום וטבתם כל ימיה
 לעולם: **ס** רביעי לא תתעב אדמי כי
 אחיד הוא לא תתעב מצרי כי גר היית
 בארצו: **ט** בנים אשר יולדו להם דור
 שלישי יבא להם בקהל יהוה: **ס**
 כי תצא מחנה על איביך ונשמרת

מכל דבר רע : יא כי יהיה בך איש אשר
לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל-
מחוז למחנה לא יבא אל תוך המחנה :
יב והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא
השמש יבא אל תוך המחנה : יג ויד
תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה
חוץ : יד ויתר תהיה לך על אונך והיה
בשבתך חוץ וחפרתה בה ושבת
וכסית את צאתך : טו כי יהוה אלהיך
מתהקד בקרב מחנה להצילך ולוית
איביך לפניך והיה מחנה קדוש ולא
יראה בך ערות דבר ושכ מאחריך : ס
טז לא תסגיר עבד אל אדניו אשר ינצל
אליך מעם אדניו : יז עמך ישב בקרבך
במקום אשר יבחר באחד שעריך בטוב
לו לא תוננו : ס יח לא תהיה קדשה
מבנות ישראל ולא יהיה קדש מבני
ישראל : יט לא תביא אתנן זונה ומחיר
כלב בית יהוה אלהיך לברגד כי
תועבת

תועבת יהוה אלהיך גם שניהם : ס
כ לא תשיך לאחריך נשך בסף נשך אכל
נשך כל דבר אשר ישך : כא לנכרי
תשיך ולאחריך לא תשיך למען יברכך
יהוה אלהיך בכל משלח ידך על הארץ
אשר אתה בא שמה לרשתה : ס
כב כי תדרגדר ליהוה אלהיך לא תאחר
לשלמו כי דרש ידרשנו יהוה אלהיך
מעמך והיה בך חטא : כג וכי תחדר
הגדר לא יהיה בך חטא : כד מוצא
שפתיה תשמר ועשית באשר נדרת
ליוזמה אלהיך נדבה אשר דברת
בפיך : ס חמישי כד כי תבא בכרם
רעד ואכלת ענבים כנפשך שבעך
ואל כליך לא תתן : ס ו כי תבא
בקמת רעד וקטפת מלילת בידך
וחרמש לא תניף על קמת רעד : ס
כד כי יקח איש אשה ובעלה והיה
אסלא תמצאתן בעיניו כי מצא בה

ערוֹת דָּבַר וּכְתַב לָהּ סֵפֶר בְּרִית וְנָתַן
בִּידָה וּשְׁלַחָה מִבֵּיתוֹ : כ וַיֵּצֵאָה מִבֵּיתוֹ
וְהִלְכָה וְהִיתָה לְאִישׁ אַחֵר : ג וּשְׁנֵאָה
הָאִישׁ הָאֲחֵרוֹן וּכְתַב לָהּ סֵפֶר בְּרִית
וְנָתַן בִּידָה וּשְׁלַחָה מִבֵּיתוֹ אוֹ כִּי יָמוּת
הָאִישׁ הָאֲחֵרוֹן אֲשֶׁר־לָקַחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה :
ו לֹא יֹוכַל בְּעֵלָהּ הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר־שְׁלַחָה
לְיֹשֵׁב לְקַחְתָּהּ לְהִיּוֹת לוֹ לְאִשָּׁה אַחֲרֵי
אֲשֶׁר הִטְמִינָהּ כִּי־תֹעֵבָה הוּא לִפְנֵי
יְהוָה וְלֹא תִחַטֵּא אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה : ס שִׁשִּׁי
יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה חֲדָשָׁה לֹא יֵצֵא בְּכֹנֵן
וְלֹא יַעֲבֹר עָלָיו לְכָל־דָּבָר נְקִי יִהְיֶה
לְבֵיתוֹ שְׁנֵה יָחַת וְשִׁמְחָה אֶת־אִשְׁתּוֹ
אֲשֶׁר־לָקַח : ז רֹאֵי־חָבֵל רַחִים וּרְכַב
כִּי־נִפֶּשׁ הוּא חָבֵל : ס כִּי־יִמְצֵא
אִישׁ גִּנֵּב נֶפֶשׁ מֵאֲחִיו מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְהִתְעַמְרָבוּ וּמָכְרוּ וּמֵת הַגֵּנֵב הַהוּא
וּבְעֵרְתָּ הָרַע מִקִּרְבְּךָ : ס הַשְּׁמֹר

בנגע

בִּנְגַע־הַצֵּרֶעַת לִשְׁמֹר מְאֹד וּלְעֲשׂוֹת
כְּכֹל אֲשֶׁר־יֹדוּ אֶתְכֶם הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם
כְּאֲשֶׁר צִוִּיתֶם תִּשְׁמְרוּ לְעֲשׂוֹת : ט זְכוֹר
אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמֵרִים
בְּדַרְךָ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם : ס י כִּי־
תֵּשֶׁה בְּרַעַךְ מִשָּׂאת מְאוּמָה לֹא תִבֹּא
אֶל־בֵּיתוֹ לְעֵבֶט עֲבָטוֹ : יא בַּחוּץ תַּעֲמֹד
וְהָאִישׁ אֲשֶׁר אָתָּה נִשֵּׂה בּוֹ יוֹצֵא אֶלְיֶךָ
אֶת־הָעֵבֹט הַחוּצָה : יב וְאִם־אִישׁ עֲנִי
הוּא יֵאָדָּם תִּשְׁכַּב בְּעֵבְטוֹ : יג הִישָׁב תִּשְׁיֵב
לְךָ אֶת־הָעֵבֹט כִּבּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְשָׁכַב
בְּשִׁלְמָתוֹ וּבִרְכָךְ וּלְךָ תִּהְיֶה צְדָקָה
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : ס שְׁבִיעִי יֵרָאֵל
שָׂכִיר עֲנִי וְאֲבִיוֹן מֵאֲחֶיךָ אוֹ מִגֵּרְךָ אֲשֶׁר
בְּאַרְצְךָ בִּישְׁעֶיךָ : טו בְּיוֹמוֹ תִּתֵּן שִׂכְרוֹ
וְלֹא־תִבּוֹא עָלָיו הַשֶּׁמֶשׁ כִּי עֲנִי הוּא
וְאֵלָיו הוּא נִשָּׂא אֶת־נַפְשׁוֹ וְלֹא־יִקְרָא
עָלֶיךָ אֱלֹהֵי־הוּא וְהָיָה כִּךָ חָטָא : ס
טו לֹא יִזְמְתוּ אֲבוֹתֶיךָ עַל־בָּנִים וּבָנִים לֹא־

יזמתו

יומתו על אבות איש בחטאו יומתו : ס
 י לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל
 בגר אלמנה : יי וזכרת כי עבד היית
 במצרים ויפדך יהוה אלהיך משם על
 כן אנכי מצוך לעשות את הדבר
 הזה : ס י כ כי תקצר קצירך בשדה
 ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו
 לגר ליתום ולא למנה יהיה למען
 יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה
 ידיך : ס כ כי תחבט זיתך לא תפאר
 אחריו לגר ליתום ולא למנה יהיה :
 כא כי תבצר ברמך לא תעולל אחריו
 לגר ליתום ולא למנה יהיה : כב וזכרת
 כי עבד היית בארץ מצרים על כן
 אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה : ס
 כה כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו
 אר המשפט ושפטום והצדיקו את
 הצדיק והרשיעו את הרשע : כ והיה
 אם בין הבנות הרשע והפילו השפט

והכהו

והכהו לפניו כדי רשעתו במספר :
 ג ארבעים יפנו לא יסיף פן יסיף להכתו
 על אלה מכה רבה ונקלה אחיך
 לעיניך : ד לא תחסם שור בדישו : ס
 ס כ כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם
 ובן יזיל לא תהיה אשת המת
 החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה
 ולקחה לו לאשה ויבמה : י והיה
 הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו
 המת ולא ימחה שמו מישראל : י ואם
 לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו
 ועלתה יבמתו השערה אר הזקנים
 ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם
 בישראל לא אבה יבמי : ס וקראו לו
 זקני עירו ודברו אליו ועמד ואמר לא
 חפצתי לקחתה : ט ונגשה יבמתו אליו
 לעיני הזקנים וחלצה געלו מעל רגלו
 וירקה בפניו וענתה ואמרה ככה יעשה
 לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו :

ונקרא

י ונקרא שמו בישראל בית לך נחלה לרשתה תמחה את זכר הנעל : ס יא כי ינצו אנשים יחדק מתחת השמים לא תשגח :

פ פ פ

ואחיו וקרבה אשת האחר להציו אישה מיד מכהו ושלחה ידה והו יהו כי תבוא אלה הארץ אשר במכשיו : יב וקצתה את כפה לא

עניך : ס יג לא יהיה לך בכיסותה וישבת בה : כ ורקחת ואבן גדולה וקטנה : יד לא יהיה שית כל פרי האדמה אשר תביא

בביתך איפה ואיפה גדולה וקטנה אשר יהוה אלהיך נתן לך יט אבן שלמה וצדק יהיה לך את בטנא והלכת אל המקום אשר

שלמה וצדק יהיה לך למען י יהוה אלהיך לשכן שמו שם : ימך ער האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך : טו כי תועברת יהוה אלהיך אל הכהן אשר יהיה בימים

נתן לך : טו כי תועברת יהוה אלהיך אל הכהן אשר יהיה בימים כל עשה אלה כל עשה עור : פו כי באתי אל הארץ אשר נשבע

י זכור את אשר עשה לך עמלק לאבתינו לתת לנו : ד ולקח בצאתכם ממצרים : יז אשרן הטנא מידך והניחו לפני מזבת בדרך ויזנב בך כל הנחשלים א אלהיך : ס וענית ואמרת לפני

ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהיך ארמי אבר אבי וירד ימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם יט והיה בהניח יהוה אלהיך לך

איביך מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירעו אתנו

صفحات لا يمكن فصلها من أجل تصويرها pages cannot be separated for imaging

המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה
 קשה : י ונצעק אלהיה אלהי אבותינו
 וישמע יהוה את קולנו וירא את ענינו
 ואת עמלנו ואת לחצנו : ט ויוצאנו
 יהוה ממצרים ביד חזקה ובזרע נטויה
 ובמראה גדל ובאתות ובמפתים :
 ט ויבאנו אל המקום הזה ויתן לנו את
 הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש :
 י ועתה הנה הובאתי את ראשית פרי
 האדמה אשר נתתה לי יהוה והנחתו
 לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני
 יהוה אלהיך : יא ושמחת בכל הטוב
 אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך
 אתה וחלוי וחגר אשר בקרבך : שני ס
 יב כי תכלה לעשר את כל מעשר
 תבואתך בשנה השלישית שנת
 המעשר ונתתה ללוי לגל ליתום
 ולארמנה ואכרו בשעריך ושבעו :
 יג ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי

הקדש

הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגל
 ליתום ולארמנה בכל מצותך אשר
 צויתני לא עברתי ממצותיך ולא
 שכחתי : יד לא אכלתי באני ממנו
 ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי
 ממנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי
 עשיתי ככל אשר צויתני : טו השקיפה
 ממעון קדשך מן השמים וברך את
 עמך את ישראל ואת האדמה אשר
 נתתה לנו כאשר נשבעת לאבותינו
 ארץ זבת חלב ודבש : ס שליש טז היום
 הזה יהוה אלהיך מצוה לעשות את
 החקים האלה ואת המשפטים ושמרת
 ועשית אותם ככל לבבך וככל
 נפשך : יז את יהוה האמרת היום
 דהיות לך לאלהים וללכת בדרכיו
 ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע
 בקלו : יח ויהוה האמירך היום להיות
 לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר

כל

כל מצותיו : יט ולתתך עליון על כל-
 הגוים אשר עשה לתהרה ולשם
 ולתפארת ולהיתך עם קדוש ליהוה
 אלהיך כאשר דבר : רביעי פ כז ויצו
 משה וזקני ישראל את העם לאמר
 שמר את כל המצוה אשר אנכי מצוה
 אתכם היום : כ והיה ביום אשר תעברו
 את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהיך
 נתן לך והקמת לך אבנים גדולות
 ושרת אתם בשיר : ג וכתבת עליהן
 את כל דברי התורה הזאת בעברך
 למען אשר תבא אל הארץ אשר יהוה
 אלהיך ינתן לך ארץ זבת חלב ודבש
 כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך :
 ד והיה בעברכם את הירדן תקימו
 את האבנים האלה אשר אנכי מצוה
 אתכם היום בהר עיבל ושרת אותם
 בשיר : ה ובנית שם מזבח ליהוה
 אלהיך מזבח אבנים לא תניף עליהם
 ברזל

ברזל : ו אבנים שלמות תבנה את-
 מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עולת
 ליהוה אלהיך : ז וזבחת שלמים
 ואכלת שם ושמת לפני יהוה אלהיך :
 ח וכתבת על האבנים את כל דברי
 התורה הזאת באר היטב : ט וידבר
 משה והכהנים הלויים אל כל ישראל
 לאמר הסכתו ושמע ישראל היום הזה
 נהיית לעם ריהוה אלהיך : י ושמעת
 בקול יהוה אלהיך ועשית את מצותו
 ואת חקיו אשר אנכי מצוה היום : יא חמישי
 ויצו משה את העם ביום ההוא
 לאמר : יב אלה יעמדו לברך את העם
 על הר גרזים בעברכם את הירדן
 שמעון ורובי ויהודה ויששכר ויוסף
 ובנימן : יג ואלה יעמדו על הקללה
 בהר עיבל ראובן גד ואשר וזבולן דן
 ונפתלי : יד וענו הלויים ואמרו אל כל
 איש ישראל קול רם : טו ארור

הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל וּמִסְכָּה תוֹעֵבֶת
 יְהוֹה מַעֲשֵׂה יְדֵי חָרָשׁ וְשֵׁם בַּסֵּתֶר וְעָנּוּ
 כָּל־הָעָם וְאָמְרוּ אָמֵן : ס טו אָרוֹר
 מִקֶּרֶה אָבִיו וְאִמּוֹ וְאָמַר כָּל־הָעָם
 אָמֵן : ס י" אָרוֹר מִסִּיג גְּבוּל רַעְהוּ
 וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן : ס י"א אָרוֹר
 מִשְׁגֵּרָה עוֹר בְּדֶרֶךְ וְאָמַר כָּל־הָעָם
 אָמֵן : ס י"ב אָרוֹר מִטֶּה מִשְׁפֹּט גֵר
 יְתוֹם וְאַלְמָנָה וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן :
 כ אָרוֹר יִשְׁכַּב עִם־אִשְׁתּוֹ אֲבִיו כִּי־גִלָּה
 כִּנְיָ אָבִיו וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן : ס כ" אָרוֹר
 יִשְׁכַּב עִם־כָּל־בְּהֵמָה וְאָמַר כָּל־הָעָם
 אָמֵן : ס כ"ב אָרוֹר יִשְׁכַּב עִם־אֶחָתוֹ
 בַּת־אָבִיו אוֹ בַת־אִמּוֹ וְאָמַר כָּל־הָעָם
 אָמֵן : ס כ"ג אָרוֹר יִשְׁכַּב עִם־חֲתָנָתוֹ
 וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן : ס כ"ד אָרוֹר
 מִכֶּה רַעְהוּ בַּסֵּתֶר וְאָמַר כָּל־הָעָם
 אָמֵן : ס כ"ה אָרוֹר לִקַּח שָׁחַד
 לְהַבִּיט נֶפֶשׁ דָּם נָקִי וְאָמַר כָּל־הָעָם

אמן

אָמֵן : ס ט אָרוֹר אֲשֶׁר לֹא־יִקִּים
 אֶת־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה־הַזֹּאת לַעֲשׂוֹת
 אוֹתָם וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן : פ
 כח וְהָיָה אִם־שָׁמָע תִּשְׁמַע בְּקוֹל
 יְהוֹה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־
 מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה הַיּוֹם וְנִתְּנָה
 יְהוֹה אֱלֹהֶיךָ עֲלֶיךָ עַל כָּל־גּוֹי הָאָרֶץ :
 כ וּבָאוּ עֲלֶיךָ כָּל־הַבְּרָכוֹת הָאֵלֶּה
 וְהִשְׁגִּיחַ כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוֹה אֱלֹהֶיךָ :
 ג בְּרוּךְ אַתָּה בְּעִיר וּבְרוּךְ אַתָּה בְּשָׂדֶה :
 ד בְּרוּךְ פְּרִי־בִטְנֶךָ וּפְרִי־אֲדָמָתְךָ וּפְרִי
 בַּחֲמָתְךָ שֶׁגֶר אֲלֶפֶיךָ וְעִשְׂתִּירוֹת צֹאנֶךָ :
 ס בְּרוּךְ מְנַאֵךְ וּמִשְׁאַרְתֶּךָ : ו בְּרוּךְ אַתָּה
 כִּבְאֵךְ וּבְרוּךְ אַתָּה בְּצֹאתְךָ : ש"ו יִתֵּן
 יְהוֹה אֶת־אֵיבֶיךָ הַקָּמִים עֲלֶיךָ נֶגְפִים
 לִפְנֶיךָ בְּדֶרֶךְ אַחַד יֵצְאוּ אֵלֶיךָ וּבִשְׁבָעָה
 דְּרָכִים יָנוּסוּ לִפְנֶיךָ : ס י"ז יְהוֹה אַתָּה
 אֶת־הַבְּרָכָה בְּאֶסְמֶיךָ וּבְכָל מִשְׁלַח
 יָדְךָ וּבְרִבְכָךָ בְּאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוֹה אֱלֹהֶיךָ

נתן

נתן לך : ט יקימך יהוה לוי לעם קדוש
כאשר נשבע לך כי תשמר את מצות
יהוה אלהיך והלכת בדרכיו : י וראו
כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליך
ויראו ממך : יא והותרך יהוה לטובה
בפרי בטנה ובפרי בהמתך ובפרי
אדמתך על האדמה אשר נשבע יהוה
לאבותיך לתת לך : יב יפתח יהוה לך
את אוצרו הטוב את השמים לתת
מטר ארצך בעתו ולברך את כל
מעשה ידך והלוית גוים רבים ואתה
לא תלוה : יג ונתנה יהוה לראש ולא
לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה
למטה כי תשמע אל מצות יהוה
אלהיך אשר אנכי מצוך היום לשמר
ולעשות : יד ולא תסור מכל הדברים
אשר אנכי מצוה אתכם היום מן
ושמאול ללכת אחרי אלהים אחרים
לעבדם :

פ

והיה

טו והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך
לשמר לעשות את כל מצותיו וחקתיו
אשר אנכי מצוך היום ובאו עליך כל
הקללות האלה והשיגוך : טז ארור
אתה בעיר וארור אתה בשדה : יז ארור
טנאך ומשארתך : יח ארור פרי בטנה
ופרי אדמתך שגר אלפיה ועשתרת
צאנה : יט ארור אתה בבאך וארור
אתה בצאתך : כ ישלח יהוה בך את
המארה את המהומה ואת המגערת
בכר משלח ידך אשר תעשה עד
השמדך ועד אבך מהר מפני רע
מעלליך אשר עזבתני : כא ידבק יהוה
בך את הדבר עד פלתו אתך מעל
האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה :
כב יבכה יהוה בשחפת ובקדחת
ובדלקת ובחרחר ובחרב ובשדפון
ובירקון ורדפוה עד אבך : כג והיו
שמיה אשר על ראשה נחשת והארץ

אשר

דברים יד 14

אֲשֶׁר־תַּחֲתֶיךָ בְּרוּל : כד יתן יהוה את
מטַר אֶרְצֶךָ אֲבָק וְעַפְרָ מִן־הַשָּׁמַיִם יִרְדּוּ
עֲלֶיךָ עַד הַשְּׁמַדֶּךָ : כה יתנך יהוה וְנִגְףָ
לִפְנֵי אֵיבֶיךָ בְּדַרְךָ אַחֲרֵי תִצֵּא אֵלָיו
וּבִשְׁבָעָה דְרָכִים תִּגְוֹס לִפְנֵי וְהָיִיתָ
לְזַעוּה לְכָל מַמְלַכּוֹת הָאָרֶץ : טו וְהִיתָה
נִבְלָתְךָ לְמֵאֲכָר לְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם
וּלְבַהֲמַת הָאָרֶץ וְאִין מַחְרִיד : טז יִבְכֶה
יְהוָה בְּשַׁחֵן מִצְרַיִם וּבְעַפְלַיִם וּבְכַנְרֹב
וּבַחֲרֹס אֲשֶׁר לֹא־תֹכֵל לְהַרְפֹּא :
כז יִבְכֶה יְהוָה בְּשַׁגְעוֹן וּבְעוֹרוֹן וּבְתַמְהוֹן
לִבָּב : כח וְהָיִיתָ מִמִּשֵּׁשׁ בַּצְּהָרִים כְּאֲשֶׁר
יִמְשֵׁשׁ הָעוֹר בְּאַפְלָה וְלֹא תִצְלִיחַ אֶת־
דְרָכֶיךָ וְהָיִיתָ אֶךְ עֵשׂוֹק וּגְזוּל כָּל־הַיָּמִים
וְאִין מוֹשִׁיעַ : ל אִשָּׁה תֹאדָשׁ וְאִישׁ אַחֵר
יִשְׁגְּלֶנָה בֵּית תְּבִנָּה וְלֹא־תִשָּׁב בּוֹ כְּרֹם
תִּטַּע וְלֹא תִחַלְלֶנּוּ : לא שוֹרֶךְ טְבוּחַ
לְעֵינֶיךָ וְלֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ חֶמְרֶךָ גְּזוּל
מִלִּפְנֵיךָ וְלֹא יִשׁוּב לְךָ צִאֲנֶךָ נִתְּנוֹת
ע' ברגש ו שחורים ק' ישכנה ק' לאיבך

לְאֵיבֶיךָ וְאִין לְךָ מוֹשִׁיעַ : לב בְּנִיךָ וּבְנֵתְךָ
נִתְּנִים לְעַם אַחֵר וְעֵינֶיךָ רְאוּת וּכְלוּת
אֵלֵיהֶם כָּל־הַיּוֹם וְאִין לֹאל יִדְּךָ : לד פְּרִי
אֲדָמָתְךָ וּכְלֵי־יָגִיעֶךָ יֹאכַל עִם אֲשֶׁר לֹא־
יָדַעַת וְהָיִיתָ רַק עֵשׂוֹק וּרְצוּץ כָּרִי
הַיָּמִים : לו וְהָיִיתָ מִשְׁגָּע מִמְרָאָה עֵינֶיךָ
אֲשֶׁר תִּרְאָה : לז יִבְכֶה יְהוָה בְּשַׁחֵן
רֵעַ עַד־הַבְּרָכִים וְעַד־הַשִּׁקִּים אֲשֶׁר לֹא־
תֹּכֵל לְהַרְפֹּא מִכַּף רִגְלֶךָ וְעַד־קִדְקֹדֶךָ :
לח יוֹלֶךְ יְהוָה אֶתְךָ וְאֶת־מֶלֶכְךָ אֲשֶׁר
תָּקִים עֲלֶיךָ אֶדְגוּי אֲשֶׁר לֹא־יָדַעַת
אֶתְּהָ וְאֶבְתֶּיךָ וְעַבְדָּתָ שֵׁם אֱלֹהִים
אַחֲרַיִם עֵץ וְאֶבֶן : לט וְהָיִיתָ לְשִׁמְהָ
לְמִשָּׁל וּלְשִׁנְיָנָה בְּכָל־הָעַמִּים אֲשֶׁר־
יִנְהַגְךָ יְהוָה שִׁמְהָ : מ זֶרַע רַב תּוֹצֵיא
הַשָּׂדֶה וּמַעֲט תִּסְּפָ כִי יַחֲסִדְנוּ
הָאֲרָבָה : מא כְּרָמִים תִּטַּע וְעַבְדָּתָ וְיִין
לֹא־תִשְׁתֶּה וְלֹא תֹאנַר כִּי תֹאכְלֶנּוּ
הַתִּלְעַת : מב זֵיתִים יִהְיוּ לְךָ בְּכָל־גְּבוּרְךָ

ושמן

מלרע

וּשְׁמֹן לֹא תִסֹּךְ כִּי יִשָּׁל זֵיתְךָ: ^{מא} מֵא בְּנִים
 וּבָנוֹת תּוֹלִיד וְלֹא־יִהְיוּ לָךְ כִּי יִלְכוּ
 בְּשִׁבִי: ^{מב} כָּל־עֵצֶךָ וּפְרֵי אֲדָמָתְךָ יִירֹשׁ
 הַצֹּלְצָל: ^{מג} הַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ יַעֲרֶה
 עֲלֶיךָ מֵעֵלָה מֵעֵלָה וְאַתָּה תִרְדּ מִטָּה
 מִטָּה: ^{מד} הוּא יִלְוֶךָ וְאַתָּה לֹא תִלְוֶנּוּ
 הוּא יִהְיֶה לְרֹאֵשׁ וְאַתָּה תִּהְיֶה לְזָנָב:
^{מה} וּבָאוּ עֲלֶיךָ כָּל־הַקְּלָרוֹת הָאֵלֶּה
 וּרְדִפוּךָ וְהִשְׁיִגוּךָ עַד הַשְּׂמֹדֶךָ כִּי־לֹא
 שָׁמַעַת בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמֹּר
 מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו אֲשֶׁר צִוָּךָ: ^{מו} וְהָיוּ בְךָ
 לְאוֹת וּלְמוֹפֵת וּבִזְרַעְךָ יִיד עֵדִים:
^{מז} תַּחַת אֲשֶׁר לֹא־עֲבַדְתָּ אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבב מְרַב כָּל:
^{מח} וְעֲבַדְתָּ אֶת־אֱיִבֶיךָ אֲשֶׁר יִשְׁלַחְנוּ
 יְהוָה בְּךָ בְּרַעַב וּבְצָמָא וּבְעִירֹס וּבְחֶסֶר
 כָּל וְנָתַן עַל בְּרוּךְ עַל־צוּאֲרֶךְ עַל
 הַשְּׂמִידוֹ אִתְּךָ: ^{מט} יִשָּׂא יְהוָה עֲלֶיךָ גּוֹי
 מֵרַחֵק מִקְצֵה הָאָרֶץ כַּאֲשֶׁר יִדְאֶה הַנָּשֵׁר

גוי

גּוֹי אֲשֶׁר לֹא־תִשְׁמַע לִשְׁנֹנוּ: ^כ גּוֹי עֵז פָּנִים
 אֲשֶׁר לֹא־יִשָּׂא פָּנִים לְזִקְן וְנָעַר לֹא יִחַן:
^{כא} וְאָכַל פְּרֵי בְהֵמָתְךָ וּפְרֵי־אֲדָמָתְךָ עַד
 הַשְּׂמֹדֶךָ אֲשֶׁר לֹא־יִשְׂאִיר לָךְ דָּגָן
 תִּירוֹשׁ וַיִּצְהַר שֹׁגֵר אֶלְפִיךָ וְעִשְׂתִּירֶת
 צֹאנֶיךָ עַד הָאָכִידוּ אִתְּךָ: ^{כב} וְהִצַּר לָךְ
 בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ עַד רֵדַת חֲמַתְךָ הַגְּבוּהַת
 וְהַבְּצֻרוֹת אֲשֶׁר אָתָּה בִטַח בָּהֶן בְּכָל־
 אֶרֶצְךָ וְהִצַּר לָךְ בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ בְּכָל־
 אֶרֶצְךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ:
^{כג} וְאֶרְלַת פְּרֵי־בִטְנְךָ בִּשְׂר בְנֶיךָ
 וּבְנֹתֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 בְּמִצּוֹר וּבְמִצּוֹק אֲשֶׁר־יִצִּיק לָךְ אֱיִבְךָ:
^{כד} הָאִישׁ הָרַךְ בְּךָ וְהָעֲנָג מְאֹד תִּרְעַע עֵינָיו
 בְּאֲחִיו וּבְאִשֶׁת חֵיקוֹ וּבֵיתוֹ בְּנֵיו אֲשֶׁר
 יוֹתִיר: ^{כה} מִתַּת לְאָחֵר מֵהֶם מִבִּישֵׁר
 בְּנֵיו אֲשֶׁר יֹאכֵל מִבְּרֵי הַשָּׂאִירֵלוּ כָּל
 בְּמִצּוֹר וּבְמִצּוֹק אֲשֶׁר יִצִּיק לָךְ אֱיִבְךָ
 בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ: ^{כו} הִרְבָּה בְךָ וְהָעֲנָה

אשר

שניהם מלרע

אשר לאנסתה כף רגלה הצג על
 הארץ מהתענג ומרד תרע עינה באיש
 חיקה ובבנה ובבתה : ט ובשליטה
 היוצרת מבין רגליה ובבניה אשר
 תלד כיתאכלם בחסר כל בסתר
 במצור ובמצוק אשר יציק לה איבה
 בשעריך : כס אסלא תשמר רעשות
 את כל דברי התורה הזאת הכתבים
 בספר הזה ליראה את השם הנכבד
 והנורא הזה את יהוה אלהיך : טו והפלא
 יהוה את מכתך ואת מכות זרעך
 מכות גדלת ונאמנות וחלים דעים
 ונאמנים : ס והשיב בך את כל מדוה
 מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בך :
 סא גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב
 בספר התורה הזאת יערם יהוה עליך
 עד השמרך : סב ונשאתם במתי מעט
 תחת ארץ הייתם ככוכבי השמים
 לרב כילא שמעת בקול יהוה אלהיך :

חסר א

והיה

סג והיה כאשר שיש יהוה עליכם להטיב
 אתכם ולהרבות אתכם כן ישיש יהוה
 עליכם להאבד אתכם ולהשמד
 אתכם ונסחתם מעל האדמה אשר
 אתה באשמה לרשתה : סד והפיצך
 יהוה בכל העמים מקצה הארץ ועד
 קצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים
 אשר לא ידעת אתה ואבתיך עין ואבן :
 סה ובגוים ההם לא תרגיע ולא יהיה
 מנוח לכף רגלך ונתן יהוה לה שם לב
 רגז וכריון עינים ודאבון נפש : סו והיו
 חייך תלאים לה מנגד ופחדת לילה
 ויומם ולא תאמין בחיך : סז בבקר
 תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי
 יתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד
 וממראה עיניך אשר תראה : סח והשיבך
 יהוה מצרים באניות בדרך אשר
 אמרתי לך לא תסיף עוד לראתה
 והתמכרתם שם לאיביך לעבדים

ולשפחות

וְלִשְׁפָחוֹת וְאִין קִנְהָ : ס
 דְּבַר הַבְּרִית אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֶת
 מֹשֶׁה לְכַתּוֹת אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֵזְרָא
 מִזֶּבֶד מִדְּבַר הַבְּרִית אֲשֶׁר-כָּרַת אֶת-
 בְּחָרָב : פ
 כֹּט וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אִתְּם רְאִיתֶם אֵת כָּל
 אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְעֵינֵיכֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם
 לְפָרְעֹה וּלְכָר-עַבְדֵי וּלְכָר-אֶרֶץ
 הַחַיִּים וְהַמִּפְתִּים הַגְּדֹלִים הָהֵם : ז
 נָתַן יְהוָה לָכֶם לֵב לְדַעַת וְעֵינַיִם לְרֹא
 וְאֹזְנִים לִשְׁמֹעַ עַד הַיּוֹם הַזֶּה : ח
 אֲתֶכֶם אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּמִדְבָּר לֹא-כָרַתִּי
 שְׁלֹמֹתֵיכֶם מֵעַלְיֶכֶם וְנִעַלְתֶּם לֹא-בְלַתִּי
 מֵעַד רִגְלֶךָ : ט לֶחֶם לֹא אֲכַלְתֶּם וְיַיִם
 וְשִׁכָר לֹא שְׁתִיתֶם לְמַעַן תִּדְעוּ כִּי אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : י מִפְטִיר וְתָבֹאוּ אֶל-הַמִּקְוֵה
 הַזֶּה וַיֵּצֵא מִיַּחַן מִלֶּךְ-הַשְּׁבוּן וַעֲוֹן מִלֶּךְ-
 הַבְּשָׁן

הַבְּשָׁן לְקַרְאֲתָנוּ לְמַלְחָמָה וְנִכְסֵיכֶם :
 וְנִקְחָה אֶת-אֶרְצְכֶם וְנִתְּנָה לְנַחֲלָה
 לְרֵאשִׁיבֵי וְלַגְּדֵי וְלַחֲצֵי שְׂבַט הַמְּנַשֵּׁי :
 וְשִׁמְרֶתֶם אֶת-דְּבַר הַבְּרִית הַזֹּאת
 וַעֲשִׂיתֶם אִתְּם לְמַעַן תִּשְׁכִּילוּ אֵת כָּל-
 אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן :

פ פ פ

אִתְּם נִצְבִים הַיּוֹם כְּלָכֶם לִפְנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם רְאשֵׁיכֶם שְׂבָטֵיכֶם
 עֵינֵיכֶם וְשִׁמְרֵיכֶם כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל :
 טַפְכֶם נְשִׁיכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ
 מִחֹטְבֵי עֵצִיךָ עַד שֹׂאֵב מִיַּמֶּיךָ :
 וְיֹמְכֶךָ בְּבְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבְאֵלֹתָיו
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּרַת עִמָּךְ הַיּוֹם :
 לְמַעַן הַקִּים אֶתְךָ הַיּוֹם לֹא לְעַם
 יְהוָה יְהִי לָךְ לֵאלֹהִים כִּי אֲשֶׁר דָּבַר-
 וְכִאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְאַבְרָהָם
 וְדִיעֶקֶב : יא וְלֹא אֲתֶכֶם לְבָדְכֶם
 כָּרַת אֶת-הַבְּרִית הַזֹּאת וְאֵת-

האלה דברים טו יב א נחה האלה

האלה הזאת : יי כי את אשר ישנו פה
עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת
אשר איננו פה עמנו היום : שלישי טו כי
אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ
מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים
אשר עברתם : טו ותראו את שקוציהם
ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר
עמם : יי פן יש בכם איש או אישה או
משפחה או שבט אשר לבבו פנה
היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד
את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש
פרה ראש ולענה : יא והיה בשמעו
את דברי האלה הזאת והתברך
בלבבו ראמר שלום יהיה לי כי
בשררות לבי אלך למען ספות הרוה
את הצמאה : יב לא יאבה יהוה סלה
לו כי אז יעשן אף יהוה וקנאתו באיש
ההוא ורבצה בו כל האלה הכתובה
בספר הזה ומחר יהוה את שמו

מתחת

מתחת השמים : כ והברילו יהוה לרעה
מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית
הכתובה בספר התורה הזה : כא ואמר
הדוד האחרון בניכם אשר יקומו
מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ
רחוקה וראו את מכות הארץ ההוא
ואת תחלואיה אשר חלה יהוה בה :
כב גפרית ומלח שרפה כל ארצה לא
תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל
עשב במהפכת סדם ועמרה אדמה
וצבאים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו :
כג ואמרו כל הגוים עלמה עשה יהוה
בכה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול
הזה : כד ואמרו על אשר עזבו את ברית
יהוה אלהי אבתם אשר ברית עמם
בהוציאו אתם מארץ מצרים : כה וילכו
ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם
אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם :
כו ויחר אף יהוה בארץ ההוא להביא

עליה

וצבויים ק

עליה את כל הקלה הכתובה בספר
 הזה : כ ויתשם יהוה מעל אדמתם
 באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל
 ארץ אחרת כיום הזה : כס הנסתרת
 ליהוה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד
 עולם לעשות את כל דברי התורה
 הזאת : ס רביעי (שני כסין מחוברות) ל ה והיה
 כי יבאו עליך כל הדברים האלה
 הברכה והקלה אשר נתתי לפניך
 והישבת אל לבבך בכל הגוים אשר
 הדיחך יהוה אלהיך שמה : כ ושבת
 עדיהוה אלהיך ושמעת בקלו בכל
 אשר אנכי מצוך היום אתה ובניך
 בכל לבבך ובכל נפשך : ג ושב יהוה
 אליך את שבותך ורחמך ושב וקבצך
 מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך
 שמה : ד אם יהיה נדחך בקצה השמים
 משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך :
 ס והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר

ירשו

ל רבתי י"א נקודות

ירשו אבתיך וירשתה והיטבך והרבך
 מאבתיך : י ומר יהוה אלהיך את
 לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את
 יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
 למען חיך : חמישי ונתן יהוה אלהיך
 את כל האדות האלה על איביך ועל
 שנאיך אשר רדפוך : ט ואתה תשוב
 ושמעת בקול יהוה ועשית את כל
 מצותיו אשר אנכי מצוך היום :
 ט והותירך יהוה אלהיך בכל מעשה
 ידך בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי
 אדמתך לטבה כי ישוב יהוה לשוב
 עליך לטוב כאשר שש על אבתיך : י כי
 תשמע בקול יהוה אלהיך לישמר
 מצותיו וחקתיו הכתובה בספר
 התורה הזה כי תשוב אל יהוה אלהיך
 בכל לבבך ובכל נפשך : ס ששי יא כי
 המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום
 לא נפלאה הוא ממך ולא דחקה הוא :

לא

י לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו
השמימה ויקחה לנו וישמענו אתה
ונעשנה : י ולא מעבר לים הוא לאמר
מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו
וישמענו אתה ונעשנה : י כי קרוב
אלך הדבר מאד בפך ובלבך
לעשתו : ס שביעי (כשן מחוברת) טו ראה נתתי
לפניך היום את החיים ואת הטוב
ואת המות ואת הרע : טו אשר אנכי
מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך
לרבת בדרךיו ולשמר מצותיו וחקתיו
ומשפטיו וחייית ורכיית וברכך יהוה
ארהיך בארץ אשר אתה בא שמה
לרשתה : י ואם יפנה לבך ולא
תשמע ונדחת והשתחית לאלהים
אחרים ועבדתם : מפטיר יח הנדתי לכם
היום כי אבד תאבדון לא תאריכון ימים
עלה אדמה אשר אתה עבר את הירדן
לבוא שמה לרשתה : יט העדתי בכם

היום

היום את השמים ואת הארץ החיים
והמות נתתי לפניך הברכה והקללה
ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך :
כ לאהבה את יהוה אלהיך לשמע
בקלו ולדבקה בו כי הוא חיך וארך
ימך לשבת על האדמה אשר נשבע
יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב
לתת להם :

פ פ פ

לא וילך משה וידבר את הדברים
האלה אל כל ישראל :
כ ויאמר אלהם בן מאה ועשרים שנה
אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא
ויהוה אמר אלי לא תעבר את הירדן
הזה : ד יהוה אלהיך הוא עבר לפניך
הוא יישמיד את הגוים האלה מלפניך
וירשתם הושע הוא עבר לפניך כאשר
דבר יהוה : שני ד ועשרה יהוה להם
כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי

ולארצם

וּלְאֶרְצָם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אַתֶּם : ס וּנְתַנֶּם
 יְהוָה לְפָנֵיכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָהֶם כְּכֹל־
 הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֲתֶכֶם : ו חֲזֹקוּ
 וְאַמְצוּ אַל־תִּירְאוּ וְאַל־תִּעַרְצוּ מִפְּנֵיהֶם
 כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ הוּא הַהֹלֵךְ עִמָּךְ לֹא
 יִרְפָּךְ וְלֹא יֵעֹזֶבְךָ : ס שְׁרִישִׁי (חמישי כסן מחוברות)
 וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לַיהוָשֻׁעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְעֵינַי
 כָּל־יִשְׂרָאֵל חֲזֹק וְאַמֵץ כִּי אֵתָּה תָּבֹוא
 אֶת־הָעָם הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 יְהוָה לְאֲבוֹתֶם לָתֵת לָהֶם וְאַתָּה
 יַחֲלִילָנָה אוֹתָם : ס וַיְהוָה הוּא יְהֹלֵךְ
 לְפָנֶיךָ הוּא יִהְיֶה עִמָּךְ לֹא יִרְפָּךְ וְלֹא
 יֵעֹזֶבְךָ לֹא תִירָא וְלֹא תַחַת : ט וַיִּכְתֹּב
 מֹשֶׁה אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת וַיִּתְּנָה אֶל־
 הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי הַנְּשָׂאִים אֶת־אֲרוֹן
 בְּרִית יְהוָה וְאֶל־כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל : רבוע
 י וַיְצַו מֹשֶׁה אוֹתָם לֵאמֹר מִקֵּץ יְשַׁבַּע
 שָׁנִים בְּמַעַד שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה בְּחַג
 הַסִּכּוֹת : יא בָּבֹוא כָּל־יִשְׂרָאֵל לִרְאוֹת

את

אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר
 יִבְחַר תִּקְרָא אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת נֶגֶד
 כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּאָזְנֵיהֶם : יב הִקְהֵל אֶת־
 הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַטַּף וְגֵרְךָ
 אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וּלְמַעַן
 יִלְמְדוּ וַיִּרְאוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיִּשְׁמְרוּ
 לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבַר הַתּוֹרָה הַזֹּאת :
 יג וּבְנֵיהֶם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ יִשְׁמְעוּ וּלְמַדּוֹ
 לִירְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל־הַיָּמִים
 אֲשֶׁר אַתֶּם חַיִּים עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם
 עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שִׁמְחָה לְרִשְׁתָּהּ : פ
 חמישי (ששי כסן מחוברות) וַיִּבְרַח מֹשֶׁה
 הֵן קָרְבוּ יְמֵיךָ לְמוֹת קָרָא אֶת־יְהוָשֻׁעַ
 וְהַתִּיצְבוּ בְּאֵהֶל מוֹעֵד וְאַצְוֶנּוּ וַיִּרְךָ מֹשֶׁה
 וַיְהוָשֻׁעַ וַיִּתִּיצְבוּ בְּאֵהֶל מוֹעֵד : סו וַיִּרְא
 יְהוָה בְּאֵהֶל בַּעֲמֹד עַנָּן וַיַּעֲמֵד עִמּוֹ
 הָעַנָּן עַד־פֶּתַח הָאֵהֶל : סו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
 מֹשֶׁה הִנֵּךְ שֹׁכֵב עִם־אֲבֹתֶיךָ וְקָם הָעָם
 הַזֶּה וְזָנָה אַחֲרַי אֵלֶּה יִגְבַּר הָאָרֶץ

דברים טז מלעיל אשר

יֵשׁוּר הוּא בֹא־שִׁמְרָה בְּקִרְבּוֹ וְעִזְבוֹנִי
וְהִפֵּר אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אִתּוֹ :
וַחֲרָה אִפִּי בּוֹ בְּיוֹם־הַהוּא וְעִזְבוֹתַיִם
וְהִסְתַּרְתִּי פָנַי מֵהֶם וְהָיָה לֹאֲכַל
וּמִצֵּאָהוּ רַעוֹת רַבּוֹת וּצְרוֹת וְאָמַר בְּיוֹם
הַהוּא הֲלֹא־עַל כִּי־אֵין אֱלֹהֵי בְּקִרְבִּי
מִצֵּאוֹנֵי הַרְעוֹת הָאֵלֶּה יִסּוּ וְאֲנֹכִי הִסְתַּר
אֶסְתִּיר פָּנַי בְּיוֹם הַהוּא עַל כָּל־הַרְעָה
אֲשֶׁר עָשָׂה כִּי פָנָה אֶל־אֱלֹהִים אֲחֵרִים :
וְעַתָּה כָּתְבוּ לָכֶם אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת
וְלַמָּדָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁימָה בְּפִיהֶם
לְמַעַן תִּהְיֶה־לִּי הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְעֵד
בְּבָנֵי יִשְׂרָאֵל :

ששי (שביעי כספן ממוכרות) כ כי אביאנו אל
האדמה אשר נשבעתי לאבותיו זבת
חלב ודבש ואכל ושבע ודשן ופנה
אל־אלהים אחרים ועבדום ונאצוני
והפר את בריתי : כה והיה כִּי־תִמְצֵאן
אתו רַעוֹת רַבּוֹת וּצְרוֹת וְעַתָּה הַשִּׁירָה
הזאת

הַזֹּאת לְפָנָיו לְעֵד כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי
זִרְעוֹ כִּי יִדְעֵתִי אֶת־יְצִרוֹ אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה
הַיּוֹם בְּטָרָם אֲבִיאָנוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתִּי : כב ויכתב משה את השירה
הזאת בְּיוֹם הַהוּא וְיִלְמְדָה אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל : כג ויצו את־יהושע בן־נון
ויאמר חֲזַק וְאִמָּץ כִּי אִתְּךָ תָּבִיא אֶת־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי
לָהֶם וְאֲנֹכִי אִתְּךָ עִמָּךְ : כד ויהי כְּכַלּוֹת
מֹשֶׁה לְכַתֵּב אֶת־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת
עַל־סֵפֶר עַד תָּמַם : שביעי כה ויצו משה
אֶת־הַלְוִיִּם נְשֵׂאֵי אֵרוֹן בְּרִית־יְהוָה
לֵאמֹר : כו לָקַח אֶת־סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֹּאת
וּשְׂמַתֶּם אֹתוֹ מִצַּד אֵרוֹן בְּרִית־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וְהָיָה־שֵׁם בְּךָ לְעֵד : כז כי אֲנֹכִי
יִדְעֵתִי אֶת־מַרְיָךְ וְאֶת־עַרְפָּךְ הַקִּשָּׁה הַזֶּה
בְּעוֹדֵנִי חֵי עִמָּכֶם הַיּוֹם מִמָּרִים הֵיטֵם
עִם־יְהוָה וְאָף כִּי־אֲחֵרֵי מוֹתִי :
כח הִקְהִילוּ אֵלַי אֶת־כָּל־זִקְנֵי שְׁבֻטֵיכֶם

ושטריכם

נבל ולא חכם הלווא הוא אביך קנך
 הוא עשך ויכננך: שני זכר ימות עולם
 בינו שנות דרודר שאל אביך ויגדך
 זקניך ויאמרו לך: בנהחל עליון גוים
 ובהפרידו בני אדם יצב גבלת עמים
 ומספר בני ישראל: כי חלק יהוה
 לזיו יעקב חבר נחלתו: ימצאהו
 משורץ מדבר ובתהו ילל ישמן יסבכנהו
 והו יצרנהו כאישון עינו: כנשר
 פקנו על גוזריו ירחף יפריש כנפיו
 ישאהו על אברתו: יהוה ברך
 עמו אל נכר: שלישי יב ירכבהו
 ארץ ויאכר תנובת שרי
 רבש מסרע ושמן מחלמיש
 ואת בקר וחלב צאן עם חלב
 בני בשן ועתודים עם חלב
 ודם ענב תשתה חמר:
 מדון ויבעט שמנת עבירת
 הלווא ארוה עשהו וינבל צור
 ישעתו

ספר דברים לא לב

וישטריכם ואת האלה ואת הארץ
 ואת השחת תשחתו ואתכם
 מותי אשר צויתי אתכם
 אשר אשר באחרית יהוה
 מן הדרך הרעה בעיני יהוה
 אתכם את הודע בעיני יהוה
 תעשו את הודע בעיני יהוה
 כמעשה ידכם: וידבר
 כל קהל ישראל את דברי
 הוואת עד תמם: פ
 לב הוואינו השמים ואת
 הארץ אמרתי כמי
 לקחי תזל כשר עלי עשב
 דשא וכרביבים הבו גדל לא
 יהוה אקרא הבו כד דרכי
 תמים פעלו כי כד דרכי
 יהמונה ואין עול צדיק
 שחת לו לא בניו צדיק
 ופתלתל: הלווא ארוה
 בס'ת בראש עמוד סימן כויה

صفحات لا يمكن فصلها من أجل تصويرها pages cannot be separated for imaging

ישעתו : טו יקנאהו בזרים בתועבת
יבעיסהו : יז יבחו לשדים לא ילה
אלהים לא ידעום חדשים מקרב באו
לא שערום אבתיכם : יח צור ילך תשי
ותשבה אל מחלך : יט רביע יט וירא יהוה
וינאץ מבעם בניו ובנתיו : כ ויאמר
אסתירה פני מהם אראה מה אחריהם
כי דור תהפכת המה בנים לא אמן
בם : כא הם קנאוני בלא אל בעסוני
בהבליהם ואני אקניאם בלא עם בניו
גבל אבעיסם : כב כי אש קדחה באפי
ותיקד עד שאול תחתית ותאכל ארץ
ויברה ותלהט מוסדי הרים : כג אספה
עלימו רעות חצי אכלה בם : כד מוי
רעב ולחמי רשף וקטב מרירי ושן
בהמת אשלה בם עם חמת זחלי עפר :
כה מחוץ תשכר חרב ומחדרים אימה
גם בחור גם בתורה יונץ עם איש
שיבה : כו אמרתי אפאיהם אישבתר

חול כהרגמו חול י זערא חול כהרגמו מאנוש

מאנוש זכרם : כז לולי בעם אויב אגור
פן ינכרו צרימו פן יאמרו ידנו רמה
ולא יהוה פעל כל זאת : כח כי נוי אבד
עצות המה ואין בהם תבונה : ^{חמישי}
כט לו חכמו ישבילו זאת יבינו לאחריתם :
ל איבה ירדף אחר אלף ושנים יניסו
רבבה אסלא כי צורם מכרם ויהוה
הסגירם : לא כי לא כצורנו צורם ואיבינו
פלילים : לב כי מגפן סדם גפנם
ומשדמת עמרה ענבמו ענבי רוש
אשבלת מדרת למו : לד חמת תניגם
ינם וראש פתנים אכזר : לה הלא
הוא כמס עמדי חתום באוצרתי :
לו לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם
כי קרוב יום אידם וחש עתדת למו :
לז כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם
כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור
יב : לו ואמר אי אלהימו צור חסיו
: לח אשר חלב זבחימו יאכלו ישתו

יין נסיכם יקומו ויעזרכם יהי עליכם
סתרה: טל ראו עתה כי אני הוא
ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה
מחצתי ואני ארפא ואין מירי מציל:
ששי מ כי אשא אר שמים ידי ואמרת
חי אנכי לעד: מה הם שנותי ברק
חרבי ותאחו במשפט ידי אשיב נקם
לצרי ולמשנאי אשלים: מב אשכיר חצי
מדם וחרבי תאכל בשר מדם חדר
ושביה מראש פרעות אויב: מד הרנינו
גוים עמו כי דס עבדיו יקום ונקם
ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו: פ שביע
מד ויבא משה וידבר את כר דברי
השירה הזאת באזני העם הוא והושע
בזנון: מה ויכל משה לדבר את כל
הדברים האלה אל כל ישראל:
ט ויאמר אלהם שימו לבבכם רכל
הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום
אשר תצוים את בניכם לשמר לעשות

את

חול

את כל דברי התורה הזאת: ט כי
לאדבר רק הוא מכם כי הוא חייכם
ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה
אשר אתם עברים את הירדן שמה
לרשתה: פ מפטיר

מח וידבר יהוה אל משה בעצם היום
הזה לאמר: מט עלה אלהר העברים
הזה הרנכו אשר בארץ מואב אשר
על פני ירחו וראה את ארץ כנען
אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה:
ומת בהר אשר אתה עלה שמה
והאסף אל עמך כאשר מת אהרן
אחיק בהר החר ויאסף אל עמיו:
כ על אשר מעלתם כי בתוך בני
ישראל במי מריבת קדש מדבר צן
על אשר לא קדשתם אותי בתוך בני
ישראל: כ כי מנגד תראה את הארץ
ושמה לא תבוא אל הארץ אשר אני
נתן לבני ישראל:

הזאת

17

פ פ פ

לג וזאת הברכה אשר ברך משה
 איש האלהים את בני ישראל לפני
 מותו : כ ויאמר יהוה מסיני בן ורח
 משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה
 מרכבת קדש מימינו אשדת למו :
 ג אף חבב עמים כל קדשיו בידך והם
 תבו לרגלך ישא מדברתיך : י תורה
 צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב :
 ס ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם
 יחד שבטי ישראל : ו יחי ראובן ואל
 ימת ויהי מתיו מספר : ס וזאת
 ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה
 ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר
 מצריו תהיה : פ שני

ס וילדני אמר תמיה ואוריך לאיש חסידך
 אשר נסיתו במסה תריבהו ערמי
 מריבה : ט האמר לאביו ולאמו לא
 ראיתיו ואת אחיו לא והכיר ואת בנו

רחי מלון ק בני ק לא

לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך
 ינצרו : י יורו משפטך ליעקב ותורתך
 לישראל ישימו קטורה באפך וכליר
 על מזבחך : יא ברך יהוה חילו ופעל
 ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו
 מן יקומו : ס יב לבנימן אמר
 ידי יהוה ישכן לבטח עליו חפף עליו
 כל היום ובין כתפיו שכן : ס שלישי
 ג וליוסף אמר מברכת יהוה ארצו
 ממגד שמים מטר ומתרום רבצת
 תחת : יד וממגד תבואת שמש וממגד
 גרש ירחים : טו ומראש הררי קדם
 וממגד גבעות עולם : טו וממגד ארץ
 ומלאה ורצון ישכני סגרה תבואתה
 לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו : יז בכור
 שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם
 עמים ינגח יחדו אפסי ארץ והם רבבות
 אפרים והם ארפי מנשה : פ רביעי
 יח ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתך

ויששכר

וַיִּשְׁשַׁכֶּר בְּאַהֲלֵיךָ : יט עַמִּים הָרַקְלָאוּ
שֵׁם יִזְכְּחוּ זְכַח־צַדִּיק כִּי שִׁפְעַ יָמָיו יִנְקוּ
וַיִּשְׁפְּנֵי טְמוּנֵי חוֹל : ס וּלְגַד אָמַר
בְּרוּךְ מְרַחֵב גֵּד כְּלָבִיָּה שֶׁכֵּן וְטָרַף
זְרוּעַ יִהְיֶה קִדְקִדָּה : כא וַיֵּרָא רֵאשִׁית לוֹ
כִּי־שָׁם חִלְקַת מַחֲקָק סָפוּן וַיֵּתֵא רֵאשִׁי
עִם צַדִּיקַת יְהוָה עֲשֵׂה וּמִשְׁפָּטָיו עִם־
יִשְׂרָאֵל : ס חֲמִישִׁי כב וּלְדָן אָמַר דָּן גִּוֹר
אֲרִיָּה יִנְקֵךְ מִן־הַבָּשָׂן : כג וּלְנַפְתָּלִי אָמַר
נַפְתָּלִי שִׁבְעַ רְצוֹן וּמְלֵא בְרַכְתָּ יְהוָה יָם
וּדְרוֹם יִרְשֶׁה : ס ד וּלְרָאשֵׁי אָמַר בְּרוּךְ
מִבְּנֵי אִשְׁרֵי יְהִי רְצוֹן אֲחִיו וְטַבַּל בְּשִׁמּוֹן
רָגְלוֹ : כה בְּרוּךְ וּנְחִישֶׁת מְנַעַלְךָ וּכִימִיד
דְּבָאֲךָ : כו אֵין כָּאֵל יִשְׂרוּן רַכֵּב שָׁמַיִם
בְּעֶזְרְךָ וּבְגִּבּוֹתָו שְׁחָקִים : שש כז מְעַנֶּה
אֱלֹהֵי קָדָם וּמִתַּחַת זֹרַעַת עוֹלָם וַיְגַרֵּשׁ
מִפְּנֵיךָ אוֹיֵב וַיֹּאמֶר הַשָּׁמַד : כח וַיִּשְׁכֵּן
יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּדַד עֵין יַעֲקֹב אֶל־אֶרֶץ
דָּגָן וְתִירוֹשׁ יִהְיֶה־שְׁמִיו יַעֲרֹפוּ־טָר :

אשרך

חול

כט אִישְׁלֵיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךָ עִם נוֹשַׁע
בַּיהוָה מִגֵּן עֶזְרְךָ וְאִשְׁר־חֶרֶב גְּאוֹתְךָ
וַיִּכְחָשׁוּ אוֹיְבֵיךָ לָךְ וְאַתָּה עַל־כְּמוֹתֵימוֹ
תִּדְרֹךְ : ס שְׁבִיעִי לד וַיַּעַל מִשֶׁה מְעַרְבַת
מוֹאָב אֶל־הַר נָבוֹ רֹאשׁ הַפְּסָגָה אֲשֶׁר
עַל־פְּנֵי יְרֵחוֹ וַיִּרְאֶהוּ יְהוָה אֶת־כְּבֹד־
הָאָרֶץ אֶת־הַגִּלְעָד עַד־דָּן : כ וְאַתָּה כָּל־
נַפְתָּלִי וְאַתָּה אֶרֶץ אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה וְאַתָּה
כָּל־אֶרֶץ יְהוּדָה עַד הַיָּם הָאֲחֵרוֹן : ג וְאַתָּה
הַנִּגָּב וְאַתָּה הַכֶּכֶר בְּקַעַת יְרֵחוֹ עִיר
זֹתְמָרִים עַד־צֶעַר : ד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו
זֹאת הָאָרֶץ יִשְׂרָאֵל נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם
דִּיצַחֲקָ וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְזֹרַעְךָ אֶתְנַנֶּה
הָרְאִיתִיךָ בְּעֵינַיִךְ וְשָׁמָּה לֹא תַעֲבֹר :
ס וַיִּמַּת שֵׁם מִשֶׁה עֶבֶד־יְהוָה בְּאֶרֶץ מוֹאָב
עַל־פִּי יְהוָה : ז וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בְּגֵי בְּאֶרֶץ
מוֹאָב מִזֶּדֶן בֵּית פְּעוֹר וְלֹא־יָדַע אִישׁ
אֶת־קְבֻרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה : ח וּמִשֶׁה
בֶּן־מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה בָּמָתוֹ לֹא־

כהתה

מלעיל

כֹּהֲתָה עֵינֶיךָ וְלֹאֲנֶס לַחַה : ח וַיִּכְכּוּ בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶת־מֹשֶׁה בְּעֶרְבַת מוֹאָב
 שְׁלֹשִׁים יוֹם וַיִּתְּמוּ יָמָי בְּכִי אֶבְרַם מֹשֶׁה :
 ט וַיְהוֹשֶׁעַ בֶּן־נֹון מֵלֵא רוּחַ חֲכָמָה כִּי־
 סָמַךְ מֹשֶׁה אֶת־יָדָיו עָלָיו וַיִּשְׁמְעוּ אֱלֹהֵי
 בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲשׂוּ כַאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֶת־מֹשֶׁה : י וְלֹא־קָם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל
 כַּמֹּשֶׁה אֲשֶׁר יָדְעוּ יְהוָה פָּנִים אֶל־פָּנִים :
 יא לְכַר־הָאֵתָת וְהַמּוֹפְתִים אֲשֶׁר שְׁלַח
 יְהוָה רַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לַפְרָעָה
 וּלְכַר־עַבְדֵיךָ וּלְכַר־אֶרְצוֹ : יב וּלְכָל הַיָּד
 הַחֲזִיקָה וּלְכָל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה
 מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל :

חזק

סכום פסוקי דספר הדברים תשע מאות וחמשים וחמשה הנ"ץ סימן *
 וחציו ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך * ופרשיותיו י"א אסרו חג
 בעבותים סימן * וסדריו כ"ז יפה אמונה יגיד צדק סימן * ופרקיו
 ל"ד אודרה ה' בכל לבב סימן * מנין הפתוחות שלשים
 וארבעה * והסתומות מאה ועשרים וארבעה * הכל מאה
 וחמשים ושמונה פרשיות * וכסא כבוד יגזילם סימן :

סכום כל פתורות וסתומות שבתורה

מנין הפתוחות של ספר בראשית מ"ג
 והפתוחות מ"ח הכל צ"א
 מנין הפתוחות של ספר שמות ס"ט
 והסתומות צ"ה הכל קס"ד
 מנין הפתוחות של ספר ויקרא נ"ב
 והסתומות מ"ו הכל צ"ח
 מנין הפתוחות של ספר במדבר צ"ב
 והסתומות ס"ו הכל קנ"ח
 מנין הפתוחות של ספר דברים ל"ד
 והסתומות קכ"ד הכל קנ"ה

מנין פרשיות כתובות של כל התורה מאתיים ותשעים יבא
 ידוי לגנו ויאכל פרי מגדיו סימן * והסתומות שלש מאות
 שבעים ותשעה או אסרה אסר על נפשה בשבעה סימן *
 נמצאו מנין כל פרשיות פתוחות וסתומות שש מאות וששים
 ותשעה לא תחסר כל בה סימן * סדרי תורה נ"ד למען
 יזמך כבוד ולא ידם סימן * סכום כל הפסוקים של כל התורה
 חמשת אלפים ושמונה מאות וארבעים וחמשה ואור
 החמה יהיה שבעים סימן * וחציו וישם עליו את החשן ויתן
 אל החשן את האורים ואת התומים * מנין תיבות של ספר תורה
 ע"ט אלפים ותתקע"ו עט סופר מהיר יפית מכני
 אדם סימן * מנין אותיות של ספר תורה ש"ד אלפים ות"ת
 מאות וחמשה סימן ארצה בו ואכברה אמר ה' גדול יהיה
 כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון שיכנה במהרה בימינו

עשרת הדברות לקורא בצבור
אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך
מארץ מצרים מבית עבדים לא יהיה לך
אלהים אחרים על פני לא תעשה לך
פסל כל תמונה אשר בשמים ממעל
ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת
לארץ לא תשתחוה להם ולא תעבדם
כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד
עון אבת עד בנים ועד שלשים ועל
רבעים רשנאי ועישה חסד לאלפים
לאהבי ולשמרי מצותו : ס לא תשא
את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא
ינקה יהוה את אשר ישא את שמו
לשוא : ס שמור את יום השבת לקדשו
כאשר צוה יהוה אלהיך ששת ימים
תעבד ועשית כל מלאכתך ויום
השביעי שבת ליהוה אלהיך לא
תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובעדך
ועבדך ואמתך ושורך וחמורך וכל
מצותי ק' בהמתך

בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח
עבדך ואמתך כמוך וזכרת כי עבד
היית בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך
משם ביד חזקה ובזרע נטויה עד כן
צוה יהוה אלהיך לעשות את יום
השבת : ס כבד את אביך ואת אמך
כאשר צוה יהוה אלהיך למען י
יארכון ימך ולמען ייטב לך על האדמה
אשר יהוה אלהיך נתן לך : ס לא
תרצח : ס ולא תנאף : ס ולא
תגנב : ולא תענה ברעך עד שוא :
ס ולא תחמד אשת רעך ס ולא
תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו
ישורו וחמרו וכל אשר לרעך :

תרגום פרשת ואברהם זקן לחתן
ברשות א' חי אמת וקיים • אומר פרשת
ואברהם :

ברשות אל חי אמת ויציב • אתרגם
פרשת ואברהם סיב :
ואברהם סיב עאל ביומין ווי בריך ית
אברהם בכלא :

ואמר אברהם לעבדיה סבא דביתיה
דשליט בכר דיליה שוי בען ירך
תחות ירכי :

ואקיים ערך בממרי דיי אלהי
דשמיא ואלהא דארעא דלא
תסב אתתא לברי מבנת
בנענאי די אנא יתיב ביניהון :
אלהין לארעי ולידרותי תיזיל ותסב
אתתא לברי ליצחק :

ואמר ליה עבדא מאים לא תיבי
אתתא למיתי בתרי לארעא
הדא האתבא אתיב ית ברך
לארעא

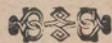
לארעא די נפקתא מתמן :
ואמר ליה אברהם אסתמר לך דלמא
תתיב ית ברי לתמן :

אלהא דשמיא דדברני מבית אבא
ומארע ילדותי ודי מליל לי ודי קיים
לי למימר לבנד אתן ית ארעא
הדא הוא ישלח מלאכיה קדמך
ותיסב אתתא לברי מתמן :

חזור הקורא קודם שיברך החתן פסוק ה' אלהי השמים וכו'

אחר הפטרת השבוע וברכותיה מפטיר התינוק כשמש אשיר עד ישיש

עליך אלהיך :

איכה

א איכה | ישבה בדרך העיר רבתי עם היתה
 כאלמנה רבתי בגוים שרתתי
 במדינות היתה למס: בכו תבכה בלילה ורמעתה
 על לחיה אין לה מנחם מכל אהביה בלרעה
 בגדו בה היו לה לאיבים: גלתה יהודה מעני
 ומרב עבדה היא ישבה בגוים לא מצאה מנוח
 כל רדפיה השגוה בין המצרים: דרכי ציון
 אבלות מבלי באי מועד כל שעריה שוממין
 כהניה נאנחים בתולתיה נוגות והיא מרלה:
 היו צריה לראש איביה שלו כיהוה רוגה ער
 רב פשעה עולליה הלכו שבי לפני צר: ויצא
 מן בת ציון כל הדרה היו שריה כאילים לא
 מצאו מרעה וילכו בלא לח לפני רודף: זכרה
 ירושלים ימי עניה ומרודיה כל מחמדיה
 אשר היו מימי קדם בנפל עמה ביד צר ואין
 עוזר לה ראוה צרים שחקו על משבתה: חטא
 חטאה ירושלים על כן לנידה היתה כל מכבדיה
 הזלזלה כיראו ערותה נסה היא נאנחה ותשב
 אחור: טמאתה בשוליה לא זכרה אחריתה
 ותגר פלאים אין מנחם לה ראה יהוה את עני
 כי הגדיל אויב: ידו פרש צר על כל מחמדיה
 כיראתה גוים באו מקדשה אשר צויתה לא

מיכת ק' פ רפה יבאו

יבאו בקהל קך: פל עמה נאנחים מבקשים לחם
 נתנו מחמודיהם באכל להשיב נפש ראה יהוה
 והביטה כי הייתי זוללה: לוא אליכם כל עברי
 דרך הביטו וראו אסיש מכאוב כמכאבי אשר
 עולל לי אשר הונה יהוה ביום חרון אפו: ממרום
 שחה אש בעצמתי וירדנה פרש רשת לרגלי
 השיבני אחור נתנני שממה כל היום דוה: נשקד
 על פשעי בידו ישתרגו עלו על צוארי הכשיל
 כחי נתנני אדני בידי לא אוכל קום: סלה כל
 אבירי אדני בקרבי קרא עלי מועד לשפר בחורי
 גת דרך אדני לכתולת בתי יהודה: על אלה
 אני בוכיה עיני עיני ירדה מים בירחק ממני
 מנחם משיב נפשי היו בני שוממים כי גבר אויב:
 פרשה ציון בידיה אין מנחם לה צוה יהוה ליעקב
 סביביו צריו היתה ירושלים לנדה ביניהם: צדיק
 הוא יהוה כיהוה מריתי שמעו נא כל עמים
 וראו מכאבי בתולתי ובחורי הלכו בשבי:
 קראתי למאהבי המה רמוני כהני וקני בעיר
 גועו כבקשו אכל למו וישיבו את נפשם: ראה
 יהוה כי צר לי מעו חמרמרו נתפך לבי בקרבי כי
 מרו מריתי מחוץ שכל החרב בבית כמורת:
 שמעו כי נאנחה אני אין מנחם לי כל איבי שמעו
 רעתי ששו כי אתה עשית הבאת יוס קראת ויהיו
 כמני: תבא כל רעתם לפניך ועולל למו באשר
 1 יתורה ל וערא העמים ק' כמו הפוך כמות כבית עוללת

עוללת לי על כל פשעי כירבות אַנְחֹתַי וּלְבִי דָם :
 ב איכה יעיב באפּוֹ אֲדֹנָי אֶת-בְּתֻצִיֹן הַשְּׂרִיף
 מִשְׁמִים אֶרֶץ תִּפְאַרֶת יִשְׂרָאֵל וּלְאִזְכֹּר
 הַדּוֹס־רַגְלָיו בְּיוֹם אָפּוֹ : בָּלַע אֲדֹנָי לֹא חֵמֶל אֵת
 כִּרְנָאוֹת יַעֲקֹב הֵרֵם בַּעֲבֹרְתוֹ מִבְּצָרֵי בֵּת יְהוּדָה
 הִגִּיעַ לְאֶרֶץ חָלָל מַמְלָכָה וּשְׂרִיָּה : גִּדַּע בַּחֲרֵי-אָף
 כָּל קָרֹן יִשְׂרָאֵל הִשְׁיֵב אַחֲזֹר יְמִינוֹ מִפְּנֵי אוֹיֵב וַיִּבְעַר
 בַּיַּעֲקֹב כְּאִשׁ לַהֲבָה אֲכָלָה סָבִיב : דָּרַךְ קִשְׁתּוֹ
 כְּאוֹיֵב נִצָּב יְמִינוֹ כְּצֹר וַיִּהְרַג כָּל מַחְמַדֵּי-עֵין בְּאַחַל
 בְּתֻצִיֹן שִׁפָּךְ כְּאִשׁ חֲמָתוֹ : הִיָּה אֲדֹנָי כְּאוֹיֵב
 בָּלַע יִשְׂרָאֵל בָּלַע כִּרְ-אַרְמְנוֹתֶיהָ שַׁחַת מִבְּצָרָיו
 וַיִּרֶב בְּבֵת-יְהוּדָה תֵּאֲנִיָּה וְאֲנִיָּה : וַיַּחֲמֵס בְּגַן שָׂכֹ
 שַׁחַת מוֹעֲדוֹ שִׁכַּח יְהוָה בְּצִיּוֹן מוֹעֵד וּשְׁבֹת וַיִּנְאֹץ
 בְּזַעַם-אָפּוֹ מִדָּךְ וּכְהֵן : זָנַח אֲדֹנָי מוֹבְחֹו נֹאֵר
 מִקִּדְשׁוֹ הַסִּגְיֹר בְּיַד-אוֹיֵב חוֹמַת אַרְמְנוֹתֶיהָ קוֹל
 נִתְּנוֹ בְּבֵית-יְהוָה כְּיוֹם מוֹעֵד : חִשַּׁב יְהוָה לְהִשְׁחִית
 חוֹמַת בְּתֻצִיֹן נָטָה קוֹ לֹא-הִשְׁיֵב יָדוֹ מִבָּלַע וַיִּאֲבֹד
 חָל וְחוֹמָה יָחֲדוּ אִמְלָלוּ : טָבְעוּ בְּאֶרֶץ שַׁעֲרֵיהָ אֲבֵי
 וּשְׁבַר בְּרִיחֶיהָ מִלְּפָה וּשְׂרִיָּה בַגִּיִּם אֵין תּוֹרָה גַּם-
 נִבְיָאִיהָ לֹא-מִצְאוּ חוֹזֵן מִיְהוָה : יִשְׁבוּ לְאֶרֶץ יִדְמוּ
 זָקְנֵי בְתֻצִיֹן הֶעֱלוּ עֵפֶר עַל-רֹאשֵׁם חֲגָרוּ שָׂקִים
 הוֹרִידוּ לְאֶרֶץ רֹאשֵׁן בְּתוֹלַת יְרוּשָׁלַם : כָּלוּ בַדְּמַעוֹת
 עֵינֵי חַמְרָמְרוֹ מַעַי נִשְׁפָּךְ לְאֶרֶץ כְּבֹדִי עַל-שֹׁבֵר בֵּת-
 עַמִּי בַעֲטָף עוֹלָל וַיִּנְקַן בְּרַחֲמוֹת קִרְיָה : לְאַמְתָּם
 יֹאמְרוּ

ולא ק ט וערא

יֹאמְרוּ אֵיךְ דָּגַן וַיִּין בְּהִתְעַטְפָם כַּחֲלָל בְּרַחֲבוֹת
 עִיר בְּהִשְׁתַּפֵּךְ נַפְשָׁם אֶל-חֵיק אִמְתָּם : מִה-אֲעוֹדֶךָ
 מִה אֲבִמָּה-לֶךָ הַבֵּת יְרוּשָׁלַם מִה אִשׁוּה-לֶךָ
 וְאַנְחֹתְךָ בְּתוֹלַת בְּתֻצִיֹן כִּי-גִדּוֹל כִּים שִׁבְרֶךָ מִי
 יִדְפְּאֶיֶךָ : נִבְיָאִיךָ חוּזוּ לֶךָ שׂוֹא וּתְפֹל וּלְאִגְלוֹ עַל-
 עֲנָךְ לְהִשְׁיֵב שְׁבִיתֶךָ וַיַּחֲזוּ לֶךָ מִשְׁאוֹת שׂוֹא
 וּמְדוּחָם : סָפְקוּ עֲלֶיךָ כְּפִים כָּל-עַבְרֵי דָרְךָ שְׂרָקוּ
 וַיִּנְעוּ רֹאשֵׁם עַל-בֵּית יְרוּשָׁלַם הַזֹּאת הַעִיר שִׁיאֲמְרוּ
 כְּלִילַת יְפֵי מְשׁוֹשׁ לְכָל-הָאָרֶץ : פָּצוּ עֲלֶיךָ פִיהֶם
 כְּ-לֵאמֹר שְׂרָקוּ וַיִּחְרְקוּ-רִשָׁן אָמְרוּ בְּלַעֲנוּ אֶךָ זֶה
 הַיּוֹם שִׁקְוִינָהוּ מִצְאוּ רֹאֲנוּ : עֲשֵׂה יְהוָה אֲשֶׁר זָמַם
 בְּצַע אֲמַרְתּוֹ אֲשֶׁר צִוָּה מִיְמֵי-קֶדֶם הֵרֵם וּלֹא חֵמֶל
 וַיִּשְׂמַח עֲלֶיךָ אוֹיֵב הַרִים קָרֹן צָרֶיךָ : צַעַק לִבָּם
 אֶל-אֲדֹנָי חוֹמַת בְּתֻצִיֹן הוֹרִידִי כַּנְּחַל דְּמַעֲרָה
 יוֹמָם וּלְיָלֵה אֶל-תַּתְּנִי פּוֹגַת לֶךָ אֶל-תַּדִּם בֵּת-
 עֵינֶיךָ : קוֹמִי רַנִּי בַלַּיִל לְרֹאשׁ אֲשִׁמְרוֹת שִׁפְכִי
 לִבִּי לִבֶּךָ נִכַּח פְּנֵי אֲדֹנָי שְׂאֵי אֲדֹנָי בְּפִיךָ עַל-
 שׂוֹשׁ עוֹלְלֶיךָ הַעֲטוּפִים בְּרַעַב בְּרֹאשׁ כְּרִחוּצוֹת :
 רֵאָה יְהוָה וְהִבִּיטָה לִמִּי עוֹלְלַת בָּה אִס־תֵּאֲכַלְנָהּ
 נְשִׁים פְּרִים עֲלֵי טַפְחִים אִס־יִהְרַג בְּמִקְדָּשׁ אֲדֹנָי
 כִּהֵן וְנִבְיָא : שִׁכְבוּ לְאֶרֶץ חוּצוֹת גַּעַר וּזְקָן בְּתוֹלַתִּי
 וּבְחֹרֵי נַפְלוּ בַּחֲרֵב הַרְגַת בְּיוֹם אָפֶךָ טַבַּחַת לֹא
 חֲמַלַת : תִּקְרָא כְיוֹם מוֹעֵד מְגוּרֵי מִסְבִּיב וּלֹא
 הִיָּה בְיוֹם אָף-יְהוָה פְּלִיט וּשְׂרִיד אֲשֶׁר-טַפַּחְתִּי
 אֲעִירָךְ ק' שְׂבוּחַךְ ק' כִּס"ם חֲסֵר י בְּלִילָה ק' וּרְבִיתִי

ורביתי איבי כלם :

ג אני הנבר ראה עני בשבט עברתו : אותי
 נהג וילך חשך ולא-אור : אה בי ישב
 יהפך ידו כל-היום : בלה בשרי ועורי שבר
 עצמותי : בנה עלי ויקף ראש ותלאה : במחשכים
 הושיבני כמתי עולם : גדר בעדי ולא אצא
 הכביד נחשתי : גם כי אזעק ואשוע שתם תפלתי :
 גדר דרכי בגזית נתיבתי ענה : דב ארכ הוא
 לי אריה במסתרים : דרכי סורר ופשחני שמני
 שומם : דרך קשתו ויצליבני כמטרא לחץ : הביא
 בכליתי בני אשפתו : הייתי שחק לכל-עמי
 נגיתם כל-היום : השביעני במרורים הרוני לענה :
 ויגרם בחצץ שני הכפישני באפר : ותזנח משלום
 נפשי נשיתי טובה : ואמר אבד נצחי ותוחלתי
 מיהוה : זכר-עני ומרודי לענה וראש : זכור
 תזכור ותשיח עלי נפשי : זאת אשיב אל-עדי
 על-כן אוחיל : חסדי יהוה כי לא-תמנו כי לא-
 כלו רחמיו : חדשים לבקרים רבה אמונתך :
 חלקי יהוה אמרה נפשי על-כן אוחיל לו : טוב
 יהוה לקו נפשי תדרשנו : טוב ויחיל ודומם
 לתשועת יהוה : טוב לגבר כי-ישא על בנעוריו :
 ישב בדר וידם כי נטר עליו : יתן בעפר פיהו
 אולי יש תקוה : יתן למכהו לחי ישבע בהרפה :
 כי לא יזנח לעולם אדני : כי אסהוזה ורחם

ארי ק' ותשוב ק'

כרוב

ענ

כרוב חסדו : כי לא ענה מלבד וינה בני-איש :
 לדכא תחת רגליו כל אסירי ארץ : להטות
 משפט-גבר נגד פני עליון : לעור אדם בריבו
 אדני לא ראה : מי זה אמר ותהי אדני לא צוה :
 כפי עליון לא תצא הרעות והטוב : מה-יתאונן
 אדם חי גבר ער-חטאו : נחפשה דרכינו ונחקרה
 ונשובה עד-יהוה : נשא לכבנו אל כפים אל-
 אל בשמים : נחנו פשענו ומרינו אתה לא סלחת :
 סבותה באף והרדפנו הרגת לא חמלת : סבתה
 בענן לך מעבור תפלה : סחי ומאוס תשימנו
 בקרב העמים : פצו עלינו פיהם כל-איבינו :
 פחד ופחת היה לנו השאת והשבר : פלגני-
 מים תרד עיני על-שבר בת-עמי : עיני ננררה
 ולא תדמה מאין הפגות : עד-ישקיף וירא יהוה
 משמים : עיני עוללה לנפשי מכל בנות עירי :
 עוד צדוני בצפר איבי חנם : צמתו בבור חי
 וידו-אבן בי : צפו מים על ראשי אמרתי נזורת :
 הראתי שמך יהוה מבור תחתיות : קולי שמעת
 אל-תעלם אזנך לרוחתי לשועתי : קרבת ביום
 אקראך אמרת אל-תירא : רבת אדני ריבי נפשי
 גאלת חי : ראיתה יהוה עותתי שפטה משפטי :
 ראיתה כל-נקמתם כל-מהשבתם לי : שמעת
 חרפתם יהוה כל-מהשבתם עלי : שפתי קמי
 והגיונם עלי כל-היום : שבתם וקימתם הביטה
 דברים יט 19 חסדיו ק' חזי הספר ע ועירא כא"ב חטאיו ק' אני

אני מנגינתם : תשיב להם גמול יהוה כמעשה
 ידיהם : תתן להם מנגנת לב תאלתך להם :
 תרדף באף ותשמידם מתחת שמי יהוה :
ד איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב ונשתפכנה
 אבני קדש בראש כרחיצות : בני
 ציון היקרים המסלאים בפז איכה נחשבו לנבלי-
 חרש מעשה ידי יוצר : גם תנין חלצו שר
 היניקו גוריהן בתעמי לאכור כי ענים במדבר :
 דבק לשון יונק אל-חפו בצמא עוללים שארו
 לחם פרש אין להם : האכלים למעדנים נשמו
 בחוצות האמנים עמי תולע חבקו אשפתות :
 ונגדל עון בתעמי מחטאת סלם ההפוכה כמו-
 רגע ולא-חלו בה ידים : זכו נזיריה משלג צחו
 מחלב אדמו עצם מפנינים ספיר גזרתם : חשך
 משחור תארם לא נכרו בחוצות צפר עורם על-
 עצמם יבש היה כעץ : טובים היו חללי-הרב
 מחללי רעב שהם יזבו מדקלים מתנובות שדי :
 ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן היו לברות למו
 בשבר ברתעמי : כלה יהוה את-חמתו שפה
 חרון אפו וצת-אש בציון והאכל יסדתייה : לא
 האמינו מלכי-ארץ וכל ישבי תבל כי יבא צר
 ואויב בשערי ירושלים : מהטאת נביאיה עונת
 כהניה השפכים בקרבה דם צדיקים : געו עורים
 בחוצות נגאלו בדם בלא יוכלו יגעו בלבשיהם :
 תנים ק' כישים חד ק' כב' טעמים כל ק'
 כורו

סורו ממא קראו למו סורו סורו אל-תגעו כי נצו
 גם-נעו אמרו בגוים לא יוסיפו לגור : פני יהוה
 חלקם לא יוסיף להביטם פני כהנים לא נשאו
 יוקנים לא חננו : עורניה תכלינה עינינו אל-
 עזרתנו הכר בצפיתנו צפינו אל-גוי לא יושיע :
 צדו צערינו מלכת ברהבותינו קרב קצנו מלאו
 ימינו כיבא קצנו : קלים היו רדפינו מנשרי
 שמים על-ההרים דלקנו במדבר ארבו לנו : רוח
 אפינו משיח יהוה נלכד בשחיתותם אשר אמרנו
 בצדו נחיה בגוים : שושי ושמחי בת-אדום
 יושבת בארץ עוץ גם-עליך תעכר-כוס תשכרי
 ותתערי : תס-עונך בת-ציון לא יוסיף להגלותך
 פקד עונך בת-אדום גלה על-חטאתיך :
ה זכר יהוה מה-היה לנו הביט וראה את-
 חרפתנו : נחלתנו נהפכה לזרים בתינו
 לנכרים : יתומים היינו אין אב אמתינו באלמנות :
 מימינו בכסף שתינו עצינו במחיר יבאו : על
 צוארנו נרדפנו יגענו לא הונח לנו : מצרים
 נתנו יד אשר לשבע לחם : אבתינו חטאו אינם
 אנחנו עונתיהם סבלנו : עבדים משרו לנו
 פרק אין מידם : בנפשנו נביא לחמנו מפני חרב
 המדבר : עורנו פתנור נכמרו מפני זלעפות רעב :
 גשים בציון ענו בתלת בערי יהודה : שרים בידם
 חקנים ק' עורנו ק' יושבת ק' הכיטה ק'
 ואין ק' ולא ק' נדגושה ואינם ק' ואנחנו ק'
 נתרו

נתלו פני זקנים לא נהדרו: בחורים טחון נשאר
ונערים בעץ בשלו: זקנים מעער שבתו בחורים
מנגינתם: שבת משוש לבנו נהפך לאבל מחולנו:
נפלה עמרת ראשנו אוינא לנו כי חטאנו: ע
זה היה דוה לבנו על-אלה חשכו עינינו: על
הרציון ששמים שועלים הקורבו: אתה יהוה
לעולם תשב בסאך לדור ודור: למה לנצח
תשכחנו תעובנו לארך ימים: השיבנו יהוה
אלך ונשובה חדש ימינו בקדם: כי אסמאם
מאסתנו קצפת עלינו עד-מאד:

השיבנו יהוה אלך ונשובה חדש ימינו בקדם:

סכום פסוקי דספר איכה הם מאה וחמשים וארבעה וסימן טוב ויחול
ודומם לתשועת ה' והקאפיטולי הם המשה והרמו בן בג נג אומר
לפום צערא אנרא וחציו לכא תחת רגליו:

קהלת

א דברי קהלת ביהוד מרך בירושלם:
הבל הבלים אמר קהלת הבל
הבלים הכל הבל: מה יתרון לאדם בכל-עמלו
שיעמל תחת השמש: דור הולך ודור בא והארץ
לעולם עמדת: זורח השמש ובא השמש ואל-
מקומו שואף זורח הוא שם: הולך אר-דרום
וסובב אל-צפון סובב סבב הולך הרוח ועל-
סביבתיו שב הרוח: כל-הנחלים הלכים אל-הים
והים איננו מלא ארמקום שהנחלים הלכים שם
הם שבים ללכת: כל-הדברים יגיעם לאיובל

איש

ונשובה ק

איש לדבר לא תשבע עין לראות ולא-תמלא
אזן משמע: מה-שהיה הוא שיהיה ומה-שנעשה
הוא שיעשה ואין כל-חדש תחת השמש: יש
דבר שיאמר ראה-זה חדש הוא כבר היה
לעלמים אשר היה מלפנינו: אין זכרון לראשנים
וגם לאחרנים שיהיו לא-יהיה להם זכרון עם
שיהיו לאחרנה: אני קהלת הייתי מלך על-
ישראל בירושלם: ונתתי את-לבי לדרוש ולתור
בחכמה על-כל-אשר נעשה תחת השמים הוא
ענין רע נתן אלהים לבני האדם לענות בו:
ראיתי את-כל-המעשים שנעשו תחת השמש
והנה הכל הבל ורעות רוח: מענות לא-יוכל
לתקן וחסרון לא-יוכל להמנות: דברתי אני עם-
לבי לאמר אני הנה הגדלתי והוספתי חכמה על
כל-אשר-היה לפני על-ירושלם ולבי ראה הרבה
חכמה ודעת: ואתנה לבי לדעת חכמה ודעת
הללות ושכלות ידעתי שנסוזה הוא רעיון רוח: כי
ברב חכמה רב-כעס ויוסף דעת יוסף מכאוב:
ב אמרתי אני בלבי לכהנא אנסכה בשמחה
וראה בטוב והנה גס-הוא הבל:
לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה מה-זה עשה:
תרתי בלבי למשוך ביין את-בשרי ולבי נהג
בחכמה ולאחז בסכלות עד אשר אראה איזה
טוב לבני האדם אשר יעשו תחת השמים מספר

ימי

ימי חייהם : הנדתי מעשי בניתי לי בתים נטעתי
 לי פרמים : עשיתי לי גנות ופרדסים ונטעתי
 בהם עץ פלפרי : עשיתי לי ברכות מים להשקות
 מהם יער צומח עצים : קניתי עבדים ושהות
 ובני בית היה לי גם מקנה בקר וצאן הרבה היה
 לי מכל שהיו לפני בירושלם : בנסתי לי שרים
 וזהב וסגלת מלכים והמדינות עשיתי לי שרם
 ושרות ותענוות בני האדם שדה ושדור :
 ונדתי והוספתי מכל שהיה לפני בירושלם אף
 חכמתי עמדה לי : וכל אשר שאלו עיני רא
 אצלתי מהם לא מנעתי את לבי מכל שמהה
 כי לבי שמח מכל עמלי וזה היה חלקי מכל
 עמלי : ופניתי אני בכל מעשי שעשו ידי ובעמל
 שעמלתי לעשות והנה הכל הבל ורעות רוח
 ואין יתרון תחת השמש : ופניתי אני לראות
 חכמה והוללות וסכלות כי מה האדם שיבוא
 אחרי המלך את אשר כבר עשהו : וראיתי
 אני שיש יתרון לחכמה מן הסכלות ביתרון האור
 מן החשך : החכם עניו בראשו והכסיל בחשך
 הולך וידעתי גם אני שמקרה אחד יקרה את
 כלם : ואמרתי אני בלבי כמקרה הכסיל גם אני
 יקרני ולמה חכמתי אני או יתר ודברתי בלבי
 שגם זה הבל : כי אין זכרון לחכם עם הכסיל
 לעולם בשכבר הימים הבאים הכל נשכח ואיך
 ימות

ש כשוא

ימות החכם עם הכסיל : ושנאתי את החיים כי
 רע עלי המעשה שנעשה תחת השמש כי הכל
 הבל ורעות רוח : ושנאתי אני את כל עמלי
 שאני עמל תחת השמש שאניחנו לאדם שיהיה
 אחרי : ומי יודע החכם יהיה או סכל וישלט
 בכל עמלי שעמלתי ושחכמתי תחת השמש גם
 זה הבל : וסכותי אני ליאש את לבי על כל
 העמל שעמלתי תחת השמש : כי יש אדם
 שעמלו בחכמה וברעת ובכשרון ולאדם שלא
 עמל בו יתננו חלקו גם זה הבל ורעה רבה :
 כי מה הוא לאדם בכל עמלו וברעיון לבו שהוא
 עמל תחת השמש : כי כל ימיו מכאבים וכעס
 ענינו גם בלידה לא שכב לבו גם זה הבל
 הוא : אין טוב באדם שיאכל ושתה והראה את
 נפשו טוב בעמלו גם זה ראיתי אני כי מיד
 האלהים היא : כי מי יאכל ומי יחוש חוץ ממני :
 כי לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ודעת ושמחה
 ולחוטא נתן ענין לאסף ולכנוס לתת לטוב לפני
 האלהים גם זה הבל ורעות רוח :

ג לכל זמן יעתי לכל חפץ תחת השמים :

עת ללדת	ועת למות
עת לטעת	ועת לעקור נטוע :
עת להרג	ועת לרפוא
עת לפרוץ	ועת לבנות :
	עת

עת לבנות
 עת ספור
 עת להשליך אבנים
 עת לחבוק
 עת לבקש
 עת לשמור
 עת לקרוע
 עת לחשות
 עת לאהב
 עת מלחמה

ועת לשחוק
 ועת רקוד
 ועת בנוס אבנים
 ועת ללחק מחבק
 ועת לאבד
 ועת להשליך
 ועת להפור
 ועת לדבר
 ועת לשנא
 ועת שלום

מהיתרון העושה באשר הוא עמל : ראיתי את-
 הענין אשר נתן אלהים לבני האדם לענות בו :
 את-הכל עשה יפה בעתו גם את-העולם נתן
 בלבם מבלי אשר לא ימצא האדם את-המעשה
 אשר-עשה האלהים מראש ועד-סוף : ידעתי כי
 אין טוב בם כי אס-לשמוח ולעשות טוב בחייו :
 וגם כל האדם שיאכל ושתה וראה טוב בכל
 עמלו מתת אלהים היא : ידעתי כי כל-אשר
 יעשה האלהים הוא יהיה לעולם עליו אין להוסיף
 וכמנו אין לגרוע והאלהים עשה שיראו מלפניו :
 מה-שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה
 והאלהים יבקש את-נרדף : ועוד ראיתי תחת
 השמש מקום המושפט שבה הרשע ומקום הצדק
 עמה הרשע : אמרתי אני בלבי את-הצדיק ואת-
 הרשע

הרשע ישפט האלהים כי-עת לכל-חפץ ועל
 כל-המעשה שם : אמרתי אני בלבי על-דברת
 בני האדם לברם האלהים וקראות שהם-בהמה
 המה להם : כי מקרה בני-האדם ומקרה הבהמה
 ומקרה אחר להם כמות זה בן מות זה ורוח
 אחר לכל ומותר האדם מן-הבהמה אין כי הכל
 הבל : הבל הולך אל-מקום אחר הכל היה מן
 העפר והכל שב אל-העפר : מי יודע רוח בני
 האדם העלה היא למערה ורוח הבהמה הירדת
 היא למטה לארץ : וראיתי כי אין טוב מאשר
 ישמח האדם במעשיו כי-הוא חלקו כי מי יביאנו
 לראות במה שיהיה אחריו :

ד ושבתני אני ואראה את-כל-העשוקים אשר
 נעשים תחת השמש והנה דמעת
 העשוקים ואין להם מנחם ומיד עשוקיהם כח ואין
 להם מנחם : ויעבח אני את-המתים שכבר מתו
 מן-החיים אשר המה חיים עדנה : וטוב משניהם
 את אשר-עדן לא היה אשר לא-ראה את-המעשה
 הרע אשר נעשה תחת השמש : וראיתי אני את-
 כל-עמל ואת כל-כשרון המעשה כי היא קנאת-
 איש מרעהו גם-זה הבל ורעות רוח : הכסיל חבק
 את-ידיו ואכל את-בשרו : טוב מלא כף נחת ממלא
 חפנים עמל ורעות רוח : ושבתני אני ואראה הבל
 תחת השמש : יש אחד ואין שני גם בן ואח אין

לו ואין קץ לכל עמלו גם עיניו לא תשבוע עשר
 ולמי אני עמל ומחסר את נפשי מטובה גס זה הכל
 וענין רע הוא : טובים השנים מן האחד אשר יש להם
 שכר טוב בעמלם : כי אם יפלו האחד יקים את
 חברו ואילו האחד שיפל ואין שני להקימו גם אם
 ישכבו שנים וחם להם ולאחד איך יחם : ואם יתקפו
 האחד השנים יעמדו נגדו והחוט המשלש לא
 במהרה ינתק : טוב ילד מסכן וחכם ממלך וכן
 וכסיל אשר לא ידע להזהר עוד : כי מבית הסורים
 יצא למלך כי גם במלכותו נולד רש : ראיתי את
 כל החיים המחלכים תחת השמש עם הילד השני
 אשר יעמד תחתיו : איך קץ לכל העם לכל אשר
 היה לפניהם גם האחרונים לא ישמחו בו כי גס זה
 הכל ורעיון רוח : שמר רגליך כאשר תלך אל
 בית האלהים וקרוב לשמע מתת הכסילים ונת
 כי אינם יודעים לעשות רע :

ה אל תבהל על פיך ולבך אל ימהר להוציא
 דבר לפני האלהים כי האלהים בשמים
 ואתה על הארץ על כן יהיו דבריך מעטים : כי
 בא החלום ברב ענין וקול כסיל ברב דברים :
 כאשר תלך נדר לאלהים אל תאחר לשלמו כי
 אין חפץ בכסילים את אשר תדר שלם : טוב אשר
 לא תדר משתדור ולא תשלם : אל תתן את פיך
 לחטיא את בשרך ואר תאמר לפני המלאך כי
 ענוק מלרע יתירה שגנה

שגנה היא למה יקצף האלהים על קולך וחבל
 את מעשה ידך : כי ברב חלמות והבלים ודברים
 הרבה כי את האלהים ירא : אם עשק רש וגזל
 משפט וצדק תראה במדינה אל תתמה על החפץ
 כי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם : ויתרון
 ארץ בכל היא מלך לשדה נעבד : אהב כסף לא
 ישבע כסף ומי אהב בהמון לא תבואה גס זה
 הכל : ברבות הטובה רבו אוכליה ומה בשרון
 לבעליה כי אם ראית עניו : מתוקה שנת העבד
 אם מעט ואם הרבה יאכל והשבוע לעשר איננו
 מניח לו לישון : יש רעה חולה ראיתי תחת השמש
 עשר שמור לבעליו לרעתו : ואבד העשר ההוא
 בענין רע והוליד בן ואין בידו מאומה : כאשר
 יצא מבטן אפו ערום ישוב לכבת כשבא ומאומה
 לא ישא בעמלו שילך בידו : וגס זה רעה חולה
 כל עמת שבא בן ירך ומה יתרון לו שיעמל לרוח :
 גם כלימיו בחשך יאכל וכעס הרבה וחליו וקצף :
 הנה אשר ראיתי אני טוב אשר יפה לאכול
 ולשתות ולראות טובה בכל עמלו שיעמל תחת
 השמש מספר ימי חייו אשר נתן לו האלהים כי
 הוא חלקו : גם כל האדם אשר נתן לו האלהים
 עשר וגכסים והשליטו לאכל ממנו ולשאת את
 חלקו ולשמח בעמלו זה מתת אלהים היא : כי
 לא הרבה יזכר את ימי חייו כי האלהים מענה
 הוא ק' ראות ק' מלרע בשמחה

בשמת לבו :

ו יש רעה אשר ראיתי תחת השמש ורבה היא
 על האדם : איש אשר יתן לו האלהים עשר
 ונכסיו וכבוד ואיננו חסר לנפשו מפל אשר
 יתאוה ולא ישליטנו האלהים לאכל ממנו כי איש
 נכרי יאכלנו זה הבל וחלי רע הוא : אם יליד
 איש מאה ושנים רבות יהיה ורב שיהיו ימי שניו
 ונפשו לא תשבע מן הטובה וגם קבורה לא יהיתה
 לו אמרתי טוב ממנו הנפר : כי בהבל בא ובחשך
 ילך ובחשך שמו יכסה : גם שמש לא יראה ולא
 ידע נחת לזה מזה : ואלו היה אלף שנים פעמים
 וטובה לא ראה ולא אל מקום אחד הכל הוקף :
 כל עמל האדם לפיהו וגם הנפש לא תמלא : כי
 מה יותר לחכם מן הכסיל מה לעני יודע להלך
 נגד החיים : טוב מראה עינים מהקר נפש גם זה
 הבל ורעות רוח : מה שהיה כבר נקרא שמו
 ונודע אשר הוא אדם ולא יוכל לדין עם שהתקוף
 ממנו : כי יש דברים הרבה מרבים הבל מה יותר
 לאדם : כי מי יודע מה טוב לאדם בחיים מספר
 ימי חי הבלו ועשם בצל אשר מי יגיד לאדם מה
 יהיה אחריו תחת השמש :

ז טוב שם משמון טוב ויום המות מיום הולדו :
 טוב ללכת אל בית אבל מלכת אל בית
 משתה באשר הוא סוף כל האדם והחי יתן אל
 מלרע חצי הספר ה יתירה ט רבתי
 לבו

לבו : טוב בעם משחוק כי ברע פנים ייטב לב :
 לב חכמים בבית אבל ולב כסילים בבית שמחה :
 טוב לשמע נערת חכם מאיש שמע שיר כסילים :
 כי כקול הסירים תחת הסיר בן שחוק הכסיל וגם
 זה הבל : כי העשק יהולל חכם ויאבד את לב
 מתנה : טוב אחרית דבר מראשיתו טוב ארץ רוח
 מנבה רוח : אל תבהל ברוחך לבעוס כי בעם
 בחיק כסילים ינוח : אל תאמר מה היה שהימים
 הראשנים היו טובים מאלה כי לא מחכמה שארת
 ערוה : טובה חכמה עם נחלה ויתר לראי השמש :
 כי בצל החכמה בצל הכסף ויתרון דעת החכמה
 תחיה בעליה : ראה את מעשה האלהים כי מי
 יוכל לתקן את אשר עותו : ביום טובה היה
 בטוב וביום רעה ראה גם את זה לעמת זה עשה
 האלהים עד דברת שלא ימצא האדם אחריו
 מאומה : את הכל ראיתי בימי הבלי יש צדיק
 אבד בצדקו ויש רשע מאריך ברעתו : אל תהי
 צדיק הרבה ואל תתחכם יותר למה תשומם : אל
 תרשע הרבה ואל תהי סכל למה תמות בלא
 עתך : טוב אשר תאחו בזה וגם מזה אל תנח
 את ידך כי ירא אלהים יצא את כלם : החכמה
 תעז לחכם מעשרה שליטים אשר היו בעיר : כי
 אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא :
 גם לכל הדברים אשר ידברו אל תתן לבך אשר

לא-תשמע את-עבדך מקללך : כי גם-פעמים
 רבות ידע לבך אשר גם-אתי קללת אחרים : כל-
 זה נסיתי בחכמה אמרתי אחכמה והיא רחוקה
 ממני : רחוק מה-שהיה ועמק עמק מי ימצאנו :
 סבותי אני ולפי לדעת ולתור ובקש חכמה והשבון
 ודדעת רשע כסל והסכלות הוללות : ומוציא
 אני מר ממות את-האשה אשר-היא מצודים
 והרמים לבה אסורים ידיה טוב לפני האלהים
 ימלט ממנה וחוטא ילכד בה : ראה זה מצאתי
 אמרה לקהלת אחת לאחת למצא חשבון : אשר
 עוד-בקשה נפשי ולא מצאתי אדם אחד מארץ
 מצאתי ואשה בכל-אלה לא-מצאתי : לבד ראה-
 זה מצאתי אשר עשה האלהים את האדם ישר
 והמה בקשו השבנות רבים :

ח מי כהחכם ומי יודע פשר דבר חכמת אדם
 תאיר פניו ועז פניו ישנא : אני פי-מלך
 שמר ועל דברת שבועת אלהים : אר-תבהל
 מפניו תלך אר-תעמד בדבר רע פי כל-אשר
 יחפץ יעשה : באשר דבר-מלך שלטון ומי יאמר-
 לו מה-תעשה : שומר מצוה לא ידע דבר רע
 ועת ומשפט ידע רב חכם : כי לכל-חפץ יש עת
 ומשפט כידעת האדם רבה עליו : כי איננו ידע
 מה-שיהיה כי כאשר יהיה מי יגיד לו : אין אדם
 שליט ברוח לכלוא את הרוח ואין שלטון ביום
 ל רפויה אתה ק רפויה ק רפויה המות

המות ואין משלחת במלחמה ולא-ימלט רשע
 את בעליו : את-כרזה ראיתי ונתון את-לבי לכל-
 מעשה אשר נעשה תחת השמש עת אשר שלט
 האדם באדם לרע לו : ובכז ראיתי רשעים קברים
 ובאו וממקום קדוש יהלכו וישתכחו בעיר אשר
 כדעשו גם-זה הבל : אשר אין-נעשה פתגם מעשה
 הרעה מהרה ער-בן מלא לב בני-האדם בהם
 לעשות רע : אשר הטא עשה רע מאת ומאריך
 לו כי גם יודע אני אשר יהיה-טוב לראי האלהים
 אשר יראו מלפניו : וטוב לא-יהיה לרשע ולא-
 יאריך ימים בצל אשר איננו ירא מלפני אלהים :
 יש-הבל אשר נעשה ער-הארץ אשר יש צדיקים
 אשר מגיע אלהם כמעשה הרשעים ויש רשעים
 שמגיע אלהם כמעשה הצדיקים אמרתי שגם-זה
 הבל : ושפחתי אני את-השמהה אשר אין טוב
 לאדם תחת השמש כי אם-לאכל ולשתות ולשמוח
 והוא יוננו בעמלו מי חיו אשר-נתן-לו האלהים
 תחת השמש : כאשר נתתי את-לבי לדעת חכמה
 ולראות את-הענין אשר נעשה ער-הארץ כי גם
 ביום ובלילה שנה בעיניו איננו ראה : וראיתי
 את-בל-מעשה האלהים כי לא יוכל האדם למצוא
 את-המעשה אשר נעשה תחת-השמש בשל אשר
 יעגל האדם לבקש ולא ימצא וגם אם-יאמר
 החכם לדעת לא יוכל למצא :

ט כי את-כל-זה נתתי אל-לבי ולבור את-כר-
 זה אשר הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד
 האלהים גם-אהבה גם-שנאה אין יודע האדם הכל
 לפניהם : הכל כאשר לכל מקרה אחד לצדיק
 ורשע לטוב ולטהור ולטמא ולזבח ולא-אשר
 איננו זבח כטוב כחטא הנשבע כאשר שבועה
 ירא : זה רע בכל אשר-נעשה תחת השמש כי
 מקרה אחד לכל וגם לב בני-האדם מלא-דע
 והוללות בלבבם בחייהם ואחריו אלהמתים : כי
 מי אשר יבחר אל פל-החיים יש בטחון כילכלב חי
 הוא טוב מן-האריה המת : כי החיים יודעים שימתו
 והמתים אינם יודעים מאומה ואין-עוד להם
 שכר כי נשכח זכרם : גם אהבתם גם-שנאתם
 גם-קנאתם כבר אכזרה וחלק אין-להם עוד
 לעולם בכל אשר-נעשה תחת השמש : לך
 אבל בשמחה לחמך ושתה בלב-טוב יינה כי
 כבר רצה האלהים את-מעשיך : בכל-עת יהיו
 בגדיך לבנים ושמן על-ראשך אל-יחסר : ראה
 חיים עם-אישה אשר-אהבת כל-ימי חי הבלך
 אשר נתן-לך תחת השמש כל ימי הבלך כי הוא
 חלקך בחיים ובעמלך אשר אתה עמל תחת
 השמש : כל אשר תמצא ידך לעשות בכחך עשה
 כי אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשאול אשר
 אתה הך שמה : שבת וראה תחת-השמש כי
 יחבר ק' לא

לא לקלים המרוץ ולא לגבורים המלחמה וגם
 לא לחכמים להם וגם לא לנבנים עשר וגם לא
 לידעים חן ביעת ופגע יקרה את-כלם : כי גם
 לא ידע האדם את-עתו פדנים שנאחים במצורה
 רעה וכצפרים האחות בפח בהם יוקשים בני
 האדם לעת רעה כשתפול עליהם פתאם : גם-
 זה ראיתי חכמה תחת השמש וגדולה היא אלי :
 עיר קטנה ואנשים בה מעט ובא-אליה מלך גדול
 וסכב אתה ובנה עליה מצודים גדולים : ומצא
 בה איש מסכן חכם ומלט-הוא את-העיר בחכמתו
 ואדם לא זכר את-האיש המסכן ההוא : ואמרתי
 אני טובה חכמה מגבורה וחכמת המסכן בזויה
 ודבריו אינם נשמעים : דברי חכמים בנחת נשמעים
 מעקת מושל בפסילים : טובה חכמה מכלי קרב
 וחוטא אחד יאבד טובה הרבה :
 י זבובי מות יבאיש יביע שמן רוקה יקר מחכמה
 מכבוד סכלות מעט : לב חכם למינו
 ורב פסיל לשמאלו : וגם-בדרך כשהסכל הך
 לבו חסר ואמר לכל סכל הוא : אס-רוח המושל
 תעדה עליך מקומך אל תנח כי מרפא יניח חטאים
 גדולים : יש רעה ראיתי תחת השמש כשגגה
 שיצא מלפני השליט : נתן הסכל במרומים רבים
 ועשירים בשפל ישבו : ראיתי עבדים על-סוסים
 ושורים הלכים בעבדים על-הארץ : הפך גומץ בו
 זכרים כא 21 ה יתרה רגש אהר שורק יפול

יפול ופרץ גדר ישכנו נחש : מסיע אבנים יעצב
 בהם בוקע עצים יסכן בם : אסקקה הפרזל והוא
 לא־פנים קלקל וחילים יגבר ויתרון הכשיר חכמה :
 אם ישך הנחש בלא־לחש ואין יתרון לבער
 הלשון : דברי פי־חכם חן ושפתות כסיל תבלענו :
 תחלת דברי פיהו סכלות ואחרית פיהו חוללות
 רעה : והסכל ירבה דברים לא־ידע האדם מה־
 שיהיה ואשר יהיה מאחריו מי יגיד לו : עמל
 הכסילים תיגענו אשר לא־ידע ללכת אל־עיר :
 אילך ארץ שמלכך גער ושריך בבקר יאכלו :
 אשריך ארץ שמלכך בן־חורים ושריך בעת יאכלו
 בגבורה ולא בשתי : בעצרתים ימך המקרה
 ובשפלות ידים ידלך הבית : לשחוק עשים לחם
 ויין ישמח חיים והכסף יענה את־הכל : גם במדעה
 מלך אל־תקלל ובחדרי משכבך אל־תקלל עשיר כי
 עוף השמים יוקיך את־הקול ובעל הכנפים יודי דבר :
 יא שלח לחמך על־פני המים כי־כרג הימים
 תמצאנו : תן־חלק לשבעה וגם לשמונה
 כי לא תדע מה־יהיה רעה על־הארץ : אם ימלאו
 העבים גשם על־הארץ יריקו ואם־יפול עץ בדרום
 ואם בצפון מקום שיפול העץ שם יהוא : שמר
 רוח לא יודע וראה בעבים לא יקצור : כאשר
 אינה יודע מה־דרך הרוח בעצמים בבטן המלאה
 ככה לא תדע את־מעשה האלהים אשר יעשה

כנפים ק' חג' כצירי

את

את־הכל : בבקר זרע את־זרעך ולערב אל־תנח
 ידיך כי אינה יודע אי זה יכשר הזה או־זה ואם־
 שניהם באחד טובים : ומתוק האור וטוב לעינים
 לראות את־השמש : כי אם־שנים הרבה יהיה
 האדם בכלם ישמח ויזכר את־ימי החשך כי
 הרבה יהיו כל־שבא הבל : שמח בחור בילדותך
 ויטיבך לבך בימי בחורותיך והלך בדרכי לבך
 ובמראי עיניך ודע כי על־כל־אלה יביאה האלהים
 במשפט : והסר כעס מלבך והעבר רעה מבשרך
 כי־הילדות והשחרות הבל :

יב וזכר את־בוראיך בימי בחורותיך עד אשר
 לא־יבאו ימי הרעה והגיעו שנים אשר
 תאמר איני־לי בהם הפין : עד אשר לא־תהשך
 השמש והאור והירח והכוכבים ושבו העבים
 אחר הגשם : ביום שיזעו שמרי הבית והתעורתו
 אנשי החיל ובטלו הטחנות כי מעטו וחשכו
 הראות בארבות : וסגרו דלתים בשוק בשפל
 קול הטחנה ויקום לקול הצפור וישחו כל־בנות
 השיר : גם מגבה יראו והתחתים בדרך וינאץ
 השקל ויסתכל החגב ותפר האביונה כיהלך
 האדם אל־בית עלמו וסכבו בשוק הסופדים :
 עד אשר לא־ירחק הכל הכסף ותרץ גלת הזהב
 ותשבר בד על־המבוע ונרץ הגלגל אל־הבור :
 וישב העפר על הארץ כשהיה והרוח תשוב אל־
 ל פתח ואמראח ק' מלא י' ן כחולם ירחק ק' האלהים

האלהים אשר נתנה : הבל הבלים אמר הקהלת
הכל הבל : ויתר שהיה קהלת חכם עוד למד
דעת את-העם ואזן וחקר תקן משלים הרבה :
בקש קהלת למצא דברי-חפץ וכתוב ישר דברי
אמת : דברי חכמים פדרבנות וכמשמרות נטועים
בעלי אספות נתנו מרעה אחד : ויתר מהמה בני
הזהר עשות ספרים הרבה אין קץ ולהג הרבה
יגיעת בשר : סוף דבר הכל נשמע את-האלהים
ירא ואת-מצותיו שמור בזה כל-האדם : כי את-
כל-מעשה האלהים יבא במשפט על-כרנעולם
אם-טוב ואם-רע :

סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת
מצותיו שמור כי זה כל האדם :

ס רתי

סכום פסוקי דספר קהלת הם מאתיים ועשרים ושנים וסימן מה שהיה
כבר נקרא שמו וחציו מה שהיה כבר והקאפיטולי חם שנים עשר כי
זה כל האדם :

ברכות ההפטרה

קורם ההפטרה יברך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר
בנביאים טובים ורצה בדבריהם הנאמרים
באמת ברוך אתה יהוה הבוחר בתורה במשה
עבדו ובישראל עמו ובנביאי האמת והצדק :

הספרדים והאיטלייאני אחר ההפטרה אומרים

נאלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל :

ואחר קריאתה יברך ארבע ברכות אלו

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם צור כל
העולמים צדיק בכל הדורות האל הנאמן
האומר ועושה מדבר ומקים כי כל דבריו אמת
וצדק נאמן אתה הוא יהוה אלהינו ונאמנים
דבריה ודבר אחד מדבריה אחר לא ישנו ויקם
כי אל מלך נאמן אתה ברוך אתה יהוה האל
הנאמן בכל דבריו :

רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת נפש
תושיע במהרה כימינו ברוך אתה יהוה
משמח ציון בבניה :

שמחנו יהוה אלהינו באלהינו באלהינו הנביא עבדך
ובמלכות בית דוד משיחך במהרה יבא
ויגל לבנו על כסאו לא ישב זר ורא ינחלו
עוד אחרים את כבודו כי בשם קדשך נשבעת

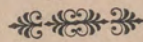
לו שלא יקבה נרו לעולם ועד · ברוך אתה

יהוה מגן דוד :

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל
יום השבת הזה שנתת לנו יהוה אלהינו
לקדושה ולמנוחה לכבוד ולתפארת · על הכל
יהוה אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך
יתברך שמך בפי כל חי תמיד לעולם ועד · ברוך
אתה יהוה מקדש השבת :

לפסח ולשבועות ולשמיני עצרת

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום
(השבת הזה ועל יום) (לפסח חג המצות הזה)
(לשבועות חג השבועות הזה) (לשמיני עצרת שמיני
חג עצרת הזה) ועל יום טוב מקרא קדש
הזה שנתת לנו יהוה אלהינו (לקדושה ולמנוחה)
לששון ולשמחה לכבוד ולתפארת · על הכל
יהוה אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך
יתברך שמך בפי כל חי תמיד לעולם ועד · ברוך
אתה יהוה מקדש (השבת ו) ישראל והזמנים :

הפטות כל השנה

כמנהג כל קהלות הקדש

הפטות דברים ישעה סימן א'

חזון ישעיהו בן-אמוץ אשר חזה על-יהודה
וירושלם בימי עזיהו יותם אחו חזקיהו
מלכי יהודה : שמעו שמים והאזיני ארץ כי יהוה
דבר בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו כי : ידע
שור קנהו וחמור אבוס בעליו ישראל לא ידע
עמי לא התבונן : הוי הוי חטא עם כבוד עין
זרע מרעים בנים משחיתים עזבו את-יהוה נאצו
את-קדוש ישראל נזרו אחור : על-מה תבו עוד
תוסיפו סרה כל-ראש לחלי וכל-לבב דוי : מבך-
הגד ועד-ראש אי-בנו מתם פצע וחבורה ומכה
טריה לא-זרו ולא חבשו ולא רכבה בשמן :
ארצכם שממה עריכם שרפו-איש אדמתכם
לנגדכם זרים אכלים אתה ושממה במהפכת
זרים : וגותרה בת-ציון כסכה בכרם כמלוכה
במקשה בעיר נצורה : לולי יהוה צבאות הותיר
לנו שריר כמעט כסדם היינו לעמרה דמינו :
שמעו דברי-יהוה קציני סדם האזינו תורת אלהינו
עם עמרה : למה לי רב-זבחיכם יאמר יהוה
שבתי עלות אילים וחלב מריאים ולם פרים
וכבשים ועתודים לא חפצתי : כי תבאו לראות

פני

פני מי בקש זאת מידכם רמס חצרי : לא תוסיפו
 אביא מנחת-שוא קטרת תועבה היא לי הדיש
 ושבת קרא מקרא לא-אוכל און ועצרה : חדשיכם
 ומועדיכם שנאה נפשי היו עלי לטרח נלאיתי
 נשא : ובפרשכם פפיקם אעלים עיני מפס גם
 כי-תרבו תפלה אינני שמע ידיכם דמים מלאו :
 רחצו הזכו הסירו רע מעליכם מנגד עיני הדרו
 הרע : למדו היטב דרשו משפט אשרו חמוץ
 שפטו יתום ריבו אלמנה : לכו-נא ונוכחה יאמר
 יהוה אם-יהיו חטאיכם כשנים כשרגו ילבינו אם-
 יאדימו כתולע כצמר יהיו : אם-תאבו ושמעתם
 טוב הארץ תאכלו : ואם-תמאנו ומריתם חרב
 תאכלו כי פי יהוה דבר : איכה היתה לזונה קריה
 נאמנה מלאתי משפט צדק ילין בה ועתה מר-זחים :
 כספך היה לסיגים סבאך מהול במים : שריף
 סוררים וחברי ננבים כלו אהב שחד ודרך שלמנים
 יתום לא ישפטו וריב אלמנה לא-יבוא אליהם :
 לכן נאם הארון יהוה צבאות אביר ישראל הוי
 אנחם מצרי ואנקמה מאויבי : ואשיבה ידי עליך
 ואצרך כבר סגיה ואסירה כל-בדיליך : ואשיבה
 שפטיך כבראשנה ויעציק בב-תחלה אחרי-כן יקרא
 לך עיר הצדק קריה נאמנה : ציון במשפט תפרה
 ושביה בצדקה :

הפטרת ואתחנן ישעיה סימן מ'

נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם : דברו על-לב
 ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה
 כי נרצה עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים בכל-
 חטאתיה : קול קורא במדבר פגו דרך יהוה ישרו
 בערכה מסלה לאלהינו : כל-נאי ינשא וכל-הר
 וגבעה ישפלו והיה העקב למישור והרכסים
 לבקעה : ונגלה כבוד יהוה וראו כל-בשר יהוה
 כי פי יהוה דבר : קול אמר קרא ואמר מה אקרא
 כל-הבשר הציר וכל-חסדו כציץ השרה : יבש
 הציר נבל ציץ כי רוח יהוה נשבה בו אכן הציר
 העם : יבש הציר נבל ציץ ודבר אלהינו יקום
 לעולם : על-הר-גבה עלי-ך מבשרת ציון הרימי
 בפה קולך מבשרת ירושלם הרימי אל-תיראי
 אמרי לערי יהודה הנה אלהיכם : הנה אדני
 יהוה בחזק יבא ורעו משלה לו הנה שכרו אתו
 ופעלתו לפניו : כרעה עדרו ירעה בורעו יקבץ
 טלאים ובחיקו ישא עלות ינהל : מי-מדד בשעלו
 מים ושמים בזרת תבן וכל בשלש עפר הארץ
 ושקל בפלס הרים וגבעות במאזנים : מי-תבן את-
 רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו : אר-מי נועץ
 ויבינהו וילמדהו בארץ משפט וילמדהו דעת
 ודרך תבונות יודיענו : הן גוים כמר מדלי וכשחק
 מאזנים נחשבו הן איים כדק יטול : ולבנון אין די
 בער

בער וחיתו אין די עולה : בל-הגוים כאן נגדו
מאפס ותחו נחשבו לו : ואל-מי תרמיין אל ומח
דמות תערכו-לו : הפסל נסך חרש וצרף בזהב
ירקענו ורתקות פסף צורף : המספן תרומה עץ
לא-ירקב יבחר חרש חכם יבקש-לו להכין פסל
לא ימוט : הלוא תדעו הלוא תשמעו הלוא הגר
מראש לכם הלוא הבינותם מוסדות הארץ :
הישב על-חוג הארץ וישביה פחגבים הנוטת
כדק שמים וימתחם כאהל לשבת : הנותן רוזנים
לאן שפטי ארץ בתחו עשה : אף בל-נפשו אף
בל-זרעו אף בל-שרש בארץ גועם וגם-נשף בהם
ויבשו וסערה פקש תשאם : ואל-מי תרמיוני
ואשנה יאמר קדוש : שאו-מרום עיניכם וראו מי-
ברא אלה המוציא במספר צבאם לכלם בשם
ק' א' מרב אונים ואמיץ כח איש לא נעדר :

הפטרות עקב ישעיה סימן מ"ט

ותאמר ציון עובני יהוה ואדני שכחני : התשכח
אשה עולה מרחם בן-בטנה גם-אלה
תשכחנה ואנכי לא אשכחך : הן על-כפיים חקתיך
חומתיך נגדי תמיד : מהרו בניך מהרסיך ומחריביך
ממך יצאו : שאי-סביב עיניך וראי כלם נקבצו
באו לך חי-אני נאם-יהוה כי כלם בערי תרבישי
יתקשרים כפלה : כי חרבתיה ושממתיה וארץ
הקסתה כי-עתה תצרי מישב ורחקו מבלעיה :

ב רגושה ומלרע

עוד

עוד יאמרו באזניך בני שכליך צר-לי המקום
גשה-לי ואשבה : ואמרת בלבבך מי ילד-לי את-
אלה ואני שכולה וגלמודה גלה : וסודה ואלה
מי גדל הן אני נשארתי לבדי אלה איפה הם :
כה-אמר אדני יהוה הנה אשא אל-גוים ידי ואל-
עמים ארים נפי והביאו בניך כחצן ובנתיה על-
כתף תנשאנה : והיו מלכים אמניה ושרותיהם
מיניקותיה אפים ארץ ישתחוו-לה ועפר רגליה
ילכחו וידעת כי-אני יהוה אשר לא-יבשו קני :
היקח מגבור מלקוח ואם-שבי צדיק ימלט : כי-
כה אמר יהוה גם-שבי גבור יקח ומלקוח עריץ
ימלט וארתי-יריבך אנכי אריב ואת-בניך אנכי
אושיע : והאכלתי את-מוניך את-בשרם וכעסים
דמם ישכרו וידעו כל-בשר כי אני יהוה מושיעה
וגאלך אביר יעקב : כה אמר יהוה אי זה ספר
בריתות אמכם אשר שלחתיה או מי מנזשי אשר-
מכרתי אתכם לו הן בעונותיכם נמכרתם
ובפשעיכם שלחה אמכם : מדוע באתי ואין איש
קראתי ואין עונה הקצור קצרה ידי מפדות ואם-
אין-בי לח להציל הן בגערתי אחריב ים אשים
נהרות מדבר תבאש דגתם מאין מים ותמת בצמא :
אלביש שמים קדרות ושק אשים בסותם : אדני
יהוה נתן לי לשון למודים לדעת לעת את-יעף
דבר יעיר בפקר בפקר יעיר לי און לשמע

כלמודים

בלמודים : אדני יהוה פתח לי און ואנכי לא מריתי
 אהור לא נסוגתי : גוי נתתי למכים ולחיי למרטים
 פני לא הסתרתני מכלמות ורק : ואדני יהוה יעזרי
 לי על-כן לא נכלמתי על-כן שמתי פני בחלמיש
 ואדע כילא אבוש : קרוב מצדיקי מי יריב אתי
 נעמדה יחד מי בעל משפטי יגש אלי : הן אדני
 יהוה יעזר לי מי הוא ירשיעני הן כלם כפגד יבלו
 עש יאכלם : מי בכם ירא יהוה שמע בקול עבדו
 אשר הקך חשלים ואין נגה לו יבטח בשם יהוה
 וישען באלהיו : הן כלכם קדחי איש מאורי זיקות
 לכו באור אישכם ובזיקות בערתם מידי היתה
 זאת לכם למעצבה תשכבון : שמעו אלי רדפי
 צדק מבקשי יהוה הביטו אל-צור חצבתם ואל-
 מקבת בור נקרתם : הביטו אל-אברהם אביכם
 וארשרה תחוללכם בי-אחד קראתיו ואברכהו
 וארבהו : כי נחם יהוה ציון נחם כל-חרבתי וישם
 מדברה בערו וערבתה בגויהורה ששון ושמחה
 ימצא בה תודה וקול זמרה :

הפטרות ראה ישעיה סימן נ"ד

ענייה סערה לא-נחמה הנה אנכי מרביץ בפוני
 אבניו ויסדתיה בספירים : ושמתי כדכד
 שמשתי ושערי לאבני אקדה וכל-גבור לאבני
 חפץ : וכל-בניה למודי יהוה ורב שלום בניו :
 בצדקה תכונני רחמי מעשק כי-לא יראי
 וממחיתה רבושה כ רבושה

וממחיתה כי לא-תקרב אליך : הן גור יגור אפס
 מאותי מי-גור אתך עליך יפול : הן אנכי בראתי
 חרש נפח באש פחם ומוציא כלי למעשהו ואנכי
 בראתי משחית לחבל : כד-כלי יוצר עליך לא
 יצלה וכל-לשון תקום-אתך למשפט תרשיעי זאת
 נחלת עבדי יהוה וצדקתם מאתי נאם-יהוה : הוי
 כל-צמא לבו למים ואשר אידלו כסף לבו שברו
 ואכלו ולכו שברו בלוא-כסף ובלוא-מחיר יין
 וחלב : למה תשקרו כסף בלוא-לחם ויניעכם
 בלוא לשבעה שמעו שמוע אלי ואכלו-טוב
 ותתענג בדשן נפשכם : הטו אזניכם ולכו אלי
 שמעו ורחמי נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם
 חסדי דוד הנאמנים : הן עד לאומים נתתיו נגיד
 ומצויה לאמים : הן גוי לא-תדע תקרא וגוי לא
 ידעו אליך ירוצו למען יהוה אלהיה ולקדוש
 ישראל כי פארה :

הפטרות שפטים כמנהג הספרדים והאשכנזים ישעיה סימן נ"א

אנכי הוא מנחמכם מי-את ותיראי מאנוש
 ימורת ומבן-אדם חציר ינתן : ותשכח
 יהוה עשך נוטה שמים ויסד ארץ ותפחד תמיד
 כל-היום מפני חמת המציק באשר כונן להשחית
 ואיה חמת המציק : מהר צעה להפתח ולא-ימות
 לשחת ולא יחסר לחמו : ואנכי יהוה אלהיה רגע
 הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו : ואשם דברי
 בנח ק' רגש אחר שורק
 בפך

בפיה ובצל ידי כסיתיה דנטע שמים וליסד ארץ
 ולאמר לציון עמי אתה: התעוררי התעוררי קומי
 ירושלם אשר שתית מיד יהוה את-כוס חמתו
 את-קבעת כוס התרעלה שתית מצית: איך
 מנהל לה מכל-בנים ידה ואין מחזיק בידה מכל-
 בנים גדלה: שתים הנה קראתיה מי יגוד לה
 השד והשבר והרעב והחרב מי אנחמה: בניך
 עלפו שכבו בראש כד-הוצות כתוא מכמר
 המלאים חמת-יהוה גערת אלהיה: לכן שמעי
 נא זאת עניה ושכרת ולא מיין: כה-אמר אדניך
 יהוה ואלהיה יריב עמו הנה לקחתי מידך את-
 כוס התרעלה את-קבעת כוס חמתי לא-תוסיפי
 לשתותה עוד: ושמתיה ביד מונה אשר-אמרו
 לנפשך שחי ונעברה ותשימי כארץ גוף וכחונן
 לעברים: עורי עורי לבשי עוף ציון לבשי די
 תפארתיך ירושלם עיר הקדש כי לא יסין
 בך עוד ערל וטמא: התנערי מעפר קומי שבי
 ירושלם התפתחו מסרי צוארך שביה בת-ציון:
 כיי-כה אמר יהוה חנם נמכרתם ורא בכסף
 תגאלו: כי כה אמר אדני יהוה מצרים ירד-עמי
 בראשנה לגור שם ואשור באפס עשקו: ועתה
 מרד-יפה נאם-יהוה כי-לקח עמי חנם משלו
 יהלילו נאם-יהוה ותמיד כל-היום שמי מנאץ:
 לכן ידע עמי שמי לכן ביום ההוא כי-אני-הוא
 מ רפויה התפתחי ק מליוק המדבר

המדבר הנני: מה-נאוו על-ההלים רגלי מבשר
 משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה אמר
 לציון מרד אלהיה: קול צפיה נשאו קול יחדו
 ירגנו כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון: פצחו
 רגנו יחדו חרבות ירושלם כי-נחם יהוה עמו
 גאל ירושלם: חשף יהוה את-זרוע קדשו לעיני
 כל-הגוים וראו כל-אפסי ארץ את ישועת אלהינו:
 סורו סורו צאו משם טמא אל-תגעו צאו מתוכה
 הברו נשאי כלי יהוה: כי לא בחפזון תצאו
 ובמנוסה לא תלכוני כיהיה לפניכם יהוה
 ומאספכם אדני ישראל:

הפטר שפטים כמנהג האיטליאני שמואל א סימן ח'

ויהי כאשר זקן שמואל וישם את-בניו שפטים
 לישראל: ויהי שם-בנו הבכור יואל ושם
 משנהו אביה שפטים בבאר שבע: ולא-הלכו
 ביה רבו וישו אחרי הפצע ויקחו-שחד וישו
 אפס: ויתקבצו כל זקני ישראל ויבאו אל-
 שמואל הרמתה: ויאמרו אליו הנה אתה זקנת
 ובניך לא הלכו בדרכיך עתה שימה-לנו מרד
 לשפטנו ככל-הגוים: וירע הדבר בעיני שמואל
 כאשר אמרו תנה-לנו מרד לשפטנו ויתפלל
 שמואל אל-יהוה: ויאמר יהוה אל-שמואל שמע
 בקול העם לכל אשר-יאמרו אליך כי לא אתך
 מאסו כי-אתי מאסו ממלך עליהם: בכל-המעשים
 אשר

אשר עשו מיום העלתי אתם ממצרים ועד היום
 הזה ויעובני ויעבדו אלהים אחרים בן המה
 עשים גם לך: ועתה שמע בקולם אך בי העד
 תעד בהם והגדת להם משפט המלך אשר ימלך
 עליהם: ויאמר שמואל את כל דברי יהוה אל
 העם השאלים מאתו מלך: ויאמר זה יהיה משפט
 המלך אשר ימלך עליכם את בניכם יקח ושם לו
 במרכבתו ובפרשיו ורצו לפני מרכבתו: ולשום
 לו שרי ארפים ושרי חמישים ולחרש חרישו ולקצר
 קצירו ולעשות כלי מלחמתו וכלי רכבו: ואת
 בנותיכם יקח לרקחות ולטבחות ולאפות: ואת
 שדותיכם ואת פרמיכם וזיתיכם הטובים יקח
 ונתן לעבדיו: וורעיכם וכרמיכם יעשה ונתן
 לסריסו ולעבדיו: ואת עבדיכם ואת שתי ידים
 ואת בחוריכם הטובים ואת חמוריכם יקח והכניס
 למלאכתו: צאנכם יעשר ואתם תהיו לזנו: ויאמר:
 ויעקתם ביום ההוא מלפני מלפכם אשר בחרתם
 לכם ולא יענה יהוה אתכם ביום ההוא: וימאנו
 העם לשמע בקול שמואל ויאמרו לא כי אס
 מלך יהיה עלינו: והיינו גם אנחנו בכל הגוים
 ושפטנו מלפניו ויצא לפנינו ונלחם את מלחמתינו:
 וישמע שמואל את כל דברי העם וידברם באזני
 יהוה: ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקולם
 והמלכת להם מלך ויאמר שמואל אל אנשי
 ישראל

מלך ל רגושה

ישראל לכו איש לעירו:

הפטרת כי תצא ישעה סימן נשר

רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא חלה
 כירבים בני שוממה מבני בעורה אמר
 יהוה: הרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך
 יטו אל תחשבי האריכי מיתריך ויתדתיך חזקי:
 כי ימין ושמואל תפוצי וזרעה גוים ירש וערים
 נשמות יושבו: אל תיראי כי לא תבושי ואל
 תפלמי כי לא תחפירי כי בשת עלומיך תשכחי
 וחרפת אלמנותיך לא תזכרי עוד: כי בעליך
 עשיך יהוה צבאות שמו וגאלך קדוש ישראל
 אלהי כל הארץ יקרא: כי כאשר עזובה ועצובה
 רוח רכז יהוה ואשת נעורים כי תמאס אמר
 אלהי ברנע קטן עובתיך וברחמים גדלים
 איד שונן בשצף קצף הסתרתני פני רנע ממך
 ובזיו לילדם רחמתיך אמר גאלך יהוה: כי מי
 נדית לי אשר נשבעתי מעבר מינח עוד ער
 הארץ בן נשבעתי מקצף עליך ומגערך: כי
 ההרים ימוש והגבעות תמוטינה וחסדי מאתך
 לא ימוש ובקרת שלומי לא תמוט אמר מרחמך
 יהוה.

הפטרת כי תצא כמנהג האיטליאני שמואל א סימן יז

ויאספו פלשתים את מחניהם למרחמה ויאספו
 שבה אשר ליהודה ויחגו בין שוכה ובין
 יריים כג 25 עוקה

עֹקֵה בְּאִפְסֵי דַמַּיִם : וְשָׂאוֹל וְאִישׁ־יִשְׂרָאֵל נֹאסְפוּ
וַיַּחֲנוּ בְּעַמְקֵי הָאֱלֹהִים וַיַּעֲרֹכוּ מַלְחָמָה לְקִרְאֹת
פְּלִשְׁתִּים : וּפְלִשְׁתִּים עֹמְדִים אֶל־הַהָר מִזֶּה וַיִּשְׂרָאֵל
עֹמְדִים אֶל־הַהָר מִזֶּה וַהֲגִיא בִּינֵיהֶם : וַיֵּצֵא אִישׁ־
הַבָּנִים מִמַּחֲנֹת פְּלִשְׁתִּים גִּלְתִּי שְׁמוֹ מִנֶּת נִבְהוּ
שֵׁשׁ אַמּוֹת זֹרֶת : וְכוּבַע נַחֲשֵׁת עַל־רֹאשׁוֹ וְשִׁרְיוֹן
קִשְׁקִשִׁים הוּא לְבוּשׁ וּמִשְׁקַל הַשִּׁרְיוֹן חֲמִשָּׁתַּיִם
אֲלָפִים שֶׁקֶלִים נַחֲשֵׁת : וּמִצַּחַת נַחֲשֵׁת עַל־רִגְלוֹ
וּכְדוּזָן נַחֲשֵׁת בֵּין כַּתְּפָיו : וַחֲזֵץ חֲנִיתוֹ כַּמְנוֹר אֲרָגִים
וְלַחֲבַת חֲנִיתוֹ שֵׁשׁ־מֵאוֹת שֶׁקֶלִים בְּרוֹז וְנֹשֵׂא
הַצֵּנֶה הַלֶּךְ לְפָנָיו : וַיַּעֲמֵד וַיִּקְרָא אֶל־מַעֲרֻכּוֹת
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לָהֶם לְמָה תִּצְאוּ לַעֲרֹךְ מַלְחָמָה
הֲלֹא אֲנִי הַפְּלִשְׁתִּי וְאַתֶּם עֹבְדִים לְשָׂאוֹל בְּרוּ־
לָכֶם אִישׁ וַיֵּרֵד אֵלָי : אִם־יֹכֵל לְהִלָּחֵם אִי הַכְּנִי
וְהִינּוּ לָכֶם לְעֹבְדִים וְאִם־אֲנִי אוֹכֵל־לָךְ הִיוּ
וְהִיתֶם לָנוּ לְעֹבְדִים וְעַבְדְּתֶם אֹתִי : וַיִּשְׁמַע
הַפְּלִשְׁתִּי אֲנִי חֲרַפְתִּי אֶת־מַעֲרֻכּוֹת יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם
הַזֶּה תִּגְדֹּלֵי אִישׁ וּנְלַחֲמָה יָחַד : וַיִּשְׁמַע שָׂאוֹל
וְכָל־יִשְׂרָאֵל אֶת־דְּבָרֵי הַפְּלִשְׁתִּי הָאֱלֹהִים וַיַּחֲתוּ
וַיֵּרְאוּ מָאֹד : וְדוֹד בֶּן־אִישׁ אֶפְרַתִּי הוּא מִבֵּית
לָחֶם יְהוּדָה וְשְׁמוֹ יִשִׁי וְרוּ שְׁמֵנָה בָנִים וְהָאִישׁ
בִּימֵי שָׂאוֹל זָקֵן בָּא כְּאֲנָשִׁים : וַיִּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת בָּנָיִם
יִשִׁי הַגְּדֹלָם הִלְכוּ אַחֲרֵי־שָׂאוֹל לְמַלְחָמָה וְשֵׁם
שְׁלֹשֶׁת בָּנָיו אֲשֶׁר הִלְכוּ בְּמַלְחָמָה אֱלִיאָב הַבְּכוֹר

ומיטנהו

ושן ק

וּמִשְׁנֵהוּ אֲבִינֹדָב וְהַשְּׁלִישִׁי עֲמָה : וְדוֹד הוּא הַקָּטָן
וְשְׁלֹשָׁה הַגְּדֹלָם הִלְכוּ אַחֲרֵי שָׂאוֹל : וְדוֹד הַלֶּךְ
וַיָּשָׁב מֵעַד שָׂאוֹל לְרַעוֹת אֶת־צֹאֵן אֲבִיו בֵּית לָחֶם :
וַיִּגַּשׁ הַפְּלִשְׁתִּי הַשֶּׁבַע וְהַעֲרַב וַיִּתְּצֵב אַרְבַּעִים
יּוֹם : וַיֹּאמֶר יִשִׁי לְדוֹד בְּנוֹ קַח־נָא לְאַחִיךָ אִיפֹת
הַקְּלִיָּא הַזֶּה וְעֲשֵׂרָה לָחֶם הַזֶּה וְהָרֵץ הַמַּחֲנֶה
לְאַחִיךָ : וְאֵת עֲשֵׂרֶת חֲרִיצֵי הַחֶלֶב הָאֵלֶּה תָּבִיא
לְיָשָׁר הָאֵלֶּף וְאֶת־אַחִיךָ תִּפְקֹד לְשִׁלּוֹם וְאֶת־
עַרְבְּתֶם תִּקַּח : וְשָׂאוֹל וְהֵמָּה וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל
בְּעַמְקֵי הָאֱלֹהִים גִּלְחִים עִם־פְּלִשְׁתִּים : וַיִּשְׁבַּע דָּוִד
בְּבִקְרֹ וַיִּטֵּשׁ אֶת־הַצֹּאֵן עַל־שֹׁמֵר וַיֵּשֶׂא וַיִּלְךָ כְּאִשֶׁר
צִוָּהוּ יִשִׁי וַיָּבֵא הַמַּעֲרָה וְהַחִיֹּל הֵיכָא אֶל־הַמַּעֲרָכָה
וַהֲרֵעוּ בְּמַלְחָמָה : וַתַּעֲרֹךְ יִשְׂרָאֵל וּפְלִשְׁתִּים מַעֲרָכָה
לְקִרְאֹת מַעֲרָכָה : וַיִּטֵּשׁ דָּוִד אֶת־הַכְּלִים מֵעָלָיו
עַד־יָד שׁוֹמֵר הַכְּלִים וַיִּרְץ הַמַּעֲרָכָה וַיָּבֵא וַיִּשְׂאֵל
לְאַחֵיו לְשִׁלּוֹם : וְהוּא מְדַבֵּר עִמָּם וְהֵנָּה אִשׁ
הַבָּנִים עוֹלָה גִלְתִּי הַפְּלִשְׁתִּי שְׁמוֹ מִנֶּת מַמְעַרְוֹת
פְּלִשְׁתִּים וַיְדַבֵּר בְּדַבְרֵים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁמַע דָּוִד :
וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל בִּרְאוֹתֶם אֶת־הָאִישׁ וַיִּנְסוּ מִפָּנָיו
וַיֵּרְאוּ מָאֹד : וַיֹּאמֶר אִישׁ יִשְׂרָאֵל הֲרֵאִיתֶם הָאִישׁ
הָעֹלָה הַזֶּה כִּי לַהֲרֹף אֶת־יִשְׂרָאֵל עָלָה וְהִיָּה הָאִישׁ
אֲשֶׁר־יִכְנֹס יַעֲשֶׂרְנוּ הַמֶּלֶךְ עֹשֶׂר גְּדוֹל וְאֶת־בֵּיתוֹ
יִתְדָלוּ וְאֵת בֵּית אֲבִיו יַעֲשֶׂה חֲפְשֵׁי בְּיִשְׂרָאֵל :
וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הָאֲנָשִׁים הָעֹמְדִים עִמּוֹ לֵאמֹר מַה־

יעשה

מלמע ממערכות ק' רגנושה

יעשה לאיש אשר יבה את הפלשתי הלז והסיר
חרפה מעל ישראל כי מי הפלשתי הערל הזה
כי חרף מערכות אלהים חיים : ויאמר לו העם
כדבר הזה לאמר כה יעשה לאיש אשר יבנו :
וישמע אליאב אחיו הגדול בדברו אל האנשים
ויחר אף אליאב בדוד ויאמר למה זה ירדת ועל-
מי נמשח מעט הצאן ההנה במדבר אני ידעתי
את זדונה ואת רע לבבה כי למען ראות המלחמה
ירדת : ויאמר דוד מה עשיתי עתה הלוא דבר
הוא : ויסב מאצלו אל-מול אחר ויאמר בדבר
הזה וישבהו העם דבר בדבר הראשון : וישמעו
הדברים אשר דבר דוד ויגדו לפני שאול ויקהו :
ויאמר דוד אל-שאול אל-יפל לב-אדם עליו
עבדה לך ונלחם עם הפלשתי הזה : ויאמר שאול
אל-דוד לא תוכל ללכת אל-הפלשתי הזה לחתם
עמו כי נער אתה והוא איש מלחמה מנערו :
ויאמר דוד אל-שאול רעה הויה עבדה לאביו
בצאן ובא הארי ואת-הדוב ונשא שם מהערר :
ויצאתי אחריו והכתייו והצלתי מפיו ויקם עלי
והחזקתי בזקנו והכתייו והמיתיו : גם את-הארי
גם-הדוב הפה עבדה והויה הפלשתי הערל הזה
כאחד מהם כי חרף מערכות אלהים חיים : ויאמר
דוד יהוה אשר הצלני מיד הארי ומיד הדב הוא
יצילני מיד הפלשתי הזה ויאמר שאול אל-דוד

ת רגושה

לך

לך ויהוה יהיה עמך :

הפטרת כי תבא לספרדים ולאשכנזים ישעיה סימן ס'

קומי אורי כי-בא אורך וכבוד יהוה עליך זרח :
כיהנה החשך יכסה-ארץ וערפל לא יים
ועליך זרח יהוה וכבודו עליך יראה : והלכו גוים
לאורך ומלכים לנגה זרחה : שאי-סביב עיניך
וראי כלם נקבצו באו-לך בניך מרחוק יבאו
ובנתיהך ער-צד תאמנה : אז תראי ונהרת ופחד
זרחב לבבה כי-יהפך עליך המון ים חיל גוים
יבאו לך : שפעת גמלים תכסך בכרי מדון ועיפה
כלם משבא יבאו זהב ולבונה ישאו ותהלות יהוה
יבשרו : כל-צאן קדר יקבצו לך אילי נביות
ישרתונך יעלו ער-רצון מזבחי ובית תפארת
אפאר : מי-אלה בעב תעופינה וכיונים אל-
ארבתיהם : כילי איים יקוו ואניות תרשיש
בראשנה להביא בניך מרחוק כספם וזהבם אתם
לשם יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך :
ובנו בני-נכר חמתיה ומלכיהם ישרתונך כי בקצפי
הכיתיה וברצוני רחמתיה : ופתחו שעריה תמיד
יומם ולילה לא יסגרו להביא אליך חיל גוים
ומלכיהם נהוגים : כיהגוי והממלכה אשר לא-
יעבדוה יאבדו והגוים חרב יחרבו : כבוד הלבנון
אליך יבא ברוש תדרה ותאשור יחדו לפאר
מקום מקדשי ומקום רגלי אכבד : והלכו אליך

שחוח

שְׁחֹה בְּנֵי מִעֲנִיף וְהִשְׁתַּחֲוּוּ עַל-בְּפוֹת רַגְלֶיךָ כֹּל-
מִנְאֲצִיף וְקִרְאוּ קֶךָ עִיר יְהוָה צִיּוֹן קְרוֹשׁ יִשְׂרָאֵל :
תַּחַת הַיּוֹתֵךְ עֲזוּבָה וּשְׁנוּאָה וְאֵין עֹבֵר וּשְׁמִתֶיךָ
לְגֵאוֹן עוֹלָם מְשׁוּשׁ דָּוָר וְדָוָר : וַיִּנְקֹת חֶלֶב גּוֹיִם
וְיִשְׂר מַלְכִים תִּינְקִי וַיִּדְעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעַךָ
וְגֵאֲלֶךָ אֲבִיר יַעֲקֹב : תַּחַת הַנְּחֻשֶׁת אֲבִיא זֶהָב
וְתַחַת הַבְּרֹזֶל אֲבִיא כֶסֶף וְתַחַת הָעֲצִים נְחֹשֶׁת
וְתַחַת הָאֲבָנִים בְּרֹזֶל וּשְׁמִתִּי פִקְדֹתַי שְׁלוֹם וּנְגִישׁ
צְדָקָה : לֹא-יִשְׁמַע עוֹד חֲמָס בְּאַרְצֶךָ שׁוֹד וּשְׁבֵר
בְּגִבּוֹלֶיךָ וּקְרֹאת יִשׁוּעָה חוֹמֹתַי וּשְׁעָרֶיךָ תִּהְיֶה :
לֹא-יְהִי־הֶלֶךְ עוֹד הַשֶּׁמֶשׁ לְאוֹר יוֹמָם וּלְלַגְנָה הַיָּרֵחַ
לֹא-יֵאִיר לָךְ וְהִי־הֶלֶךְ יְהוָה לְאוֹר עוֹלָם וְאַל־הֶלֶךְ
לְתַפְאֲרֹתַי : לֹא-יָבוֹא עוֹד שִׁמְשׁוֹ וַיִּרְחַךְ לֹא יֵאֶסֶף
כִּי-יְהוָה יְהִי־הֶלֶךְ לְאוֹר עוֹלָם וּשְׁלֹמוֹ יָמֵי אֲבֹלֶךָ :
וְעַמְּךָ כָּל־צְדִיקִים לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אֶרֶץ נָצַר מִטְעוֹ
מַעֲשֵׂה יָדַי לְהַתְּפָאֵר : הַקְטָן יְהוָה לְאַלְף וְהַצֶּעִיר
לְגוֹי עֲצוּם אֲנִי יְהוָה בְּעַתָּה אַחִישְׁנָה :

הפטרות כי תבא כמנהג האוסלייאני יהושע סימן ח'

אֲזַי יִבְנֶה יְהוֹשֻׁעַ מִזְבֵּחַ לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
בְּהָר עֵיבָל : כֹּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עַבְד־יְהוָה
אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכַתוּב בְּסֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ
אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת אֲשֶׁר לֹא-הֵנִיף עֲלֵיהֶן בְּרֹזֶל וַיַּעֲלוּ
עֲלֵיוֹ עֹלוֹת קִיְהוָה וַיִּזְבְּחוּ שְׁלָמִים : וַיִּכְתַּב-שֵׁם
עַל-הָאֲבָנִים אֶת מִשְׁנֵה תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר כָּתַב
לְפָנָי

טטע ק'

לְפָנָי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וְכָל-יִשְׂרָאֵל וּקְנִיּוֹ וְיִשְׂרָאֵלִים
וּשְׁפָטָיו עַמִּדִים מוֹה וּמוֹהָ לְאוֹרוֹן נֶגֶד הַכְּהֻנִּים
הַלְוִיִּם נִשְׂאִי אֲרוֹן בְּרִית-יְהוָה כְּנֹר כְּאֹזֶרֶת חֲצִיץ
אֶל-מֹלֶךְ הַר-גֵּרִזִים וְהַחֲצִיץ אֶל-מֹלֶךְ הַר-עֵיבָל
כֹּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עַבְד־יְהוָה לְבָרֵךְ אֶת-הָעַם
יִשְׂרָאֵל בְּרֵאשִׁיטָה : וְאַחֲרֵי־כֵן קָרָא אֶת-פֶּלֶדֶדְבְּרֵי
הַתּוֹרָה הַבְּרֻכָה וְהַקְלִלָהּ כְּכָל-הַכְּתוּב בְּסֵפֶר
הַתּוֹרָה : לֹא הָיָה דָבָר מִכָּל אֲשֶׁר-צִוָּה מֹשֶׁה אֲשֶׁר
לֹא-קָרָא יְהוֹשֻׁעַ נֶגֶד כָּל-קְהַל יִשְׂרָאֵל וְהַנָּשִׁים
וְהַטָּף וְהַגֵּר הוֹלֵךְ בְּקִרְבָּם : וַיְהִי כַשְׁמַע כָּל-
הַמַּלְכִים אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בְּהָר וּבְשִׁפְלָה וּבְכָל
חוֹף הַיָּם הַגְּדוֹל אֶל-מֹלֶךְ הַלְּבָנוֹן הַחֲתִי וְהָאֲמֹרִי
הַכְּנַעֲנִי רַחֲמֵי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי : וַיִּרְתַּקְּבְּצוּ יַחְדוֹ
לְהִלָּחֵם עִם-יְהוֹשֻׁעַ וְעִם-יִשְׂרָאֵל פֶּה אֶחָד : וַיִּשְׁבִּי
נִבְעוֹן שָׁמַעוּ אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ לִירִיחוֹ וְלָעִי :
וַיַּעֲשׂוּ גַם-הֵמָּה בְּעֶרְמָה וַיִּלְכּוּ וַיִּצְטִירוּ וַיִּקְחוּ שָׂקִים
בָּלִים לְחִמּוּרֵיהֶם וְנֹאדוֹת יַיִן בָּלִים וּמִבְּקָעִים
וּמִצְרָרִים : וַנַּעֲלוֹת בְּלוֹת וּמִטְלָאוֹת בְּרַגְלֵיהֶם
וּשְׁלֵמוֹת בְּלוֹת עֲלֵיהֶם וְכָל לֶחֶם צִידִם יָבֵשׁ הָיָה
נִקְדָּים : וַיִּלְכּוּ אֶל-יְהוֹשֻׁעַ אֶל-הַמַּחֲנֶה הַגִּלְגָּל
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וְאֶל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל מֵאַרְץ רְחוֹקָה
בָּאנוּ וְעַתָּה כִּרְתוּ-לָנוּ בְרִית : וַיֹּאמְרוּ אִישׁ-יִשְׂרָאֵל
אֶל-רַחֲמֵי אוֹלֵי בְּקִרְבֵי אַתָּה יוֹשֵׁב וְאִיךָ אֲכָרוֹת-
לָךְ בְּרִית : וַיֹּאמְרוּ אֶל-יְהוֹשֻׁעַ עַבְדֶיךָ אֲנַחְנוּ

ויאמר

אכרת ק' ויאמר ק'

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ מִי אַתֶּם וּמֵאַיִן תִּבְּאוּ :
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה מְאֹד בָּאוּ עִבְדֶיךָ לְשֵׁם
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי־שָׁמַעְנוּ שְׁמֵעוּ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה
בְּמִצְרַיִם : וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה לְשָׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי
אֲשֶׁר בָּעֵבֶר הִרְדֵּן לְסִיחֹן מֶלֶךְ חִשְׁבוֹן וְלִעֹנָן
מֶלֶךְ־הַבְּשָׁן אֲשֶׁר בַּעֲשָׁתְרוֹת : וַיֹּאמְרוּ אֵלָינוּ וּקְיִינוּ
וְכָל־יֹשְׁבֵי אֶרְצָנוּ לֵאמֹר קָחוּ בְיָדְכֶם צִדָּה לְדָרֶךְ
וְלָכוּ לְקַרְאֲתֶם וְאָמַרְתֶּם אֲלֵיהֶם עֲבַדְתֶּם אֲנַחְנוּ
וְעַתָּה בְּרַתּוּלָנוּ בְרִית : זֶה לְחַמְנוּ חֵם הַצִּטְרִינָנוּ
אֹתוֹ מִבְּתִינוּ בְיוֹם צֵאתָנוּ לְלַכְתָּ אֵלֵיכֶם וְעַתָּה
הִנֵּה יָבֵשׁ וְהָיָה נִקְדִים : וְאֵלֶּה נֹאדוֹת הַיַּיִן אֲשֶׁר
מִלְּאָנוּ חֲדָשִׁים וְהִנֵּה הִתְבַּקְּעוּ וְאֵלֶּה שְׁלֹמוֹתֵינוּ
וְנִעְלִינוּ בָּלוּ מֶלֶךְ הַדָּרֶךְ מְאֹד : וַיִּקְחוּ הָאֲנָשִׁים
מִצִּידָם וְאֵת־פִּי יְהוָה לֹא שָׁאָרוּ : וַיַּעַשׂ לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ
שְׁלוֹם וַיְכַרְתֶּם לָהֶם בְּרִית לְחַיֹּתָם וַיִּשְׁבְּעוּ לָהֶם
נְשִׂאֵי הָעֵדָה : וְהָיָה מִקְצֵה שְׁלֹשֶׁת יָמִים אַחֲרָי
אֲשֶׁר־כָּרְתוּ לָהֶם בְּרִית וַיִּשְׁמְעוּ כִּי־קָרְבִים הֵם
אֵלָיו וּבִקְרָבוֹ הֵם יֹשְׁבִים : וַיִּסְעוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ
אֶל־עָרֵיהֶם בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְעָרֵיהֶם גִּבְעוֹן וְהַכְּפִירָה
וּבְאֵרוֹת וּקְרִית יַעֲרִים : וְלֹא הָבוֹם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כִּי־נִשְׁבְּעוּ לָהֶם נְשִׂאֵי הָעֵדָה בִּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּלְנוּ כָּל־הָעֵדָה עַל־הַנְּשִׂאִים : וַיֹּאמְרוּ כָּל־
הַנְּשִׂאִים אֶל־כָּל־הָעֵדָה אֲנַחְנוּ נִשְׁבַּעְנוּ לָהֶם
כִּי־הוּא אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה לֹא נוֹכַל לִנְגַע בָּהֶם :
וְרֵאשֹׁנָה יִתְרַח וְאֵת

זֹאת נַעֲשֶׂה לָהֶם וְהַחִיָּה אוֹתָם וְלֹא־יְהִיָּה עֲלֵינוּ
קֶצֶף עַל־הַשְּׁבִיעָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְנוּ לָהֶם : וַיֹּאמְרוּ
אֲלֵיהֶם הַנְּשִׂאִים יַחֲיוּ וְהָיוּ חֲטָבֵי עֵצִים וְשֹׂאבֵי־
מַיִם לְכָל־הָעֵדָה כַּאֲשֶׁר דִּבְּרוּ לָהֶם הַנְּשִׂאִים :
וַיִּקְרָא לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם לֵאמֹר לְמָה
רַמִּיתֶם אֹתָנוּ לֵאמֹר רְחוּקִים אֲנַחְנוּ מִכֶּם מְאֹד
וְאַתֶּם בִּקְרַבְנוּ יֹשְׁבִים : וְעַתָּה אֲרוּרִים אַתֶּם וְלֹא־
יִכְרַת מִכֶּם עֵבֶד וְחֲטָבֵי עֵצִים וְשֹׂאבֵי מַיִם לְבֵית
אֱלֹהֵי : וַיַּעַנּוּ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמְרוּ כִּי הִנֵּה הִנֵּה
לְעַבְדֶיךָ אֵת אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־מֹשֶׁה
עַבְדוֹ לֵתֵת לָכֶם אֶת־כָּל־הָאֶרֶץ וְלִהְשֹׁמֵד אֶת־
כָּל־יֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ מִפְּנֵיכֶם וַיִּגְדָּא מְאֹד לְנַפְשֵׁתֵינוּ
מִפְּנֵיכֶם וְנַעֲשֶׂה אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה : וְעַתָּה הִנֵּנוּ
בְיָדְךָ כַּטּוֹב וְכִי־שֶׁר בְּעֵינֶיךָ לַעֲשׂוֹת לָנוּ עֲשֵׂה :
וַיַּעַשׂ לָהֶם כֵּן וַיַּצֵּל אוֹתָם מִיַּד בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְלֹא
הִרְגוּם : וַיִּתְּנֵם יְהוֹשֻׁעַ בְּיוֹם הַהוּא חֲטָבֵי עֵצִים
וְשֹׂאבֵי־מַיִם לָעֵדָה וּלְמִזְבַּח יְהוָה עַד־הַיּוֹם הַזֶּה
אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר :

הפטרות נצבים כמנהג הספרדים והאשכנזים ישעיה סימן סיא

והאיטליאני אומרים אותה בשבת התונה ומתחילים מזה הפסוק קודם

וְנֹדַע בְּגוֹיִם זָרָעִם וְצֹאצְאֵיהֶם בְּתוֹךְ הָעַמִּים כָּל־
רְאֵיהֶם יִכְירוּם כִּי הֵם זָרַע בְּרַךְ יְהוָה :

כאן מתחילים הספרדים

שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בִּיהוָה תִּגְלַל נַפְשִׁי בְּאֱלֹהֵי כִי
רַבִּים כַּד 24 מלעיל הַלְכִישֵׁנִי

הלבִישֵׁנִי בְגָדֵי־יֵשׁוּעַ מֵעִיר צְדָקָה יַעֲטֵנִי כַחֲתָן
 יִכְתֹּן פָּאֵר וּכְפֻלָּה תַעֲדֶה כְּלֵיהָ : כִּי כְאֶרֶץ
 הַצִּיָּא צִמְחָה וּכְגַנָּה זָרְעֶיהָ תִצְמִיחַ בֶּן אֲדֹנָי
 יִהְיֶה יִצְמִיחַ צְדָקָה וְתִהְלֶה נֶגֶד כָּל־הַגּוֹיִם : לְמַעַן
 צִיּוֹן לֹא אֲחֻשָׁה וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַם לֹא אֲשַׁקוּט עַד־
 יֵצֵא כְנָגָה צְדָקָה וַיִּשְׁוַעְתָּה כְּלִפִּיד יַבְעַר : וְרָאוּ
 גוֹיִם צְדָקָתְךָ וְכָל־מַלְכִים כְּבוֹדְךָ וּקְרָא לְךָ שֵׁם
 חֲדָשׁ אֲשֶׁר פִּי יְהוָה יִקְבְּנוּ : וְהִיִּית עֲשֵׂרֶת תַּפְאֵרֶת
 בְּיַד־יְהוָה וּצְנוּף מְלוּכָה בְּכַף־אֱלֹהֶיךָ : לֹא־יֵאמֶר
 לֵךְ עוֹד עֲזוּבָה וּלְאֶרֶץ לֹא יֵאמֶר עוֹד שְׂמֵמָה כִּי
 לֵךְ יִקְרָא חֲפְצֵי־כָה וּלְאֶרֶץ בְּעוֹלָה כִּי־חֲפֵץ יְהוָה
 בָּךְ וְאֶרֶץ תִּבְעַל : כִּי־יִבְעַל בַּחֹר בְּתוֹלָה יִבְעוּרְךָ
 בְּנֵיךָ וּמִשׁוֹשׁ חֲתָן עַל־כִּלְהָ יִשִּׁישׁ עֲלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ :
 עַל־חֻמְתֶּיךָ יְרוּשָׁלַם הַפְקַדְתִּי שְׁמַרִים כְּלֵהִיזִים
 וְכָל־הַלִּיקָה תִמִּיד לֹא יִחֲשׂוּ חֲמוּזְכִירִים אֶת־יְהוָה
 אֶל־דְּמֵי לֶכֶם : וְאֶל־תִּתְּנוּ דְמֵי לוֹ עַד־יִכּוֹנֵן וְעַד־
 יִשִּׂים אֶת־יְרוּשָׁלַם תְּהִלָּה בְּאֶרֶץ : נִשְׁבַּע יְהוָה
 בְּיַמִּינוּ וּבִזְרוּעַ עֹז אִסְאֵתָן אֶת־דִּגְלֶיךָ עוֹד מֵאֲכָל
 לֵאֲבִיבֶךָ וְאִם־יִשְׁתּוּ בְּנֵי־נֶכֶד תִּירוּשָׁךְ אֲשֶׁר יַעֲת
 בּוֹ : כִּי מֵאֲסָפִיו יֵאֲכַלְהוּ וְהִלְלוּ אֶת־יְהוָה וּמִקְבָּצָיו
 יִשְׁתַּחֲוּ בַחֲצֹרֹת קִדְשֵׁי : עֲבְרוּ עֲבְרוּ בַשְּׁעָרִים
 פָּנוּ דֶרֶךְ הָעַם סְלוּ סְלוּ הַמַּסְלָה סִקְלוּ מֵאֲכָן
 הָרִימוּ נֶס עַל־הָעַמִּים : הִנֵּה יְהוָה הִשְׁמִיעַ אֶל־
 קִצֵּה הָאָרֶץ אָמְרוּ לְבַת־צִיּוֹן הִנֵּה יִשְׁעֶךָ בָּא הִנֵּה
 וּצְנוּף ק' שְׂכְרוּ

שִׁרְרָא אֲתוּ וּפְעַלְתּוּ לִפְנֵינוּ : וּקְרָאוּ לְהֵם עַם־הַקִּדְשׁ
 גְּאוּלֵי יְהוָה וְלֵךְ יִקְרָא דְרוּשָׁה עִיר לֹא נִעְזְבָה :
 מִי־זֶה בָּא מֵאֲדוּם חֲמוּץ בְּגָדִים מִבְּצֻרָה זֶה הַדּוֹר
 כְּלִבוּשׁוֹ צִעָה בְּרֹב כַּחוֹ אֲנִי מְדַבֵּר בְּצְדָקָה רַב
 לְהוֹשִׁיעַ : מְדוּעַ אֲדָם לְלִבוּשֶׁךָ וּבְגָדֶיךָ כְּדֶרֶךְ
 בְּגַת : פּוֹרָה דְרַכְתִּי לְבִדִי וּמַעֲמִים אֵין־אִישׁ אֲתִי
 וְאֲדוּרְכֶם כְּאִפִּי וְאֲרַמְסֶם בְּחַמְתִּי וַיִּזַּן נִצָּחִים עַל־
 בְּגָדִי וְכָל־מְלִבוּשֵׁי אֲנֵאלְתִי : כִּי יוֹם נִקַּם בְּלִבִּי
 וְשֵׁנֶת גְּאוּלֵי בָּאָה : וְאֲבִישׁ וְאֵין עוֹד וְאֲשַׁתּוּמֶם
 וְאֵין סוּמָךְ וְתוֹשֵׁעַ לִי זָרְעִי וְחַמְתִּי הִיא סִמְכַתְּנִי :
 וְאֲבוּס עַמִּים בְּאִפִּי וְאֲשַׁכְרֶם בְּחַמְתִּי וְאוֹרִיד
 לְאֶרֶץ נִצָּחִים : חֲסִדֵי יְהוָה אֲזַכִּיר תְּהִלּוֹת יְהוָה
 כְּעַל כָּל אֲשֶׁר־נִמְלַנּוּ יְהוָה וּרְב־טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר־נִמְלַם בְּרַחֲמָיו וּכְרַב חֲסִדָּיו : וַיֵּאמֶר אֶךְ־עַמִּי
 חָמָה בָּנִים לֹא יִשְׁקֻרוּ וַיְהִי לְהֵם לְמוֹשִׁיעַ : בְּכָל־
 צָרָתָם לֹא צָר וּמְלֶאכֶה פָּנָיו הוֹשִׁיעֶם בְּאַהֲבָתוֹ
 וּבְחַמְלָתוֹ הוּא גְּאוּלֵם וַיִּנְשָׂאֵם וַיִּנְשָׂאֵם כְּלֵי־יָמֵי
 עוֹלָם :

הפטרות נצבים כמנרג האיטליאני יהושע סימן כ"ד

וַיֵּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶת־כָּל־שְׂבִטֵי יִשְׂרָאֵל שְׂכֵמָה
 וַיִּקְרָא רֹזְקֵי יִשְׂרָאֵל וּלְרֹאשֵׁיו וּלְשַׁפְטָיו
 וּלְשֹׁטְרָיו וַיִּתְּצֻבוּ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים : וַיֵּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ
 אֶל־כָּל־הָעָם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶבֶר
 הַנְּהוֹר יִשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם תִּרַח אֲבִי אַבְרָהָם
 לו' וְאֲבִי

ואבני נחור ויעבדו אלהים אחרים : ואקח את-
 אביכם את-אברהם מעבר הנהר ואולך אותו
 בכל-ארץ פנען וארפ את-זרעו ואת-לו את-
 יצחק : ואתן ליצחק את-יעקב ואת-עשו ואתן
 לעשו את-הר שעיר לרשה אותו ויעקב ובניו
 ירדו מצרים : ואשלח את-משה ואת-אהרן ואנף
 את-מצרים כאשר עשיתי בקרבן ואחר הוצאתי
 אתכם : ואוציא את-אבותיכם ממצרים ותבאו
 הימה וירדפו מצרים אחרי אבותיכם ברכב
 ובפרשים יסוף : ויצעקו אלי-יהוה וישם מאפל
 בניכם ובין המצרים ויבא עליו את-הים ויכסהו
 ותראינה עיניכם את אשר-עשיתי במצרים ותשבו
 במדבר ימים רבים : ואבאיה אתכם אל הים
 האמרי היושב בעבר הירדן וילחמו אתכם
 אותם בידכם ותירשו את-ארצם ואשמידם
 מפניכם : ויקם בלק בן-צפור מלך מאב וילחם
 בישראל וישלח ויקרא לבלעם בן-בעור לקלל
 אתכם : ולא אביתי לשמע לבלעם ויכרתי ברוך
 אתכם ואצל אתכם מידו : ותעבדו את-הירדן
 ותבאו אל-יריחו וילחמו בכם בעלי-יריחו האמרי
 והפרזי והכנעני והחתי והגרנזשי החוי והיבוס
 ואתן אותם בידכם : ואשלח לפניכם את-הצרעה
 ותגרש אותם מפניכם שני מלכי האמרי לא
 בחרבך ולא בקשתך : ואתן לכם ארץ אשר לא-
 יערת

וארכי ק' ואביא ס'

יערת בה וערים אשר לא-בניתם ותשבו בהם
 כרמים וותים אשר לא-נטעתם אתם אנלים :
 ועתה יראו את-יהוה ועבדו אותו בתמים ובאמת
 והסירו את-אלהים אשר עבדו אבותיכם בעבר
 הנהר ובמצרים ועבדו את-יהוה : ואם רע בעיניכם
 לעבד את-יהוה בחרו לכם היום את-מי תעבדון
 אם את-אלהים אשר-עבדו אבותיכם אשר בעבר
 הנהר ואם את-אלוהי האמרי אשר אתם ישבים
 בארצם ואנכי וביתי נעבד את-יהוה : ויען העם
 ויאמר חלילה לנו מעוב את יהוה לעבד אלהים
 אחרים : כי יהוה אלהינו הוא המעלה אתנו ואת-
 אבותינו מארץ מצרים מבית עבדים ואשר עשה
 לנו את-האתות הגדלות האלה וישמרנו
 על-הדרך אשר-הלכנו בה ובכל העמים אשר
 עברנו בקרבם : ויגרש יהוה את-כל-העמים ואת-
 האמרי ישב הארץ מפנינו גם-אנחנו נעבד את-
 יהוה כיהוה אלהינו :

הפטרת וילך כמנהג הספרדים הושע סימן י"ד

שובה

ישראל עד יהוה אלהיך כי
 כשלת בעוניך : קחו עמכם דברים
 ושובו אל-יהוה אמרו אליו בלה-שא עון וקח
 טוב ונשקמה פרים שפתינו : אשור לא ישיענו
 על-סוס לא נרפב ולא נאמר עוד אלהינו למעשה
 ידינו אשר בק ירחם יתום : ארפא משובתם

אהבם

א נחה מעבר ק'

אהבם נדבה פי שב אפי ממנו : אהיה כטל
לישראל יפרח כשושנה ויהי שרשיו כלבנון :
ילכו ינקותיו ויהי כזית הודו וריח לו כלבנון :
ישבו יושבי בצלו יחיו דגן ויפרחו כגפן זכרו בגין
לבנון : אפרים מהלי עוד לעצבים אני עניתי
ואשורנו אני כברוש רענן ממני פריה נמצא :
מי חכם ויבן אלה נבון וידעם כי ישרים דרכי
יהוה וצדקים ילכו בס ופושעים יבשרו בס :

ואומרים אלו ג' פסוקים שבסוף מיכה

מי אר כמוד נשיא עון ועבר על פשע לשארית
נחתו לא יחזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא :
ישוב ירחמנו יכבש עונותינו ותשליך במצלות
ים כל חטאתם : תתן אמת ליעקב חסד לאברהם
אשר נשבעת לאבתנו מימי קדם :

הפטרות וילך כמנהג האשכנזים ישעיה סימן נ"ח

דרשו יהוה בהמצאו קראהו בהיותו קרוב :
יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבתיו
וישב אל יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה
לסלוח : כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא
דרכיכם דרכי נאם יהוה : כי נבהו שמים מארץ
בן נבהו דרכי מדרכיכם ומחשבותי מחשבותיכם :
כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים ושמה
לא ישוב כי אם ירדה ארץ הארץ והולידה
והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל : בן יהיה
בב' מעמים דברי

דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כי אם
עשה את אשר חפצתי והצליח אשר שדחתיו :
כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים
והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה
ימחאו כף : תחת הנעצוץ יעלה ברוש תחת
הסרפד יעלה הדס והיה ליהוה לשם לאות עולם
לא יפרת : כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו
צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות :
אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה שמר
שבת מחללו ושמר ידו מעשות פלדע : ואל
יאמר בן הנכר הנלוה אל יהוה לאמר הבדל
יבדילני יהוה מעל עמו ואל יאמר הסרים הן אני
עץ יבש : כי כה אמר יהוה לסרים אשר ישמרו
אצתי שבתתי ובהרו באשר חפצתי ומחזיקים
בבריתי : ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם
טוב מבנים ומבנות שם עולם אתו אשר לא
יפרת : ובני הנכר הנלוים על יהוה לשרתו
ולא אהבה את שם יהוה להיות לו לעבדים כל
שמר שבת מחללו ומחזיקים בבריתי : והביאותים
אל הר קדשי ושמחתים בבית תפילתי עולתיהם
וובחיהם לרצון על מזבחי כי בתי בית תפלה
יקרא לכל העמים : נאם אדני יהוה מקבץ גדות
ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו :

הפטרות האזינו כמנהג הספרדים שמואל ב' סימן כ"ב

וידבר הוֹד לַיהוָה אֶת־דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בַּיּוֹם
הַצֵּל יְהוָה אֶתוֹ מִכַּף כָּל־אֵיבָיו וּמִכַּף שְׂאוֹל:
וַיֹּאמֶר יְהוָה סַלְעִי וּמִצֹּדֹתַי וּמִפְּלִטֵי־לִי: אֱלֹהֵי
צוּרֵי אַחֲסֵה־בּוֹ מִנְּנִי וּקְרַן יִשְׁעֵי מִשְׁנֵבֵי
וּמְנוֹסֵי מִשְׁעֵי מַחֲסֵם תְּשִׁיעֵנִי: מֵהַלֵּל
אַקְרָא יְהוָה וּמֵאֵיבֵי אוֹשַׁע: כִּי אֶפְפוּנִי מִשְׁבְּרֵי־
מוֹת נַחֲלִי בְּלִיעַל יַבְעֵתָנִי: חֲבִלִי
שְׂאוֹל סַבְּנִי קִדְמִנִי מִקִּשֵׁי
מוֹת: בְּצַר־לִי אַקְרָא יְהוָה וְאֶר־
אֱלֹהֵי אַקְרָא וַיִּשְׁמַע מֵחִיכְלוֹ
קוֹלִי וַיִּשְׁוַעֲתִי בְּאָזְנוֹ: וַיִּתְּנֵעֵשׂ
וַיִּתְּרַעַשׂ הָאָרֶץ מוֹסְדוֹר־רַחֲמִים
יִרְגֹזוּ וַיִּתְּנֵעֵשׂוּ כִּי־חָרָה לוֹ: וַיִּזֶּה
עֵשֶׂן בְּאֵפוֹ וְאִשׁ גַּפְיֹו
תֹּאכְלֵם נַחֲלִים בְּעָרוֹ מִמֶּנּוּ: וַיִּט
שָׁמַיִם וַיִּרֶד וַעֲרַפֵּל תַּחַת
רַגְלָיו: וַיִּרְכַּב עַל־כְּרוֹב וַיַּעַף וַיִּרֶא
עַל־בְּנֵי־רוּחַ: וַיֵּשֶׁת חֶשֶׁף סַבִּינֹתָיו
סִבּוֹת חֲשֵׁר־תַּיִם עֵבֵי שְׁחָקִים: מִנְּגַה
נִגְדוּ בְּעָרוֹ נַחֲרֵי־אֵשׁ: יִרְעֵם מִדְּשָׁמַיִם
יְהוָה וַעֲלִיזוּ יִתְּן קוֹלוֹ: וַיִּשְׁרַח
חֲצִיִּם וַיִּפְיֵצֵם בָּרֶק וַיְהַמֵּם: וַיִּרְאוּ אֶפְיָקֵי
יָם יִגְלוּ מִסִּדּוֹת תַּבָּל בְּגִיעֵת
וַיִּתְנַעַשׂ ק' וַיְהִי ק' יְהוָה

יְהוָה מִנְּשַׁמַּת רוּחַ אֱלֹהֵי: יִשְׁלַח מִמְרוֹם
יִקְחֵנִי יִמְשְׁנֵי מִמֵּי־רַבִּים: יִצִּילֵנִי
מֵאֵיבֵי עַד מִמֵּנִי: מִשְׁנֵאֵי כִּי אֶמְצֹו
יְקַדְּמֵנִי בַּיּוֹם אֵיךְ וַיְהִי
יְהוָה מִשְׁעַן לִי: וַיּוֹצֵא לְמַרְחָב
אֶתִּי יִחְלַצֵנִי כִּי־חָפֵץ בִּי: יִגְמֵלֵנִי
יְהוָה בְּצַדִּיקוֹתַי כָּבֵד יְדֵי יוֹשֵׁב
לִי: כִּי שָׁמַרְתִּי דְרֹכֵי יְהוָה וְלֹא
רָשַׁעְתִּי מֵאֲלֹהֵי: כִּי כָד־מִשְׁפָּטוֹ
לִנְגִדִי וַחֲקִיתִיו לֹא־אֲסוּר מִמֶּנּוּ: וְאֵלֹהֵי
תַּמִּים לוֹ וְאִשְׁתַּמְרָה מֵעוֹנֵי: וַיֵּשֶׁב יְהוָה לִי
בְּצַדִּיקוֹתַי כָּבֵדִי לִנְגַד עֵינָיו: עַם־
חֲסִידֵי־חֶסֶד תִּתְּתֵנִי עַם־גְּבוּרַת תַּמִּים
תִּתְּתֵנִי עַם־נֹכַח תִּתְּבַר וְעַם־
עֲקֹשׁ תִּתְּפֹל: וְאֶת־עַם עֲנִי
תוֹשִׁיעַ וְעֵינֶיךָ עַל־רַמִּים תִּשְׁפִּיל: כִּי־
אַתָּה גְּרִי יְהוָה חֲשֵׁכִי: וַיְהוָה יִגִּיהַ
חֲשֵׁכִי: כִּי בָכָה אֲרוּץ גְּדוּד בְּאֲלֹהֵי
אֲדַלַּג־שׁוּר: הָאֵל תַּמִּים
דְּרָבּוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרוּפָה מִגֹּן
הוּא לְכֹל הַחַסִּים בּוֹ: כִּי מִי־אֵל מִבְּלַעֲדֵי
יְהוָה וּמִי־צוּר מִבְּלַעֲדֵי אֱלֹהֵינוּ: הָאֵל
מֵעוֹז חֵיל וַיִּתֵּר תַּמִּים
דְּרָבּוֹ: מִשׁוּה רַגְלָיו בְּאֵילוֹת
דְּבָרִים כֹּה 25 מִשְׁפָּטֵי ק' כְּמוֹתַי

במתי יעמידני : מלמד ידי
 למלחמה ונתת קשת נחושה ורעתי : ותתך
 לי מגן ישעך וענתך
 תרפני : תרחיב צעדי תחתני ולא
 מערו קרסלי : ארדפה איבי
 ואשמידם ולא אשוב עד בלותם : ואכלם
 ואמחצם ולא יקמו ויפלו תחת
 רגלי : ותזרני חיל למלחמה תכריע
 קמי תחתני : ואיבי תמה לי
 ערף משנאי ואצמיתם : ישעו
 ואין משיע אליהוה ולא
 ענם : ואשחקם בעפר ארץ כטיט
 חוצות אדקם ארקעם : ותפלטי מריבי
 עמי תשמרני לראש גוים עם
 לא ירדעתי יעבדני : בני נכר יתבחדו
 לי לשמוע און ישמעו לי : בני
 נכר יבלו ויחגרו ממסגרותם : חיהוה וברוק
 צורי וירום אלהי צור ישעי : האל
 הנתן נקמת לי ומריר עמים
 תחתני : ומוציאי מאיבי ומקמי תרוממני מאיש
 חמסים תציקני : ערבן אודה יהוה
 בגוים ולשמה אומר : מגדיל
 ישועות מלכו ועשה חסד
 למשיחו לדוד ולזרעו : עד עולם :
 רדני ק' רגלי ק' מגדול ק' הפטרות

הפטרות האוינו כמנהג האשכנזים שובה ישראל עד יכשלו כס ואחר
 כך אומרים אלו הפסוקים ביואל סימן ב'

תקעו שופר בציון קדש צום קראו עצרה :
 אספוד עם קדשו קהל קבצו וקנים אספו
 עוללים ויונקי שדים יצא חתן מחדרו וכלה
 מחפתה : בין האולם ולמזבח יבכו הכהנים
 משרתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה על עמך ואר-
 תתן נחלתך לחרפה למשלכם גוים רמה יאמרו
 בעמים איה אלהיהם : ויקנא יהוה לארצו ויחמל
 על עמו : ויען יהוה ויאמר לעמו הנני שלח לכם
 את הדגן והתירוש והיצהר ושבעתם אתו ולא-
 אתן אתכם עוד חרפה בגוים : ואהצפוני
 ארחיק מעליכם והדחתיו אל ארץ ציה ושממה
 את פניו אלהים הקדמני וסופו אלהים האחרון
 וענה באשו ותעל צחנתו כי הגדיל לעשות :
 אלהי תיראי אדמה גילי ושמחי כי הגדיל יהוה
 לעשות : אלהי תיראו בהמות שדי כי דשאו נאות
 מדבר כי עץ נשא פרו תאנה וגפן נתנו חילם :
 ובני ציון גילו ושמחו ביהוה אלהיכם כי נתן לכם
 את המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקוש
 בראשון : ומלאו הגרנות בר והשיקו היקבים
 תירוש ויצהר : ושלמתי לכם את השנים אשר
 אכל הארבה היקק והחסיל והגזם חילי הגדול
 אשר שלחתי בכם : ואכלתם אכול ושבוע והללתם

את-שם יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא
ולא יבשו עמי לעולם : וידעתם כי בקרב ישראל
אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי
לעולם :

הפטרות האוינו כמנהג איטאליאני יחוקאל סימן י"ו

כה אמר אדני יהוה ולקחתי אני מצמרת הארז
הרמה ונתתי מראש ינקורתי בך אקטוף
ושתלתי אני ער הרגבה ותלול : בהר מרום
ישראל אשתלנו ונשא ענף ועשה פרי והיה לארז
אדיר ושכנו תחתיו כל צפור כל כנף בצל דליותיו
תשכנה : וידעו כל-עצי השרדה כי אני יהוה
השפילתי עץ גבה הגבהתי עץ שפל הובשתי
עץ לח והפרחתי עץ יבש אני יהוה דברתי
ועשיתי : ויהי דברי-יהוה אלי לאמר : מה-לכם
אתם משלים את-המשל הזה על-אדמת ישראל
לאמר אבות יאכלו בסר ושני הבנים תקהינה :
היאני נאם אדני יהוה אם-יהיה לכם עוד משל
המשל הזה בישראל : הן כל-הגפשות לי הנה
כנפש האב וכנפש הבן ליהנה הנפש החטאת
היא תמות : ואיש כיהיה צדיק ועשה משפט
וצדקה : אלה-ההרים לא אכל ועניו לא נשא אר-
גלולי בית ישראל ואת-אשת רעהו לא טמא
ואל-אשה נדה לא יקרב : ואיש לא יונה חבלתו
חוב ישיב גזרה לא יגזל לחמו לרעב יתן ועולם
נהגוש

יכסה

יכסה-בגד : בנשף לא יתן ותרבית לא יקח מעול
ישיב ידו משפט אמת יעשה בין איש לאיש :
בחקותי יחלף ומשפטי שמר לעשות אמת צדיק
הוא חיה יהיה נאם אדני יהוה : והוליד בן-פריץ
שפף דם ועשה אח מאחד מאלה : והוא את-
כל-אלה לא עשה כי גם אל-ההרים אכל ואת-
אשת רעהו טמא : עני ואביון הונה גזלות גזל
חבל לא ישיב ואר-הגלולים נשא עניו תועבה
עשה : בנשף נתן ותרבית לקח וחי לא יהיה את
כל-התועבות האלה עשה מות יומת דמיו בו
יהיה : והנה הוליד בן וירא את-כל-חטאת אביו
אשר עשה וירא ולא יעשה כהן : על-ההרים
לא אכל ועניו לא נשא אל-גלולי בית ישראל
את-אשת רעהו לא טמא : ואיש לא הונה חבל
לא חבל וגזרה לא גזל לחמו לרעב נתן וערום
כסה-בגד : מעני השיב ידו נשף ותרבית לא לקח
משפטי עשה בחקותי חלף הוא לא ימות בעון
אביו חיה יהיה : אביו כי-עשק עשק גזל גזל אח
ואשר לא טוב עשה בתוך עמיו והנה-מת בעונו :
ואמרתם מדע לא-נשא הבן בעון האב והבן
משפט וצדקה עשה את כל-חקותי שמר ויעשה
אתם חיה יהיה : הנפש החטאת היא תמות בן
לא-ישא בעון האב ואב לא ישא בעון הבן
צדקה הצדיק עליו תהיה ורשעת רשע עליו

תהיה

ב צירי ויראה ק' הרשעק

תהיה : והרשע כי ישוב מכל חטאתו אשר עשה
 ושמר את כל חקותי ועשה משפט וצדקה חיה
 יהיה לא ימות : כל פשעיו אשר עשה לא יזכרו
 לו בצדקתו אשר עשה יהיה : החפץ אחפץ מות
 רשע נאם אדני יהוה הלא בשובו מדרכיו וחיה :
 ובשוב צדיק מצדקתו ועשה עול כלל התועבות
 אשר עשה הרשע יעשה וחי כל צדקתו אשר
 עשה לא תזכרנה במעלו אשר מעל ובחטאתו
 אשר חטא במ ימות : ואמרתם לא יתכן דרך
 אדני שמעו נא בית ישראל הדרך לא יתכן הלא
 דרככם לא יתכנו : בשוב צדיק מצדקתו ועשה
 עול ומת עליהם בעולו אשר עשה ימות : ובשוב
 רשע מרשעתו אשר עשה ויעש משפט וצדקה
 הוא את נפשו יהיה : ויראה וישוב מכל פשעיו
 אשר עשה חי יהיה לא ימות : ואמרו בית ישראל
 לא יתכן דרך אדני הדרך לא יתכנו בית ישראל
 הלא דרכיהם לא יתכן : לכן איש כדרכיו אשפט
 אתכם בית ישראל נאם אדני יהוה שובו והשיבו
 מכל פשעיהם ולא יהיה לכם למכשול עון :
 השליכו מעליכם את כל פשעיהם אשר פשעתם
 במ ועשו לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה תמתו
 בית ישראל : כי לא אחפץ במות המת נאם
 אדני יהוה והשיבו וחיו :

קריאה מפטיר ליום שמיני של פסח

והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני בקר שנים
 ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימים יהיו
 לכם : ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה
 עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו :
 עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת
 הכבשים : ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם :
 מלבד ערת הבקר אשר לעלת התמיד
 תעשו את אלה : כאלה תעשו ליום שבעת
 ימים לחם אשה ריח ניחח ליהוה ער עולת
 התמיד יעשה ונסכו : וביום השביעי מקרא
 קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו :

הפטרת יום שמיני של פסח ישעיה סימן י'

עוד היום בנב לעמד ינפף ידו הר בית ציון
 נבעת ירושלם : הנה האדון יהוה צבאות
 מסעף פארה במערצה ורמי הקומה גדעים
 והגבהים ישפלו : ונקף סככי היער בברזל והלבנון
 באדיר יפול : ויצא חטר מגזע ישי ונצר משרשו
 יפרה : ונחה עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה
 רוח עצה וגיבורה רוח דעת ויראת יהוה : והריחו
 ביראת יהוה ולא למראה עיניו ישפוט ולא
 למשמע אזניו יוכיח : ושפט בצדק דלים והומים
 במישור לענוי ארץ וחכה ארץ בשבט פיו וברוח
 שפתיו ימית רשע : והיה צדק אזור מתניו והאמונה

אזור חלציו : וגר זאב עם-כבש ונמר עם-גדי ירבץ
ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן נהג בם :
ופרה ודב תרענה יחדו ירבצו ילדיהן ואריה
כבקר יאכלתבן : ושעשק יונק על-חר פתן ועל
מאורת צפעוני נמול ידו הרה : לא-ירעו ולא-
ישחיתו בכל-הר קדשי כי-מלאה הארץ דעה
את-יהוה במים לים מכסים : והיה ביום ההוא
שרש ישי אשר עמד לגם עמים אליו גוים ידרשו
והיתה מנחתו כבוד : והיה ביום ההוא יוסף
אדני שנית ידו לקנות את-שאר עמו אשר ישאר
מ-אשור וממצרים ומפרתרוס ומכוש ומעילם
ומשנער ומחמת ומאיי הים : ונשא גם לגוים ואסף
נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ מארבע כנפות
הארץ : וסרה קנאת אפרים וצררי יהודה יכרתו
אפרים לא-יקנא את-יהודה ויהודה לא-יער את-
אפרים : ועפו בכתף פלשתים ימה יחדו יבזו את-
בני-קדם אדום ומואב משלוח ידם ובני עמון
משמעתם : והחרים יהוה את לשון ים-מצרים
והניף ידו על-הנהר בעים רוחו והכהו לשבעה
נחלים והדריק בנעלים : והיתה מסלה לשאר עמו
אשר ישאר מאשור באשר היתה לישראל ביום
ערתו מארץ מצרים : ואמרת ביום ההוא אורף
יהוה כי אנפת בי ישב אפף ותנחמני : הנה אל
ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה
ויהי

ויהי לי לישועה : ושאבתם-מים בששון ממעיני
הישועה : ואמרתם ביום ההוא הודו ליהוה קראו
בשמו הודיעו בעמים עלילתיו הזכירו כי נשגב
שמו : זמרו יהוה כי גאות עשה מידעת זאת
בכל-הארץ : צהלי ורני יושבת ציון כי גדול
בקרבה קדוש ישראל :

קריאת ספסיר ליום שני של שבועות

וביום הכפורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה
בשבעתיכם מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת
עבודה לא תעשו : והקרבתם עולה לריח ניחח
ליהוה פרים בני-בקר שנים איל אחד שבעה כבשים
בני שנה : ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה
עשרנים לפר האחד שני עשרנים לאיל האחד :
עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים :
שעיר עזים אחד לכפר עליכם : מלבד עלת
התמיד ומנחתו תעשו תמימים יהי-לכם
ונסביהם :

הפטרת יום שני של שבועות החקוק סימן ב'

ויהוה בהיכל קדשו הם מפניו כל-הארץ :

כאן מתחילים האשכנזים והאיטליאני

תפלה לחבקוק הנביא על שגינות : יהוה שמעתי
שמעה יראתי יהוה פעלה בקרב שנים הייהו
בקרב שנים תודיע ברני רחם תזכור : אלוה מתימן
יבוא וקדוש מהר-פארן סלה כסה שמים הודו

ותהלתו מלאה הארץ : ונגה באור תהיה קרנים
 מידו לו ושם חביון עזה : לפניו ידך דבר ויצא
 רשף רגליו : עמד וימדד ארץ ראה ויתר גוים
 ויתפצצו הררי עד שחו גבעות עולם הליכות
 עולם לו : תחת און ראיתי אהלי כושן ירגזון
 יריעות ארץ מדין : הכנהרים חרה יהוה אם-
 בנהרים אפה אסיבים עברתך כי תרכב על-סוסיה
 מרכבתיה ישועה : עריה תעור קשתך שבעות
 מטות אמר סלה נהרות תבקע ארץ : ראוך יחילו
 הרים זרם מים עבר נתן תהום קולו רום ידיו
 נשא : שמש ירח עמד זבלה לאור חציה יהלכו
 לנגה ברכ חניתך : בזעם תצעד ארץ באף תרוש
 גוים : יצאת לישע עמך לישע את-משיחך מחצת
 ראש מבית רשע ערות יסוד עד-צואר סלה :
 נקבת במטוי ראש פרוו יסערו להפיצני עליצתם
 כמו-לאכל עני במסתר : דרכת בים סוסיה חמר
 מים רבים : שמעתי ותרננו בטני לקול צללו שפתי
 יבוא רקב בעצמי ותחת ארגו אשר אנוח ליום
 צרה לעלות לעם יגורנו : כיתאנה לא-תפרח
 ואין יבול בגפנים כחש מעשה-זית ושרמות לא-
 עשה אכל גור ממכלה צאן ואין בקר ברפתים :
 ואני ביהוה אעלוזה אנילה באלהי ישעי : יהוה
 אדני חילי וישם רגלי כאילות ועל-במותי ידריכני
 למנצח בגנינותי :

שזו ק' מלרע ר רגושה פרויו ק' הפטרת

הפטרת לשהרית תשעה כאב ירמיה סימן ח'

אסף אסיפס נאם-יהוה אין ענבים בנפן ואין
 תאנים בתאנה והעלה נבל ואתן להם
 יעברום : על מה אנחנו ישבים האספו ונבא אל-
 ערי המבצר ונדמה-שם כי יהוה אלהינו הדמנו
 וישקנו מי ראש כי חטאנו ליהוה : קוה לשלום
 ואין טוב לעת מרפה והנה בעתה : מדין נשמע
 נחרת סוסיו מקול מצהלות אביריו רעשה כל-
 הארץ ויבואו ויאבלו ארץ ומלוואה עיר ויושבי
 בה : כי הנני משלח בכם נחשים צפענים אשר
 אין להם לחש ונשכו אתכם נאם-יהוה : מכליגיתיו
 עלי יגון עלי לבי דוי : הנהיך קול שועת בת עמי
 מארץ מרחקים היהוה אין בציון אסי-מלכה אין
 בה מדוע הכעיסוני בפסליהם בהבלי נכר : עבר
 קציר פלה קיץ ואנחנו לא נושענו : על-שבר
 בת-עמי השברתי קדרתי שמה ההזיקתני : הצרי
 אין בגלעד אסירפא אין שם כי מדוע לא עלתה
 ארכת בת-עמי : מיתתן ראשי מים ועיני מקור
 דמעה ואבכה יומם ולילה את חללי בת-עמי :
 מיתתני במדבר מלון ארזים ואעובה את-עמי
 ואלכה מאתם כי כלם מנאפים עצרת בגדים :
 ויורכו את-לשונם קשתם שקר ולא לאמונה נברו
 בארץ כי מרעה אל-רעה יצאו ואותי לא-ידעו
 נאם יהוה : איש מרעהו השמרו ועל-כל-אח אל-

תבטחו

ח כשוא יכלי שוא

תבטחו כי כל-אח עקוב יעקב וכל-רע רכיל
 יחלף : ואיש ברעהו יתללו ואמת לא ידברו למדו
 לשונם דבר שקר העוה נלאו : שבתך בתוך
 מרמה במרמה מאנו דעת-אותי נאם-יהוה : לכן
 כה אמר יהוה צבאות הנני צורפם ובחנתים כי-
 איך אעשה מפני בת-עמי : הן שוחט לשונם
 מרמה דבר בפיו שלום את-רעהו ידבר ובקרבו
 ישים ארבו : העל-אלה לא-אפקד-בם נאם-יהוה
 אם בנו אשר-כזה לא תתנקם נפשי : על-ההרים
 אשא בכי ונהי ועל-נאות מדבר קינה כי נצתו
 מבלי-איש עובר ולא שמעו קול מקנה מעוף
 השמים ועד-בהמה נדרו הלכו : ונתתי את-
 ירושלם לגלים מעון תנים ואת-ערי יהודה אתן
 שממה מבלי יושב : מיהאיש החכם ויבן את-
 זאר ואשר-דבר פי-יהודה אליו ויגדה על-מה
 אנדה הארץ נצתה כמדבר מבלי עבר : ויאמר
 יהוה ער-עונכם את-תורתי אשר נתתי לפניכם
 ולא-שמעו בקולי ולא-הלכו בה : וילכו אחרי
 שרירות לבם ואחרי הפעלים אשר למדום אבותם :
 לכן כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני
 מאכילם את-העם הזה לענה והשקיתים מיראש :
 והפיצותים בנוים אשר לא ידעו המה ואבותם
 ושקחתי אחריהם את-החרב עד בלותי אותם :
 כה אמר יהוה צבאות התבוננו וקראו למקוננות
 ע כשווא לבר ל רגושה שחוט ק' ותבואינה

ותבואינה ואר-החכמות שלחו ותבואנה :
 ותמהרנה ותשנה עלינו נהי ותרדנה עינינו דמעה
 ועפעפינו ילדומים : כי קול נהי נשמע מציון איך
 שרדנו בשנו מאד כי-עזבנו ארץ כי השליכו
 משכנותינו : כי-שמענה נשים דבר-יהוה ותקח
 אונכם דבר-פיו ולמדנה בנותיכם נהי ואשה
 רעוה קינה : כי-עדה מורת בחלונינו כי
 בארמנותינו להכרית עולל מחוץ בחורים
 מרחכות : דבר כה נאם-יהוה ונפלה נבלת האדם
 בדמן על-פני השדה וכעמיר מאחרי הקוצר ואין
 מאסף : כה אמר יהוה אל-יתהלל חכם בחכמתו
 ואר-יתהלל הגבור בגבורתו אר-יתהלל עשיר
 בעשרו : כי אם-בוזאת יתהלל המתהלל השכל
 וידע אתי כי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה
 בארץ כי-באלה חפצתי נאם-יהוה :

קריאת מפסיר לשמוני עצרת

ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל-מלאכת עבודה
 לא תעשו : והקרבתם עדה אשר ריח ניחח
 ליהוה פר אחד איל אחד כבשים בני-שנה שבעה
 המימם : מנחתם ונסכיהם לפר לאיל ולכבשים
 במספרם כמשפט : ושעיר חטאת אחד מלבד
 עלת התמיד ומנחתה ונסכה : אלה תעשו
 ליהוה במועדיכם לבד מנדריכם ונדבתיכם
 לעלתיכם ולמנחתיכם ולנספכיכם ולשלמיכם :

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה :

הפטרת שמיני עצרת מלכים מ' סימן א'

וַיְהִי כִּכְלוֹת שְׁלֹמֹה לְהַתְּפִלֵּל אֶל־יְהוָה אֵת כָּל־הַתְּפִלָּה וְהַתְּחִנָּה הַזֹּאת קָם מִלִּפְנֵי מִזְבֵּחַ יְהוָה מִכְרַע עַד־בְּרַכְיוֹ וּכְפִיו פָּרְשׂוֹת הַשָּׁמַיִם : וַיַּעֲמֹד וַיְבָרֵךְ אֵת כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל קוֹל גָּדוֹל לֵאמֹר : בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר דִּבֶּר לֹא־נִפְלֵא דְבַר־אֶחָד מִכָּל דְּבָרֵי הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדּוֹ : יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם־אֲבוֹתֵינוּ אֶל־יַעֲזֹבֵנוּ וְאֶל־יִטְשֵׁנוּ : לְהַטּוֹת לְבַבְנוּ אֵלָיו לִלְכֹת בְּכָל־דַּרְכָיו וּלְשַׁמֵּר מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת־אֲבוֹתֵינוּ : וַיְהִי דְבַר יְיָ אֵלֹהִים אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְהוָה קָרְבִים אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וּלְיָלֵה לַעֲשׂוֹת י מִשְׁפָּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ : לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אִין עוֹד : וְהָיָה לְבַבְכֶם שָׁלֵם עִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לִלְכֹת בְּחֻקָּיו וּלְשַׁמֵּר מִצְוֹתָיו בְּיוֹם הַזֶּה : וְהִמְלִיק וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ זְבָחִים זָבַח לִפְנֵי יְהוָה : וַיִּזְבַּח שְׁלֹמֹה אֶת־זִבְחַת הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר זָבַח לַיהוָה בְּקָרְ עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֵלֶף וְצֵאֵן מֵאָה וְעֶשְׂרִים אֲרָף וַיַּחֲנֹכוּ אֶת־בַּיִת יְהוָה הַמֶּלֶךְ וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : בְּיוֹם הַהוּא קָדַשׁ הַמֶּלֶךְ אֶת־תוֹךְ הַחֲצַר אֲשֶׁר לִפְנֵי

לִפְנֵי בַיִת־יְהוָה כִּי־עָשָׂה שֵׁם אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֵת חֻלְבֵי הַשְּׁלָמִים בְּיַמְזִבְחַת הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה קָטָן מֵהַכִּיֹּל אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֵת חֻלְבֵי הַשְּׁלָמִים : וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה בְעַת־הַהוּא אֶת־הַחֹג וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ קָהַל גָּדוֹל מִלְּבֹא חֻמַּת עַד־נַחַל מִצְרַיִם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שִׁבְעַת יָמִים וְשִׁבְעַת יָמִים אַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם : בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי שָׁלַח אֶת־הָעַם וַיְבָרְכוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיִּלְכּוּ לְאֹהֲלֵיהֶם שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי לֵב עַל כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְדָוִד עַבְדּוֹ וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ :

עד כאן מנהג הספרדים * ויש מוסיפין זה הפסוק

וַיְהִי כִּכְלוֹת שְׁלֹמֹה לְבַנּוֹת אֶת־בַּיִת־יְהוָה וְאֶת־בַּיִת הַמֶּלֶךְ וְאֵת כָּל־חֲשֵׁק שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר הִפְיָ לַעֲשׂוֹת :

הפטרת שמחת תורה יהושע סימן א'

וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת מֹשֶׁה עַבְדֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון מִשְׁרַת מֹשֶׁה לֵאמֹר : מֹשֶׁה עַבְדִּי מָת וְעַתָּה קוּם עֲבֵר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה אֹתָהּ וְכָל־הָעָם הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נָתַן לָהֶם לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל : כִּי־מָקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ בָּךְ־דְּגַלְכֶם בּוֹ לָכֵם נָתַתִּיו כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־מֹשֶׁה : מִהַמְּדַבֵּר וְהַלְבִּנּוֹן הַזֶּה וְעַד־הַנְּהַר הַגָּדוֹל נְהַר פָּרָת כָּל אֶרֶץ הַחַתִּים וְעַד־הַיָּם הַגָּדוֹל מִבְּוֹא הַשָּׁמֶשׁ יְהִיָּה גְבוּלְכֶם : לֹא־יִתְּצֵב אִישׁ לִפְנֵיךָ כָּל

ב רפויה וכן חברו שבפסוק מלעיל מי

ימי חייה באשר הייתי עם משה אלהי עמך לא
ארפך ולא אעזובך: חזק ואמץ כי אתה תנחיל
את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבותם
לתת להם: רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות
בכל התורה אשר צוה משה עבדי אר-תסור
ממנו ימין ושמאור למען תשכיל בכל אשר תלך:
לא ימוש ספר התורה הזה מפיה והגית בו ומס
ולילה למען תשמר לעשות בכל הכתוב בו כי
או תצליח את דרכיך ואז תשכיל: הלא צויתך
חזק ואמץ אר-תערץ ואר-תחת כי עמך יהוה
אלהיך בכל אשר תלך:

כאן כוסימים הספרים

וצו יהושע את שטרי העם לאמר: עברו בקרב
המחנה וצוו את העם לאמר הכינו לכם צידה
כי בעוד שלשת ימים אתם עברים את הירדן
הזה לבוא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם
נתן לכם לרשתה: וקראו בני ולגדי ולחצי שבט
המנשה אמר יהושע לאמר: זכור אר-תדבר
אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאמר
אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את הארץ הזאת
נשיכם טפכם ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן
לכם משה בעבר הירדן ואתם תעברו חמשיב
לפני אחיכם כל גבורי החיל ועזרתם אותם: ער
אשר-נית יהוה לאחיכם ככם וירשו גם-המה

את

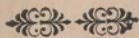
א נחח מ רפה

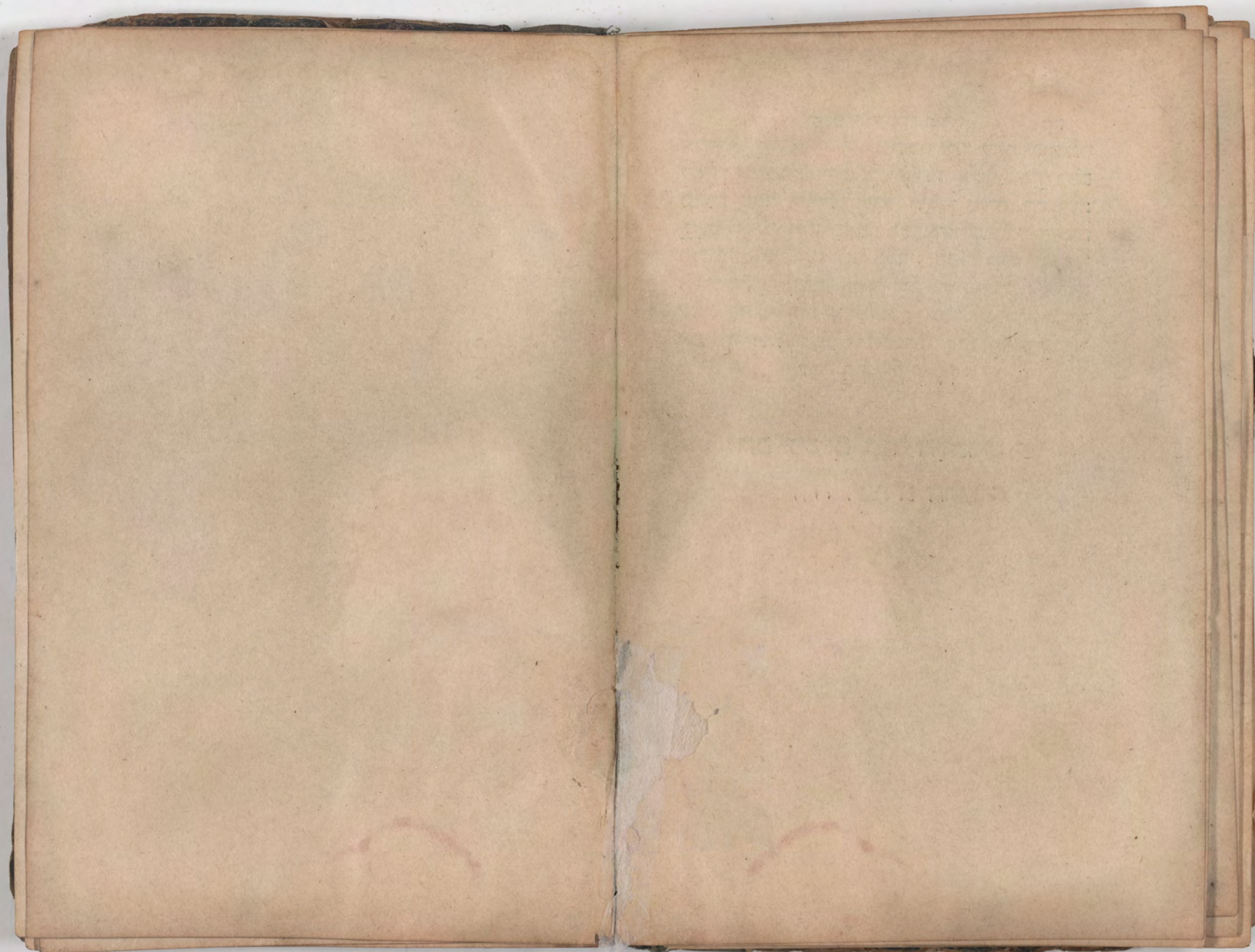
קה

את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם ושבתם
לארץ ירשתכם וירשתם אותה אשר נתן לכם
משה עבד יהוה בעבר הירדן מזרח השמש:
ויענו את יהושע לאמר כל אשר צויתנו נעשה
ואל-כל אשר תשלחנו נלך: ככל אשר שמענו
אל-משה בן נשמע אליך רק יהיה יהוה אלהיך
עמך באשר היה עם-משה: כל-איש אשר ימרה
את-פיה ולא ישמע את-דבריך לכל אשר-תצוונו
יומת רק חזק ואמץ:

תם ונשלם ספר הדברים *

תהלה לבורא הרים:

תפלה שחרית לשבת

סדר קימה

כשיעור משנתו יקום ויאמר

מוֹדֵה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם שֶׁהַחַיִּימוֹת בֵּי נַשְׁמָתִי בְּחַמְלָה
רַבָּה אֲמוּנָתְךָ :

קודם שתינוב אחר סגולה יתחיל לכרך ברכה זו

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וַיְצַוֵּנוּ עַל גְּטִילַת יָדַיִם :

כל סיוס כשעושה לרכיו כיון גדולים כיון קטנים ואמר

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם
בְּחֶכְמָה וּבְרָא כּוֹ נְקָבִים נְקָבִים חַלּוּלִים חַלּוּלִים גְּרָר
וַיְדוּעַ לְפָנָיו כַּסָּא כְבוֹדְךָ שֶׁאֵם יִפְתָּח אַחַד מֵהֶם . אוֹ אֵם
יִפְתָּח אַחַד מֵהֶם . אִי אֶפְשָׁר לְהִתְקַיֵּם אֶפִּילוּ שְׁעָה אַחַת .
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא כָּל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת .

ברכת ארבע ככפות

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וַיְצַוֵּנוּ עַל מִצְוֹת צִיצִית :

יְדֵי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּהִי חֲשׂוֹבָה
מִצְוַת צִיצִית לְפָנֶיךָ בְּאֵלֵינוּ קִימְתִּיהָ . בְּכָר פְּרִטְיָהּ
וּדְקִיּוּקֶיהָ וּבְנוֹתֶיהָ וְתַרְוִיג מִצְוַת הַתְּלוּיִם בְּהָ אֱמֵן סֶלָה :

עטיפת טלית גדול

כשעת כריקת טלית של טלית גדול קודם ברכה ואמר אלו ספסוקים

בְּרַכְוִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ יְיָ אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מְאֹד הוֹד וְהַדָּר לְבָשֶׁת :
עִטָּה אוֹר בְּשִׁלְמָה נוֹטָה שְׁמַיִם בְּיָדֶיךָ :

קודם עטיפת טלית ואמר זס

לְשֵׁם יְחִוֵּד קוֹדֵשׁא בְּרוּךְ הוּא וְשִׁכְנֵנִתִּיהּ בְּרַחֲמֵיהּ וּרְחִימוּ
לִיחַד א שבת

עטיפת טלית

לְיַחַד שֵׁם יְיָ כוּיָה בִּיהוּדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל .
הָרִינִי מִתְעַשְׂףָּ גּוֹפִי בְּצִיצִית וְכֵן הִתְעַשְׂףָּ נִשְׁמָתִי וְרַמִּיָּה אֲבָרִי
וְשָׂמִיָּה נִדְרֵי בְּאֹזַר הַצִּיצִית הָעוֹלָה תְּרִיבִי וְכִשֵּׁם שְׂאֵנִי
מִתְבַּסֵּר בְּטִלְיֹת בְּעוֹלָם הוֹרֵה כֵּן אֲזַכֵּר לְחַלּוּקָה דְרַבְנָן
וְלְטִלְיֹת נֶאֱמָר לְעוֹלָם הֵבֵא וְעַל יָדִי מִצּוֹת צִיצִית יִנְצְלוּ נַפְשֵׁי
רוּחֵי וְנִשְׁמָתֵי וְתַפְלְתֵי מִן הַחַיּוֹנוֹנִים וְהַטְּלִית יִפְרוֹשׁ בְּנַפְשֵׁי
עַלֵיהֶם וְיִצְלִים בְּנִשְׁר קְנו עַר גּוֹזְלֵיו יִרְחַף וְתִהְיֶה
חֲשׂוּבָה מִצּוֹת צִיצִית לְפָנֶי תְּקַדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאֵלו קִמְמִיתֵיהּ
בְּכָל פְּרִשְׁתֵיהּ וְדִקְדוּקֵיהּ וְכוּנּוּתֵיהּ וְתִרְיָג מִצּוֹת הַתְּלִיּוֹם כֶּה
אֲמֵן סְלָה :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתַי
וְצִוָּנוּ לְהִתְעַשְׂףָּ בְּצִיצִית :

ויכנס ראשו בטלית ויאמר אלו הפסוקים

מִה יִקָּר חֲסֵדְךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל בְּנִפְיֶךָ יִחְסִיּוּ : יִרְוּן
מִדְּשֵׁן בֵּיתְךָ וְנַחַל עַד־נִיךָ תִּשְׁקֶם : בֵּי עַמְךָ מְקוֹר חַיִּים
בְּאֹזְרְךָ נִרְאָה אֹזֶר : מִשׁוּךְ חֲסֵדְךָ לְיֹדְעֶיךָ וְצַדִּיקְךָ לְיִשְׂרָאֵל לֵב :

פתיחת אליהו הנביא זיע"א

כתב הא"י ז"ל שטוב לאדם לומר פתיחת אליהו קודם כל תפלה ותפלה וסוף
לעמוד ולטועל לכתוח הלב ויאמר קודם ויסו כועס ה' אלטינו וגו' :

פתח אליהו ואמר רבון עלמין דאנת הוא חד ולא בחשבון אנת הוא
עלמה על כל כל עלאין סתימא על כל סתימין לית מחשבה תפיסא
בך כלל אנת הוא דאפיקת עשר תקונין וקרינן לון עשר ספירן לאכנהא
בהון עלמין סתימין דלא אתגליון ועלמין דאתגליון ובהון אתכסיאת (כ"א)
אתכסיאת) מבני נשא . ואנת הוא דקשיר לון ומיחד לון ובנין דאנת מלגא
כל מאן דאפריס חר מחבריה מאלין עשר אתחסיב ליה כאלו אפריס בך .
וזלגן עשר ספירן אינון אלוין כסדרן חד אריך וחד קצר וחד בינוני . ואנת
גוא דאכניה לון . ולית מאן דאכניה לך לא לעולה ולא לתתא ולא מכל
סטרא . לבושין תקינת לון דמכיווה פרחון נשמתין לבני (דבני) נשא וכמה
גופין תקינת לון דאתקריאו גופא לבני לבושין דמכסיין עליהון ואתקריאו
בתקווא

פתיחת אליהו

ב

בתקווא דא חסד דרועא ימינא . גבורה דרועא שמאלא תפארת גופא נלח
וסור תרין טוקין ויסוד סיומא דגופא אות ברית קדש . מלכות פה תורה
שבבל פה קרינן ליה . מוחא חכמה איהו מחשבה מלגו . בינה לבא ובה הלב
מבין ועל אלון תרין כתיב ס:סמרות לה' אלהינו . כתר עליון איהו כתר
מלכות . ועליו התמר מגיד מראשית אחרית ואיהו קרקשתא דתפילי (כ"א)
קרקשתא דלא מכז תפילי) מלגאו איהו יו"ד ה"א וז"ו ה"א דאיכו אורח
העולות איכו סקיו דאילגא בדרועוי וענפוי (כ"א ואנפוי) כמיה דאסקי
לאילגא ואתרבי בההוא סקיו :

רבון העולמים אנת הוא עלת העלות סבת הסבות דאסקי לאילגא
בההוא נבישו וההוא נבישו איהו כנשמתא לגופא דאיכו חייס לגופא
ובך לית דמיון ולית דיוקא מכל מה דלגו ולבר ובראת שמיה ורועא ואפיקת
מנהון שמשא וסיסרה וכוכביא ומולי ובארעא אילגין ושאיין ונתתא דעדן
(ועשבין) וחיוון ועופין ונונין ובעירין ובני נשא לאשתמודעא בהון עלאין
ואיך יתגהנון בהון עלאין ותתאין . ואיך אשתמודעאז מעלתי ותתאי ולית
ידיע בך כלל ובר מיכך לית יחודה (ס"א יחודה) בעלמי ותתאי ואנת
אשתמודעא אדון על כלל . וכל ספירן כל חד אית ליה שס ידיע ובהון אתקריאו
מ אביא ואנת לית לך שס ידיע דאנת הוא ממלא כל שמהן ואנת הוא שלימו
דכלהו וכד אנת תסתלק מנהון אשתחרו כלסו שמון כגופא בלא נשמת אנת
חכים ולאו בחכמה ידיעא אנת היא מבין ולא מבינה ידיעא לית לך אתר
ידיעא הלא לאשתמודעא תוקפך וחילך לבני נשא ולאחזה לון איך אתנהיב
עלמא דינא וברחמי דאינון זדק ומספט כפוס עובדיהון דבני נשא . איך
איהו גבורה . מספט עמודא דאמלטיא . זדק מלכותא קדישא . מאזני
זדק תרין סמכי קשוט . סין זדק אות ברית . כלה לאחזה איך אתנהיב
עלמא . רבל לאו דאית לך זדק ידיעא דאיכו דין ולאז מספט ידיעא דאיכו
רחמי ולאז מכל אלין מדות כלל . קוס רבי שמעון ויתחדשון מלין על ידך
דאח רשותא אית לך (כ"א התייבך לך) לגלגא ריון טמירין על ידך מה
דלא התייבך רשו לגלגא לאסו בר נש עד כען :

קם רבי שמעון פתח ואמר לך ה' הגדולה והגבורה וגו' עלאין שמעו
אינון דמיכין דחברון ורעיה מהימנא דאערי משנתכון הקילו ורננו
סוגי עז: אלון אינון דקריא דאינון מסטרא דהסיה דאתמר בה אני ישנה
ולבי ער ולאז אינון מתים ובנין דא התמר בהון הקי' ורננו וגו' רעיה
מהימנא אנת ואבסן הקילו ורננו לאתערותא דשכינתא דאיהי ישנה בגלותא
דעד כען דקריא כלשו דמיכין וסונתא בחוריהון מיד יסבת שכנתא (כ"א)
אתערון) תלת קלין לבני רעיה מהימנא וימא ליה קוס רעיה מהימנא דהא
פלך אתמר קול דודי דוסק לגבאי בהרבע התוון דליה וימא בהון תתזי לי
אחותי רעיתי ונותי תמתי דהא תס עוכך בת יוון לא יוסף להגלותך .
שראטי נמלא טל . מאזי נמלא טל . הלא אמר קב"ה אנת חשיבת דמומא
דאתחרכ

פתיחת אליהו

דאחרב כי מקדשא דעאלנא בניתא דילי ועאלנא בישובא . לאו הכי דלא
עאלנא כל זמנא דאנת בנלותא . הרי לך סימנא שראשי כמלא טל . ה"א
סכינתא בנלותא שלימו דילת וחייס דילס ה"א ט"ל . ודא איהו יו"ד ה"א ו"ו .
וה"א איהו סכינתא דלא מחושבן ט"ל אלא יו"ד ה"א ו"ו דסליקו אתון
לחושבן ט"ל . דאיהו מליא לשכינתא מנבישו דכל מקורין עלאין . מיד קס
רעיא מהימנא ואבסן קדישין עמיס ע"כ רחא דיחודא . בילא"ו :

לישם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו
ורחימו ודחילו ליחרא שם י"ה בוי"ה ביחודא ש"ים
ב"שם כל ישראל הריני מתפלל תפלת (שחרית) . (מוסף) .
ליחוד ספירות העליונות ולהמשיך שפע וברכה עליהן ומשם
אל המדרגות התחתונות ומשם יושפע על נפשנו ורחמי
ונשמנתנו לעבדך וליראה ולאהבה את שמך נצח סלה ועד .
ויהיה תפלתנו מקבלת ומרוצה לפני כפא כבודך להעלות
על ידי תפלתנו פירושי ניוצאי הקדושה אשר נתפדו בין
הקליפות חיל בלע ויקיאנו מבטנו וירישנו אל ובלע המות
לנצח ותצרך תפלתנו עם שאר תפלות הצדיקים תודיעים
והמכונים כל בנות צירופי שמותיך הקדושים וכל היחידים
וזווגי מרות העליונות הבאים על ידי התפלות והברכות .
ותפלתנו זו אנו מבונים דרך כלל לדעת רבי שמעון בר
יוחאי הקדוש ודרעת רבי אלעזר בנו ולרעת יותם בן עזריה
הקדוש ופינו כפיהם ותפלתנו כתפלתם וכוננתנו ככוננתם
ותרי אנו סומכים עליהם בכל מכל כל יהיו לרצון אמרי
פינו והגיון לבנו לפניך יהוה צורנו וגואלנו :

ידיד נפש אב הרחמן . משוך עבדך אל רצונך . ריון עבדך
כמו איל ישתחוו מול הדרך . כי יערב לו ידירוקך .
מנופת צוף וכל טעם :

חרוד נאה יו העולם . נפשי חולת אהבתך . אנא אל נא
רפא נא לה בהראות לה נועם ויך או תתחוק ותתפאר .
והיתה

קודם התפלה

והיתה לך שפחת עולם :

ותיק יהמו רחמיך . וחוסה נא על עם אהובך . כי זה כמה
נכסוף נכסף . לראות בתפארת ערך . אנא אלי חמדת לבי .
וחוסה נא ואל התעלם :

הגלה נא ופרוש חביב . עלי את סבת שלומך . תאיר ארץ
מכבודך . נגילה ונשמחה בך . מהר אהוב בי בא מועד .
והנני כימי עולם :

קודם שכנס לבית סכסכת ישתחוה ויאמר זז

מה שבו אהליך יעקב משכנתיך ישראל : ואני ברב חסדך
אבא ביתך אשתחור . אל היכל קדשך ביראריך : יי
אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך . ואני אשתחור
ואברעה אברכה לפני יי עשי : ואני תפילתי לך יי עת רצון
אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך :

ארון עולם אשר מקך . בטרם כל יציר נברא : לעת נעשה
כחפצו כל . אוי מקך שמו נקרא : ואחרי בכלות הכל :

לברו ימלוך נורא : והויא היה והוא הוה . והויא יהיה
כתפארה : והוא אחד ואין שני . להמשילו להחבירה : והוא
ראשון והוא אחרון לכל חומר ולכל צורה . בלי ראשית

בלי תכלית . ורו העוז והמשרה : בלי ערך בלי דמיון . בלי
שנוי והתמורה : בלי חבור בלי פירוד . גדול כח והגבורה :

והוא אלי וחי גואלי . וצור חבלי ביום צרה . והוא נסו
ומנסי . מנת כוסי ביום אקרא : והוא רופא והוא מרפא .

והוא צופר . והוא עורה : בירו אפקיר רוחי . בעת אישן
ואעירה : ועכ רוחי גייתי . אדני לי ולרא אירא : במקדשו

תגל נפשי . משיחני ישלח מהרה : ואו נשיר בכית קדשי .
אמן אמן שם הגורא :

בקשות

אברך את שם ה' אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי: שויתי ה' לנגדי
תמיד כי מימיני כל אמוסי: לכן שמח לבני ויגל כבודי אף כשרי
ישכון לכסח: כי לא תשוב נפשי לשאול לא תתן הסירך לראות שחת:
תודיעני אורח היום שובע שמחות את פניך נעמכות בימינך נצח: מי יתן
מציווי ישועת ישראל כשוב ה' שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:

שְׁעִירֶיךָ בְּרַפְקֵי יְהוָה פָּתַחַהּ • וְלִדְלֵל שׂוֹאֵל לְפָנֶיךָ יְהוָה סִלַּחַהּ •
לֵךְ תְּבוֹאָה תְּפִלְתִּי וְשׁוּעִי • מְקוֹם כְּבֹשׁ וְעִשְׂרוֹן
וּמְנַחָה • שְׁעִירֶיךָ מְאוּר עֵינֵי רִצְוֹ וְשִׁמּוֹר לְשׁוֹנֵי • וְאִם אֲשַׁגְּרָה
לְפָנֶיךָ יְהוָה סִלַּחַהּ: שְׁעִירֶיךָ הֲרִימוּתֵי לֵךְ לְבִי וְעֵינֵי • נִטְרָה אֵין
וְגַם עֵין פְּקַחָהּ: שְׁעִירֶיךָ שָׁמַע קוֹלִי וְשׁוּעֵתִי הִקְשִׁיבָה • וְתַפְלִיתִי
מְקוֹם קָרְבָן לְקַחַהּ: שְׁעִירֶיךָ עָנָה קוֹלִי וְשׁוּעֵתִי וְנִיבִי • וְעִנִּיךָ
עַל עַם נִכְאָה פְּקַחָהּ: שְׁעִירֶיךָ רָאָה כִי נִכְנַעְרָה רוּחִי בְּקִרְבִּי •
וְנִשְׁמַתִּי מְאוּר דְּלָה וְשַׁחַהּ: שְׁעִירֶיךָ רַחוּם וְחַנּוּן לְפָנֶיךָ הִמְאִנּוּ •
סִלַּח לָנוּ וְשַׁלַּח לָנוּ הַרְוּחָהּ: שְׁעִירֶיךָ חוּס וּרְחַם עַל פְּלִיטַת
אֲרִיאֵל • וְהוֹצִיאֵם מִצְרָה לְרוּחָהּ: שְׁעִירֶיךָ מְקוֹם מְקַדֵּשׁ מְכוּן
מְאוּ עוֹלָמִים • וְשֵׁם נְעִלָה וְנִרְאָה בְּשִׁמְחָה: שְׁעִירֶיךָ הַשִּׁיבֵם
יְהוָה עִם אֲדֻמָּתָם וּמְכוּנָם • וְהַשְׁכִּיבֵם בְּהַשְׁקֵט וּבְכַטְחָה •
שְׁעִירֶיךָ מַחַה עֵין וּפְשַׁע וְגַם חֲטָאָה • וְהוֹדִנְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ יְהוָה סִלַּחַהּ:
שְׁעִירֶיךָ לֵךְ עֵינֵי וְתַחֲנִנֵנִי • וְהוֹצִיאֵנִי מִצְרָה לְרוּחָהּ: שְׁעִירֶיךָ
אֲדוֹן עוֹלָם לֵךְ תָּמִיד אֶקְוֶה • וְשׁוּעֵתֶךָ לְעַם עֵנִי שִׁלַּחַהּ: שְׁעִירֶיךָ
בְּנֵי אוֹרֵם וּמְלוֹךְ לְעַד לְעוֹלָם • וְאֲדַרְךָ עַל הַר צִיּוֹן וְרַחֲמֶיךָ:
שְׁעִירֶיךָ יִרְנְנוּ שׁוֹכְבֵי אֶרֶץ וְעֵרֶץ • וְיֹאמְרוּ לֵךְ יְיָ הַפְּמַלְכָּהּ:
שְׁעִירֶיךָ פָּתַח שַׁעַר לְקַבֵּל הַתְּחַנְּנָה • וְהַשְׁמִיעֵנוּ קוֹל שְׁשׁוֹן
וְשִׁמְחָה: שְׁעִירֶיךָ

זה השער לה' צדיקים יבואו בו: אורך כי עניתני ותהי לי לישועה: אכן
מאסו הבונים היתה לראש פנה: מאת ה' היתה ואת היא נפלאות כענינו:
זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו:
כל בריאי מעלה ומטה: ועידון יגידון כלם כאחד: יהוה
אחד ושמו אחד: שלשים ושתים נתיבות שכיילך: וכל
מבין

בקשות

מבין סודם יספרו את גְּדֻלְךָ • וְהֵם יִכְיֶירוּ כִּי הִכַּל שִׁלְךָ •
וְאַתָּה הָאֵל הַמְּקַדֵּשׁ הַמְּיֻחָד: יַעֲדוּן לְכַבּוֹת בְּחַשְׁבֵּם עוֹלָם
בְּנֹנֵי • יִמְצְאוּ כָל יֵשׁ בְּלַחֲךָ שְׁנוֹי • בְּמִסְפַּר בְּמִשְׁקַל הַכֹּל
מְנוֹי • כָּלֵם נִתְּנוּ מְרוּעָה אַחַד: יַעֲדוּן מְרֹאֵשׁ וְעַד סוֹף יֵשׁ
לֵךְ סִימָן • צִפּוֹן וְיֵם וְקֹדֶם וְתִימָן • שַׁחַק וְתַבֵּל לֵךְ עַד נְאֻמָּן •
מִזָּה אַחַד וּמִזָּה אַחַד: יַעֲדוּן הַכֹּל מִמְּךָ נִזְכָּר וְכוּד • אַתָּה
תַּעֲמֹד וְהֵם יֵאבְרוּ אֲכוּד • לִכְן כָּל יַצִּיר לֵךְ יִתֵּן כְּכוּד • כִּי
מְרֹאֵשׁ וְעַד סוֹף הֲלֵא אֵב אַחַד: יַעֲדוּן

וּבְתוֹרַתְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כְּתוּב לֵאמֹר שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ
יְיָ אֶחָד: וְיִרְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבּוֹת אֵל לְכַבֵּד כִּי יְיָ
הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד:
יִגְדַל אֱלֹהִים חַי וְשֹׁמֵר • נִמְצָא וְאֵין עַת אֵל מִצִּיּוֹנוֹת:
אַחַד וְאֵין יְחִיד כִּיחֻדוֹ • נַעֲלָם וְגַם אֵין סוֹף לְאַחֲדוֹתוֹ:
אֵין לוֹ דְמוּת הַגּוֹף וְאֵינוּ גוֹף • לֹא גַעְדוֹךְ אֵלֶיךָ קְרוּשָׁתוֹ:
קְדָמוֹן לְכָל דְבַר אֲשֶׁר נִבְרָא • רֵאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ:
הַגּוֹ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל נֹצֵר • יוֹדֵה גְדֻלָּתוֹ וּמְלִכּוּתוֹ: שִׁפַּע
נְבוֹאָתוֹ נִתְּנוּ אֵל • אֲנִשֵׁי סִנְדָּתוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ: לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל
בְּמִשְׁרָה עוֹד • נְבִיא וּמְבִיט אֶת תְּמוֹנָתוֹ: תּוֹרַת אֱמֶת נִתְּן
לְעַמּוֹ אֵל • עַל יַד נְבִיאָו נִאֻמָּן בֵּיתוֹ: לֹא יִחַלּוּף הַכֹּל וְלֹא
יִמִּיר • דָּתוֹ לְעוֹדְמִים לְוֹלָתוֹ: צוּפָה וְיוֹדֵעַ סִתְרֵינוּ • מְכִיט
לְסוֹף דְבַר בְּקְדָמוֹתוֹ: גּוֹמֵל לְאִישׁ חֲסִיד כְּמַפְעֵלוֹ • נוֹתֵן
לְרַשָּׁע רָע בְּרִשְׁעוֹתוֹ: וְשִׁלַּח לְקֶץ יָמָיו מִשִּׁיחָנוּ • לְפָדוּת
מִכַּחַי קֶץ יִשְׁעָתוֹ: מֵתִים יִחַהּ אֵל בְּרוּב חֲסִדוֹ • בְּרוּךְ עֲדֵי
עַד שֵׁם תְּהַלְתּוּ: אֵיךָ שֶׁלֵּשׁ עֲשָׂרָה לְעִקְרִים • הֵן הֵם יוֹסֵד
דָּתוֹ אֵל וְתוֹרָתוֹ: תּוֹרַת מִשְׁה אֱמֶת וּנְכוּאָתוֹ • בְּרוּךְ עֲדֵי עַד
שֵׁם תְּהַלְתּוּ:

פסוקי דזמרה

וּתְתַפְּלַל חֲנֹהּ וְהִתְאַמֵּר עַל־ךָ לִבִּי בֵּין רְמוֹה קָרְנֵי בֵּין רֹחַב
 פִּי עַל אוֹיְבֵי כִי שְׂמַחְתִּי בִישׁוּעָתְךָ : אִין קְדוֹשׁ בֵּין
 כִּי אִין בְּלִתְךָ וְאִין צוּר בְּאַלְהֵינוּ : אֵל תִּרְבּוּ תִדְבְּרוּ גְבוּרָה
 נְכוּדָה יֵצֵא עֲתָק מִפִּיכֶם כִּי אֵל דְּעוּת יִי וְלוֹ נִתְכַנְּנוּ עֲלִילוֹת :
 קִשְׁת גְּבוּרִים חֲתִים וְנִכְשָׁלִים אֲזוּרו חֵזֶל : שְׁבָעִים בְּלַחֶם
 גִּשְׁכְּרוּ וְרַעֲבִים חֲדָרוּ עַד עֲקָרָה יִלְדָה שְׁבָעָה וְרַבַּת בְּנִים
 אִמְלָלָה : יִי מִמִּית וּמְחַיֶּה מוֹרִיד שְׁאוּל וְיַעַל : יִי מוֹרִישׁ
 וּמַעֲשִׂיר מִשְׁפִּיל אֶף מְרוֹמִם : מְקִים מַעְפָּר הֵל מֵאַשְׁפוֹת
 יָרִים אֲבוּזֵן לְהוֹשִׁיב עֵם נְדִיבִים וְכֶסֶף כְּבוֹד יִנְחִילֶם כִּי לִוִּי
 מִצְּקֵי אֶרֶץ וַיִּשֶׁת עֲלֵיהֶם תֵּבֵל : רְגֵלֵי חֲסִידָיו וַיִּשְׁמֹר וַיִּרְשָׁעִים
 בַּחֲשֶׁךְ יִדְמוּ כִי לֹא כִכַח יִגְבַּר אִישׁ : יִי יַחֲזֵק מְרִיכָיו עֲלָיו
 בְּשָׂמִים יִרְעֵם יִי יִרְיוֹן אֶפְסֵי אֶרֶץ וַיִּתֵּן עֹז לְמַלְכוֹ וַיִּרְם קָרוֹן
 מִשִּׁחוֹ : אֲרִזוֹתָיו כְּמֹה רִבְרִיבִין וְתַמְהוּרָיו כְּמֹה רִקִּיפִין
 מַלְכוּתֵיהָ מַלְכוּת עֲלֵם וְשִׁלְטָנִּיהָ עִם דֵּר וְדֵר : וְאַנְחָנוּ עִמָּךְ
 וְצִאֵן מַרְעִיתְךָ נֹודָה לְךָ לְעוֹלָם לְדוֹר וְדוֹר נִסְפָּר תְּהַדְרֶתְךָ :
 עֲרַב וּבִקֵּר וְצַהֲרִים אֲשִׁיחָה וְאַהֲמָה וַיִּשְׁמַע קוֹלִי : בְּרִן יַחַד
 בּוֹכְבֵי בִקֵּר וַיִּרְעִעוּ כָל בְּנֵי אֱלֹהִים : לֹא אִירָא מְרַבְכוֹת עִם
 אֲשֶׁר סָבִיב שְׁתוּ עֲלָיו : וְאַנִּי בִיהוָה אֲצַפֶּה אוֹחִילָה לְאַלְהֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמַעֵנִי אֱלֹהֵי : אֵל תִּשְׁמַחֵי אִיבְחֵי לִי כִי נִפְלִיתִי קִמְתִּי כִי
 אֲשַׁב בַּחֲשֶׁךְ יִי אֹזֵר לִי : כִּי לֶךְ יִי הוֹחֵלְתִי אֶתָּה תַעֲנֶנּוּ אֲדֹנָי
 אֱלֹהֵי רְגֵלֵי עַמְדָה בְּמִישׁוֹר בְּמִקְהָלִים אֲבָרְךָ יִי :
 תְּהַלֵּת יִי יִדְבַר פִּי וּיְבָרְךָ כָּל בֶּשֶׂר שֵׁם קְדוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד :
 וְאַנְחָנוּ נְבָרְךָ יְהִי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :
 אֱלֹהֵי נִשְׁמָה שְׁנַתָּה כִּי טְהוֹרָה (הִיא) אֶתָּה בְּרֵאתָה אֶתָּה
 יִצְרַתָּה אֶתָּה נִפְחַתָּה כִּי וְאַתָּה מְשַׁמְרָה בְּקַרְבֵי
 וְאַתָּה

וְאַתָּה עֲתִיד לְפָלֵה מִמֶּנִּי וְלִהְיוֹרָה כִּי לְעֲתִיד לְכֹא . כָּל
 זְמַן שֶׁהִנְשַׁמְרָה בְּקַרְבֵי מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יִי אֱלֹהֵי וְאַלְהֵי
 אֲבוֹתַי שְׂאֵתָּה הוּא רְבוּן כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת .
 מוֹשֵׁל בְּכָל הַבְּרִיּוֹת . חֵי וְקִים לְעַד . בְּרוּךְ אַתָּה יִי הַמְּחַיֶּה
 נְשָׁמוֹת לַפְּגָרִים מֵחַיִּים :

בְּרוּךְ אַתָּה יִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רַחוּמֵינוּ לְשִׁכְנוּ בִּינְךָ
 לְתַכְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה :

- : בָּא"י אִמְ"ה פִּקְחַ עוֹרִים
- : בָּא"י אִמְ"ה מִתִּיר אֲסוּרִים
- : בָּא"י אִמְ"ה זֹקֶף כְּפוּפִים
- : בָּא"י אִמְ"ה מַלְבִּישׁ עְיוּמִים
- : בָּא"י אִמְ"ה הַנּוֹתֵן לַיַּעֲף כַּח
- : בָּא"י אִמְ"ה רוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם
- : בָּא"י אִמְ"ה הַמְכִּיז מִצְעָרֵי גִבּוֹר
- : בָּא"י אִמְ"ה שְׁעֵשָׂה לִי כָּל צְרָבֵי
- : בָּא"י אִמְ"ה אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה
- : בָּא"י אִמְ"ה עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֲרָה
- : בָּא"י אִמְ"ה שְׂרָא עֲשֵׂנִי גוֹי (סֵאשֶׁס קוֹמַרַת גוֹיָה)
- : בָּא"י אִמְ"ה שְׂרָא עֲשֵׂנִי עֶבֶד (סֵאשֶׁס קוֹמַרַת שְׂפַחָה)
- : בָּא"י אִמְ"ה שְׂרָא עֲשֵׂנִי אִשָּׁה (סֵאשֶׁס קוֹמַרַת שְׁעֵשֵׂנִי בְּרַצוֹנוֹ) :
- : בָּא"י אִמְ"ה הַמַּעֲבִיר חֲבֵלֵי שִׁנָּה מֵעֵינֵינוּ וְתַנּוּמָה מֵעַפְעַפֵּינוּ :
- : יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יִי אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּרְגֵּילֵנוּ
 בְּתוֹרָתְךָ וּרְדוּרְבִיקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאַל תִּבְיֹאֲנוּ לִירֵי
 תַטָּא וְלֹא לִירֵי עֲבָרָה וְלֹא לִירֵי נִסְיוֹן . וְלֹא לִירֵי כִּיּוֹן .
 וְתַרְחִיקֵנוּ מִיֵּצֵר הָרַע וְתַרְבִּיקֵנוּ בְּיֵצֵר הַטוֹב . וְתַנְנוּ לְאַהֲבָה
 לְחַן וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים כְּעֵינֶיךָ . וְכַעֲנֵנִי כָּל רוּאֵינוּ . יְנַמְלֵנוּ

חסדים טובים · ברוך אתה יי גומל חסדים טובים לעמו
ישראל :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתצילנו היום
ובכל יום ויום · מעוי פנים ומעוות פנים · מאדם רע ·
מאשה רעה · מיצר רע · מחבר רע · משכן רע · מפגע רע ·
מעין הרע · ומלשון הרע · ממלשינות · מערות שקר · משנאת
הבריות · מעלילה · ממיתה משונה · מחולאים רעים ·
ממקרים רעים · מדין קשה · ומבעל דין קשה · בין שהוא
בין ברית ובין שאינו בין ברית ומדינה של גיהנם :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו על דברי תורה : והערב נא יי אלהינו את
דברי תורתך בפנינו ובפיפיות עמך בית ישראל ונהיה
אנחנו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו כלנו יודעי שמך ולומדי
תורתך לשמה · ברוך אתה יי המלמד תורה לעמו ישראל :
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל
העמים ונתן לנו את תורתו · ברוך אתה יי נתן התורה :
וידבר יי אל משה לאמר : דבר אל אהרן ואל בניו לאמר
כה תברכו את בני ישראל אמור להם : יברכך יי
וישמרך : יאר יי פניו אליך ויחנך : ישא יי פניו אליך וישם
לך שלום : ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם :
אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון טוב מלפניך ופקדנו
בפקודת ישועה ורחמים משמי שמי קדם · וזכור
לנו יי אלהינו אהבת הקדמונים · אברהם יצחק וישראל
עבדיך · את הברית ואת החסד · ואת השכועה שנשבעת
לאברהם אבינו בחר המוריה · ואת העקרה שעקד את
יצחק בנו על גבי המזבח ככתוב בתורתך :

ויהי

ויהי אחר הלכרים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר
אליו אברהם ויאמר הנני : ויאמר קח נא את בנך את
יצחק אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המדינה
והעלהו שם לעולה על אחד ההרים אשר אמר אליך :
וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמורו ויקח את שני נעריו
איתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עולה ויקם וילך אל המקום
אשר אמר לו האלהים : ביום השלישי וישא אברהם את
עיניו וירא את המקום מרחוק : ויאמר אברהם אל נעריו
שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה
ונשובה אליכם : ויקח אברהם את עצי העלה וישם על
יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם
יחדו : ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אביו ויאמר
הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעולה :
ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעולה בני וילכו
שניהם יחדו : ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן
שם אברהם את המזבח ויערוך את העצים ויעקד את יצחק
בנו וישם אותו על המזבח ממעל לעצים : וישלח אברהם
את ידו ויקח את המאכלת לשחוט את בנו : ויקרא אליו
מלאך יי מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני :
ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי
עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את
יצחק ממני : וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר
נאחו בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו
לעולה תחת בנו : ויקרא אברהם שם המקום ההוא יי יראת
אשר יאמר היום בחר יי יראה : ויקרא מלאך יי אל אברהם
שנית מן השמים : ויאמר כי נשבעתי נאם יי כי יען אשר

עשית

עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך : כי
ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים
וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו :
והתברכו כזרעך כל גווי הארץ עקב אשר שמעת בקולי :
וישב אברהם אל נערי ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע
וישב אברהם בבאר שבע :

ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יי זורקי בני אהרן
הכהנים את דמו על המזבח סביב :

רבנו של עולם כמו שכבש אברהם אבינו את רחמי
לעשות רצונך בלבב שלם בן וכבשו רחמיך את בעסק
ויגורו רחמיך על מדותיך ותתנהג עמנו יי אלהינו
במדת החסד ובמדת הרחמים ותכנס לנו לפני משורת
חדין ובטובך הגדול ושוב חרון אפך מעמך ומעריך

ומאריך ומנחלתך וקיים לנו יי אלהינו את הדבר
שהבטחתנו בתורתך על ידי משה עבדך כאמור : וזכרתי
את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי
אברהם אזכור והארץ אזכור : ונאמר ואף גם זאת בהיותם
בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם להפך
בריתי אתם כי אני יי אלהיהם : ונאמר וזכרתי להם ברית
ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעני הגוים
להיות להם לאלהים אני יי ונאמר ושב יי אלהיך את
שבויתך ורתמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יי
אלהיך שפת : אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך
יי אלהיך ומשם יקחך : והביאך יי אלהיך אל הארץ אשר
ירשו אבותיך וירשתה והטיבך והרבה מאבותיך : ונאמר
על ידי נביאך יי חננו לך קיינו היה זרועם לבקרים אף
ישועתנו

ישועתנו כעת צרה : ונאמר ועת צרה היא ליעקב ומצבה
ישע : ונאמר בכל צרתם לו צר ומלאך פניו הושיעם
באהבתו ובחמלתו הוא נאלם וינטלם וינשאם כל ימ עולם :
ונאמר מי אל כמוך נשא עין ועיבר על פשע לשארית
נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא : ושוב ירחמנו
יכבש עינותינו ותשליך במצולות ים כל חטאתם : תתן
אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי
קדם : ונאמר והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית
הפלתי עולותיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית
הפלה יקרא לכל העמים :

אלו דברים שאין להם שיעור הפאה והכבודים והראיון
וגמילות חסדים ותלמוד תורה : אלו דברים שאדם
עושה אותם אוכל מפרותיהם בעולם הזה והקרן קיימת לו
לעולם הבא ואינו הן כבוד אב ואם וגמילות חסדים
ובקור חולים והכנסת אורחים והשכמת בית הכנסת והכאת
שלום בין אדם לחברו ובין איש לאשתו ורלמוד תורה
בנגד כלם :

לעולם יהא אדם ירא שמים בפרט כבגלוי ומורה על
האמת ודובר אמת בלבבו וישכים ויאמר רבון העולמים
ואדוני הארונים לא על צדקותינו אנחנו מפילים
תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים : אדני שמעה אדני
סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי
שמך נקרא על עירך ועל עמך : מה אני מה חיינו מה
חסדנו מה צדקותינו מה ישועתנו מה כחנו מה נבחרתנו
מה נאמר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו הלא כל הצבורים
באין לפניך ואנשי השם בלא היו וחכמים כבלי מדע

וּנְבוֹנִים כְּכֹלֵי הַשֶּׁבֶר . כִּי רֹב מַעֲשֵׂינֵנו תְּהוּ . וַיְמִי חַיֵּינוּ הֶבֶל
לְפָנֶיךָ וּמִזֶּה הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הֶבֶל הֶבֶל : לְבַר
הַנְּשָׁמָה הַטְּהוֹרָה שֶׁהִיא עֲתִידָה לְתֵן דִּין וְחֶשְׁבֹן לְפָנֶי כֹסֵא
כְבוֹדֶךָ . וְכֹל הַגּוֹיִם כְּאֵין נִגְדֶךָ . שֶׁנֶּאֱמַר הֵן גּוֹיִם כְּמֵר מִדְּלִי
וּבְשִׁחַק מֵאוֹנִים נִחְשְׁבוּ הֵן אֵיִם כְּדֵק יִשׁוּל . אֲבָל אֲנַחְנוּ עִמָּךְ
בְּנֵי כְרִיתֶךָ בְּנֵי אֲבֹרָהּ אֲוֹהֶכָּךְ שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לֹו בְּהַר הַמִּזְבֵּיחַ
זְרַע יִצְחָק עִקְרֶךָ שֶׁנֶּעֱקַר עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֶךָ
כְּכוֹרֶךָ שֶׁמֵּאַהֲבָתֶךָ שֶׁאַהֲבַת אוֹתוֹ וּמִשְׁמַחֲתֶךָ שֶׁשְׂמַחַת בּוֹ
קָרָאת אוֹתוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂרֹן :

לְפִיכָּךְ אֲנַחְנוּ חַיִּיבִים לְהוֹדוֹת לָךְ . וּלְשַׁבַּחְךָ וּלְפָאֲרֶךָ
וּלְרוֹמְמֶךָ . וּלְתֵן שִׁיר שִׁבְחָ וְהוֹדָאָה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל
וְחַיִּיבִים אֲנַחְנוּ לִזְמֵר לְפָנֶיךָ שִׁירָה בְּכֹל יוֹם תְּמִיד . אֲשֶׁרֵנוּ
מֵה טוֹב הִקְלַנּוּ . מֵה נָעִים גִּירְלָנוּ . וּמֵה יָפָה מָאֵר יְרוּשָׁתֵנוּ .
אֲשֶׁרֵנוּ כְּשֶׁאֵנוּ מְשֻׁכְּמִים וּמַעֲרִיבִים בְּכַתִּי כְּנִסְיוֹת וּבְכַתִּי
מְדַרְשׁוֹת וּמִוִּחְדִּים שִׁמְךָ בְּכֹל יוֹם תְּמִיד וְאוֹמְרִים פְּעַמִּים
בְּאַהֲבָה . שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד : נִלְחַט בְּרוּךְ שֵׁם
כְבוֹד מְלֻכוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֵד : ע"כ

אֵתָה הוּא אַחַר קִדְם שְׁכַרְאת הָעוֹלָם וְאֵתָה הוּא אַחַד
לְאַחַר שְׁכַרְאת הָעוֹלָם . אֵתָה הוּא אֵל בְּעוֹלָם הָאֵה .
וְאֵתָה הוּא אֵל בְּעוֹלָם הַבָּא . וְאֵתָה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתְמַא .
קִדְשׁ שִׁמְךָ בְּעוֹלָמְךָ עַל עַם מְקִדְשֵׁי שִׁמְךָ וּבִישׁוּעַתְךָ מְדַבְּנֵנוּ
תְּרוֹם וְתִגְבִּיהַ קְרַנְנוּ . וְהוֹשִׁיעֵנו בְּקְרוֹב לְמַעַן שִׁמְךָ . בְּרוּךְ
הַמְּקִדְשׁ שְׁמוֹ בְּרַבִּים :

אֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת
בְּשָׁמַיִ תְּשֻׁמִּים הַעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים . אֵתָה הוּא
רֵאשׁוֹן וְאֵתָה הוּא אַחֲרוֹן . וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים . קִבְּץ
נְפוּצוֹת

נְפוּצוֹת קוֹיֶךָ מֵאַרְפַּע כְּנַפּוֹת הָאָרֶץ . וּכְיָרוּ וַיִּרְעוּ כָל בָּאֵי
עוֹלָם כִּי אֵתָה הוּא אֱלֹהִים לְבָרֶךְ עֲלִיּוֹן לְכֹל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ :
אֵתָה עֲשִׂיתָ אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ אֵת הַיָּם וְאֵת כָּל אֲשֶׁר
בָּם . וַיְמִי כְּכֹל מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ בְּעֲלִיּוֹנִים וּבַתַּחְתּוֹנִים שִׁי אָמַר
לָךְ מֵה תַעֲשֶׂה וּמֵה תַפְעַל : אֲכִינוּ שְׁבַשְׁמִים חַי וְקַיִם עֲשֵׂה
עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד בְּעֵבֶר כְּבוֹד שִׁמְךָ הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא
שֶׁנִּקְרָא עֲלֵינוּ . וְקַיִם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵת הַדְּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ
עַל יְדֵי צַפְנִיָּה חוֹךְ כְּאָמַר . בַּעַת הַיּוֹם אֲבִיא אֲתֶכֶם וּבַעַת
קִבְּצִי אֲתֶכֶם כִּי אֲתֵן אֲתֶכֶם לַשֵּׁם וּלְתַהֲלָה כְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ
כְּשׁוֹכֵי אֵת שְׁבוֹתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְיָ :

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּרַחֵם עֲלֵינוּ
וְתִמְחֹל לָנוּ אֵת כָּל חַטָּאוֹתֵינוּ . וְתִכַּפֵּר לָנוּ אֵת כָּל
עֲוִנוֹתֵינוּ וְתִמְחֹל וְתִסְלַח לְכֹל פְּשָׁעֵינוּ וְשִׁתְּכֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וּנְקַרִיב לְפָנֶיךָ קָרְבַן תְּמִיד שִׁכְפָר בְּעֲרַנּוּ
כְּמוֹ שֶׁכְּתַבְתָּ עֲלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ כְּאָמַר :
וַיְדַבֵּר יְיָ אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר : צֵן אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאִמְרַת
אֲלֵהֶם אֵת קְרַבְנֵי לַחֲמִי לְאִשֵּׁי רֵיחַ נִיחוּחֵי תְשַׁמְרוּ
לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֵדוֹ : וְאִמְרַת לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ
לִי כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תְּמִיד : אֵת
הַכֶּבֶשׂ אַחַד תַּעֲשֶׂה בְּבֹקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
הָעֶרְבִים : וְעֵשִׂירִית הָאִיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֹּתִית
רְבִיעִית תְּהִיִן : עוֹלֹת תְּמִיד תַּעֲשֶׂינָה בְּהַר סִינַי לְרִיחַ נִיחוּחַ
אִשָּׁה לִי : וְנִסְכּוֹ רְבִיעִית תְּהִיִן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד בְּקִדְשׁ הַסֶּךָ
נִסְךְ שֶׁכֶר לִי : וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים כְּמִנְחַת
הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחוּחַ לִי :

וּבַיּוֹם הַשֶּׁבֶת שְׁנֵי כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
סֹלֶת

סֶלַת מְנַחֵה בְּלֵילָה בְּשִׁמּוֹן וְנִסְכוֹ: עֲלַת שֶׁבֶת בְּשַׁבְתּוֹ עַל
עֲלַת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה:

אֲתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לִפְנֵיךָ אֶת קִטְרֵת
הַסַּמִּים בְּזִמְנֵי שְׁבִית חֲמֻקָּשׁ קָיִים בְּאִשֶׁר צִוִּית אֹתָם
עַל יַד מֹשֶׁה נִבְיִיךָ בְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ: וַיֹּאמֶר יי אֶל מֹשֶׁה
קַח לְךָ סַמִּים נְטֹף וְשַׁחֲלֵת וְחִלְבֵּנָה סַמִּים וּלְבֹנֶה זָכָה בַד
בְּבֵד יִהְיֶה: וַעֲשִׂית אֲתָה קִטְרֵת רִקַח מַעֲשֵׂה רִקַח מִמֶּלֶח
טָהוֹר קֹדֶשׁ: וְשַׁחֲקֵת מִמֶּנָּה הֶרֶק וְנִתְתָה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵרֶת
בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֹנֵד לְךָ שְׁמֵה קֹדֶשׁ קְדָשִׁים תִּהְיֶה לְכֶם:
וְנֹאמַר וְהַקְטִיר עֲדוּ אֶהְרֹן קִטְרֵת סַמִּים בְּבִקְרָה בְּבִקְרָה
בְּהִיטְבוֹ אֶת הַנְּרוֹת יִקְטִירָנָה: וּבְהֶעֱלַת אֶהְרֹן אֶת הַנְּרוֹת
בֵּין הָעֲרֵפִים יִקְטִירָנָה קִטְרֵת תְּמִיד לִפְנֵי יי לְדֹרֹתֵיכֶם:
תָּנוּ רַבְּנֵי פְּטוּם הַקְטִירָת בִּיצֵד: שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְשִׁמְנֵה
מָנִים הָיוּ בָּהּ: שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחֲמִשָּׁה כֶּמֶן יוֹמֵת
הַחֲמָה וְשִׁלְשָׁה מָנִים יִתְרִים שְׁמֵהם מְכֻנִּים בְּהֵן גְּדוֹל מְלֵא
חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכְּפֻרִים: וּמְחֻוֹרָן לְמִכְהֶשֶׁת בְּעֶרְבֵי יוֹם
הַכְּפֻרִים כְּדִי לְקַיֵּם מִצְוַת דְּקָה מִן הַדְּבָרָה: וְאַחַר עֲשֵׂה
סַמִּים הָיוּ בָּהּ וְאֵלוֹ הֵן הַצְּרִי וְהַצְּפוֹרָן וְהַחֲלִבְנָה
וְהַלְּבֹנָה: מִשְׁקַל שֶׁבַע עֵשְׂרֵים שֶׁבַע מָנֵה: מוֹר: וְקִצִּיעָה:
וְשִׁבּוֹלֵת נֶרְדִּי וְכֶרְכּוֹם: מִשְׁקַל שֶׁשָּׁה עֲשָׂר שֶׁשָּׁה עֲשָׂר מָנֵה
הַקִּשְׁטֹ שְׁנַיִם עֲשָׂר: קְלוּפָה שְׁלֹשָׁה: קֶנְמוֹן תְּשַׁע: בּוֹרִית
כְּרִשְׁנָא תְּשַׁע קָבִין: וַיִּן קְפָרִיסִין סְאִין תֵּלֵת וְקָבִין תֵּלֵת:
וְאִם לֹא מִצָּא וַיִּן קְפָרִיסִין מִבֵּיא חֲמֵר חִוּר עֵתִיק: מֶלֶח
סְדוּמִית רֹבַע: מַעֲלָה עֶשֶׂן כָּל שְׁהוּא: רַבִּי נִתָּן הַבְּכִלִי אֹמֵר
אִף מִכֶּפֶת הוֹרְדֵן כָּל שְׁהוּא: אִם נִתָּן בָּהּ דִּבְשׁ פְּסָלָה: וְאִם
חֲסֵר אַחַת מִכָּל סַמִּמָּנֵי חַיִּיב מִיתָה:

רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אֹמֵר הַצְּרִי אֵינוֹ אֵלָּא שֶׁרֶף הַנוֹטֵף
מֵעֵצֵי הַקְטָף: בּוֹרִית כְּרִשְׁנָא לְמָה הוּא: בָּאָה כְּדִי
לְיַפּוֹת בָּהּ אֶת הַצְּפוֹרָן כְּדִי שֶׁתְּהֵא נֹאָה: וַיִּין קְפָרִיסִין לְמָה
הוּא: כֹּא כְּדִי לְשָׂרוֹת בּוֹ אֶת הַצְּפוֹרָן כְּדִי שֶׁתְּהֵא עֵינָה: וְחֵלָא
מִי רַגְלִים יִפִּין לָהּ אֵלָּא שְׁאִין מְכַנְסִין מִי רַגְלִים בְּמִקְדָּשׁ
מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תְּנִיא רַבִּי נִתָּן אֹמֵר כִּשְׁהוּא שׁוֹחֵק אֹמֵר הֶרֶק הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב
הֶרֶק מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יִפְּחֵ לְבָשָׁמִים: פְּטֻמָּה לְחֻצָּאִין
כְּשֶׁרָה לְשִׁדּוּשׁ וְלִרְבִיעַ לֹא שְׁמַעְנוּ: אֹמֵר רַבִּי יְהוּדָה זֶה
הַכֶּלֶךְ אִם כְּמִדְתָּהּ כְּשֶׁרָה לְחֻצָּאִין: וְאִם חֲסֵר אַחַת מִכָּל
סַמִּמָּנֵי חַיִּיב מִיתָה:

תְּנִי בַר קַפְרָא אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשֶׁבַע עֵשְׂרֵים שְׁנֵה הִיתָה בָּאָה
שֶׁל שִׁירִים לְחֻצָּאִין: וְעוֹד תְּנִי בַר קַפְרָא אֵלוֹ הִיָּה נִוִּתָן
בָּהּ קְרִטוּב שֶׁל דְּבִשׁ אִין אֲדָם יִכּוֹל לְעִמּוֹד מִפְּנֵי רִיחָה:
וְלִמָּה אִין מְעַרְכִין בָּהּ דְּבִשׁ מִפְּנֵי שֶׁתְּתוֹרָה אֹמְרָה כִּי כָּל
שְׂאוֹר וְכָל דְּבִשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לִי: לִי הִישִׁיעָה
עַל עַמֶּךָ בְּרַכְתֶּךָ סֵלָה: וַיִּ צְכָאוֹת עֲמָנוּ מִשֹּׁגֵב לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֵלָה: וַיִּ צְכָאוֹת אֲשֶׁרֵי אֲדָם בִּטַח כֶּךָ: וַיִּ הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ: הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ
יִמֵּינוּ בְּקֹדֶם וְעֲרֵבָה לִי מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּימֵי עוֹלָם
וּבְשָׁנִים קְדָמוֹנִיּוֹת:

אֲבִי הוּא מְסַדֵּר סֵדֵר הַמְעַרְכָּה מִשְׁמָא דְגַמְרָא וְאֵלְפָא
דְּאַבָּא שְׂאוּל: מְעַרְכָּה גְּדוּלָה קוֹדֶמֶת לְמְעַרְכָּה שְׁנִיָּה
שֶׁל קִטְרֵת: וּמְעַרְכָּה שְׁנִיָּה שֶׁל קִטְרֵת קוֹדֶמֶת לְסִדּוּר שְׁנֵי
גְּזִירֵי עֲצִים: וְסִדּוּר שְׁנֵי גְּזִירֵי עֲצִים קוֹדֶם לְרִשׁוֹן מוֹבַח
הַפְּנִימִי: וְרִשׁוֹן מוֹבַח הַפְּנִימִי קוֹדֶם לְהַשְׁכַּח חֲמֵשׁ גְּרוֹת:

והשבת חמש נרות קודמת לרם התמיד ורם התמיד קודם להשבת שתי נרות והשבת שתי נרות קודמת לקטרת וקטרת קודמת לאברים ואברים למנחה ומנחה לחביתין וחביתין לנסכין ונסכין למוספין ומוספין לבזיזין ובזיזין קודמין לתמיד של בין הערבים שנאמר וערך עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים עליה השלם כל הקרבנות כדם :

אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורתי קבל רגת עמך שנבנו טהרנו נורא נא גבור דורשי יחודך כבבת שמים ברכם טהרם רחמי צדקתך תמיד גמלים חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך יחיד גאה לעמך פנה וזכרי קדושתך שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

רבון העולמים אתה צייתנו להקריב קרבן התמיד במועדו ולהיות כהנים בעבודתם ולוים בדוכנם וישראל במעמדם ועתה בעונותינו חרב בית המקדש ובטל התמיד ואין לנו לא כהן בעבודתו ולא לוי בדוכנו ולא ישראל במעמדו ואתה אמרת ונשקמה פרים שפתינו :

לכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיהא זרה שיח שפתותינו חשוב ומקביל ומרוצה לפניך כאילו הקרבנו קרבן התמיד במועדו ועמדנו ער מעמדו ונאמר ושחט אתו על ירך המזבח צפונה לפני יי וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב ונאמר זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים איזהו מקומן של זבחים קדשי קדשים שחיתתן בצפון פר ושעיר של יום הכפירים שחיתתן בצפון וקבול דמן בכלי

בכלי שרת בצפון ודמן טעון הויר על בין הכדים ועל הפרוכת ועל מזבח הזהב מתנה אחת מהן מעבבת שיירי הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון ואם לא נתן לו עכב פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים שחיתתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון הויר על הפרוכת ועל מזבח הזהב מתנה אחת מהן מעבבת שיירי הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון ואם לא נתן ראו עכב אלו ואלו נשרפין בבית הרשן חטאת הצבור והיחיד אלו הן חטאת הצבור שעירי ראשי חדשים ושל מועדות שחיתתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון ארבע מתנות על ארבע קרנות ביצר עדה בכבש ופנה לסוכב וכו' לוקח דרומית מזרחית מזרחית צפונית צפונית מערבית מערבית דרומית דרומית שיירי הדם היה שופך על יסוד הדרומי ונאכלין לפניו מן הקלעים לזכרי כהנה בכל מאכל ליום ולילה עד חצות העיקרה קדש קדשים שחיתתה בצפון וקבול דמה בכלי שרת בצפון ודמה טעון שתי מתנות שהן ארבע וטעונה הפשט ונתוח וכליר לאשים זבחי שלמי צבור ואשמות אלו הן אשמות אשם גולות אשם מעלות אשם שפחה חרופה אשם נזיר אשם מצורע אשם הלוי שחיתתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע ונאכלין לפניו מן הקלעים לזכרי כהנה בכל מאכל ליום ולילה עד חצות התורה ואיר נזיר קדשים קלים שחיתתן בכל מקום בעורה ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע ונאכלין בכל העיר לכל אדם בכל מאכל ליום ולילה עד חצות המזרח מהם כיוצא בהם אלא שהמזרח נאכל לכהנים לנשיחה

לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם שְׁלֵמִים קָדְשִׁים קְלִים שְׁחִיטָתָן
בְּכָל מְקוֹם בַּעֲוֶרָה וּדְמָן טַעוֹן שְׁתֵּי מִתְנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע
וְנֹאכְלוֹן בְּכָל הָעִיר לְכָל אֶרֶץ בְּכָל מֵאֵל לְשָׁנֵי יָמִים וְלִילָה
אַחַד הַמּוֹרֶס מֵהֶם בְּיוֹצֵא בָהֶם אֵלֶּא שֶׁהַמּוֹרֶס נֹאכֵל לְכַהֲנִים
לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם הַכֹּכֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסֶח

קָדְשִׁים קְלִים שְׁחִיטָתָן בְּכָל מְקוֹם בַּעֲוֶרָה וּדְמָן טַעוֹן מִתְנֵה
אַחַת וּבְלִבָּר שִׁיתָן כְּנֶגֶד הַיְסוּד שְׁנֵה בְּאִכְלִיתָן הַכֹּכֹר
נֹאכֵל לְכַהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל אֶרֶץ וְנֹאכְלוֹן בְּכָל הָעִיר
בְּכָל מֵאֵל לְשָׁנֵי יָמִים וְלִילָה אַחַד הַפֶּסֶח אֵינוֹ נֹאכֵל
אֵלֶּא בְּיָלֶה וְאֵינוֹ נֹאכֵל אֵלֶּא עַד חֲצוֹת וְאֵינוֹ נֹאכֵל אֵלֶּא
לְמִנּוּיָיו וְאֵינוֹ נֹאכֵל אֵלֶּא צְלִי

רְבִי יִשְׁמַעֵאל אָמַר בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מֵדוֹת הַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת
מִקָּל וְחֹמֶר מִנּוֹרָה שׁוֹחַ מִבְּנִין אֵב וְכֹתוּב אַחַד
מִבְּנִין אֵב וְשָׁנֵי כֹתוּבִים מִכֹּלל וּפְרָט מִפְּרָט וּכְלָל בְּכָל
וּפְרָט וּכְלָל אִי אֵתָהּ דִּין אֵלֶּא כַּעֲיֵן הַפְּרָט מִכֹּלל שֶׁהוּא
צְרִיךְ לְפָרֵט וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צְרִיךְ לְכֹלל וְכָל דְּבַר שֶׁהִיא
בְּכֹלל וְיֹצֵא מִן הַכֹּלל לְלִמֵּד לֹא לְלַמֵּד עַל עֲצָמוֹ יֹצֵא
אֵלֶּא לְלַמֵּד עַד הַכֹּלל כִּלּוֹ יֹצֵא וְכָל דְּבַר שֶׁהִיא בְּכֹלל
וְיֹצֵא לְטַעוֹן טַעוֹן אַחַר שֶׁהוּא כַּעֲנִינוֹ יֹצֵא לְהַקֵּל וְלֹא
לְהַחמִיר וְכָל דְּבַר שֶׁהִיא בְּכֹלל וְיֹצֵא לְטַעוֹן טַעוֹן אַחַר
שֶׁלֹא כַּעֲנִינוֹ יֹצֵא לְהַקֵּל וְלְהַחמִיר וְכָל דְּבַר שֶׁהִיא בְּכֹלל
וְיֹצֵא לְדוֹן בְּדָבָר חֲדָשׁ אִי אֵתָהּ יָכוֹל לְהַחמִירוֹ לְכֹללוֹ עַד
שִׁיחִוִּירוֹ הַכֹּתוּב לְכֹלְרוֹ בְּפִירוּשׁ וְדָבָר הַלָּמֵד מֵעֲנִינוֹ
וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוּפוֹ וְכֵן שְׁנֵי כֹתוּבִים הַמְּכַחֲשִׁים זֶה אֶת
זֶה עַד שֵׁיבֵא הַכֹּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וְיִכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם

יְהוּדָה בֶּן תִּימָא אָמַר הָיוּ עוֹ בְּנִמְר וְקָל בְּנֶשֶׁר וְרִץ בְּצִבִי
וְנָכוֹר

וְנָכוֹר בְּאֵרֵי לַעֲשׂוֹת רְצוֹן אֲבִיךָ שְׁבַשְׁמִים הוּא הָיָה
אָמַר עוֹ פָּנִים לְגִיהֶנֶס וּבִשְׁת פָּנִים לְגַן עֵדֶן

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּכַנֶּה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֲלֻקְנוּ בְּתוֹרָתְךָ לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ בְּדָבָר שְׁלָם

וְאָמַר קָרִישׁ דְּרַבִּנָּן

חֲזוּרֵי לֵוִי קִרְאוּ בְּשֵׁמוֹ הַזֶּה עֲלֵיכֶם עֲלִילוֹתָיו שִׁירוּ לוֹ
זְמִירוֹ לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל נְפְלְאוֹתָיו הַתְּהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ
יִשְׁמַח לֵב מִבְּקִשָׁיו יי דִּרְשׁוּ יי וְעוֹזוּ בְּקִשׁוֹ פְּנֵי תְּמִיד וְזָכוּ
נְפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מִזְּפִיתוֹ וּמִשְׁפָּטָיו פִּיהוּ זֶרַע יִשְׂרָאֵל
עַבְדוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו הוּא יי אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו
זָכוּ לְעֹקֶם בְּרִיתוֹ דְּבַר צוּה לְאַלְפֵי דוֹר אֲשֶׁר כָּרַת אֶת
אֲבֹרָתָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק וְיַעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל
בְּרִית עֹקֶם לְאָמֵר לְךָ אֲתָן אֶרֶץ כְּנַעַן חֹקל נְחֻלְתְּכֶם
בְּחַיּוֹתְכֶם מִתִּי מִסְפָּר כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ וְיִתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל
גּוֹי וּמִמַּמְלַכָּה אֶל עַם אַחֵר לֹא הִנִּיחַ לְאִישׁ לַעֲשֹׂקֶם וְיִזְכַּח
עֲלֵיהֶם מְלָכִים אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי וּבְנִבְיָאֵי אֵל תִּרְעוּ
שִׁירוּ לֵוִי כָל הָאָרֶץ בְּשָׂרוֹ מִיּוֹם אֶל יוֹם יִשׁוּעָתוֹ סִפְרוּ
בְּגוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ בְּכָל הַעַמִּים נְפְלְאוֹתָיו כִּי גָדוֹל יי וּמְהַלָּל
מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים כִּי כָל אֱלֹהֵי הַעַמִּים
אֱלִילִים וְיֵי שְׁמִים עֲשָׂה הוֹר וְהָרָד לְפָנָיו עוֹז וְחֲרוּרָה
בְּמִקְוָמוֹ הַכּוֹ לֵוִי מִשְׁפַּחַת עַמִּים הַכּוֹ לֵוִי כְּבוֹד וְעוֹז הַכּוֹ
לֵוִי כְּבוֹד שְׂמוֹ שָׂאוּ מִנְּחָה וּבָאוּ לְפָנָיו הַשְׁתַּחֲוּוּ לֵוִי בְּחֲדָרָת
קָדְשׁ חִילוֹ מִלְּפָנָיו כָּל הָאָרֶץ אֶף תִּכּוֹן תִּבְּל כָּל תְּמוּט
יִשְׁמַחוּ הַשְׁמִים וְתִגַּל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בְּגוֹיִם יי מִקֵּד יִרְעֵם
הֵים וּמְלוֹאוּ יַעֲלוּץ הַשָּׁרָה וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ אֵז יִרְגְּנוּ עַצִּי הַיֵּעַר
מִלְּפָנֶיךָ

מלפני יי כי בא לשפוט את הארץ : הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו : כיפ ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך : ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן והלל ליי : רוממו יי אלהינו והשתחוו להם דגליו קדוש הוא : רוממו יי אלהינו והשתחוו להם קדשו כי קדוש יי אלהינו : והוא רחום וכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל תמתו : אתה יי לא תכלא רחמך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני : וכור רחמך יי וחסדך כי מעולם המה : הגו עיו לאלהים על ישראל גאותו ועזו בשחקים : נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נותן עזו והעצמות לעם ברוך אלהים :

אל נקמות יי אל נקמות הופיע : הנשא שופט הארץ השב גמול על גאים : ליי הושיעה על עמך ברכתך סלה : יי צבאות עמנו משנב לנו אלהי יעקב סלה : יי צבאות אשרי אדם בוטח בך : יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו : הושיעה את עמך ובהך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם : נפשנו חבתה ליי עורנו ומנננו הוא : כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו כטחנו : יהי חסדך יי עלינו באשר יחלנו כך : הראנו יי חסדך וישעך תתן לנו : קומה עורתה לנו ופרנו למען חסדך : אנכי יי אלהיך המעלך מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו : אשרי העם שבכה לו אשרי העם שיו אלהיו : ואנני בחסדך בטחתי וגל לבי בישועתך אשרדה ליי כי גמל עלי :

(בחנוכה חומרים מזמור שיר הנפת הבית לדוד :)

ארוממך יי כי דליהני ולא שמחת אויבי לי : יי אלהי שועתי

שועתי אליך ותרפאני : יי העלית מן שאור נפשי חייאתי מירדי בור : זמרו ליי חסדיו והודו לזכר קדשו : כי רגע באפו חיים ברצונו בערב ילון ככי ולבקר רנה : ואני אמרת בשלוי כל אמוט לעולם : יי ברצונך העמדתה להררי עזו הסתרת פניך הייתי נבהל : אליך יי אקרא ואל יי אתחנן : מיה בצע בדמי ברדתי אל שחת היודך עפר היגור אמתך : שמע יי וחנני יי היה עוזר לי : הפכת מספרי למחור לי פתחת שקי ותאורני שמחה : למען יימרך כבוד ולא ידום יי אלהי לעולם אורך :

לדוד ברכי נפשי את יי וכר קרבי את שם קדשו : ברכי נפשי את יי ואל תשכחי כל גמוליו : הסולח לכל עונכי הרופא לכל תחלואיכי : הגואל משחת חייכי המעטרכי חסד ורחמים : המשביע בטוב עריך תתחדש כנשר נעורכי : עושה צדקות יי ומשפטים לכל עשוקים : יודיע הרבי למשה לבני ישראל עלילותיו : רחום וחנן יי ארך אפים ורב חסד : לא לנצח יריב ולא לעולם ישור : לא כחטאינו עשה לנו ורא כעונותינו גמר עלינו : כי כנבוה שמים עד הארץ נבר חסדו על יראיו : ברחוק מורה ממערב הרחיק ממנו את פשעינו : ברחם אב על בנים רחם יי על יראיו : כי הוא ידע יצרנו וכוור כי עפר אנחנו : אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ : כי רוח עברה בו ואיננו ולא יכירנו עוד מקומו : וחסד יי מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים : לשמרי בריתו ולזוכרי פקדיו לעשותם : יי בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משנה : ברכו יי מלאכי גבורי כח עשי דברו לשמוע בקול דברו : ברכו יי כל צבאי משרתיו עשי רצונו : ברכו יי בר מעשיו בכל מקומות ממלתו

ממשלתו ברבי נפשי את יי :

(כשת תזכר אומרוס יי הוא האלהים יי הוא האלהים : כ"פ)

יי מלך יי מלך יי ימלוך לעולם ועד : כ"פ

ויהי יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחר ושמו

אחד : הושיענו יי אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות

לשם קדשך להשתבח בתהלתך : ברוך יי אלהי ישראל

מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה : כל

הנשמה תהלל יה הללויה : וס נוסוס לומר

למנצח בגנינות מזמור שיר : אלהים יחננו ויברכנו יאר

פניו אתנו סלר : לדעת בארץ הרבך בכל גוים

ישעיתך : יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם : ישמחו

וירננו לאמים כי תשפוט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם

סלר : יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם : ארץ נתנה

יבילה וברכנו אלהים אלהינו : וברכנו אלהים ויראו אותו

כל אפסי ארץ : ע"ב

למנצח מזמור לרוד : השמים מספרים כבוד אל ומעשה

ידיו מגיד הרקיע : יום ליום וביע אמר ולילה

ללילה יהיה דעת : אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם :

בכל הארץ יצא קום וקצצה תבל מליהם לשמש שם אהל

בהם : והוא כחתן יוצא מחפתו ישיש כגבור לרוץ ארץ :

מקצצה השמים מוצאו ותקופתו ער קצותם ואין נסתר

מחמתו : תורת יי המימה משיבת נפש עדות יי נאמנה

מחכימת פתי : פקודי יי ישרים משמחי לב מצות יי ברה

מאירת עינים : יראת יי טהורה עומדת לעד משפט יי

אמת צדקו יחדו : הנחמדים מזהב ומפו רב ומתוקים מדבש

ינפת צופים : גם עבדך נזהר בהם בשמרם עקב רב :

שגיאות

שגיאות מי יבין מנסתרות נקני : גם מזדים חשך עבדך אל

ימשלו כי אז איתם ונקיתי מפשע רב : יהיו לרצון אמרי פי

והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי :

רננו צדיקים בני לישרים נאווה תהלה : הודו ליי כגבור

בגבל עשור זמרו לו : שירו לו שיר חדש היטיבו

גגן בתרועה : כי ישר דבר יי וכד מעשהו באמונה : אהב

צדקה ומשפט חסד יי מלאה הארץ : בדבר יי שמים נעשו

וברוח פיו כל צבאם : כנס כנר מי הים נתן באוצרות

ההומות : יראו מיי כל הארץ ממנו יגורו כל יושבי תבל :

כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד : יי הפיר עצת גוים

הניא מחשבות עמים : עצת יי לעולם תעמד מחשבות לבו

לדר ודר : אשרי הגוי אשר יי אלהיו העם בחר לנחלה לו :

משמים רביט יי ראה את כל בני הארס : ממכון שבתו

השגיח אל כל יושבי הארץ : היוצר יחד לבם המבין אל

כל מעשיהם : אין המלך נושע ברב-חיל גבור לא ינצל

ברב-כח : שקר הסוס לתשועה וברוב חילו לא ימלט : הנה

עין יי אר יראו למיחלים לחסדו : להציל ממות נפשם

ולחיותם ברעב . נפשונו חבתה ליי עורנו ומנננו הוא : כי

בו ישמח לבנו כי בלשם קדשו בטחנו : יהי חסדך יי עלינו

כאשר יחלנו לך :

לרוד בשנותו את טעמו לפני יי ויגדשו וילך :

אברכה את יי בכל עת תמיד תהלתו כפי : בני

התהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו : גדלו ליי אתי וגרוממה

שמו יחדו : דרשתי את יי ועני ומכל מגודותי הצילני :

רביטו אליו ונהרו ופניהם אל יחפרו : זה עני קרא ויי שמע

ימכל צרותיו הושיעו : הנה מלאך יי סביב ליראיו ויחלצם :

טעמו

מַעֲמֹו וְרָאוּ כִי טוֹב יְיָ אֲשֶׁרֵי הִגְבֵּר יַחֲסֶה בּוֹ : יֵרְאוּ אֶת יְיָ
 קְרָשׁוּ כִי אֵין מַחֲסוֹר לִירְאָיו : כַּפִּירִים רָשׁוּ וְרַעְבּוּ וְרוּשֵׁי
 יְיָ לֹא יַחֲסוּ כָל טוֹב : לִכּוּ בָנִים שָׁמְעוּ לִי וְרָאתִי יְיָ אֶלְמַדְכֶם :
 מִי הָאִישׁ הַחֶפֶץ חַיִּים אֲהַב יָמִים לְרֹאוֹת טוֹב : נִצּוֹר לְשׁוֹנֵךְ
 מִרַע וּשְׁפַתְךָ מִדְבַר מִרְמָה : סוֹר מִרַע וְעֵשֶׂה טוֹב בְּקִישׁ
 שְׁלוֹם וּרְדֵפְהוּ : עֵינֵי יְיָ אֵל צְדִיקִים וְאֹזְנֵי אֵל שׁוֹעֲתִם : פְּנֵי
 יְיָ בַעֲשֵׂי רַע לְחַכְרִית מֵאֶרֶץ זָכָרִם : צַעְקוּ וְיִשְׁמַע וּמִכָּל
 צָרוֹתֶם הַצִּילֶם : קְרוֹב יְיָ לְנִשְׁבְּרֵי לֵב וְאֵת דְּבַאי רוּחַ יוֹשִׁיעַ :
 רַבּוֹת רַעוֹת צְדִיק וּמִכָּלֶם יִצִּילֵנוּ יְיָ : שׁוּמֵר כָּל עַצְמוֹתָיו
 אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבְּרָה : תְּמוֹתֶת רַשַׁע רַעַה וּשְׂנְאֵי צְדִיק
 יֵאָשְׁמוּ : פּוֹדֶה יְיָ נַפְשׁ עַבְדָּיו וְלֹא יֵאָשְׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ :
 הַפְלִיחַ לְמִשְׁרָה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מֵעוֹן אֲתָה הָיִיתָ לְנוּ
 בְּדַר וְדַר : כְּטָרֵם הָרִים יִרְדּוּ וְתַחֲלֹל אֶרֶץ וְתַבֵּל
 וּמַעֲוֹלָם עַד עוֹלָם אֲתָה אֵל : תִּשָּׁב אֲנוּשׁ עַד דְּבַא וְהֵאמֵר
 שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם : כִּי אֶרֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כִּיֹּס אֲתַמּוֹל כִּי יַעֲבֹר
 וְאֲשִׁמּוּרָה בְּלִידָה : זְרַמְתָּם שָׁנָה יְהִי בְּבִקְרָה בְּחִצִּיר וְתַלְוֶף :
 בְּבִקְרָה יִצִּיץ וְחַלְף לְעֵרֵב יְמוּלֵל וְיִבֵּשׁ : כִּי כְרִינוּ בְּאֶפְדָּךְ
 וּבַחֲמַתְךָ נִבְהַלְנוּ : שְׁתַּח עֲוֹנוֹתֵינוּ לְנִגְדֶךָ עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר
 פְּנֶיךָ : כִּי כָּל יְמֵינוּ פָּנוּ בְּטַבְרַתְךָ כְּלִינוּ שְׁנִינוּ כְּמוֹ הַגֵּה :
 יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּנִבּוֹרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה
 וְרַהֲבָם עָמַד וְאָזֵן כִּי גַז חִישׁ וְנִעְפָּה : מִי יוֹדַע עוֹן אֶפְדָּךְ
 וּכְיִרְאָתְךָ עַבְרַתְךָ : לְמִנּוֹת יְמֵינוּ בֵּן הַיָּדַע וְנִכְיֵא לְכַב חֲכָמָה :
 שׁוֹכֵה יְיָ עַד מְתֵי וְהִנָּחֵם עַל עַבְדֶּיךָ : שִׁבְעֵנוּ בְּבִקְרָה חֲסִדְךָ
 גִּרְנָנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל יְמֵינוּ : שְׁמַחְנוּ בִּימּוֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת
 רָאִינוּ רַעַה : וְרָאָה אֵל עַבְדֶּיךָ פֶּעֶלְךָ וְהַדְרִיךְ עַל בְּנֵיהֶם :
 וְיְהִי נֹעֵם אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה

וְעֵשֶׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה :

יֵשֶׁב בְּסַחַר עֲרִיזוֹן בְּצֵל שְׂדֵי יִתְלוֹנָן : אֵמַר לֵנוּ מַחֲסֵי וּמִצִּוֹדֹתֵי
 אֱלֹהֵי אֲבֹטָח בּוֹ : כִּי הוּא תִצְלַךְ מִפֶּח יִקְשׁ מִדְּבַר
 חַיּוֹת : כְּאֲבִרְתֵי יִסָּךְ לָךְ וְתַחַת כְּנַפְיוֹ תַחֲסֶה צִנָּה וְסוּחַרְהָ
 אֲמַתּוֹ : לֹא תִירָא מִפַּחַד לֵילָה מִחֶץ יַעֲוֶף יוֹמָם : מִדְּבַר
 כְּאֶפֶל וְהַלּוֹךְ מִקֶּטֶב יִשׁוֹר צְהָרִים : יִפְּאֵל מִצְדָּךְ אֶרֶף וּרְכַבָּה
 מִיִּמִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגַּשׁ : רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֹט וְשִׁלְמַת רִשְׁעִים
 תִּרְאָה : כִּי אֲתָה יְיָ מַחֲסֵי עֲלִינוּ שְׁמָהּ מַעֲוֹנֶךָ : לֹא תֵאָנֶה
 אֵלֶיךָ רַעַה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאֶהְדָּךְ : כִּי מִלְּאֲכִיו יִצּוֹה לָךְ
 לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל הַדְּרָכֶיךָ : עַל בְּפִים יִשְׁאוּנֶךָ פֶּן תִּגּוֹף בְּאֲבָן
 רִגְלֶךָ : עַל שַׁחַל וּפְתָן תִּרְדּוּךָ תִּרְמוֹס כַּפִּיר וְתַנִּין : כִּי כִי
 חֲשַׁק וְאֶפְלֹטָהוּ אֲשַׁנְבְּהוּ כִּי יִדַע שְׁמִי : יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ
 אֲנִכִּי בְצָרָה אֲחַלְצֵהוּ וְאֲכַבְּדֵהוּ : אֶרְךָ יָמִים אֲשַׁבְּיעֵחּוּ
 וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי :

מִזְמוֹר שִׁירוֹ לַיְיָ שִׁיר חֲדָשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה לּוֹ
 יְמִינוּ וְזִרְעֵ קִרְשׁוֹ : הוֹדִיעַ יְיָ יִשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם
 גְּלָה צְדָקָתוֹ : זָכַר חֲסִדוֹ וְאִמּוֹנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָּל
 אֲפָסֵי אֶרֶץ אֵת יִשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ : הִרְיעוּ לַיְיָ כָּל הָאֶרֶץ פָּצְחוּ
 וְרִנְנוּ וּזְמְרוּ : זְמְרוּ לַיְיָ בְּכַנּוֹר וְקוֹל זְמֵרָה : בְּחִצּוֹצְרוֹת
 וְקוֹל שׁוֹפָר הִרְיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ : יִרְעַם הַיָּם וּמִלֵּאוּ תַבֵּל
 וְיִשְׁבִּי בָהּ : נִהְרוֹת יִמְחָאוּ כַף יַחַד הָרִים יִרְנְנוּ : לִפְנֵי יְיָ כִּי
 בָּא לְשַׁפֵּט הָאֶרֶץ יִשְׁפֹּט תַבֵּל בְּצָדֵק וְעַמִּים כְּמִישְׁרִים :
 שִׁיר לְמַעֲלוֹת אֲשָׂא עֵינֵי אֵל הַהָרִים מֵאֵין יָבֵא עוֹרֵר : עוֹרֵר
 מַעַם יְיָ עָשָׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : אֵל יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ אֵל
 יָנוּם שְׁמֶרְךָ . הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוּמֵר יִשְׂרָאֵל : יְיָ
 שׁוּמְרֶךָ יְיָ צִלְךָ עַד יַד יְמִינֶךָ : יוֹסֵם הַשָּׁמַשׁ לֹא יִכְבֶּה וְיִרַח
 בְּלִילָה

וְנָעַד פְּרַעַה וְחִלּוּ בַיָּם סוּף
 לְמִלִּיךְ עֲמוּ בַמֶּדְבָּר
 לְמַכָּה מַלְכִים גְּדִלִים
 וַיַּהְרוּגוּ מַלְכִים אֲדִירִים
 לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי
 וּלְעֵוִי מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
 וַנִּתֵּן אֶרֶץ לְנַחֲלָה
 נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדָה
 שְׁבַשְׁפַּלְנוּ זָכַר לָנוּ
 וַיַּפְרְקֵנוּ מִצְרַיִם
 נֹתֵן לָחֶם לְכֹל בָּשָׂר
 הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הַשָּׁמַיִם

בְּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם בְּרוּךְ אֲזִמְרָה וְעִוְשָׁה בְּרוּךְ גֹּזֵר
 וּמַקְיָם בְּרוּךְ עוֹשֶׂה בְּרֵאשִׁית בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל
 הָאָרֶץ בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שְׂכָר טוֹב
 לְיִרְאָיו בְּרוּךְ מְעַבֵּיר אֶפְלָה וּמַבְיֵא אוֹרָה בְּרוּךְ אֵל חַי
 לְעַד וְקִים לְנֶצַח בְּרוּךְ שֶׁאֵין לְפָנָיו עוֹלָה וְלֹא שִׁכְחָה וְלֹא
 מִשׁוּא פָּנִים וְלֹא מַקַּח שָׁחַד צְדִיק הוּא בְּכֹל הִרְכִּיז וְחָסִיד
 בְּכֹל מַעֲשָׂיו בְּרוּךְ פּוֹדֵה וּמַצִּיל בְּרוּךְ הַמְּנַחֵל מְנוּחָה
 לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ
 וּבְרוּךְ זָכָר לְעוֹלָמֵי עַד בְּרוּךְ אֲתָה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם הַמֶּלֶךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ אֲבֵי הַרְחֵמָן מְהֵלֵל בְּפִי עַמּוֹ
 מְשַׁבַּח וּמְפֹאֵר בְּלִשׁוֹן כָּל חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו וּבְשִׁירֵי דָוִד
 עֲבָדֶךָ נְחַלְלֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת נְהַדְרֶךָ
 נְגַדְלֶךָ נְשַׁבְּחֶךָ נְפָאֲרֶךָ נְרוֹמְמֶךָ וְנַמְלִיכֶךָ וְנַקְדִּישֶׁךָ
 וְנַעֲרִיצֶךָ וְנַזְכִּיר שְׁמֶךָ מְלַכְנוּ אֱלֹהֵינוּ יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים
 מִשְׁבַּח

מְשַׁבַּח וּמְפֹאֵר שְׁמוֹ עַד עַד : בְּרוּךְ אֲתָה יי מֶלֶךְ מְהֵלֵל
 בְּתַשְׁבְּחוֹת :

יש אומרים כרוך שאמר זה כל דרך סקלם סוף סוף טובות
 בְּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם בְּרוּךְ הוּא בְּרוּךְ אֲזִמְרָה וְעִוְשָׁה
 בְּרוּךְ גֹּזֵר וּמַקְיָם בְּרוּךְ עוֹשֶׂה בְּרֵאשִׁית בְּרוּךְ
 מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם
 שְׂכָר טוֹב לְיִרְאָיו בְּרוּךְ חַי לְעַד וְקִים לְנֶצַח בְּרוּךְ פּוֹדֵה
 וּמַצִּיל בְּרוּךְ שְׁמוֹ בְּרוּךְ אֲתָה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַאֵל
 אֲבֵי הַרְחֵמָן הַמְּהֵלֵל בְּפִי עַמּוֹ מְשַׁבַּח וּמְפֹאֵר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו
 וְעַבְדָּיו וּבְשִׁירֵי דָוִד עֲבָדֶךָ נְחַלְלֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת
 וּבְזִמְרוֹת וְנַגְדִּילֶךָ וְנַשְׁבְּחֶךָ וְנַפְאֲרֶךָ וְנַמְלִיכֶךָ וְנַזְכִּיר שְׁמֶךָ
 מְלַכְנוּ אֱלֹהֵינוּ יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים מֶלֶךְ מְשַׁבַּח וּמְפֹאֵר עַד
 עַד שְׁמוֹ הַגְּדוֹל בְּרוּךְ אֲתָה יי מֶלֶךְ מְהֵלֵל בְּתַשְׁבְּחוֹת : עַיִב
 מְזֻמָּר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת : טוֹב לְהוֹדוֹת לַיי וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ
 עֲלֵינוּ : לְהַגִּיד בְּבִקְרַת חֲסִדֶךָ וְאֲמוּנַתְךָ בְּלִילוֹת : עֲלֵי
 עֲשׂוֹר וְעֲלֵי נָבֵל עֲלֵי הַגִּיּוֹן בְּכַנּוֹר : כִּי שִׁמְחַתְּנִי יי בַּפַּעֲלִיךָ
 בְּמַעֲשֵׂי יְדִידֶיךָ אֲרַגֵּן : מִרָה גְּדָלוֹ מַעֲשֶׂיךָ יי מֵאֵד עֲמָקוֹ
 מִחֲשִׁבּוֹתֶיךָ : אִישׁ בְּעַר רֹא יַדַּע וּבְסִיל לֹא יִכִּין אֶת זֹאת :
 בְּפָרוּחַ רִשְׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיִּצְיָצוּ כֹר פְּעַעֲרֵי אֲוֹן לְהַשְׁמַדֵם
 עַד עַד : וְאֲתָה מְרוֹם לְעוֹלָם יי : כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יי כִּי הִנֵּה
 אֹיְבֵיךָ יֵאָבְדוּ וַיִּתְפָּרְדּוּ כָּל פְּעַלֵי אֲוֹן : וְתָרַם כְּרֵאֵם קִרְנֵי
 בְּלוֹתֵי בְשֵׁמֶן רַעֲנָן : וְתַבַּט עֵינָיו בְּשׂוּרֵי בְּקָמִים עֲלֵי מְרַעִים
 הַשְׂמַעְנָה אֲוֹנֵי : צְדִיק בְּתִמְרֵי יִפְרַח כְּאֲדָרְזוֹ בְּלִבְנוֹן יִשְׁגַּה :
 שְׂתוּלִיּוֹם בְּכִיתָ יי בְּחֲצֹצֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ : עוֹד יִנּוּבוּן
 בְּשִׁיבָה דְשִׁנִּים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ : לְהַגִּיד כִּי יִשְׂרָאֵל יי צִרִי וְלֹא
 עוֹלָתָה

עולתה בו :

וּמֶלֶךְ גֵּאוֹת לְבַשׁ לְבִישׁ יְיָ עַל הַתְּאֵדָה אֵף תִּבְּזוּ תִּבְּל כָּל
תְּמוֹז : נִכּוֹן כְּסֵאֵךְ מֵאֵז מַעֲלֵם אֶתָּה : נִשְׂאוּ נְהַרְוֹת יְיָ
נִשְׂאוּ נְהַרְוֹת קוֹלֵם יִשְׂאוּ נְהַרְוֹת הַכִּיִּם : מְקוֹלוֹת מִיִּם רַבִּים
אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אֲדִיר בְּמָרוֹם יְיָ : עֲדִיתְךָ נִגְמָנוּ מְאֹד
לְבֵיתְךָ נִאֻוָּה קָדְשׁ יְיָ לְאַרְךָ יָמִים :

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו : יְהִי שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ
מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם : מִמְּוֹרָח שְׁמֵשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֵרָה שֵׁם
יְיָ : רַם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ : יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם
יְיָ זְכָרְךָ לְדֹר וָדֹר : יְיָ בְּשָׁמַיִם הַכִּיִּן כְּסֵאוֹ וּמַלְכוּתוֹ כְּכֹל
מְשָׁלָה : יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְיָ מֶלֶךְ :
יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד : יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעַד
אֲבָרוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ : יְיָ הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִנֵּיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים :
רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת כָּלֵב אִישׁ וְעֲצַת יְיָ הִיא תְּקוּם : עֲצַה יְיָ
לְעוֹלָם תִּעֲמַד מַחֲשָׁבוֹת לְבוֹ לְדֹר וָדֹר : כִּי הוּא אֱמַר וַיְהִי
רְוָא צוּרָה וַיַּעֲמֹד : כִּי בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן אֹוָה לְמוֹשָׁב לוֹ : כִּי
יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהִי יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ : כִּי לֹא יִטַּשׁ יְיָ עַמּוֹ
וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזוֹב : וְהוּא רַחוּם יַכְפִּיר עֵינָיו וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה
לְהַשִּׁיב אָפוֹ וְלֹא יַעֲיֵר כָּל חַמְתּוֹ : יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
בְּיוֹם קְרָאֵנוּ :

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹר יִתְּלִיךָ סֵלָה : אֲשֶׁרִי הָעַם שְׂכֵכָה
לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שְׂנֵי אֱלֹהֵיוֹ :

תְּהַלֵּה לְדֹר אֲרוֹמְמֶךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם
וְעַד : כְּכֹל יוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאַהֲלִלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעַד :
גְּדוֹל יְיָ וּמְהַלֵּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר : דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח
מַעֲשֵׂיךָ נִבְהַלְתֶּךָ נִגְדוּ : הַדָּר כְּבוֹד הוֹרֵךְ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ
אִשִּׁיחָה

אִשִּׁיחָה : וַעֲזוּ נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וְגִדְלוֹתֶיךָ אֲסַפְּרָנָה : זְכָר
רַב טוֹבְךָ יִבְעִי וְצַדִּיקְךָ יִדְגֵנוּ : חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ אֲרַךְ אַפַּיִם
וְגִדְלוֹתֶיךָ : טוֹב יְיָ לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו : יוֹדֵךְ יְיָ
כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחִסְדֶיךָ יִבְרַכְכָּה : כְּבוֹד מְלִכּוּתְךָ וַיֹּאמְרוּ
וְנִבְהַלְתֶּךָ יִדְבְּרוּ : לְהוֹדִיעַ לְכָנִי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וּכְבוֹד הַדָּר
מְלִכּוּתוֹ : מְלִכּוּתְךָ מְלִכּוּת כָּל עוֹלָמִים וּמִמְשָׁלְתְךָ כְּכֹל הוֹר
וָדֹר : סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנוֹפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים : עֵינֵי
כָּל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכֵלֵם בְּעַתּוֹ : פּוֹתֵחַ
אֶת יַדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן : צַדִּיק יְיָ כְּכֹל הִרְכִּיז וְחִסִּיד
כְּכֹל מַעֲשָׂיו : קְרוֹב יְיָ לְכָל קוֹרְאָיו לְכָר אֲשֶׁר יִקְרָאוּהוּ
בְּאַמַּת : רִצּוֹן יִרְאוּ יַעֲשֶׂה וְאֵת שׁוֹעֲתֵם יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעֵם :
שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֲהָבָיו וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד : תְּהַלֵּל
יְיָ יִדְבַר פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל בֶּשֶׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעַד : וְאַנְחֵנוּ
נִבְרָךְ יְהִי מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּיָהּ נִפְשֵׁי אֵת יְיָ : אֶהְלֵלָה יְיָ בְּחַי אֱמוּנָה לְאֱלֹהֵי
בְּעוֹדֵי : אֵל תִּכְטְחוּ בְּגִדִיבִים בְּכֵן אֲדָם שְׂאִין לוֹ
תְּשׁוּעָה : תִּצְאָה רֹחוֹ וְיִשׁוּב לְאַרְמְתוֹ בְּיוֹם הַרְוָא אֲבָרוּ
עֲשִׂתוֹנֹתָיו : אֲשֶׁרִי שְׂאֵל יַעֲקֹב בְּעוֹנָיו שְׁבָרוּ עַל יְיָ אֱלֹהֵיוֹ :
עֲשָׂה שְׁמִים וְאַרְץ אֵת הַיָּם וְאֵת כָּל אֲשֶׁר בָּם הַשׁוֹמֵר אֱמַת
לְעוֹלָם : עוֹשֶׂה מִשְׁפָּט לְעֹשׂוֹקִים נוֹתֵן לָחֵם לְרַעֲבִים יְיָ מִתִּיר
אֲסוּדִים : יְיָ פּוֹקֵחַ עוֹרִים יְיָ זוֹקֵף כְּפוּפִים יְיָ אֲהַב צַדִּיקִים :
יְיָ שׁוֹמֵר אֶת גְּרִים יְתוֹם וְאַלְמָנָה יַעֲזֹר וְדָרְךָ רְשָׁעִים יַעֲזוּב :
יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב זְמֵרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי נָעִים נְאוּוָה תְּהַלֵּה : בּוֹנֵה
יְרוּשָׁלַם יְיָ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנַס : הִרְוֵפֵא לְשִׁבְרוּי
לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְבוֹתֵם : מוֹנֵה מִסְפָּר לְכוֹכְבִים לְכֹלֵם שְׁמוֹת

יִקְרָא : גִּדּוּל אֲדוֹנָנוּ וְרֵב כַּח לְתַבּוּנָתוֹ אִין מִסְפֵּר : מַעֲוֹדֵד
 עֲנִיִּים וְיִ מְשֻׁפָּל רְשָׁעִים עֲרֵי אֶרֶץ : עֲנֵנו לִי בְּתוֹדָה זְמֵרוֹ
 לְאַלְהֵינוּ בְּכַנּוּד : הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעֵבִים הַמְכִיז לְאֶרֶץ מִטָּר
 הַמְצַמִּיחַ הַרִים הַצִּיר : נוֹתֵן לְבַהֲמָה לַחֲמָה לְבִנֵי עֵרֵב אֲשֶׁר
 יִקְרָאוּ : לֹא בְּגִבּוֹרֵת הַפּוֹס יַחֲפִיז לֹא בְּשִׁקִּי הָאִישׁ יִרְצֶה :
 רוֹצֵה וְיִ אֶת יִרְאִיו אֶת הַמִּיֻחָלִים לְחַסְדּוֹ : שִׁבְחֵי יִרוּשָׁלַם
 אֶת וְיִ הַלְלֵי אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן : כִּי חֹק בְּרִיחֵי שְׁעֵרֶיךָ בְּכַד בְּנִיךָ
 בְּקִרְבֶּךָ : הַשֶּׁם גְּבוּלְךָ שְׁלוֹם חֶלֶב חַטִּיִּים יִשְׁבִּיעֶדְךָ : הַשְׁלַח
 אֲמַרְתָּנוּ אֶרֶץ עַד מֵהַרְרֵי יִרְוִיז דְּבָרוֹ : רַגְזוֹתֵינוּ שְׁלֵג בְּצִמֹר
 כְּפֹר כְּאֶפֶר יִפּוֹר : מִשְׁלֹיךְ קָרְחוֹ כַפְתִּיִם לְפָנֵי קָרְתֵנוּ מִי
 יַעֲמֹד : יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמְסַם יִשָּׁב רוּחוֹ וַיִּזְרוּ מַיִם : מְגִיד
 דְּבָרָיו רַיִעַקֵב חֲקִיו וּמְשַׁפְּטֵיו לְיִשְׂרָאֵל : לֹא עֲשֶׂה כֵן לְכָל
 גּוֹי וּמְשַׁפְּטִים בָּל יִדְעוּם הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת וְיִ מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בְּמְרוֹמֵימִם :
 הַלְלוּהוּ בָּל מְלֹאכֵיו הַלְלוּ בָּל צְבָאוֹי : הַלְלוּהוּ
 שְׁמֵשׁ וַיִּרַח הַלְלוּהוּ בָּל כּוֹכְבֵי אוֹר : הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
 וְחַמִּים אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם : יַהֲלֵלוּ אֶת שֵׁם וְיִ כִּי הוּא צוּר
 וְנִבְרָאוֹ : וַיַּעֲמִירֵם לְעַד לְעוֹלָם חֲקֵנָתָן וְלֹא יַעֲבוֹר : הַלְלוּ
 אֶת וְיִ מִן הָאָרֶץ תְּנִינִים וְכָל תְּהוֹמוֹת : אֲשֶׁר וּבְרָד שְׁלֵג וְקִיטוֹר
 רוּחַ סַעֲרָה עוֹשֶׂה דְּבָרוֹ : הַהָרִים וְכָל גְּבְעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל
 אֲרָוִים : הַחַיָּה וְכָל בְּהֵמָה רִמֵּשׁ וְצִפּוֹר כָּנָף : מְרִכֵי אֶרֶץ
 וְכָל לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל שׁוֹפְטֵי אֶרֶץ : בַּהוֹרִים וְגַם בְּתוֹלוֹת
 וְקַנְיִים עִם נְעָרִים יַהֲלֵלוּ אֶת שֵׁם וְיִ כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ
 הוֹדוּ עַד אֶרֶץ וְשָׁמַיִם : וַיִּרַם קָרֵן לְעַמֵּי תְהִלָּה לְכָל חַסִּדָיו
 לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבֵי הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ שִׁירוֹ לִי שִׁיר חֲדָשׁ תְהִלָּתוֹ בְּקִהַל חַסִּדִים : יִשְׁמַח
 יִשְׂרָאֵל

יִשְׂרָאֵל בְּעוֹשָׁיו בְּנֵי צִיּוֹן וַיִּגְדְּלוּ בְּמַלְכָם : יַהֲלֵלוּ שְׁמוֹ
 בְּמַחּוֹל בְּתוֹף וּבְנֹזֵר וַיִּזְמְרוּ לוֹ : כִּי רוֹצֵה וְיִ בְּעַמּוֹ יִפְאֵר
 עֲנִיִּים בִּישׁוּעָה : יַעֲזוּ חַסִּדִים בְּכַבּוֹד יִרְנְנוּ עַל מְשַׁכְּבוֹתָם :
 רוֹמְמוֹת אֵל בְּנִרְנָם וְהִרְבּוּ פִיפוּיֹת בְּיָדָם : לַעֲשׂוֹת נִקְמָה
 בְּגוֹיִם תּוֹכְחוֹת בְּלֹא מַיִם : לְאַסּוֹר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִּים וּנְכַבְדֵיהֶם
 בְּכַבְלֵי בְרוֹל : לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּתוֹב הַדָּר הוּא לְכָל
 חַסִּדָיו הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְעַ עוֹז : הַלְלוּהוּ
 בְּנִבְרוֹתָיו הַלְלוּהוּ בְּרוֹב גְּדֻלוֹ : הַלְלוּהוּ בְּחִקְע
 שׁוֹפֵר הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וּבְנֹזֵר : הַלְלוּהוּ בְּתוֹף וּמַחּוֹל הַלְלוּהוּ
 בְּמִנִּים וְעֵיב : הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
 תְרוּעָה : כָּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יְהִי הַלְלוּיָהּ : כַּהֲתִיחַ
 בְּרוּךְ וְיִ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן : בְּרוּךְ וְיִ מִצִּיּוֹן שִׁיבֵן יִרוּשָׁלַם
 הַלְלוּיָהּ : בְּרוּךְ וְיִ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה
 נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ : וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ
 אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן :

וַיְבָרֶךְ ה' אֶת יִי לְעֵינֵינוּ כָּל הַקָּהָל וַיֹּאמֶר ה' אֶת
 וְיִ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מַעֲוֹלִים וְעַד עוֹלָם : לֵךְ וְיִ
 הַגְּדִלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצַח וְהַהוֹד כִּי כָּל בְּשָׁמַיִם
 וּבָאָרֶץ לֵךְ וְיִ הַמְּמַלְכָה וְהַמְּהַנְּשֵׂא לְכָל לְרֹאשׁ : וְהַעֲשֵׂה
 וְהַכְּבִיד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל וּבִידְךָ כַּח וְנִבְרָה וּבִידְךָ
 לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לְכָל : וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ וּמְהַלֵּל
 לְשֵׁם הַתְּפָאֶרֶתךָ : וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדְךָ וּמְרוֹמְךָ עַל כָּל בְּרָכָה
 וְתְהִלָּה : אַתָּה הוּא וְיִ לְבַדְּךָ אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי
 הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאֵם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר
 בָּהֶם וְאַתָּה מְתִיחַ אֶת בְּרַם וְצָבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִיִּים :
 אַתָּה

אתה הוא יי האלהים אשר בחרת באברהם והוצאתו מאור
בשדים ושמת שמו אברהם : ומצאת את לבבו נאמן לפניך
וכרות עמו חבירות לתת את ארץ הכנעני החתי האמורי
והפרזי והיבוסים והגרגזשי לתת לזרעו ותקם את הברית כי
צדיק אתה : ותרא את עני אבותינו במצרים ואת זעקתם
שמעת על ים סוף : ותתן אתות ומופתים בפרעה ובכל
עבדיו ובכל עם ארצו כי ידעת כי הוידו עליהם ותעש לה
שם כהיום הזה : והיום בקעת לפניהם ויעברו ברוך הים
ביבשה ואת רודפיהם השלכת במצולת כמו אבן במים עוים :
וישע יי ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל
את מצרים מת על שפת הים : וירא ישראל את
היך הגדלה אשר עשה יי במצרים ויראו העם את יי
ויאמינו ביי ובמשה עבדו :

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה
הזאת ליי ויאמרו לאמר
אשירה ליי כי גאה גאה סוס ורכבו רמת
ביים : עזי וזמרת יה
ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי
וארוממנהו : יי איש
מלחמה יי שמו : מרכבות פרעה וחילו
ירה ביים ומבחר שלשיו
טבעו בים סוף : תהמות יכסומו ירדו
במצולות כמו אבן :
ימינד יי נאדרי בכח ימינד יי תרעץ אויב :
וברוב גאינד תהרס קמיד
תשלח תרונד יאכלמו בקש : וכרוח אפיד
נערמו

נערמו מים נצבו כמו נר
גזלים קפאו תהמות
בלב ים : אמר אויב
ארהוף אשיג אחלק שלל
תמלאמו נפשי אריק
חרכי תורישמו ירי :
נשפת ברוחך בסמו ים
צללו בעופרת במים
אדירים : מי כמכה
באלים יי מי כמכה
נאדר בקדש נזרא תהלות עישה פלא :

נמית ימינד תבלעמו
ארץ : נחית בחסדך עם זו גאלת גהלת בעודך
אל נזה קדשך : שמעו
עמים ירגזון חיל אחו ישביו פלשת : אז נבהלו
אלופי אדום איקי מואב
יאחזמו רעד נמוגו כל ישביו כנען : תפוד
עליהם אימתה ופחד
בגלל זרועך ידמו כאבן עד יעבור עמך יי
עד יעבור עם זו קניית :
תבאמו ותטעמו כהר נחלתך מכון
לשבתך פעלת יי
מקדש אדני בזננו יריך : יי ימלוך לעולם ועד :
יי ימלוך לעולם ועד :
יי מלכותיה קאים לעם ולעמי עממיא :
כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו ביים וישב יי עליהם את
מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים :
כי ליי המלוכה ומושל בגוים : ועלו מושיעים כהר ציון
לשפוט את הר עשו והיתה ליי המלוכה : והיה יי למלך
על

על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחר ושמו אחר :
נשמת כל חי תברך את שמך יי אלהינו ורוח כל בשר
תפאר ותרומם וברך מלכנו תמיד מן העולם ועד
העולם אתה אל ומבדל עריך אין לנו מלך נואל ומושיע
פורח ומציל ועונה ומרחם בכל עת צרה וצוקה אין
לנו מלך עוזר וסומך אלא אתה :

אלהי הראשונים והאחרונים אלוה כל בריות ארון כל
תולדות המהלך בכל השבחות המנהג עולמו
בחסד ובריותיו ברחמים ויו ער לא ינום ולא יישן המעורר
ישנים והמקיץ נרדמים מחיה מתים ורופא חולים פוקח
עורים וזוקף כפופים המשיח אלמים והמפענח נעלמים
ולך לברך אנתנו מודים :

ואלו פיננו מלא שירה כים ולשוננו רנה בהמון גריו
ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע ועינינו מאירות בשמש
וכיכר ירדנו פרושות כנשרי שמיט ורגלנו כלות כאילות
אין אנו מספיקין להודות לך יי אלהינו ולברך את שמך
מלכנו על אחת מארץ אלפי ארפים ורוב רכי רכבות
פעמים הטובות נסים ונפלאות שעשית עמנו ועם אבותינו
מלפנים ממצרים גאלתנו יי אלהינו מבית עבדים פריחנו
ברעב ונתנו ובשבע כלכלתנו מחרב הצלתנו ומדבר
מלשתנו ומחלואים רעים ורבים הליחנו עד הנה עזרנו
רחמך ולא עזבונו חסדיך על כן אברים שפלגת בנו
ורוח ונשמה שנפחת באפנו ולשון אשר שמת בפינו הן
הם יודו ויברכו וישבחו ויפארו וישוררו את שמך מלכנו
תמיד כי כל פה לך יודה וכל לשון לך תשבח וכל עין
לך תצפה וכל כרך לך תכרע וכל קומה לפניך תשתחוה
והלכות

והלכות יראיך וכל קרב וכליות יזמרו לשמך כדבר
שנאמר כל עצמותי תאמרנה יי מי כמוך מציל עני מחוק
ממנו ועני ואכיון מגזלו : שועת עניים אתה תשמע צעקת
הדל תקשיב ותושיע וכתיב רננו צדיקים ביי לישירים

נאוה תהלה :

בפי	י	שרים	תת	ר	זמם :
ובשפתתי	צ	דיקים	תת	ב	רך :
ובלשון	ח	סידים	תת	ק	דש :
ובקרב	ק	רושים	תת	ה	לל :

במקהלות רבבות עמך בית ישראל שכן חובת כל היצורים
לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו להודות

להלל לשבח לפאר לרומם להדר ולנצח עד כל
דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך : ובכן
ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול והקדוש
בשמים ובארץ כי לך נאה יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד שיר ושבחה חלל וזמרה עז וממשלה
נצח גדולה גבורה תהלה ותפארת קדושה ומלכות
ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש ומעולם ועד עולם
אתה אל ברוך אתה יי מלך גדול ומהלל בתשבחות אל
ההודאות ארון הנפלאות בורא כל הנשמות רבון כל
המעשים הבוחר בשירי זמרה מלך (אל) חי העולמים
אמן :

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די ברא כרעותיה
וימליך מלכותיה ויצמח פורקניה ויבע קן
משיחיה וישכלל היכליה ויפרוק עמיה בחייכון וביומיכון
ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן :
יהא

יְהִי שְׁמִיּהוּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלְמָא לְעֵלְמָא וְיִתְבָּרַךְ
וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלַּל שְׁמִיּהוּ דְקוֹדְשָׁא כְרִיךְ הוּא לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא
שִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אַמֵּן
וְאִמְרַי מִחוּן בְּרַכּוּ אֶת יְיָ הַמְּבֹרָךְ : וְאִמְרַי סִקְלָא בְּלַחַת

ישתבח ויתפאר שמו של מלך מלכי המלכים קדוש כבוד טוב • טוה
ראשון וטוב אחרון ומבלעדיך אין אלמים • ויהי שם ה' מבורך
מנעת ועד עולם • ושמו מרומם על כל כרעה ותסלה :

ועונין בקול רם ברוך יי המבורך לעולם ועד :
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא חשך •
עשה שלום ובורא את הכל • הכל יודוך והכל
ישבחוך • והכל יאמרו אין קדוש בך הכל ירוממוך סלה
יוצר הכל • האיל הפורחת בכל יום הלהות שערי מורח
ובקע חלוני רקיע מוציא חמה ממקומה • ולבנה ממכון
שבתה • ומאיר לעולם כלו ויושבייו שברא במדת רחמים
המאיר לארץ ולדורים עליה ברחמים • ובטובו מחדש בכל
יום תמיד מעשה בראשית • מה רבו מעשיך יי • כלם
בחכמה עשית מלאה הארץ קנייניך • המלך המרומם לבדו
מאז • המשבח והמפואר והמתנשא מימורת עולם • אלהי
עולם ברחמיך הרבים רחם עלינו • ארון עוני • צור משגבנו
מגן ישענו • משגב בעדנו • אין ערוך לך • ואין זולתך • אפס
בלתך ומי דומה לך • אין ערוך לך יי אלהינו בעולם הזה
ואין זולתך מלבנו לחיי העולם הבא • אפס בלתך גאלנו
לימות המשיח • ומי דומה לך לזשיענו לתחיית המתים :
אל ארון על כל המעשים • ברוך ומבורך בפי כל נשמה :
גדלו וטובו מלא עולם • דעת ותבונה סובכים הודו :
המתנאה

הַמִּתְנַאֵה עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ • וְנִהְדָּר בְּכַבּוֹד עַל הַמְּרַכְּבָה :
זְכוּת וּמִישׁוֹר לְפָנַי כְּסֹאֵי • חֶסֶד וּרְחֻמִּים מְלֵא כְבוֹדוֹ : טוֹבִים
מְאֹדוֹת שְׂבָרָאִם אֱלֹהֵינוּ • יִצְרָם בְּרַעַי בְּבִינָה וּבְהַשְׁבֵּל •
כַּח וּגְבוּרָה נְתַן בָּהֶם • לְחַיּוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תְּבֵל מְלֵאִים
זִיו וּמְפִיקִים נִינְה • נֶאֱהָ זִיוִם בְּכָל הָעוֹלָם : שְׂמַחִים בְּצִאתָם
שְׂשִׁים בְּבוֹאָם • עוֹשִׂים בְּאֵימָה רִצּוֹן קוֹנִיָּהֶם : פֶּאֶר וּבְכוֹר
נֹתְנִים לְשִׁמּוֹ • צִהְלָה וְרִנָּה לִזְכוֹר מְלִכוּתוֹ : קָרָא לְשִׁמְשׁ
וַיִּזְרַח אוֹר • רָאָה וְהִתְקִין צִוְרַת הַלְּבָנָה : שָׁבַח יִתְּנוּ לוֹ כָּל
צְבָא מְרוֹם • תְּפֹאֶרֶת וּגְדוּלָה שְׂרָפִים וְאִיִּפְנִים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ :
לֹאֵל אֲשֶׁר שָׁבַח מְכַל הַמַּעֲשִׂים • וּבִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נִתְעַלָּה
וַיֵּשֶׁב עַל כְּסֵא כְבוֹדוֹ • תְּפֹאֶרֶת עָטָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה •
עֹנֵג קָרָא לְיוֹם הַשְּׁבֵת • זֶה שִׁיר שְׁבַח שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׁבו
שְׁבַת אֵל מְכַל מְלֵאכְתּוֹ • וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשְׁבַּח וְאִמְרַי מְמוֹד
שִׁיר לְיוֹם הַשְּׁבֵת : לְפִיכֵךְ יִפְאָרוּ לֹאֵל כָּל יְצוּרָיו שְׁבַח וַיִּקַּר
וּגְדוּלָה וּבְכוֹר יִתְּנוּ לְמֶלֶךְ יוֹצֵר כָּל הַמְּנוּחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם שְׁבַת קֹדֶשׁ :

שְׁמֵךְ יי אלהינו יתקדש ויכרך יתפאר מלכנו בשמים
ממעל ועל הארץ מתחת על כל שבח מעשי יודך
ועד מאורי אור שיצרת המה יפאריך סלה :
תתברך לנצח צורנו מלכנו ונאלנו בורא קדושים ישבח
שְׁמֵךְ לְעַד מְלַכְנוּ יוֹצֵר מִשְׁרָתִים • וְאֲשֶׁר מִשְׁרָתוֹ
כָּלֶם עוֹמְדִים בְּרוֹם עוֹלָם • וּמִשְׁמִיעִים בִּירְאָה יַחַד בְּקוֹל
דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם • כָּלֶם אֱהוּבִים • כָּלֶם
בְּרוּרִים • כָּלֶם גְּבוּרִים • כָּלֶם קְדוֹשִׁים • כָּלֶם עוֹשִׂים בְּאֵימָה
וּבִירְאָה רִצּוֹן קוֹנִיָּהֶם • וּכְלֶם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בְּקְדוּשָׁה •
וּבְטָהֳרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה מְבָרְכִין מִשְׁבַּחֵינוּ מְפָאֲרִין
וּמְקַרְיִשִׁין

וּמְקַדְּשֵׁינוּ וּמְעַדְּרֵינוּ וּמְמַלְכֵינוּ אֶת שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
הַגְּבוּר הַנּוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא וְכֹל מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל
מַלְכוּת שְׁמִים זֶה מוֹר וְנוֹתָנִים רְשׁוֹת זֶה לֹוּה לְהַקְדִּישׁ
לְיוֹצֵרֶם בְּנַחַת רוּחַ בְּשֵׁפָה כְרוּרָה וּבְנִיעִימָה קְדוּשָׁה כָּלֵם
כְּאֶחָד עוֹנִים בְּאִימָה וְאוֹמְרִים בִּירְאָה קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ
יְי צְבָאוֹת מְלֵא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהַאֲפָנִים וְחַיּוֹת הַקִּדְּשׁ
בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְׂאִים לְעַמְתָּם מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ
כְּבוֹד יְי מִמְקוֹמוֹ :

לְאֵל בְּרוּךְ גְּעִימוֹרַת יְתֵנוּ לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִים זְמִירוֹת
יֵאמְרוּ וְתִשְׁבַּחוּת יִשְׁמְעוּ כִי הוּא לְבָדוּ מְרוֹם וְקְדוּשׁ
פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בְּעַל מַלְחָמוֹת זוֹרַע צְדָקוֹת
מִצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהַלּוֹת אֲדוֹן
הַנְּפִלְאוֹת הַמְחַרֵּשׁ בְּטוֹבוֹ כְּכֹל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית
כְּאִמּוֹר לְעוֹשֶׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ וְהַתְקִין
מְאֻזְרוֹת מְשֻׁמַּח עוֹלָמוֹ אֲשֶׁר בְּרָא בְּרוּךְ אַתָּה יְי יוֹצֵר
הַמְּאֻזְרוֹת :

אֶהְבֶּת עוֹלָם אֶהְבְּתֵנוּ יְי אֱלֹהֵינוּ תְמַלֵּךְ גְּדוֹלָה וְיִתְרָה
חַמְלָה עֲלֵינוּ אֲבִינוּ מִלְּבָנוּ בְּעִבּוֹר שְׂמֵךְ הַגָּדוֹל
וּבְעִבּוֹר אֲבוֹחֵינוּ שְׁבַטְחוּ בְךָ וְתִלְמַדְמוּ חֲקֵי חַיִּים לְעִשׂוֹת
רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵנוּ שְׁלֵם בֵּן תְּחַנְּנוּ אֲבִינוּ אֲב הַרְחֵמֵן הַמְּרַחֵם
רַחֵם נָא עֲלֵינוּ וְתֵן לְבָבֵנוּ בִּינְיָה לְהַכִּיֵּן לְהַשְׁכִּיל לְשִׁמּוֹעַ
לְלַמּוֹד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תְלַמּוֹד
הַיְרֵתְךָ בְּאַהֲבָה וְהֵאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרֶתְךָ וּדְבַק לְבָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וְיִחַד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וְלִירְאָה אֶת שְׂמֵךְ לֹא נִבּוֹשׁ וְלֹא נִכְלָם
וְלֹא נִכְשַׁל לְעוֹלָם וְעַד כִּי בְשֵׁם קְדֻשְׁךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר
וְהַנּוֹרָא כְּתִנְנוּ נְנִילָה וְנִשְׁמַחְרָה בִּישׁוּעָתְךָ וְרַחֲמֶיךָ יְי
אֱלֹהֵינוּ

אֱלֹהֵינוּ וְחֲסִדֶיךָ הַרְבִּים אֵל וְעוֹבְדוֹ נֹצַח סֶלָה וְעַד מְהֵרָה
וְהֵבֵא עֲלֵינוּ בְרָכָה וְשְׁלוֹם מְהֵרָה מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת כָּל הָאָרֶץ
וְשָׁבוֹר עוֹל הַגּוֹיִם מֵעַל צְוָארֵנוּ וְהוֹלִיכֵנוּ מְהֵרָה קוֹמְמוֹת
לְאַרְצֵנוּ כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אַתָּה וּבָנוּ בְּחַרְתָּ מִכָּל עַם
וְלִשׁוֹן וְקִרְבָּתֵנוּ מִלְּבָנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַהֲבָה הַהוֹדוֹת
לְךָ וְלִיחֻדְךָ לִירְאָה וְלֵאחֲבָרָה אֶת שְׂמֵךְ בְּרוּךְ אַתָּה יְי
הַבוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה :

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְי אֱלֹהֵינוּ יְי אֶחָד : בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
לְעוֹלָם וְעַד : וְאַהֲבָתְךָ אֶת יְי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ
וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֻדְךָ : וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי
מְצַוְךָ הַיּוֹם עַל לִבְבְּךָ וְשִׁנְתָּם לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתָּ בָם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ : וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת
עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ : וְכִתְבָתָם עַל מְזוֹזוֹת
בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֵל מְצוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם
הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת יְי אֱלֹהֵיכֶם וּלְעִבְדוֹ בְּכָל לִבְבְּכֶם
וּבְכָל נַפְשְׁכֶם : וְנִתְתִּי מִטֵּר אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ
וְאִסְפָּה רִגְנְךָ וְתִירֵשֶׁךָ וְיִצְהַרְךָ : וְנִתְתִּי עֵשֶׂב כִּשְׂדֶּךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ
וְאִכְלֵת וּשְׁבַעְתָּ : הַשְּׁמְרוּ לְכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם וּסְרַתֶם
וְעִבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם : וְחָרָה אַף יְי
בְכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מִטֵּר וְהֵאֲדָמָה לֹא תִתֵּן
אֶת יְבוּלָהּ וְאִבְרַתֶם מִתְרַרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְי
נָתַן לְכֶם : וְשָׁמַתֶם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל לִבְבְּכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם
וְקִשְׁרַתֶם אֹתָם לְאִית עַל יָדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם :
וְלַמְדַתֶם אֹתָם אֶת כְּנִיכֶם לְדַבֵּר בָם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ : וְכִתְבָתָם עַל מְזוֹזוֹת

ביתך

ביתך ובשעריך : למען ירכי ימיכם וימי בניכם עד האדמה אשר נשבעו לאבותיכם לתת להם בימי השמים על הארץ : ויאמר יי אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אללהם ועשו להם ציצת על כנפי כנריהם לדרותם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת : והיה לכם לציצת וראיתם אתם וזכרתם את כל מצות יי ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם : למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם : אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יי אלהיכם :

ס"ז חור ה' אלהיכם אמת לפסלים רמ"ח טיכות *

אמת ויציב ונכון וקים וישר ונאמן ואהוב וחביב : ונחמד ונעים ונורא ואדיר ומתוקן ומקבל וטוב ויפה והדבר הזה עלינו לעולם ועד אמת אלהי עולם מלבנו צור יעקב מגן ישענו לדור ודור הוא קים ושמך קים וכסאו נכון ומלכותו ואמונתו לעד קימת : ודבריו חיים וקיימים ונאמנים ונחמדים לעד ולעולמי עולמים על אבותינו עלינו ועל בנינו ועל דורותינו ועל כל הדורות ורע ישראל עברך : על רראשונים ועל האחרונים דבר טוב וקים באמת ובאמינה חזק ולא יעבור : אמת שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו מלבנו מלך אבותינו גאל אבותינו צורנו צור ישועתינו פורנו ומציקנו מעולם הוא שמך ואין לנו עוד אלהים וזלתך סלה : עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומשיע להם ולבניהם אחריהם בכל דור ודור ברום עולם מושבך ומשפטיך יצדקתך עד אפסי ארץ : אמת אשרי איש שישמע למצותיך ותורתך

ותורהך ידברך ישים על לבו : אמת שאתה הוא ארון לעמך ומלך גבור לריב ריבם לאבות ובנים : אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון ומפלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע : אמת ממצרים גאלתנו יי אלהינו מבית עבדים פריחנו כל בכוריהם הרגת ובכורך ישראל גאלת יום סוף להם בקעת זורים טבעת וירידים עברוים ויכפו מים צריהם אחד מהם לא נותר : על זאת שבחו אהובים וזממו לאל ונתנו ירידים זמירות שירות ותשבחות ברכות והודאות למלך אל חי וקים רם ונשא גדול גבור ונורא משפיל גאים ערי ארץ מגביה שפלים עד מרום מוציא אסירים פודה עניים עוזר דלים העונה לעמו ישראל בעת שועם אליו תהלות לאל עליזן גאלם ברוך הוא ומבורך משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כדם : מי כמכה באלם יי מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלות עשה פלא : שירה חדשה שבחו גאולים לשמך הגדול על שפת הים יחד כדם הזוד והמליכו ואמרו יי ימלוך לעולם ועד : ונאמר גואלנו יי צבאורת שמוקדוש ישראל ברוך אתה יי גאל ישראל :

אדני שפתי הפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליזן גומל חסדים טובים קונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה :

(בשבת תשובה אומרים זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים כתבנו בספר חיים למענך אלהים חיים) :

מלך עוזר ומשיע ומגן ברוך אתה יי מגן אברהם : אתה

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב לרושיע
(בקיץ מוריד הטל) (ובחורף משיב הרוח ומוריד
הגשם) מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים
סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו
לישני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך
ממית ומחיה ומצמיח ישועה :

(בשבת תשובה אומרים מי כמוך אברהם ויזכר יצוריו
ברחמים להיום)

ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה יי מחיה המתים :

כחזון אומר שלום לכו

נקדישך ונעריצך בנועם שית סוד שרפי קדש חמששים
לך קדושה וכן כתוב על יד נביאך וקרא וזה
אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ
בבורו : לעמכם משבחים ואומרים ברוך כבוד יי ממקומו :
ויברכי קדשך כתוב לאמר יי מלוך יי לעולם אלהיך ציון
לדר ודר הללויה : עיב

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהלולך סלה
(כי אל מלך גדול וקדוש אתה) ברוך אתה יי האל
הקדוש : (בשבת תשובה אומרים המלך הקדוש :

תשמח משה במתנת הלקו כי עבר נאמן קראת לו כליל
תפארת בראשו נתת בעמדו לפניך על הר סיני
ושני לחות אבנים הוריד בידו וכתוב בהם שמירת שבת
וכן כתוב בתורתך : ושמרו בני ישראל את השבת לעשות
את השבת לדורותם ברית עולם : ביני ובין בני ישראל את
הוא לעולם כי ששית ימים עשה יי את השמים ואת הארץ
ויביום השביעי שבת וינפש : ולא נתתו יי אלהינו לנוני
הארצות

הארצות ולא הנחלתו מלכנו לעיבדי אלילים גם במנוחתו
לא ישכנו ערלים כי לעמך ישראל נתתו באהבה לורע
יעקב אשר בם בחרת :

ושמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי
שביעי כלם ישבעו ויתענגו מטובך והשביעי רצית
בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת :

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו קדשנו
במצותיך שים חלקנו בתורתך שבענו מטובך

שמח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו
יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינחו בו כל ישראל
מקדשי שמך ברוך אתה יי מקדש השבת :

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה והשב
העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה
באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבורת ישראל
עמך :

כשכת וראש חדש אומרים

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה ישמע
יפקד ויזכר וזכוננו וזכרון אבותינו וזכרון ירושלם
עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל עמך בירת
ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים ביום
ראש החדש הזה ביום מקרא קדש הזה לרחם בו עלינו
ולהושיענו וזכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה
והושיענו בו לחיים טובים בדרך ישועה ורחמים חוס
דגנו וחמור ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי אל
מלך הנזן ורחום אתה : עיב

אתה ברחמך הרבים תחפוץ בנו ותדענו ותחיונה עינינו
בשובך

בְּשׁוֹכֵד לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּחַיֶּה הַמְּתוֹרֵם שְׂכִינְתֵנו לְצִיּוֹן :

מִזְרִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוֹרְנוּ צוֹר חַיֵּינוּ וּמַגֵּן יִשְׁעֵנו אֶתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נִזְרָה לְךָ וְנִסְפָּר תִּהְיֶה לְךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לְךָ וְעַל נַפְשֵׁךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֵרֵב וּבְקָר וְצָהָרִים הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ הַמְּרַחֵם כִּי לֹא תִמּוּ חֲסִדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לְךָ :

מנודים דרכנן

מִזְרִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יְאֵלֵהוּ כָּל בֶּשֶׂר יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית בְּרַכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עַל שֶׁהַחַיִּיתֵנוּ וְקִיַּמְתֵּנוּ בֵּן תַּחֲיִינוּ וְתַחַנְנוּ וְתִאֶסַּף גְּלוּתֵנוּ לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר חֲקִיד וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבְבֵנוּ עַד שְׁאֵנוּ מִזְרִים לְךָ בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת :

כשנת חנוכה אומרים

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמוֹת שְׁעֵשִׂית לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָרִים בְּזִמְנֵי הַזֶּה : בַּיָּמִים מִתְּתִיב בֵּן יוֹחָנָן כִּהֵן גְּדוֹל חֲשׁוֹמָנָא וּבְנָיו כְּשִׁעְמֹרָה מְלֻכּוֹת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְשִׁבְחָם מִתּוֹרְתְךָ וְלַהַעֲבִירִים מַחְקֵי רְצוֹנְךָ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָחֵם כַּעַת צַרְתָּם רַבַּת אֶת רִיבָם דִּנְתָּ אֶת רִיבָם נִקְמַתְךָ אֶת נִקְמָתָם מִסַּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים וּרְבִים בְּיַד מְעֻשִׂים וְרַשָּׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים וְזָרִים בְּיַד עַסְקֵי תוֹרְתְךָ לְךָ עֲשִׂית שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וְלַעֲמֵךְ

וְלַעֲמֵךְ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂית הַשְּׁוֹעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה וְאַחַר כֵּךְ כָּאִו בְּנִיךְ לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ וּפְנֵנו אֶת הַיְכָלְךָ וְטַהַר אֶת מִקְדָּשְׁךָ וְהִרְלִיקוּ גְרוֹת כְּחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ וּקְבִיעוּ שְׂמוֹנֵה יָמִים אֵלֶינוּ בְּהַלֵּל וּבְהוֹדָאָה וְעֲשִׂית עִמָּהֶם נְסִים וּנְפִלְאוֹת וְנִזְרָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה :

וְעַל כָּדָם וְהַבְּרָךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא הַמִּיד שִׁמְךָ מַלְכֵנוּ לְעוֹלָם וָעֶד וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סְלָה :

(כשית אומרים וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך) :

וְיִתְלַלוּ וְיִבְרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמְתֵנוּ לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל וְשׁוֹעֲתֵנוּ וְעוֹרְתֵנוּ סְלָה הָאֵל הַטּוֹב בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלְךָ נִפְאֵה הַהוֹדוֹת :

כמו: שלום לבור אומר

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרַת הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הַאֲמוּרָה מִפִּי אֱהָרֹן וּבְנָיו כְּהֻנִּים עִם קְדוֹשֶׁיךָ כְּאֲמוֹר : יִבְרַכְךָ יי וְיִשְׁמְרֶךָ : יֵאָר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיַחַנְךָ : יִשָּׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשֵּׂם לְךָ שְׁלוֹם : וְשִׁמּוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֵם :

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרַכָּה חַיִּים חֵן וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים עֲרִינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וּבְרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ בְּאַחַד כְּאוֹר פְּנִיךָ כִּי כְאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה וְחַיִּים אֲהַבָה וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרְךָ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוּב עֵז וְשְׁלוֹם : (כשבת תשובה אומרים

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה ונחמה ונגזרות טובות נזכר ונכתב לפניך הנחנו וכל עמך

ישראל לחיים טובים ולשלום :

קרוך אתה יי המבכך את עמו ישראל בשלום אמן :
 יהיו רצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי ונאלי :
 אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה ולמקללי
 נפשי תהום ונפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי
 כתורתך ואחרי מצותיך תרדוף נפשי וכל הקמים עלי
 לרעה מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבותם יהיו כמוץ
 לפני ריח ומלאך יי הוהח : עשה למען שמך עשה למען
 ימיך עשה למען תורתך עשה למען קרושתך למען
 יחלצון ירדיך הושיעה ימיך וענני : יהיו רצון אמרי פי
 והגיון לבי לפניך יי צור ונאלי :
 עושה שלום במרומו הוא ברחמי עשה שלום עלינו ועד
 כל עמו ישראל ואמרו אמן :

כשכת ראש חדש וכשכת חנוכה אומרים כאן סגל.

סדר ההלל

קרוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
 וצונו לקרא את ההלל :

(כשכת חנוכה אומרים בגמור את ההלל .

הללויה הללו עבדי יי הללו את שם יי יהי שם יי מבוזר
 מעתה ועד עולם ממזרח שמש עד מבוא מהלל
 שם יהוה : רם על כל גוים יי על השמים כבודו : מי כח
 אלהינו המגביהו לשבת : המשפילי לראות בשמים ובארץ :
 מקימי מעפר דל מאשפת ירים אביון להושיבי עם נדיבים
 עם נדיבי עמו : משיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה
 תללויה :

כצאת

בצאר ישראל ממצרים בית יעקב מעם לועז : היתה יהודה
 לקדשי ישראל משלותיו : היום ראה ויגוס הירדן
 יסוב לאחור : ההרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן : מה
 לך הים כי תגוס הירדן תסוב לאחור : ההרים תרקדו
 כאילים גבעות כבני צאן : מלפני ארון חולי ארץ מלפני
 אלוה יעקב : החופכי הצור אגם מים חלמיש למעינו מים :

כשכת חנוכה אומרים

לא לנו יי לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך :
 למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם : ואלהינו בשמים
 כל אשר חפץ עשה : עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם :
 פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו : אונים להם ולא
 ישמעו אף להם ולא ירחון : ידיהם ולא ימישון רגליהם
 ולא יהלכו לא יהגו בגרונם : כמוהם יהיו עשיהם כל אשר
 בטח בהם : ישראל בטח ביי עזרם ומגנם הוא : בית אהרן
 בטחו ביי עזרם ומגנם הוא : יראי יי בטחו ביי עזרם ומגנם
 הוא : עיב :

יי זכרנו יכרך יכרך את בית ישראל יכרך את בית אהרן :
 יכרך יראי יי הקטנים עם הגדולים : יסף יי עליכם
 עליכם ועל בניכם : ברוכים אתם ליי עשה שמים וארץ :
 השמים שמים ליי והארץ נתן לבני אדם : לא המתים
 יהללו יה ולא כל יודרי דומה : ואנחנו נכרך יה מעתה
 ועד עולם תללויה :

כשכת חנוכה אומרים אסמתי

אהבתי כי ישמע יי את קולי תחנוני : כי השרה חזוני ליי
 וביתי אקרא : אפפוני חבלי מות ומצרי שאול
 מצאוני צרר יגון אמצא : ובשם יי אקרא אנא יי מלטה
 נפשי

נפשי : חנון יי וצדיק ואלהינו מרחם : שמר פתאים יי
דלותי ולי יהושע : שובי נפשי למנוחכי כי יי גמר עליכי :
כי הלצת נפשי ממות את עיני מן דמעה את רגלי מדחי :
אתהקך לפני יי בארצות החיים : האמנתי כי אדבר אני
עניתי מאד : אני אמרתי בחפזי כל האדם כוזב : עיב
מה אשוב ליי כל תגמולוהי עלי : כוס ישועות אשא ובשם
יי אקרא : נדרי ליי אשם נגדה נא לכל עמו : יקר
בעיני יי המותה לחסידיו : אנה יי כי אני עבדך אני עבדך
כן אמתך פתחת למוסרי : לך אובח זבח תודרה ובשם יי
אקרא : נדרי ליי אשם נגדה נא לכל עמו : בתצרות בית
יי בתוככי ירושלם הללויה :

הללו את יי כל גוים שכחוהו כל האמים : כי גבר עלינו
חסדו ואמת יי לעולם הללויה :

הודו ליי כי טוב
יאמר נא ישראל
יאמרו נא בית אהרן
יאמרו נא יראי יי
כי לעולם חסדו :
כי לעולם חסדו :
כי לעולם חסדו :
כי לעולם חסדו :

מן המצר קראתי יה ענני במרחביה : יי לי לא אירא מה
יעשה לי אדם : יי לי בעוזרי ואני אראה בשנאי טוב
לחסות ביי מבטוח באדם : טוב לחסות ביי מבטוח בנדיבים :
כל גוים סבבני בשם יי כי אמרם : סבבני גם סבבני בשם
יי כי אמרם : סבבני כרבורים הועכו באש קוצים בשם יי
כי אמרם : דחה דחיתני לנפל ויי עזרני : עזי וזמרת יה ויהי
לי לישועה : קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יי עשה
חיל : ימין יי רזממה ימין יי עשה חיל : לא אמות כי אחיה
ואספר מעשי יה : יסוד יסרני יה ולמורת לא נתנני פתחו

לי שערי צדק אבא כם אורה יה : זה השער ליי צדיקים
יבאו בו : אודך כי עניתני ותחי לי לישועה : אודך אכן
מאסו הבונים היתה לראש פנה : אכן מאת יי היתה זאת
היא נפלאות בעינינו : מאת זה היום עשה יי נגילה ונשמחה
כו : זה אנה יי הושיעה נא : אנה אנה יי הצליחה נא : אנה
ברוך הבא בשם יי ברכנוכם מבית יי : ברוך אל יי ויאמר
לנו אסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח : אל אלי
אתה ויאודך אלהי ארוממך : אלי הודו ליי כי טובכי
לעולם חסדו :

יהללוך יי אלהינו כל מעשיך וחסידך וצדיקים עושי רצונך
ועמך בית ישראל כלם ברכה יודו ויברכו וישבחו
ויפארו את שם כבודך : כי לך טוב להודות ולשמך נעים
לזמר : ומעולם ועד עולם אתה אל :

ברוך אתה יי מלך מהלל בתשבוות אמן :

ואומר סזון קדיש תתקבל וקודם שוילתו ספר תורה ואמר

אתה הראת לדעת כי יי הוא האלהים אין עוד מלבדו :
אין כמוד באלהים יי ואין כמעשיך : יהי יי אלהינו
עמנו כאשר הירי עם אבותינו אל יעזבנו ואר יששנו :
הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם :
יהי בנסוע הארץ ויאמר משה קומה יי ויפצו אויביך וינסו
משנאיך מפניך : קומה יי למנוחתך אתה וארון ענך :
כהניך ילבשו צדק וחסידך ירננו : בעבור דוד עבדך אל
תשב פני משיחך :

ברוך שמיה דמארי ערמא ברוך בתרך ואתרך : יהא
רעיתך עם ישראל עמך לערם ופרקן ימינך אחי
לעמך בבירה מקדשך לאמטוי לנא משוב נהורך ולקבלא
צלחנא

שחרית לשבת

צְלוּתְנָא בְּרַחֲמֵי יְהוָה רַעֲיָא קְדָמְךָ דְּתוֹרִיד קִין בְּטִיבוּ
וְלִהְיוּ אֲנָא עֲבָדְךָ פְּקִידָא כְּגוּ צְדִיקָא לְמַרְחָם עָלַי וּלְמַנְטֵר
יְתִי וְיִת בְּרַ דִּילִי וְדִי לְעַמְךָ יִשְׂרָאֵל אֲנַתְּ הוּא אֲזִין לְכָלֵּא
וּמְפָרְנָם לְכָלֵּא אֲנַתְּ הוּא שְׁרִיט עַל כָּלֵּא אֲנַתְּ הוּא
דְּשְׁלִיט עַד מַלְכוּתָא וּמַלְכוּתָא דִּילְךָ הוּא אֲנָא עֲבָדָא דְקוֹדֶשָׁא
בְּרִידְךָ הוּא דְסַנְיִדְנָא קַמִּיהּ מִן קַמִּי דִּיקַר אֲוִרִיתִיהּ בְּכָל עֵדוֹן
וְעֵדוֹן לֹא עַל אֲנָשׁ רַחֲצִינָא וְלֵא עַל בְּרַ אֱלֹהִין סְמִיכְנָא
אֶרְאָא בְּאֶלְהָהּ דְשָׁמַיָא דְהוּא אֱלֹהָהּ דְקִשׁוּט וְאֲוִרִיתִיהּ
קִשׁוּט וְנִבְיֹאזְהִי קִשׁוּט וּמִסְגֵּי דְמַעְבַּד טַבְּוֹן וְקִשׁוּט בִּיהּ
אֲנָא רַחֲצִין וְלִשְׁמִיָּהּ יִקְרָא קְדִישָׁא אֲנָא אִימַר תְּשַׁבְּחוּ
יְהָא רַעֲוֹא קְדָמְךָ דְחַפְתָּח לְבִי בְּאֲוִרִיתְךָ וְיִתְרִיב לִי בְּנִין
דְכִרְוִין דְעַבְדִּין רַעֲוִרְךָ וְתִשְׁלִים מִשְׁאֲלוֹן דְלִבִּיא וְדַבָּא דְכָל
עַמְךָ יִשְׂרָאֵל לְטַב וּלְחַיִּין וּלְשָׁקֵם אָמֵן :

וויוליאו ספר תורה וסגולת כבוד אומנו

כי מציון תצא תורה ודבר יי מירושלים :

ברוך המקום שנתן תורה לעמו ישראל ברוך הוא :

אשרי העם שפכה לו אשרי העם שיש אלהיו גדלו ליי
איתי ונרוממה שמו יחדו : וסקטל אומנו

רוממו יי אלהינו והשתחויו להלם רגליו קדוש הוא : רוממו

יי אלהינו והשתחויו להד קדשו כי קדוש יי אלהינו :

אין קדוש ביי כי אין בלהך ואין צור באלהינו : כי מי

אלוה מבליעני יי ומי צור זולתי אלהינו : תורה צוה לנו

משה מורשה קהלת יעקב : עץ חיים היא למחויקים כה

ותומכיה מאשר : דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום :

שלום רב לאהבי תורתך ואין דמו מכשול : יי עו לעמו יתן

יי יברך את עמו בשלום :

שחרית לשבת

כח

כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו : הכל תנו עזו לאלהים
ותנו כבוד לתורה :

ומנכוח ספר תורה ומרחם סכת לטע ואומרים

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל תורה צוה
לנו משה מורשה קהלת יעקב :

האל תמים דרכו אמרת יי צרופה מנן הוא לכל החוקים בו :
וקוין ספר תורה ומפטויון :

בשבת שלפני ראש חודש אומרים

יהי רצון מלפני אלהי השמים : לבונן את בירת חיינו
ולתשיב שכינתו לתוכו במהרה בימינו ואמרו אמן :

יהי רצון מלפני אלהי השמים : לרחם על פלוטיהינו
ולעצור המגפה : והמשיחיות : והחרב : והרעב : והשבי

והבזה : מעלינו ומעל עמך ישראל ואמרו אמן :

יהי רצון מלפני אלהי השמים : לקיים לנו את כל חכמי
ישראל : הם וגשיהם ובניהם ותלמידיהם בכל מקומות
מושבותיהם ואמרו אמן :

יהי רצון מלפני אלהי השמים שישמע ונתבשר בשורות
טובות : בשורות ישועות ונחמות : מארבע בנפות הארץ
ואמרו אמן :

מי שעשה נסים לאבותינו וממצרים גארים : הוא יגאל
אוחנו וישיב בנים לגבולם : בסמן טוב יהא לנו ראש

חדש (פלוני) ביום (פלוני ופלוני) יחדשהו הקדוש ברוך הוא
עלינו ועל עמו ישראל בכל מקום שהם : לטובה ולברכה :

לששון ולשמחה : לישועה ולנחמה : לפרנסה ולכלכלה
לשמעות טובות : ולשורות טובות : ולגשמים בעתם :

ולרפואה

וְלִפְּנֵי אֱלֹהֵי שְׁלֵמָה וְלִגְּאוּלָּה קְרוּבָה וְאָמְרוּ אָמֵן :

כשכת שלפני ראש חדש אב כמקום ימי רגון אומרים

מִחֲדָשׁ הַרְשִׁים • יִקְבֹּץ קְדוּשִׁים : אֲנָשִׁים וְנָשִׁים • לְעֵד
הַבְּנוּיָה : וְיֵה זֶה הַחֲדָשׁ לְטוֹבָה יְחִידָשׁ • וְרִצּוֹן יֵצוּ אֵל •
רַב הַעֲלִילָה :

ואחר כך יאמר מי שעשה נסים לאבותינו ס"ל :

כשכת קודם עשרה כעבת ושבעה עשר כפמוז ס"ן מכרח

אֲחִינוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל שְׁמְעוּ • צִוּם (פְּלוּנִי) יֵהִיה יוֹם (פְּלוּנִי)
יִהְיֶה אוֹתוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׁמִחָה
בְּדַבְּרֵי • כֹּה אָמַר יי צְבָאוֹת צִוּם הַרְבִּיעִי וְצוּם הַחֲמִישִׁי
וְצוּם הַשְּׁבִיעִי וְצוּם הַעֲשִׂירִי יֵהִי לְבֵית יְהוּדָה לְשִׁשּׁוֹן
וְלִשְׁמִחָה וְלִמְוֵעֵדִים טוֹבִים וְהָאֵמֶת וְהַשְּׁלוֹם אֲהָבוּ :

ומכרך למלך ולקהל

הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לְמַלְכִים וּמְמַשְׁקֵה לְנַסִּיכִים וּמַלְכוּתוֹ מַלְכוּת
כָּל עוֹלָמִים • הַפּוֹצֵה אֶת הַדָּד עַבְדּוֹ מִחֶרֶב רָעָה •
הַנּוֹתֵן בַּיּוֹם הַזֶּה • וּבַמַּיִם עֵוִים נְתִיבָה • הוּא יְבָרֵךְ וַיִּשְׁמֹר •
וַיַּנְצֹר • וַיַּעֲזֹר • וַיְרוּמֵם וַיַּגְדֵּל • וַיַּנְשֵׂא לְמַעַל הַמַּעְלָה •
לְאַרְיֵנוּ הַמְּדָךְ :

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִים בְּרַחֲמָיו וַיִּחַיְהוּ • וּמִבֵּל צָרָה
וַיִּגְדֵּק וַיַּצִּילְהוּ • מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִים בְּרַחֲמָיו יְרוּם וַיַּגְבִּיהַ
בּוֹכֵב מַעְרַכְתּוֹ • וַיֹּאדִיר יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ • מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמַּלְכִים בְּרַחֲמָיו יִתֵּן בְּלִבּוֹ וּבְלֵב כָּל יוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו רַחֲמָנוּת
לַעֲשׂוֹת טוֹבָה עִמָּנוּ וְעַם כָּל יִשְׂרָאֵל אֲחִינוּ • בִּימֵינוּ וּבִימֵנוּ
תִּשְׁעַ יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל יִשְׁכּוֹן לְבַטָּח • וְכֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל • וְכֵן
יְהִי רִצּוֹן וְנֹאמַר אָמֵן :

מִי שֶׁבָּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרְהֵם וַיַּחֲקֵן וַיַּעֲקֹב וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְדָוִד
וְשְׁלֹמֹה • וְכָל הַקְּהֹלֹת הַקְּדוּשׁוֹת וְהַטְּהוֹרוֹת • הוּא

יְבָרֵךְ אֶת כָּל הַקְּהָל הַקְּדוּשׁ הַזֶּה • גְּדוּלִים וְקַטְנִים • הֵם
וּבְנֵיהֶם • וְנִשְׁיָהֶם • וְתַלְמִידֵיהֶם • וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם • מִלְּבָב
דְּעֵלְמָא הוּא יְבָרֵךְ יִתְכוּן וַיִּזְכֶּה יִתְכוּן • וַיִּשְׁמַע בְּקֹל צְלוֹתְכֶוּן •
הַתְּפָרְקוּן וְתִשְׁתַּזְּבֹּן מִכָּל צָרָה וְעַקְמָא • וַיֵּהִי מִמְּרָדֵינוּ
בְּסַעֲדָכֶם • וַיִּגַּן בְּעַרְכֶם • וַיַּפְרֹזְשׁ סִכַּת שְׁדוּמֹנוּ עֲלֵיכֶם • וַיִּשְׁמַע
בְּנִינְיָכֶם אֲחֵבָה וְאַחֵה שְׁלוֹם וְרִיעוּת • וַיִּסְלַק שְׁנֵאת חֲנָם
מִבְּנֵיכֶם • וַיִּשְׁבֹּר עוֹל הַגּוֹיִם מֵעַל צִוְּאָרֵיכֶם • וּבְקוּיִם כְּכֶם
מִקְרָא שְׁכַתוֹב • יי אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יִסַּף עֲלֵיכֶם כְּכֶם אֱלֹהֵי
פְּעָמִים וַיְבָרֵךְ אֶתְכֶם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם • (כשכת תשובה
אומרים ויכתבנו האל בספר חיים טובים.) וכן יהי רצון
ונאמר אמן :

יהי חסדך יי עלינו באשר יחלנו לך :

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵּיתְךָ עִיר יְהַלְלוּךָ סְלָה : אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁכַכָּה
לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שְׂוִי אֱלֹהָיו :

תְּהַלֵּה לְדָוִד אֲרוֹמְמוֹךְ אֱלֹהֵי הַמְּלָךְ וְאֲבִרְכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם
וָעֵד : כָּכֵל יוֹם אֲבִרְכֶךָ וְאַהֲלִלְתָּ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֵד :
גְּדוּל יי וּמַהֲלֵל מְאֹד וְלִגְדֻלְתּוֹ אֵין חֶקֶר : דָּוִד לְדָוִד יִשְׁכַּח
מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ וַיִּגְדֵּוּ : הַדָּר כְּבוֹד הוֹדֵךְ וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ
אֲשִׁיחָה : וְעוֹז נִזְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וְגִדְלוֹתֶיךָ אֲסַפְּרָנָה : וְכֹר
רַב טוֹבֶךָ יִבְעִי וְצַדִּיקְתֶּךָ יִרְגֵנוּ : חַנּוּן וְרַחוּם יי אֲרַךְ אַפַּיִם
וְגִדְלוֹתֶיךָ : טוֹב יי לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו : יוֹדוּךָ יי
כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחִסְדֶיךָ יְבָרְכֶכָה : כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ
וְגִבּוּרָתֶךָ יִדְבְּרוּ : לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הַדָּר
מַלְכוּתוֹ : מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמְמַשְׁקֶיךָ כָּכֵל דָּוִד

וְדָר : סוּמָךְ יי לְכָל הַנוֹפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים : עֵינֵי
כָּל אֱלֹהִים יִשְׁכְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכֻלָּם בְּעַתּוֹ : פּוֹתַח
אֶת יָרֵךְ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן : צְדִיק יי בְּכָל הַדְּרָכֵי וְחָסִיד
בְּכָל מַעֲשָׂיו : קְרוֹב יי לְכָל קוֹרְאָיו לְכָר אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ
בְּאַמֶּת : רִצּוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שְׁוַעֲתָם יִשְׁמַע וְיִשְׁעֵם :
שׁוֹמֵר יי אֶת כָּל אֲדָבָיו וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד : תְּהִלַּת
יי יִדְבַר פִּי וַיְבָרֵךְ כָּל בִּשְׂרָשׁ שֵׁם קְדָשׁוֹ לְעוֹלָם וָעַד : וְאַנְחָנוּ
נְבָרֵךְ יְהִי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

בְּרִיךְ יי אֲשֶׁר נִרְזַן מִנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר דִּבֶּר
לֹא נִפְל דְּבַר אַחַד מִכָּל דְּבָרָיו הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד
מֹשֶׁה עַבְדּוֹ : יְהִי יי אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ
אֵל יַעֲזֹבֵנוּ וְאֵל יִשְׁשָׁנוּ : לְהַטּוֹת לְבַבְנוּ אֶלְיוֹ לְלִכְרַת בְּכָל
הַדְּרָכֵי וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת
אֲבוֹתֵינוּ : וַיְהִי דְבַר יי אֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יי קְרוֹבִים
אֵל יי אֱרֹהֵנוּ יוֹמָם וּלְיָלֵדָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפָּט
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ : לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי
יי הוּא אֱלֹהִים אֵין עוֹד : רֹא יִמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ
וְהִנֵּית בּוֹ יוֹמָם וּלְיָלֵדָה לְמַעַן תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל הַבְּרָיוֹב
בּוֹ כִּי אִין תִּצְלִיחַ אֶת הַדְּרָכֶיךָ וְאִין תִּשְׁבִּיל : הֲלֹא צִוִּיתִיךָ חֹק
וְאִמְצָן אֵל תַּעֲרוֹץ וְאֵל תַּחַרַּת כִּי עַמְּךָ יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל אֲשֶׁר
תֵּלֵךְ :

ואומר סחון כקיל רס שני פנמים

ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה :

ומחזיקין ספר תורה למקומו ואומרים

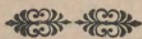
מזמור לדוד רבו לוי בני אלים הכו לוי כבוד ועוז : הכו
לוי כבוד שמו השתחוו לוי בהדרת קדש : קול יי
על

עַד הַמַּיִם אֵל הַכְּבוֹד הַרְעִים יי עַל מַיִם רַבִּים קוֹל יי בְּכַח
קוֹל יי בְּרֹדֶד : קוֹל יי שׁוֹבֵר אֲרָזִים וַיִּשְׁבֵּר יי אֶת אֲרָזֵי
הַלְּבָנוֹן : וַיִּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וּשְׂרִיזֵן כְּמוֹ בָן רֵאמִים :
קוֹל יי חוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ : קוֹל יי יַחִיל מְדַבֵּר יַחִיל יי מְדַבֵּר
קְדָשׁ : קוֹל יי יַחִיל־לֵר אֵילוֹת וַיַּחֲשֵׁף יַעֲרוֹת וּבְהִיכְלוֹ כְּלוֹ
אוֹמֵר כְּבוֹד : יי לְמַבּוֹל יִשָּׁב וַיִּשָּׁב יי מִדֶּךְ לְעוֹלָם : יי עוֹז
לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשִׁלּוֹם :

בשמכססין ספר תורה לטובל ואמר סחון

שׁוֹבָה לְמַעֲוֹנֶךָ וּשְׂכוֹן בְּבֵית מְאֹיֶךָ : כִּי כָּל פֶּה וְכָל לִשׁוֹן
יִתְּנוּ הוֹד וְהַדָּר לְמַלְכוּתְךָ : וּבִנְחָה יֹאמֵר שׁוֹבָה יי
רַכְבוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל : הַשִּׁיבֵנוּ יי אֱלֹהִים וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ
בְּקָדָם :

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתִיָּה
וַיִּמְלִיךְ מְלְכוּתִיָּה וַיִּצְמַח פּוֹרְקָנִיָּה וַיִּקְרַב
מְשִׁיחִיָּה בְּחַיִּכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיִּי דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּעֵגְלָא וּבּוֹמֵן קְרִיב וְאָמְרוּ אַמֵּן : יְהִי שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרֵךְ
לְעַלְמָא לְעַלְמֵי עַלְמֵיָא יַחְבְּרֵךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם
וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמִיָּה דְּקוֹדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שְׂרַתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא
וְנַחְמְתָּא רֵאמִירָן בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אַמֵּן :

מוסף לשבת

אֲדֹנָי שִׁפְתַי תִּפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ :
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב . הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְרַב־נִירָא .
אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
וַיִּמְכֵּא גּוֹיָא לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה :
(בשבת תשובה אומרים וְכָרְנוּ לַחַיִּים מֶלֶךְ חַפְּץ בַּחַיִּים
כִּתְּכֵנוּ בִּסְפָר חַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים :)
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן . בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶגֶן אַבְרָהָם :
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְרוֹשְׁשֵׁי
(בקיץ מוריד הַטָּל) (ובחורף מְשִׁיב רִיחַ וּמוֹרִיד
הַגֶּשֶׁם) מְכַלְכֵּל חַיִּים כַּחֲסֵד מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים .
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים . וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ
לְיִשְׂרָאֵל עֲפָר . מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמֵר לְךָ מֶלֶךְ
מִמִּית וּמַחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :
(בשבת תשובה אומרים מִי כְמוֹךָ אֲבִי רַחֲמָן וְזָכַר יְצוּרֵי
בְּרַחֲמִים לַחַיִּים)

וְנִאֲמַן אַתָּה לַהֲחַיּוֹת מֵתִים . בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחִיָּה הַמֵּתִים :

בְּחֹרֵם אֱוִיָּה שְׁלֵת לְכוֹר

כָּתַר יִתְּנוּ לְךָ יי אֱלֹהֵינוּ מְלָאכִים הַמוֹנִי מַעֲלָה . עַם עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מִטָּה . יַחַד כָּלָם קְדוּשָׁה לְךָ יִשְׁלֹשׁוּ .
כְּדַבֵּר הָאָמוֹר עַל יַד נְבִיאָךְ . וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קְדוּשָׁה
קְדוּשָׁה קְדוּשָׁה יְרֹזֶה צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : כְּבוֹדוֹ
מְלֵא עוֹלָם וּמְשַׁדְּתוֹ שׂוֹאֲלִים : אֵיךְ מְקוּם כְּבוֹדוֹ לַהֲעָרִיצוֹ :
לְעַמְתָּם מְשַׁבְּרִים וְאוֹמְרִים . בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מְמַקְמוֹ :
מְמַקְמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמָיו לְעַמּוֹ . הַמִּיתֵדִים שְׂמוֹ עָרַב וּבָקַר
כָּל

מוסף לשבת לא

כָּל יוֹם תָּמִיד וְאוֹמְרִים פְּעָמִים בְּאַהֲבָה . שְׂמַע יִשְׂרָאֵל
יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד : הוּא אֱלֹהֵינוּ . הוּא אֲבִינוּ . הוּא
מְלִכְנוּ . הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ . הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ . וַיִּגְאֲרֵנוּ שְׁנֵי־נֵרָא .
וַיִּשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו לְעֵינֵי כָּל חַי לְאָמֹר . הֵן גְּאֲלֵהֵי אֲתָכֶם
אַחֲרֵית בְּרֵאשִׁית : לַהֲיוֹת לְכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם :
וּבְדַבְּרֵי קְדוּשָׁה כְּתוּב לְאָמֹר . יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן
לְדֹר וָדֹר תִּלְלוּיָהּ : עֵיב
אַתָּה קְדוּשָׁה וְשִׁמְךָ קְדוּשָׁה וְקְדוּשִׁים כָּל יוֹם יִתְלַלְלוּךָ סֵלָה .
(כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוּשָׁה אַתָּה) בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל
הַקְּדוּשָׁה : (בשבת תשובה אומרים הַמֶּלֶךְ הַקְּדוּשָׁה :)
לְמֹשֶׁה צִוִּיתָ עַל רֹד סִינַי מְצוֹת שֶׁבֶת זָכוֹר וְשִׁמּוֹר וְבוֹ
צִוִּיתָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְהִקְרִיב בָּהּ קָרְבַּן מוֹסֵף שֶׁבֶת
כְּרָאוּי :

יש אומרים כמקום למשם זאת תכנת סלוח

תִּכְנַת שֶׁבֶת רְצִיָּה קְרַבְנוּתִיָּה צִוִּיתָ פִּירוּשִׁיָּה עִם סְדוּרֵי
נְסֻכָּה מְעַנְיָה לְעוֹלָם כְּבוֹד וַיִּתְּלוּ טוֹעֵמִיָּה חַיִּים
זָכוֹ וְגַם הָאוֹהֲבֵי דְבָרֶיהָ גְּדוּלָּה בְּחָרוּ אוֹ מְסִינֵי נִצְטוּוּ צִוִּיּוּ
פְּעֻלָּתָהּ כְּרָאוּי . וְתִצְוֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְהִקְרִיב בָּהּ קָרְבַּן מוֹסֵף
שֶׁבֶת כְּרָאוּי : יְהִי רְצוֹן וְכוּ

יְהִי רְצוֹן מִדְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂתַעֲלֵנוּ
בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתַפְעֵנוּ בְּגִבּוּלֵנוּ וְשִׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ
אֵת קְרַבְנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִין בְּסִרְרוֹ וּמוֹסָפִין כְּהַלְבֵּתָן . אֵת
מוֹסֵף יוֹם הַשֶּׁבֶת הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת
רְצוֹנְךָ כְּמוֹ שֶׁכְּתַבְתָּ עֲלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ
כְּאָמֹר :

וביום

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני עזרונים
סלת מנחה בדולה בשמן ונספו: עלת שבת בשבתו
על עלת התמיד ונספה:

ישמחו במרכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי
שביעי כלם ישבעו ויתענגו מטובך והשביעי רצית
בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת: זכר למעשה
בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו קדשנו
במצותך שים חלקנו בתורתך שבענו מטובך
שמח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו
אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינחו בו כל ישראל
מקדשי שמך ברוך אתה יי מקדש השבת:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה והשב
העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה
באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל
עמך:

ואתה ברחמיך הרבים תחפץ בנו ותרצנו ותחוונו עינינו
בשוכך לציון ברחמים ברוך אתה יי המחזיר שכינתו
לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צורנו צור חיינו ומגן ישענו אתה הוא
לדוד ודוד נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים
בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נפיד שבכל
יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכר עת ערב ובקר
וצהריום רפוב כי לא כלו רחמיך ררחם כי לא תפן
חסדיך כי מעולם קנינו לך:

מרים דרכן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות
והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחייטנו וקיימתנו
בן החינו ותחננו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור
חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנו מודים
לך ברוך אל ההודאות:

כשכת חנוכה אומרים

על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל
הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם
בזמן הזה: כימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו
כשעמדו מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשבחם
מתורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתה ברחמיך הרבים
עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם דנת את דינם
נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד
מעטים ורשעים ביד צדיקים וטמאים ביד טהורים וזרים
ביד עוסקי תורתך דך עשית שם גדול וקדוש בעולמך
ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה
ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופני את היכלך וטהרו
את מקדשך והרליקו גרות בתצרות קדשך וקבעו
שמונה ימים אלו בהלל ובהודאה ועשית עמהם נסים
ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה:

ועל ככם והברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו
לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה:

(כשית אומרים וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך):
ויהללו

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב
האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב ברוך
אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות :

בחורס שלח כבוד לומר

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בכרחה המשלשת בתורה
הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן
ובניו כהנים עם קדושיך באמור : וברכך יי וישמך : יאר
יי פניו אליך ויחנך : ישא יי פניו אליך וישם לך שלום :
ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם :

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד צדקה ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך וברכנו אבינו כלנו
כאחד כאור פניך כי כאור פניך נתת לנו יי אלהינו תורה
ותים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה ושלום וטוב
בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל ברוכ עוז
ושלום : (בשבת תשובה אומרים

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה ונחמה
וגזרות טובות נזכר ונכתב לפניך אנתנו וכל עמך
ישראל לחיים טובים ולשלום :

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום אמן :
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי :
אלהי נצור לשוני מדע וישפחתי מדבר טרטה ולמקללי
נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה : פתח לבי
בתורתך : ואחרי מצותיך תרדוף נפשי וכל הקמים עלי
לרעה מהרה הפד עצתם וקלקל מחשבותם : יהיו כמוץ
לפני רוח ומלאך יי דוחה : עשה למען שמך עשה למען
ימיך

ימיך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך למען
יחלצון ידידיך הישערה ימיך וענני : יהיו לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי :

טוב לומר שיר למעלות אשא טיבי

עושה שלום במרומוי הוא ברחמיו עשה שלום עלינו ועל
כל עמו ישראל ואמרו אמן :

מוסף לשבת וראש חדיש

לומר אבות ונכורות וקדושת שם וכמקום למשם לומר

אתה יצרת עולמך מקדם כלית מלאכתך ביום השביעי
בחרת בנו מכל האמות ורצית בנו מכל הרשונות
וקדשתנו במצותיך וקרכתנו מלכנו לעבודתך ושמך
הגדול והקדוש עלינו קראת : ותתן לנו יי אלהינו באהבה
שבתות למנוחה וראשי חדשים לכפרה ולפי שחטאנו
לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו חרבה עירנו ושמים
מקדשנו וגלה יקרנו ונפיל כבוד מבית חיינו ואין אנו
יכולין לתקריב לפניך קרבן ולא כהן שיכפר בעדנו :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתעלנו
בשמחה לארצנו ותטענו בגבולנו : ויש נעשה לפניך
את קרבנות חובותינו תמידיו בסדרן ומוספין בהלכתן את
מוספי יום השבת הזה : ויום ראש החדש הזה נעשה
ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך כמו שכתבת עלינו
בתורתך על ידי משה עבדך באמור :

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשורונים
סלת מנחה ברולה בשמן ונסכו : עלת שבת בשבת
על עלת התמיד ונסכה :

וּבְרֵאשִׁי חֲדָשִׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיְיָ פְּרִים בְּנֵי בֶקֶר שְׁנַיִם
וְאֵיל אֶחָד בְּכֹשִׁים בְּנֵי שְׁנָה שְׁבַע תְּמוּמִים :
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם כַּמִּדְבָּר שֶׁלִּשְׁוֹ עֲשָׂרֹנִים רֶפֶר וּשְׁנֵי
עֲשָׂרֹנִים לְאֵיל וְעֲשָׂרוֹן לְבָבֶשׂ וַיֹּזֶן כְּנֶסֶכוֹ וְשִׁעִיר לְכַפֵּר וּשְׁנֵי
תְּמִידִין כְּהִלְכָתָן :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ חֲדָשְׁעֵלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה
וּדְבָרָה לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה לִישׁוּעָה וּלְנַחֲמָה
לְפָרְנֶסֶה וּלְכַלְכְּלָה לְמַחִילַת חַטָּא וּלְסִלְיַחַת עֵזֶן וְיִהְיֶה
הַחֹדֶשׁ הַזֶּה סוּף וְקֶץ לְכָל צְרוּרֵינוּ תְּחִלָּה וְרֵאשׁ לְפִדְיוֹן
נַפְשֵׁנוּ כִּי בְעַמְדָּךְ יִשְׂרָאֵל מִכָּל הָאֲמוֹת בְּחַרְתָּ וְחָקִי רֵאשִׁי
חֲדָשִׁים לָהֶם קִבְעַת :

וְשִׁמְחוּ כַּמִּדְבָּר כֹּתֵךְ שׁוּמְרֵי שַׁבַּת וְקוֹרְאֵי עֲזָנָה עִם מִקְדָּשִׁי
שְׁבִיעֵי כְלֶם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּנוּ מִשׁוּבְךָ וְהַשְׁבִּיעֵי רִצִּית
כּוֹ וְקִדְשָׁתוֹ חֲמִדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרַאת זָכַר לְמַעֲשֵׂה
בְּרֵאשִׁית :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה נָא בְּמִנְחָתֵנוּ קִדְשֵׁנוּ
בְּמִצִּוֹתֶיךָ שִׁים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שְׁבַענָה מִשׁוּבְךָ
שִׁמַּח נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת וְהַנְחִילֵנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שַׁבַּת קִדְשֶׁךָ וַיְנַחֲמוּנו בּוֹ כִּד יִשְׂרָאֵל
מִקְדָּשִׁי שְׁמֶךָ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקְדָּשׁ הַשַּׁבַּת וַיִּשְׂרָאֵל וְרֵאשִׁי
חֲדָשִׁים :

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְדָּךְ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם שְׁעָה וְהַשֵּׁב
הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתֵם מִהֲרַח
בְּאַהֲבָה תִקְבַּל פְּרִצּוֹן יִתְהִי לְרִצּוֹן תְּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל
עַמְדָּךְ :

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּחֲפוֹץ בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ וְתַחֲוִינֵנוּ עֵינֵינוּ
בְּשׁוּבְךָ

בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּחַיֵּר שְׁכִינָתָה
לְצִיּוֹן :

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעַד צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא
לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֵה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהַלְלֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים
בְּיָדְךָ וְעַל גְּשׁוּמֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נְסִיךְ שְׁבַכְךָ
יּוֹם עֲמָנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׁבַכְךָ עַת עָרַב וּבִקֵּר
וְצַהֲרִים רַחוּב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ הַמְּרַחֵם כִּי לֹא תִמּוּ
חֲסִידֶיךָ כִּי מַעֲלָם קִוִּינוּ לָךְ :

מננים דרכך

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
יְאֵלֵהוּ כָּל בָּשָׂר וַיְצַרְנוּ וַיִּצַר בְּרֵאשִׁית בְּרַכּוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עַל שֶׁחַיֵּיתֵנוּ וְקִוִּיִּמְתָּנוּ
כֵּן תַּחֲיֵינוּ וְתַחַנְנוּ וְתִאֲסֹף גְּלוּיֵינוּ לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר
חֲקִיד וּלְעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וּלְעִבְדֶּךָ בְּלִבְבֵנוּ עַל שְׂאֵנוּ מוֹדִים
לָךְ בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת :

כשבת חנוכה לזמנים

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל רֵגֻבוֹדוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל
הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַנְּחִמּוֹת שְׁעֵשִׂית לְאֲבוֹתֵינוּ בְּיָמִים הָרִים
בְּיָמֵינוּ הַזֶּה : כִּימֵי מִתְּתִיָּה כֵּן יוֹחֲנָן כֵּהֵן גְּדוֹל חֲשִׁמוֹנָאֵי וּבְנֵי
כְּשַׁעֲמָדָה מְלָכוֹת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמְדָּךְ יִשְׂרָאֵל לְשִׁכְחָם
מִתּוֹרָתְךָ וּלְהַעֲבִירָם מִחֲקֵי רְצוֹנְךָ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
עֲמַדְתָּ לָהֶם בְּעַת צָרָתָם רַבַּת אֶת רִיבָם הִנֵּת אֶת רִיבָם
נִקְמַתְתָּ אֶת נִקְמָתָם מִסֵּרַת גְּבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים וּרְבִים בְּיַד
מַעֲשִׂים וְרַשָּׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים וְזָרִים
בְּיַד עַמְקֵי תוֹרָתְךָ כִּד עֲשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ
וְלַעֲמָךְ

וְלַעֲמֹד יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ הַשְׁעָרָה גְדוֹלָה וּפְרָקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה
וְאַחַר כֵּךְ בָּאוּ בְנֵיךְ לְרִבְרִי בֵּיתְךָ וּפָנּוּ אֶת הַיְכָלְךָ וַיִּטְהַרוּ
אֶת מִקְדָּשְׁךָ וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בַּחֲצוֹת קִדְשְׁךָ וַיִּקְבְּעוּ
שְׁמוֹנֵה יָמִים אֵלֶיךָ בְּהַלֵּל וּבְהוֹדִיָּאָה וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים
וּנְפִלְאוֹת וְנִזְדָּה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה :

וְעַל כֵּךְ יִתְפָּרַךְ וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא תְמִיד שִׁמְךָ מִלְּכַנּוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד וְכֹל הַחַיִּים יוֹדִיךָ סְלָה :

(בשית אומרים וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך) :
וַיִּתְלַלוּ וַיִּבְרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי טוֹב
הָיָל יְשׁוּעָתָנוּ וְעֲזַרְתָּנוּ סְלָה הָיָל הַטּוֹב בְּרוּךְ
אַתָּה יי הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלֵךְ נָאָה לְהוֹדוֹת :

כחוסר שליח כבוד לומר

אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָה הַמְשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה
הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֲהָרֹן
וּבְנֵי כְהֻנִּים עִם קְדוּשֵׁיךָ כְּאָמֹר : יְבָרְכְךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ : יֵאָר
יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ : יֵשָׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם :
וַיִּשְׂמוּ אֶת שְׁמֵי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם :

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חַן וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים
עֲדִינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עֲמֶךָ וּבְרַכְנוּ אֲבוֹנֵנוּ כְּלָנוּ
כְּאַחַד בְּאֹזַר פָּנֶיךָ כִּי בְּאֹזַר פָּנֶיךָ נָתַתְּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרָה
וְחַיִּים אֲהַבָה וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וְטוֹב
בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכָנוּ וּלְבָרְךָ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ עוֹז
וְשְׁלוֹם : (בשבת תשובה אומרים

וּבִסְפָר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרֻנְסָה טוֹבָה וַיִּשְׁעָה וַנַּחֲמָה
וְנִזְדָּה טוֹבוֹת נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכֹל עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם) :

ברוך

לח
בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן :
יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּינוּ לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי :
אֱלֹהֵי נַצּוּר לְשׁוֹנֵי מִרְעֵי וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מִרְמָה וּלְמַקְלָלִי
נִפְשֵׁי תְדוּם וְנִפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכֹל תַּהוֹרָה פֶּתַח לְבִי

בַּתּוֹרָתְךָ וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדוּף נִפְשֵׁי וְכֹל הַקָּמִים עָלַי
לְרַעָה מִהֲרָה הִפְרֵ עֲצָתְךָ וְקַלְקַר מַחֲשַׁבוֹתַי : יְהִיו כְּמוֹץ
לְפָנֵי רוּחַ וּמִלֵּאךְ יי הַזָּחָה : עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן
יִמְנֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתְךָ לְמַעַן
יִחַלְצֵנוּ יְדִידֶיךָ הַיְשִׁיעָה יִמְנֶךָ וְעַנְנֵי : יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי
וְהִגִּינוּ לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי :

טוב לומר שיר למעלות אשף עיני

עושה שלום במרוזמיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועד
כל עמו ישראל ואמרו אמן :

אחר חזרת סניסף מחזן לומר קדיש תתקבל ואחר כך לומר

כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא שְׁנֵאֲמַר וְעַמְּךָ כָּלֵם
צְדִיקִים לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶר מִשְׁעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי
לְהַתְּפָאֵר : אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁעָמְלוּ בַּתּוֹרָה
וְעוֹשֵׂה נְהַת רוּחַ לְיוֹצְרוֹ גְּדַל בְּשֵׁם טוֹב וְגִפְטָר בְּשֵׁם טוֹב
מִן הָעוֹלָם וְעָלְיוֹ אָמַר שְׁלֹמֹה בַּחֲכָמָתוֹ טוֹב שֵׁם מִשְׁמַן
טוֹב וַיּוֹם הַמּוֹת מִיּוֹם הַיְלָרֹד : לְמוֹד תּוֹרָה הִרְבָּה וַיִּתְּנוּ
לְךָ שֶׁכֶר הִרְבָּה וְרַע מִפֵּן שֶׁכֶרְךָ שֶׁל צְדִיקִים לְעֵתִיד לְבָא :
רַבִּי חֲנִינְיָה בֶן עֲקִישָׁי אָמַר רַצְיָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזִכּוֹת
אֶת יִשְׂרָאֵל לְפִיכָךְ הִרְבָּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת שְׁנֵאֲמַר
יי חֲפִץ לְמַעַן צְדָקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדָּוֶר :

אין באלהינו אין בארוננו אין במלכנו אין כמושיענו :
מי באלהינו מי בארוננו מי במלכנו מי כמושיענו :

נורה

נזרה לאלהינו נזרה לארוננו נזרה למלכנו נזרה
למושיענו ברוך אלהינו ברוך ארוננו ברוך מלכנו
ברוך מושיענו אתה הוא אלהינו אתה הוא ארוננו
אתה הוא מלכנו אתה הוא מושיענו אתה רושיענו
אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד :

יש נוספים לומר פטוס סקטור

תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מוכטח לו
שהוא בן העולם הבא שנאמר הליכות עולם לו
אל תקרי הליכות אלא הלכות אמר רבי אלעזר אמר
רבי חנינא תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר
וכל בניך למודי וירב שלום בניך אל תקרי בניך אלא
בניך יהי שלום בחילך שלום בארמנותיך למען אחי
ורעי ארברה נא שלום בך למען בית יי אלהינו אבקשה
טוב לך וראה בנים לבניך שלום על ישראל שלום רב
לאהבי תורתך ואין למו מכשול יי עוז לעמו יתן יי יברך
את עמו בשלום ואומר סחון

יתגדל ויתקדש שמויה רבא בעלמא די ברא ברעותיה
וימליך מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב
משיחיה כתיובין וביומיכון וכתיי דכל בית ישראל
בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמין יהא שמויה רבא מברך
לעלם לעלמי עלמאי יתברך וישחב ויתפאר ויתרום
ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמויה דקורשא
ברוך הוא לעלא מן כל ברכתא שירתא השבחא
ונחמתא דאמין בעלמא ואמרו אמין :

על ישראל ועל רבנו ועל תלמידיהוין ועל כל תלמידי
תלמידיהוין העסקין באוריתא קדישהא די בארתא
הרין

הרין ודי בכל אתר ואתר יהא נא ולהוין יכון שלמא
תנא ותסדא ורחמי ומוזני רויחי מן קדם אדרא מאריה
שמיא וארעא ואמרו אמין :

יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונחמה
ושיובה ורפואה ונאולה וסליחה וכפרה ורינוח והצלח לנו
ולכל עמו ישראל ואמרו אמין עושה שלום במרומיו הוא
ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו
אמין :

ברכו את יי המבורך :

ועינים כקול רס

ברוך יי המבורך לעולם ועד :

עלינו לשבח לארון הכל לתת גדרה ליוצר בראשית
שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות
הארמה שלא שם חלקנו בהם וגורלנו ככל המזנים
שהם משתתחים להבל וריק ומתפללים אל אל לא יושע
ואנחנו משתתחים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך
הוא שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים
ממעל ושכינת עוז בגבהי מרומים הוא אלהינו ואין עוד
אחר אמת מלכנו ואפס וולתו ככתוב בתורה וידעת
היום והשכות אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים
ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד :

יש נוספים לומר על כן נקום לך וחרון עולם :

יי נחני בצדקתך למען שרדי הישר לפני דרכך ויעקב
הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים ויאמר יעקב
כאשר ראם מתנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא
מתנים :

לשבת זכור

נסתים פה ליוורנו יע"ק לומר קודם מי כמוך זם ספוט

אך זה היום קוית
בו מצאתי ראיתי
אגילה אנדילה
מהרב היונה

לשיר את נקמת צר
ישע מן המצר
אל צור אלי מבצר
בשמחה וברננה :
אגילה

בכסף אז קנני
צאן לטבח שמני
אך שקר בד תקר
חי אל אויב פנה

איש יד צורר הרע
כי צדיק לא ברע
הכל רוח זרע
בשמחה וברננה :
אך שקר

רשע נחש ברית
פתח מלך הדיח
הם רשע בא ישע
על יד איש חרבונה

או בבל ואל
לשמיר את ישראל
מלא השבית גואל
בשמחה וברננה :
תם רשע

המן ובני הבית
הודי עלי בנית
זמרו דברו
עד שיבה עד זקנה

כלם על עץ נתלו
אך שרים נבהרו
חסדי אל לא יכלו
בשמחה וברננה :

זמרו

מהר שמחו גם גירו
יון שכר הזכירו
הכינו תרנינו
כל פלך ומדינה

עמי אחי רעי
עתה אל תוך מעי
שישו אל שעשועי
בשמחה וברננה :

חוקו

לשבת זכור

לו

חוקו באל לבטוח
קמים גבורי כח
נקומה נרומה
חיש תרוץ אלמנה

כי יוסר היכל
מהר חרב האכל
מקננו כל יוכל
בשמחה וברננה :
נקומה

למכון שבתו השנית
נתן כרת הרתיח
הזבישו הזבישו
אפרח שושנה

אוי האל רחמן
זכר זרע המן
גם הם כשור שלמן
בשמחה וברננה :
הזבישו

מוציא אסירים פודה
כל צר צורר צודה
יעתירו יקטירו
מרדורר עם לבנה

מלך עולם ועד
הכרת כי בא מועד
פתח אהל מועד
בשמחה וברננה :
יעתירו

יקבוץ מפור
מבין עם אכור
זכר טוב יזכר
יסיר עול ככר

בגבורה נאזר
כי עובר אל זר
אל עם כשה אובר
ידבש שש משור :
אלבש

ששהו אויבים
חבור עצבים
השב לו נזר
השב עבודה

עובדים ושבים
את הונו פזר
והכרת עמלק ממור
לבן אלעזר :
השב לו

שם 40 יוד

אורה

אזרה שמך יהוה כי פריתה אותי אביעה חירות מני
קדם קדמוני ואומר ליהוה מחסי ומצודתי
אלהי אבטח בו ואומר קרא אקרא מהלך שמך יהוה
על הנסים שעשית בימי מרדכי ואומר במקלות נערי
יזקני מי כמכה באלים יהוה :

מי כמוד ואין כמוד מי דומה לך ואין דומה לך :
ארון חסדך כל יתהל אמתך מבצר עוז ומגדל כי היית
מעוז להל ומעוז לאביון בצר לו : בימי חרפי
מקדמוני כי רבר רוח יי והיום אם גרשוני עוני דודי
לי ואני לו : נמלני מאז טובות גלויות ידועות ללבבות
גם אם יהיו הצרות קרובות אשרי כל חובי לו : המי
מתקוממי אזה ודגלי ארים בדבר כל חוזה הנה אלהינו
זה קיינו לו : היום אביעה חירות היו מני קדם עתידות
נפלא כם המבין צפוני סודות יוצרי מבטן לעבר לו : ויהי
בימי אחשורוש מלך הנקם על כבדוש נשא ורם על כל
קצין וראש ויי הניח לו : זמן בשנת שרש למלכותו
להראות לכל עבדיו תכונתו ואבני נזר מתנוססות על
ארמתו ועפרות זרב לו : חלק לכל בני שושן נתן והקדיש
קראיו כחתן כחצר גנת ביתן אחר למושב לו : טעם
עשות רצון בר איש ויצרו וזאין אונם לאיש יין עכרו
ולתת לכל שואר די מחסורו אשר יחסר לו יחד אספו
כל הנדרשים גם ושתה המלכה עשתה משתה נשים
ומשתה הנשים באנשים שבעת ימים יספרו לו : כטוב לב
המלך ביון אמר להביא לפניו את יפת רעין ותמאן
בדברו לאמר אין העוה פניה ותאמר לו : לקרובים אליו
חיושבים עלי כן שאל ויעצחו ממוכן הוא המן לפורענות
מוכן

מוכן לבו יקבץ און לו : מועצתיו בדת נתונות היו לעמי
רפואות צפונות כי רולי אגרות ראשונות גם פליטה לא
היתה לו : נועץ לקרא לכל המוני להביא כל יפת האר
לפניו והנערה אשר תישב בעיניו מהור ימהרנה לו : סנסן
ליאיר האיר וזרח ישיש כגבור לרוץ ארח טרם מכה ציץ
רפואה פרח כי הפלר יי חסיד לו : עמוגאמנה הרפה
תמה היא אסתר בת דודו ברה כחמה ובמות אביה ואמה
לקחה מרדכי לו : פנעה חן והלך והלום ותלקח אסתר
אל בית המלך גזרת יהלום ומרדכי צוה לה לבי לשלום
כי הוא אלנך והשתתיו לו : צדק לבשה בממלכה לא
הגידה אסתר עמה ומולדת והמלך אהבה וירב תפארתה
כי מיי היתה לו : קשב רב קשב צרור המור מסריסי המלך
הקבועים לשמור והנם חושבים על המלך לאמר הבה
נתחכמה לו : רחשה אסתר למלך באמרי שפר בשם מרדכי
ונכתב בספר בקש ונמצא לפני צבי עופר כי בול הרים
ישאו לו : שניהם נתלו על העץ כי שמע מרדכי לשונם
בהועץ נשקה למלך סם המות רועץ אולי יפתה ונ כלה
לו : תשועה זאת צפונה רדור אחרון נכתבה על ספר
הזכרון להיות לו מן המלך תגמול ויתרון כי פוער ארם
יש לו :

אחר כל אלה הדברים אחשורוש את המן הרים וינשאהו
מעל כל השרים ותועפות הרים לו : נמנע מרדכי
מסגור לרשע נין עמלק אשר מבטן פשע וזה הוסיף על
חטאתו פשע לא יאבה יי סלוח לו : זום כרעו לו כל עבדי
המלך ומרדכי ברומו ריולך בקש לחרחר ריב על
עם כל והלך עובר ומתעבר על ריב לא לו : ועץ תחבולות
כשכים

כשכים בצדו ויבו בעיניו בנאון חמוז לשלוח יד במרדכי
 לבדו בו לדבר יחבל לו הרבה כסף וזהב לבלי חוק
 ויאמר בלבו זה עת לשחוק ויבא עצות מרחוק לרשת
 משכנות לא לו ויפר פור וירז בגורל הדה וירא כי באדר
 מת אבי תתעורר ולא זכר כי היא עת תירדה חבלי
 יולדה יבאו לו דוב אורב יעצוהו רעיונו וישאל שארה
 מארזיו וגם הוא שני אריות שניו ומתלעות לביא לו
 הן עם אחר נזורו ורתיהם שונות ורתך כל ינצורו רוח
 יורעו וסופתה יקצורו קמה אין לו הכינותי כסף בגניוך
 יער לאפר זה הגוי הנגעל כל הכרכים אשר לא כרעו
 לבעד וכך הפה אשר לא נשק לו להביא אל גניו המלך
 אוסף עשרת אלפים בכרי כסף ונפש אבה לכל בית
 יוסף פעם אחת ולא אשנה לו ויאמר לו המלך יהי לך
 קנייך וזאת טבעתי על יד ימינך והעם לעשות בו כטוב
 בעיניך ויבא עד קצו ואין עוזר לו יצא וסופרי המלך
 נקראו ויכתבו ככל אשר הורהו ובכל עם ועם רצים
 יצאו שרי הרכב אשר לו היה דברו נחוץ לאמר כרם
 חמר ביום אחד לזמור בשרשה עשר באדר החל וגמור
 לא אוסיף עוד עבור לו קרע מרדכי בגדיו לפני אל ויצעק
 מר על גולת אריאל הבנים אין לישראל אם יורש אין
 לו טרף טרף שאר המוני מי נתן למשסה יעקב למוני
 וישראל לבוזים רלא יי זו הטאנו לו נערות אסתר
 הגיורה דבר שמענו צעקה כיענים במדבר ומרדכי
 בלבוש שק עבר לא ידענו מה היה לו בגדים שרחה
 להלבישו ולא קבל ממרירות נפשו ותשלח להתך לחקך
 מלדרשו לדעה מה יעשה לו רחמי הוציא להתך וחור
 ופרשת

ופרשת הכסף לפניו שנה והפתשגן שלח ועל אסתר צוה
 לבא אל המלך להתחנן לו בתשובתה אמרה להשיבו
 דע כי בן מות אשר לא יקרא ויבא לבר מאשר יושיט לו
 המלך את שרביט זהבו בקרב איש להשתחות לו ויקר
 כשמעו דברי הרסה צעק אהה כי אין מנוסה זעף יי אשא
 כי חטאתי לו שלח לה לאמר אל תרמי להמלט בית
 המלך מכל לאמי כי את האברי ואולי עמי אחרי נמכר
 גאולה תהיה לו ממקום אחר ישלח שלומיו עושה שלום
 במרומיו כי לא כלו רחמי על בן אחיל לו ותענהו לך
 כנום כל חוכי פדיום וצומו עלי שלשת ימים לילה ויום
 ורחמים בקשו מאל נזרא ואיום ואל תתנו דמי לו אר
 נדרש בכל רב ידרשנו כי נכמרו רחמי לעם וקראנו
 ויאמר עוד זכור אוכרנו על בן המו מעי לו לבשה חן
 ביום השלישי ותלך ותיקר עד מאד בעיני המלך ויבו
 בכל אשר הוא מולך ועל כל אשר יש לו היפה בנשים
 נטע נעמן מה שאלתך כי הכל מוזמן ותאמר יבא המלך
 והמן אל המשטה אשר עשיתי לו למחר קראתם לסוד
 נכמם ויצא המן ביום ההוא שמת ונעלם והוא במלכים
 יתקלם ורוזנים משחק לו ויבא ארבו וורש אשתו
 ויספר להם כבודו וממשלתו וגורה עומדת לעמתו רהי
 המרבה לא לו יעצוהו עשות עץ גבוה תמשים לתלות
 עריו קדש קדשים וילכינו בחפצו מכל חרשים תרש
 חכם יבקש לו
 אלהים עדר צאנו בקר ותהי שנת המלך ער יהי חוקר
 בספר הזכרונות והיה בקר ויודע יי את אשר לו
 במצאו דבר מרדכי מפורש מה נעשה יקר וגרודה ררש
 ויאמר

ויאמרו כי לא פורש מה יעשה לו : גרה און המן בדרבו .
 מה כעשות באיש אשר המלך חפץ בקרו : ויען וינקש
 במאמרו : פי כסיל מתתה לו : דבר לערותו בעדני מלכים .
 וללכת לפניו אחר מהנסיכים : ולבו כמתשכיו הולך חשכים .
 ואין נוגה לו : השיבו המלך בן דברת : עשה למרדכי היהודי
 ככל אשר אמרת : כן משפטך אתה תרצת : במשפט הוה
 יעשה לו : וישב מרדכי אל משמרתו : והמן נדחף אל ביתו .
 ויועדו אהביו חרש אשתו : לבא לגוד לו : ורע ושורון זכרו
 נבוניו : אם יש מרדכי אחר מבניו : אשר החלות לנפור
 לפניו : לא תוכל לו : חכמו עודם מדרבים עמו : וסריסי
 המלך הבחילוהו להקימו : ולא ראה כי יבא יומו : אדני
 ישחק לו : מרם כלות משתה היין : אמר המלך אל יפת
 העין : שאלו כי הכל לנגדך כאין : ותכך ותתחנן לו : ונתן
 לו נפשי בשאלתי : ועמי אדני המלך בבקשתי : כי נמכרנו
 לצורר ולא מבריתי : האות לבו נתתה לו : כי מרה חפצי
 אחר זה הצער : וכלי הקרב שות שתי השער : הישאנ אריה
 ביער : וטרף אין לו : לה אמר מי הוא זה מכל אנשי : ואי
 זה הוא מכל מנרשי : או מי מנושי : אשר מברתי אתכם
 לו : מהרה לענותו המן זה הרע : אשר פרעות בגוי צדיק
 פרע : אזי לרשע רע : כי גמול ידיו יעשה לו : נמלא חמה
 וקם אל ננו : ובשבו ראהו נפל על בנו : יגרו שמים עונו .
 וארץ מתקוממה לו : סרים אחר גלה חמאתו : הן עץ עשה
 למרדכי כביתו : ויצו המלך לתלותו : על העץ אשר ריכין
 לו : עמדה אסתר לבקש על עמה : להשיב ספרי האף
 והחמה : כי נחם יי על מכה עצומה : ושכ ורפא לו : פתשגן
 הכתב להיות היהודים : להרוג בשונאייהם עתידים : כי נפל

פחד מרדכי על המורדים : ושלום היה לו : צוה מרדכי על
 עם לא אלמן : מושיע רוב ונגיד ונאמן : והפקד על בית
 המן : ועל כל אשר יש לו : קדשתי לצוררי מובח : ויכין
 לבניו מטבח : בעין אביהם המרצח : ואלה שמות הילודים
 לו : רצצתי פרשנדתא דלפון אספתא : פורתא ארליא
 ארדיתה פרמשתא אריסי ארידי ויזתא : גם קבורה לא
 היתה לו : שודלתי שודלי ואריע ריע : כי עלה משאור
 אכיון גוע : וימלט עני משוע : ויתום ואין עוזר לו : תכתב
 זאת לדור אחרון : ולבני בנים תהיה לזכרון : וכל המזכור
 אותה ירון : אשרי העם שככה לו :

אכלו רעים שרו לשכרו : וימי הפורים בשמחה שמרו .
 ועם שמחתכם האכיונים זכרו : ושלחו מנורת לאץ
 נכון לו : נסי אל מאו נשאוני : ובנכבי הים העבירוני : ודכן
 כליותי יסרוני : דום לוי והתחולל לו : יום צאת פרעה
 אחרי : לטרוף באריה עררי : נצכו כחומה מימי משברי
 וירגעשו כי חרה לו : יצא צר אחרי עם קדושו : וישלח
 צור עננו להפרישו : להיות צל על ראשו : להציל לו :
 העבירו ביבשה וצדיו החריד : בינו ובין רודפיו הפריד :
 ולתחתיות מצולה אותם הזריד : חוקקי בסלע משכן לו :
 ובשוב הים לאיתנו : נטבע פרעה וכל חמונו : כי הים
 הכביר מרכבות גאוו : וירא כי לא יכול לו : דתחת אבירים
 באדירים נפלו : וכעופרת במים רבים צללו : ודורשי יי
 שמו יהללו : בנגבל עשור זמרו לו : הראנו ידו הנפלאה :
 על שפת הים נזרעה : אשירה לוי כי גאה גאה : בומירות
 גריע לו : דגלים עברו ביבשה : ולפניהם אל גערץ בקדושה :
 אז שוררו שירה חדשה : מי כמכה כאלים יי :

